

॥ अथ श्रीविष्णुरहस्य प्रारंभः ॥

१८५
२५५३०

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

SGDF

Sri Gangeshwari Digital Foundation

श्रीमद्विष्णु रहस्यस्थ विषयानुक्रमणिका लिख्यंते.

संख्या	विषयः	पृष्ठं.	संख्या	विषयः	पृष्ठं.	संख्या	विषयः	पृष्ठं.	संख्या	विषयः	पृष्ठं.
१	आदौश्रीविष्णुकीडनं.	१	१४	कर्मबंधप्रकारवर्णनं.	२३	२७	जातिविवेकः.	५६	४०	अवशिष्टमन्वंतरानुवर्णनं.	८८
२	ततःब्रह्मोत्पत्तिः.	३	१५	भगवतःस्वातंत्र्यवर्णनं.	२४	२८	मुक्तानंदनिरूपणं.	५८	४१	वाशिष्ठंलयप्रकारवर्णनं.	९०
३	वेदविद्योपदेशः.	५	१६	सूक्ष्मसृष्टिकथनं.	२६	२९	कर्मनिरूपणं.	६०	४२	सत्संगमहिमावर्णनं.	९३
४	मायाचरित्रकथनं.	७	१७	प्रकृतिप्राकृतादिविभागकथनं.	२७	३०	इंद्रयुम्नाख्यानं समाप्तं.	६१	४३	पुरुषार्थवर्णनं.	९५
५	सृष्ट्यादिकारणकथनं.	८	१८	प्राणेश्वरमहिमावर्णनं.	२८	३१	जातिविवेकः.	६२	४४	पुरुषार्थोपवर्णनं.	९७
६	स्वातंत्र्याद्युपपादनं.	९	१९	तापत्रयवर्णनं.	२९	३२	राजनीतिमोक्षोपदेशः.	६७	४५	नालोकवर्णनं.	९७
७	दीक्षाधिकारकथनं.	१०	२०	प्रद्युम्नतःसृष्टिकथनं.	४०	३३	कर्मविवेकवर्णनं.	६९	४६	भक्तिद्वेषविभागकथनं.	१००
८	गुरुविचारः.	१३	२१	पादकल्पसृष्टिवर्णनं.	४३	३४	ब्राह्मणप्रशंसा.	७३	४७	मुक्तावस्थावर्णनं.	१०१
९	मन्त्राधिकारविवेकः.	१४	२२	वाराहकल्पवर्णनं.	४६	३५	भूगोलवर्णनं विष्णुधामत्रयनिरूपणं च.	७५	४८	आराधननिरूपणं.	१०२
१०	प्रतिमापूजाविवेकः.	१६	२३	स्वायंभुवमन्वंतरानुवर्णनं.	४९	३६	शांडिल्यप्रश्नोत्तरं.	७७	४९	सत्संगवर्णनं.	१०४
११	कर्मभेदकथनं.	१७	२४	वैष्णवधर्मनिरूपणं.	५०	३७	भगवन्महिमावर्णनं.	८१	५०	अदृष्टप्रयत्नयोर्निरूपणं.	१०७
१२	विष्णुमहिमोपवर्णनं.	२०	२५	इंद्रयुम्नोपाख्यानं.	५२	३८	भगवन्नामनिर्वचनं.	८२	५१	अवशिष्टविष्णुमहिमावर्णनं.	११०
१३	भोगविवेकः.	२२	२६	इंद्रयुम्नभृगुसंवादः.	५३	३९	भगवन्महिमावर्णनं.	८४		समाप्तं-	

श्रीमद्विष्णु रहस्यस्य शोधपत्रमिदं.

॥०॥

सं०	अशुद्धं	सां.	नि.	शुद्धं	सं०	अशुद्धं	सां.	नि.	शुद्धं	सं०	अशुद्धं	सां.	नि.	शुद्धं	सं०	अशुद्धं	सां.	नि.	शुद्धं	सं०	अशुद्धं	सां.	नि.	शुद्धं
१	अध्याय १	२		तत्त २७	८	अध्याय ८	१४		विचारोनाम.	१६	कुर्यां.	२४		कुर्यां ३७	२५	कृतुदक्षः	४२		कृतुदक्षः २०		अध्याय ३६			
	तत्त.					विचारोनाम.					अध्याय २०				२६	वृत्ति.	४२		वृत्ति ४३	३६	धर्मि.	६७		धर्मि ११
२	अध्याय २			क्रीडाः १९	९	अध्याय ९	१४		शनैः १०	१७	दुःस्वस्य.	३२		दुःस्वस्य ४४	२७	अध्याय २४					अध्याय ३८			
३	क्रीडाः	४		तत्प्रोक्तं २६	१०	शनैः.	१४		शनैः १०	१८	सास्य.	३३		सास्य. ५६	२७	महेश्वरः.	४३		महेश्वरः ९	३७	विशेष.	७३		विशेषा १४
	तत्प्रोक्तं.					विवेकोनाम.			विवेकोनाम.		अध्याय २१				२८	न्युतेद्व.	४३		न्युतेद्व १५		अध्याय ५३			
४	अध्याय ३			देशोनाम.	११	अध्याय ११			देशोनाम.	१९	नभूत.	३३		नभूत १	२९	तद्वै.	४३		तद्वै २३	३८	रेवत्वं.	१०५		देवत्वं ३१
	देशोनाम.	७				दुःस्वम.	१९		दुःस्वम. ४५	२०	यस्त्या.	३७		यस्त्या ५९	३०	दुःस्थितः.	४४		दुःस्थितः ४३		अध्याय ५४			
५	अध्याय ४			कथनोनाम.	१२	सर्वेषु.	१९		सर्वेषु ५५	२१	श्रुणं.	४०		श्रुणु १२९	३१	बिल.	४४		बिल ५०	३९	कर्मानुसारी.	१०७		कर्मानुसारी १
	कथनोनाम.	८				हितसदा.	२०		हितःसदा ८०		अध्याय २२				३२	भुर्भुव.	४४		भुर्भुव ५०					
६	अध्याय ५			कथनोनाम.	१३	अध्याय १२			अध्याय १२	२२	शुश्रू.	४०		शुश्रू १	३३	भवत्पस्यां.	४४		भवत्पस्यां.		नृस्वार मुद्रा नोत्थिताः कतिपय प्रतिषु उ-			
	कथनोनाम.	९				मत्कथा.	२१		मत्कथा ३३	२३	यत्पूर्व.	४१		यत्पूर्व २१		अध्याय २५				५८	त्थिता इति विज्ञाय ता अस्मिन् शोधपत्रे न			
७	अध्याय ७			मान्यसः ५८	१५	निर्वृत्ति.	२२		निर्वृत्ति ४३		अध्याय २३				३४	वाससं.	४६		वाससं ६६		प्रदर्शिताः.			
	मान्यसः.	१२				अध्याय १४				२४	तुल्यै.	४१		तुल्यै १२	३५	स्वरं.	४९		स्वरं ७५		(समाप्त.)			

SGDF

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ ॥ यतोभूतानि जायन्ते येन जीवन्ति तान्युत ॥ यो हन्ति मोक्षदस्तेषां तं विष्णुं प्रणमाम्यहं ॥ १ ॥ नैमिषेऽनिमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः ॥ दीक्षिता वैष्णवे यज्ञे सूतं पप्रच्छुरादरात् ॥ २ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सूत सूत महाभाग वदनो वदतां वर दुःखांबुधौ निमग्नस्य कथं स्याज्जगतो हितं ॥ ३ ॥ यस्मिन् श्रुते श्रुतं सर्वं यस्मिन् कृते खिलं कृतं ॥ यद्ज्ञानेन किञ्चित्ज्ञो यस्मिन् ज्ञाते च सर्ववित् ॥ ४ ॥ तादृशं ब्रूहि नः किञ्चित् किं वृथा वचनात्फलं ॥ क्षणे क्षणे प्रयात्येत दायुर्न ऋणां मितं च तत् ॥ ५ ॥ तस्मात्तत्सार्थकं येन तादृशं सुधिया सदा ॥ श्रोतव्यं चापि वक्तव्यं कर्तव्यं च तदेव हि ॥ ६ ॥ व्यासशिष्यो महाभाग तत्प्रसादाच्च सर्ववित् ॥ अतः पृच्छामहे सर्वे शुश्रूषंतो जगद्धितं ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ भवंतो वेदविद्वांसः सर्वशास्त्रार्थवेदिनः ॥ यन्मां पृच्छथ तत्प्रीत्या केवलं गुणनायवा ॥ ८ ॥ अतो यावदहं वेद्मि तावद्ब्रूयामि नान्यथा ॥ यत्पुरा विष्णुना प्रोक्तं सृष्ट्या दौ ब्रह्मणे स्वयं ॥ ९ ॥ ब्रह्मा प्राह वशिष्ठाय वशिष्ठस्तु पराशरं ॥ सकृन्नाय सुतायाह स व्यासः शुकमुक्तवान् ॥ १० ॥ निषेवितपदद्वद्वा लुकादहमवाप्तवान् ॥ इमं विष्णुरहस्याख्य मितिहासं हरिप्रियं ॥ ११ ॥ लक्षसंख्यामुवाचास्मै ब्रह्मणे ससुतं निजं ॥ किञ्चिद्भागं प्राह चान्यान् कश्यपादीन् मुनीश्वरान् ॥ १२ ॥ तैश्च स्वकीयशिष्येभ्यः प्रियेभ्यः सदुदीरितं ॥ यत्तु प्राप्तं वशिष्ठेन तल्लोकामामवोचत ॥ १३ ॥ यानि चान्यानि लोकेऽस्मिन् प्रसिद्धानि द्विजोत्तम ॥ रहस्यानि महाविष्णोर्वेदतान्यपि नारदात् ॥ १४ ॥ तत्रादौ यल्लुकादाप्तं श्रूयतां कथयामि तत् ॥ सृष्ट्या दौ निर्मितो ब्रह्मा विष्णुना प्रभ-

विष्णुना ॥ १५ ॥ नाम्नासपुरुषोनाम पृच्छपितरं स्वकं ॥ किमर्थं सृष्टवान्मां त्वं किं नु कुर्याम तः परं ॥ १६ ॥ किमासीदद्यपर्यंतं तन्मे वि-
 स्तरतो वद ॥ इत्युक्तो ब्रह्मणा तेन कृपया समहेश्वरः ॥ प्रोवाचाखिलमस्मै त दत्तपुष्टं तेन विस्तरात् ॥ १७ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ अती-
 ते प्रलये ब्रह्म न्नवशिष्टाष्टभागतः ॥ योगनिद्रांतदामुक्त्वा दृष्ट्वा तां मंतिकेभ्रणीं ॥ १८ ॥ अंब्रह्म परमो विष्णु भ्रियमाणा सदा तु या ॥ ते-
 नैव सा सुखज्ञान बलरूपां भ्रणीरमा ॥ १९ ॥ तां कीक्ष्य च कमे विष्णुर्नानारूपधरो न्वहं ॥ क्रीडामि समयं किंचि ज्ञानारूपधरो नया ॥ २० ॥
 एवं संचिंत्य देवेशः स्वयं नारायणः प्रभुः ॥ चतुर्धा त्व्यभवत्पूर्वं तथैवाभूत्ततो रमा ॥ २१ ॥ वासुदेवस्य भार्या भू न्माया संकर्षणस्य च ॥
 जयं धासीत्कृतिः शीति रभूत्साक्रमशस्त्वमे ॥ २२ ॥ प्रद्युम्नस्यानिरुद्धस्य भार्ये नित्यसुखात्मिके ॥ चतुर्विंशतिधा पश्चाद्दशधा च स-
 हस्रधा ॥ २३ ॥ अनंतधा ततो भूत्वा तथैवासीद्रमापि हि ॥ अन्यानानाविधानार्यो मुक्ताः संसारबंधनात् ॥ २४ ॥ देवपत्न्योऽपि यामु-
 क्तास्तथा देवादयः परे ॥ गंधर्वायक्षरक्षांसि ऋषयो गुह्यकास्तथा ॥ २५ ॥ सिद्धा अप्सरसश्चैव वैकुण्ठादिस्थिताश्च ये ॥ सर्वे मुक्तगणा-
 स्तानि मम रूपाणि सर्वशः ॥ २६ ॥ स्वस्वेल्याजुषंते स्म तत्तद्ब्रह्मपुरःसराः ॥ ततो भूद्वयशीर्षः स श्रीरप्यासीत्स्थयानना ॥ २७ ॥ हय-
 रूपी बभूवायं रमाप्यासीत्ततोऽश्विनी ॥ देवाद्याश्च तथैवासन् चिक्रीडे सौततः सुरैः ॥ २८ ॥ किंचित्कालं ततः काम रूपा गोरूपघानभू-
 त् ॥ रमाद्याश्च तथैवासन् शुक्लसत्त्वगुणेन सः ॥ २९ ॥ नदीपर्वतवृक्षादीन् नानारत्नानि सृष्टवान् ॥ सुवर्णरजतादीनि भूमिद्यां सागरा-

नापि ॥ ३० ॥ ततोमकरमौनादि नानाजलचराणितु ॥ स्वयमेवाभवत्सर्व रूपःपुरुषविग्रहः ॥ ३१ ॥ तत्तद्रूपवतीचाथ रमाप्यासी-
 तथेतरे ॥ ब्रह्माद्याश्चसपत्नीका नित्यानंदायथेच्छतः ॥ ३२ ॥ भूमौचाप्यमृजत्सोथ स्वात्मानंशिल्पवित्तमं ॥ नानाशिल्पानिचक्रे-
 स सर्ववेत्ताजगत्पतिः ॥ ३३ ॥ शिष्यत्वेकल्पयामास ब्रह्माद्याःसर्वदेवताः ॥ ग्राम्यारण्यपशूनांस बभ्रुरूपाणिदेवराट् ॥ ३४ ॥ महा-
 राजोभवत्सोथ तथासामंतरूपवान् ॥ प्राधान्येयोजयामास तथामात्यादिकर्मसु ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादीनेवदंवेशः सर्वदानंदविग्रहः ॥
 येतुनित्यंतमोविष्ठाः पापरूपास्वभावतः ॥ ३६ ॥ चोरत्वेकल्पयामास दंडयामासतानपि ॥ प्रजारूपांश्चकारान्बान् मुक्तान्येवह्यने-
 कशः ॥ ३७ ॥ नित्यानंदान्लीलयैव विष्णुभक्तिपरायणान् ॥ दुःखलेशविनिर्मुक्तान् स्वस्ववृत्यैवतोषितान् ॥ ३८ ॥ असूयाद्यस्वि-
 लैर्दोषै र्वर्जितान्लीलयैवहि ॥ विक्रीणंतश्चक्रीणंतो हरितुष्टयर्थमेवहि ॥ ३९ ॥ आसन्कदाचित्स्त्रीरूपो नानारूपसहस्रकैः ॥ सर्वेपि-
 देवास्त्रीरूपा भूत्वातानिसिषेविरे ॥ ४० ॥ तानिप्रच्छाद्यरूपाणि पुनःपुरुषरूपकः ॥ जातोदेवास्ततोप्यासन् सर्वेपुरुषरूपिणः ॥ ४१ ॥
 केचिद्यज्ञैरीजिरेविष्णुमेव नानारूपंकेचिदध्यापयंश्च ॥ स्वस्मान्पूनांकेचिदाहुःपुराणा नीतिहासान्केचिदाहुर्मिथश्च ॥ ४२ ॥ एवंपू-
 र्वदेवदेवोहमेव कालंकंचिन्मुक्तबंधैरजाद्यैः ॥ लक्ष्म्यायुक्तःक्रीडयामासपश्चा त्स्रष्टृचासीन्मानसंकर्मबन्धान् ॥ ४३ ॥ एवंयःक्रीडनं-
 विष्णोः रहस्यंपरमाद्भुतं ॥ प्रातःस्मरतिवारात्रौ सोप्येवंतेनमोदते ॥ ४४ ॥ धनंधान्यंपशून्पुत्रान् भार्यांचैवमनोहरां ॥ इहलोकेचिरं-

भुक्त्वा ततोमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ४५ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये विष्णुक्रोडनंनाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कियान्प्रलयकालो वै सृष्टिकालः कियानपि ॥ सृष्टिः कतिविधा चासीत् क्रोडनानंतरं हरेः ॥ १ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ अतिसूक्ष्मस्तु यः कालः सक्षणः परिकीर्तितः ॥ क्षणाः पंचतृटिः प्रोक्ता पंचाशत्तालवः स्मृतः ॥ २ ॥ लवद्वयं निमेष-
 स्यान्मात्रास्यादष्टमिश्रितैः ॥ यथायं वदते चाषो मात्रयोर्द्वितयंगुरुः ॥ ३ ॥ गुरूणां दशकंप्राणः प्राणषट्कंपलं भवेत् ॥ पलषष्टिर्घटी-
 प्रोक्ता ताः षष्टिर्दिनमुच्यते ॥ ततस्त्रिंशद्घटी पूर्वा दिवारा त्रिस्तथा परा ॥ दिनपंचदशपक्षस्तौ द्वौ मासस्तु तद्वयं ॥ ५ ॥ ऋतुस्तः त्रित-
 यंप्रोक्त मयनंतद्वयंपुनः ॥ वर्षमित्युच्यते तच्च देवानां दिनमेव तु ॥ ६ ॥ अयनंतुत्तरंतत्र दिवारा त्रिश्चदक्षिणं ॥ एवं दिनानां षष्टिश्च
 शतत्रयसमन्वितं ॥ दिव्यं वर्षमिदं प्रोक्तं युगसंख्याततः श्रूणु ॥ चत्वार्येव सहस्राणि कृतं युगमितीरितं ॥ ८ ॥ अष्टौ शतानि वर्षाणां
 मादावंते च संध्यके ॥ एतत्पादविहो नंतु त्रेतायुगमितीर्यते ॥ ९ ॥ ततोऽपि पादहीनंतु द्वापरंतस्य यत्पुनः ॥ अर्धतत्कलिमानं स्या दे-
 वं युगचतुष्टयं ॥ १० ॥ दिव्यद्वादशसाहस्रं वर्षमानं महायुगं महायुगानां सप्तत्या सैक्ये वांतरं मनोः ॥ ११ ॥ चतुर्दशैव मनवः प्रत्ये-
 कंतु तदंततः ॥ संध्याकृतोन्मितैका स्यात्कल्पादौ च तथैकका ॥ १२ ॥ संध्यापंचदशैव तु युक्तामन्वंतसब्दकैः ॥ कृत्वैवं जायते यत्त-
 (अंततः)

न्महायुगसहस्रकं ॥ १३ ॥ पितामहदिनं त्वेतां चावतीरात्रिरेव हि ॥ सहिकल्प इति प्रोक्तः तच्छतं त्रयषष्टिकं ॥ १४ ॥ वर्षं ब्राह्ममिति प्रो-
 क्तं तच्छतं परमुच्यते ॥ तदर्थं तु परार्धस्या त्पंचाशद्ब्राह्मवर्षकं ॥ १५ ॥ परमायुर्ब्रह्मणस्या तदतीतौ च तल्लयः ॥ १६ ॥ प्रलयः परसं-
 ख्याकः सार्धद्वादशवर्षकं ॥ अष्टमांशो भवेत्सार्धं सप्तासीत्यब्दके गतं ॥ १७ ॥ योगनिद्रा विमुंचामि ततः क्रोडामि पूर्ववत् ॥ ततश्चै-
 वांति मे कल्पे प्रलयस्यावशेषिते ॥ १८ ॥ क्रोडाः समापिताः पश्चात्सि सृक्षामेऽप्यजायत ॥ ततो विदिततत्त्वामे लक्ष्मीरूपद्वयान्विता
 ॥ प्रकृतिं बोधयामास देवानदिह सृष्टये ॥ १९ ॥ सत्त्वाशस्ततः सत्त्वं श्रोः समादाय तस्थुषो तमोराशस्तथादाय तमोदुर्गाव्यवस्थि-
 ता ॥ २० ॥ अतिश्वेतं शुद्धसत्त्वं अतिश्यामंतमस्तथा ॥ ततो ममेच्छयैवैषा लक्ष्मीर्भूरूपमास्थिता ॥ २१ ॥ ततो भूस्तमसोराशोः किं-
 चिच्चक्रे तमः पृथक् ॥ सत्त्वाशस्तथा सत्त्वं पृथक् चैव चकार ह ॥ २२ ॥ विलोडयामास तमः सत्त्वं सत्त्वं तमस्यपि ॥ ततस्तस्मात्समादाय
 मिश्रो भूताद्रुणद्वयात् ॥ २३ ॥ भागद्वयं तु तच्चक्रे शबलं तद्रजो भवत् ॥ एवराशि त्रये जाते श्रीभूदुर्गाभिरक्षिते ॥ २४ ॥ रजोभूमिष्ठमा-
 दाय ततोऽल्पं सत्त्वं मेव तु ॥ ततोऽप्यल्पं तमश्चाथ त्रयमेकत्र कृतवान् ॥ २५ ॥ महत्तत्त्वं तु तत्प्रोक्तं ततोऽप्यर्धं समाददे ॥ किंचित्तत्र तमः क्षि-
 प्त्वा हंकारं कृतवानहं ॥ २६ ॥ अहंकारं विभज्याथ त्रीनूराशीं कृतवानहं ॥ राशि त्रयं क्रमेणैव तत्तद्राशिं समं पुनः ॥ २७ ॥ गुणत्रयं वि-
 निक्षिप्तं मेकस्मिन्नेकमेव हि ॥ यत्र सत्त्वं विनिक्षिप्तं जातो वैकारिको हि सः ॥ २८ ॥ रजसा तैजसः प्रोक्तः तमसा चैव तामसः ॥ अर्धं वैका-

वि०

४

१

गृह्य

रिकाद्रह्य देवेदेहान्मनस्तथा ॥ २९ ॥ विनिर्ममैतजसार्थात् ज्ञानकर्मैन्द्रियाणि च ॥ ऋषिगंधर्वमुख्यानां देहानपिविभागशः ॥ ३० ॥
तामसाध्वस्तुकृतवा न्सूक्ष्मंशब्दादिपंचकं ॥ यक्षराक्षसदेहांश्च तथैवान्धान्सहस्रशः ॥ ३१ ॥ हस्तिनोश्वान्वृकान्गाश्च मृगव्याघ्रसरीसृ-
पान् ॥ अजानवीन्शुनःकोला सृगालान्पक्षिणस्तरून् ॥ ३२ ॥ तृणगुल्मलतादींश्च बिडालादींस्तथाखिलान् ॥ तथामकरमोनादी-
न् मद्भृककर्कटभुत्रिकान् ॥ ३३ ॥ एवंजलचरान्सर्वा न्याभ्यारण्यपशूनापि ॥ कल्पयित्वाखिलान्पश्चा ज्जीवराशीन्व्यलोकयं ॥ ३४ ॥
कतिचित्पुरुषाकारः कतिचिद्वयरूपिणः ॥ सिंहव्याघ्रमृगादीनां गजगोजाविपक्षिणां ॥ ३५ ॥ वृक्षगुल्मलतादीनां माकारं बिभ्रतो-
परे ॥ अपरे सद्दृशाकारा इषमीनादियादसां ॥ ३६ ॥ स्वरूपेणैव ये जीवा स्तादृशानंतसंज्ञकाः ॥ गुणैरनेकसंख्याकैः प्रत्येकमपि चा-
न्विताः ॥ ३७ ॥ सात्त्विकाश्चेतरूपास्तु श्यामास्तत्रैव तामसाः ॥ तत्रापि तारतम्येन श्वेतश्चेततरादिकं ॥ ३८ ॥ यथायोग्यतया स-
र्वे राजसाशबलास्तथा ॥ तत्तदाकारसद्दृशैर्लिंगदेहैरनादिभिः ॥ ३९ ॥ कंचुकैरिव संछन्ना स्तत्तद्वर्णैः पृथक्पृथक् ॥ इन्द्रियाणि दशै-
कंच मनस्तन्मात्रकास्तथा ॥ ४० ॥ पंचैव षोडशकलं लिंगदेहमनादिमत् ॥ आसन्नमरणास्तेषू येस्मिन्कल्पे मुमुक्षुवः ॥ ४१ ॥
ततो विलंबितं येषां ते वैवृद्धास्ततोऽपि ये ॥ विलंबिता मोक्षमाप्नुं ते युवानस्ततोऽर्भकाः ॥ ४२ ॥ एवं प्रतीयमानास्ते तेषु प्राणं व्यबोधयं ॥
उद्धोधितस्ततः प्राणः प्राणिपत्योपतस्त्रिवान् ॥ ४३ ॥ तमवोचंततः प्राण मस्मिन्कल्पे त्वया सह ॥ मोक्ष्यमाणां स्फुटान् जीवा नृ-

स्तु

२०

४

४

थकुरुमहामते ॥ ४४ ॥ एवमदाज्ञयाप्राणो जीवान्सर्वाश्चतादृशान् ॥ उद्धोथयित्वापुरतः स्थापयामाससर्ववित् ॥ ४५ ॥ ततस्त-
 त्वाभिमानिन्य स्तत्ररुद्रपुरःसराः ॥ देवताःशक्रसूर्याद्याः ताःसर्वाःप्रतिबोधय ॥ ४६ ॥ इत्युक्तःसमयाप्राण स्तानप्यादायतस्त्रि-
 वान् ॥ ततोमदाज्ञयाप्राणो मनसींद्रन्यवेशयत् ॥ ४७ ॥ श्रोत्रेदिग्देवतावायुं त्वचिसूर्यविलोचने ॥ रसेतुवरुणंघ्राणे दस्त्रौवाचिध-
 नंजयं ॥ ४८ ॥ पाणौदक्षंजयंतंच पादेषिश्वेतथामनुं ॥ पायौमित्रंतेतस्तासां बुभुक्षाचाभवत्तृषा ॥ ४९ ॥ ततःसंपीड्यमानास्ता-
 स्तदामांशरणंययः ॥ स्नानंप्रदिश्यत्रस्था विषयान्भुज्महेवयं ॥ ५० ॥ तृणगुल्मलतावृक्षान् ग्राम्यारण्यपशूनापि ॥ क्रमेणाद-
 र्शयंस्तांस्तु स्त्रिंशं तस्मिन्भोजिरे ॥ ५१ ॥ ततोश्चंदर्शयामास नास्मिन्प्राताबभूविरे ॥ ततोगांदर्शयामास तत्राप्यासुरतृप्तयः ॥
 ॥ ५२ ॥ महत्तत्वेनकृतवान् पूर्व्यांपुरुषाकृतिं ॥ तत्त्वेनभूयसाभूयो भाविनांस्वयमेवहि ॥ ५३ ॥ तामदर्शयमेताभ्यो वरमित्य-
 बुवंस्तृताः ॥ ततःप्राणंतुदेहेस्मि त्रिवेश्येन्द्रियदेवताः ॥ ५४ ॥ सर्वान्जीवगणांश्चापि सर्वान्देवानपिस्मह ॥ यावन्यवेशयत्ताव बु-
 भुक्षाचपिपासिका ॥ ५५ ॥ अवाभ्यामदिशस्थान मितिचुक्रुशुतुस्ततः ॥ अवोचंकृपयाताभ्यां सर्वेस्थानंभवांत्विति ॥ ५६ ॥ एवं-
 पुरुषदेहंतु वासुदेवोगिलंततः ॥ मायायांजनयामास पुरुषंपरमाद्भुतं ॥ ५७ ॥ स्वसहायांद्वितीयंसं वांछमानोथमांप्रति ॥ उक्तवा-
 न्देहिमेस्वामि न्सहायंकृपयेतिवै ॥ ५८ ॥ ततःसंकर्षणाज्जज्ञे महत्तत्त्वस्यभागतः ॥ सूत्रनामाजीवगणैःर्युक्तःप्राणोजयात्मजः ॥ ५९ ॥

स्थिता

आ सुः

वि० २०
५

आदिदेवौपुरातौतु.ताभ्यांसृष्ट्यर्थमेवहि ॥ प्रद्युम्नोजनयामास कृतौकन्याद्वयंतदा ॥ ६० ॥ सरस्वतीतुतत्राद्यां ब्रह्मणासमयोजयत्
वाणींप्राणेनताभ्यांतौ क्रीडंतौतस्लुतुश्चिरं ॥ ६१ ॥ यद्दमांप्राकृतांसृष्टिं जननंब्रह्मसूत्रयोः ॥ श्रावयेष्टुणुयाद्वापि प्राकृतैर्मुच्यतेगुणैः
॥ ६२ ॥ धनवान्पुत्रवान्लोके दीर्घायुःप्रियदर्शनः ॥ जातिश्रैष्ठ्यमवाप्त्यैव सभार्योमोदतेचिरं ॥ ६३ ॥ ॥ इतिश्री विष्णुरहस्ये ब्र-
ह्मात्पत्तिर्नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एकदाचिंतयाविष्टः सब्रह्माचिंतयश्चिरं ॥ कथंसर्वज्ञतांयासि सृष्टौशक्तिःकथंभवेत् ॥ १ ॥
कथंमोक्षमवाप्स्यामि मुक्तःसंसारसागरात् ॥ एवंचिंतयतातेन स्मृतोहंसर्ववित्तमः ॥ २ ॥ सएवभगवान्मह्य मुपदेष्टुमिहार्हति ॥
नान्यत्किंचित्प्रपश्यामि ममचिंतापनोदकं ॥ ३ ॥ ततोहयास्यरूपेण तत्समीपेतदैवतु ॥ आविर्भूतस्ततोमांस दृष्ट्वाश्चर्यस्वरूपिणं
॥ ४ ॥ विस्मितःप्रेक्ष्यमाणोमां किंचिन्नैवाभ्यपद्यत ॥ तत्रागमत्तदासूत्र नामप्राणस्तदैवहि ॥ ५ ॥ ततस्तौकपयावीक्ष्य परासृ-
ष्ट्यचबाहुभिः ॥ त्वञ्चिंतापरिहाराय विष्णुरेवाहमागतः ॥ ६ ॥ इतिश्रुत्वाततोब्रह्मा प्रणनामसदंडवत् ॥ ततःप्राणोपितत्पत्न्यौ
सर्वेनेमुःपुनःपुनः ॥ ७ ॥ लक्ष्मीरप्यभवत्तत्र सदामत्सेवनेरता ॥ ब्रह्माणमुपवेश्यामे पृष्ठतोत्पान्निवेशयत् ॥ ८ ॥ वेदांश्चैवोपवेदांश्च-

अ० ३

५

DF

सर्वानध्यापयंक्रमात् ॥ ऋचोयजूंषिसामानि तथाथर्वौगिरांसिच ॥ ९ ॥ आयुर्वेदंधनुर्वेदं गार्धर्वचार्थशास्त्रकं ॥ चतुर्णामुपवेदांश्च त-
तोगानिष्टथक्ष्टथक् ॥ १० ॥ शिक्षाकल्पोनिरुक्तंच छंदोव्याकरणंतथा ॥ ज्योतिषंचेतिषट्प्रोक्ता न्यंगानिविधिवन्मया ॥ ११ ॥ त-
दाब्रह्मातदन्येपि यन्मयैतदुदीरितं ॥ नसम्यग्विविदुःपश्चाद्ब्रह्माहंब्रह्मणिस्थितः ॥ १२ ॥ प्राणेप्राणोगिरावाणी सरस्वत्यांसरस्वती ॥
ततःपुरुषदेहेतु येमयानिहिताःपुरा ॥ १३ ॥ देवाश्चऋषिगंधर्वा नानादेहधराश्चये ॥ जगतांबीजभूताये पशवःक्रिमिकोटकाः ॥ १४ ॥
वृक्षगुल्मलताद्याश्च तेषुतेषुप्रविष्टवान् ॥ तैस्तैरूपैःस्वयमहं तत्तन्नामाखिलाश्रयः ॥ १५ ॥ अतोमांसर्वनामानं तथासर्वस्वरूपिणं ॥
सर्वेवेदावदंतोमे तथातैस्तैश्चनामभिः ॥ १६ ॥ तत्तत्स्वरूपंमामेव प्रणमंतिस्तुवंतिच ॥ मुख्यतोवेदवेद्योहं गौणवृत्त्यातथापरे ॥ १७ ॥
विद्वांसस्तद्विजानंति ममविष्णोःपरंपदं ॥ स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यां दिविचक्षुरिवाततं ॥ १८ ॥ ततोमननशीलास्ते श्रुतस्यार्थस्ययुक्ति-
भिः ॥ निश्चित्यध्यानधारायां जायंतेमग्नमानसाः ॥ १९ ॥ यतोयतोमनोयाति तेषांब्रह्मन्सदैवहि ॥ ध्यायंतितत्रतत्रैव स्वातंत्र्या-
दिगुणैर्युतं ॥ २० ॥ एवंध्यानपरीपाके जातेतेषांमहात्मनां ॥ स्वरूपयोग्यंयत्तेषां तादृशरूपमास्थितः ॥ २१ ॥ प्रत्यक्षविषयोह्येषां
भवामिकृपयाततः ॥ अव्यक्तोव्यक्ततांयामि तद्भक्त्यातुष्टमानसः ॥ २२ ॥ नकश्चित्स्वेच्छयामायत् द्रष्टुमोशोहिविद्यते ॥ अव्यक्तस्त-
दहंप्रोक्तो मदिच्छातोयतोखिलाः ॥ २३ ॥ पश्यंतिमांततोवेदैर्गीयेहंव्यक्तइत्यपि ॥ यतोहमखिलंन्यस्य पुरुषस्यकलेवरे ॥ २४ ॥ प्रा-

ॐ

वि० २०

६

कृतान्जीवसंघांश्च लिंगदेहेनसंयुतान् ॥ वासुदेवैरूपेण तान्निर्गोल्यविसृष्टवान् ॥ २५ ॥ मायायांबीजरूपेण यतःसातव्यजीजनत् ॥
जगत्पिताततोहंवे जगन्मातारमाततः ॥ २६ ॥ मायाजन्यमिदंसर्वं मायिकंचततःस्मृतं ॥ जंगमानांस्छावराणा मेवंयोनिर्भवेद्र-
मा ॥ २७ ॥ अहंबीजप्रदस्तत्र सर्वोत्पत्तिस्ततोभवत् ॥ एवंमेमहिमानंयो विजानातिचभक्तिमान् ॥ २८ ॥ सएवमांस्फुटंपश्ये
न्नखिद्येतततःपरं ॥ क्रियमाणैःपुण्यपापै र्यानिस्युःसंचितानिच ॥ २९ ॥ तानिमदर्शनादेव बन्धियोगाद्यथेषिकाः ॥ तत्क्षणाद्भस्मतां-
यांति(यानिस्युःफलितानिच ॥ ३० ॥ कर्माणितानिभुक्तेव) शुभाशुभफलानिवै ॥ कृतकृत्याभवेयुस्ते बोधयंतिपरानपि ॥ ३१ ॥ य-
थासुप्तेषुसर्वेषु यदेकोजागृवान्भवेत् ॥ परान्संबोधयत्येव ह्यनर्थसमुपस्थिते ॥ ३२ ॥ तथैवसुप्तान्संसारे स्वहितंचाप्यपश्यतः ॥ प्र-
तिपन्नान्स्वभक्तांश्च जागृवांसोविमन्यवः ॥ ३३ ॥ स्वरूपंपरमंविष्णो र्यद्वेदैःप्रतिपादितं ॥ प्रकाशयंतिलोकान्हि ग्रस्यमानान्निमज्ज-
तः ॥ ३४ ॥ भवेदुःखपर्योराशौ कृपयादीनवत्सलाः ॥ यदाप्रविष्टोब्रह्माणं तथाप्राणंसरस्वतीं ॥ ३५ ॥ वाणींचापिततोब्रह्मा मन्म-
योभूद्दिशेषतः ॥ अन्येपिमन्मयाजाता स्ततोयन्मदुदोरितं ॥ ३६ ॥ चिंतयित्वाविदुःसम्यक् तदर्थंसर्वमेवहि ॥ विदितेसांगवेदार्थे शु-
पवेदार्थएवच ॥ ३७ ॥ अपूर्णमेनिरेत्मानं चत्वारस्तपुनःपुनः ॥ मामुवाचततोब्रह्मा स्वामिन्भवदनुग्रहात् ॥ ३८ ॥ उन्मूलितं-
ज्ञानचक्षु र्भवद्दीगंजनेनैमे ॥ तथापिमन्येह्यात्मान मपूर्णतद्वदस्वमे ॥ ३९ ॥ त्वंमेमातापिताबंधु गुरुस्वामीचनित्यशः ॥ सर्वज्ञः-

ॐ

अ० ३

६

सर्वकर्ताच मिथ्याज्ञानतमोपहः ॥ ४० ॥ अतस्त्वांपरिपृच्छामि यत्तन्मेकपयावद ॥ वक्तव्यमवशिष्टं किं येनात्मा मेनतुष्यति ॥ ४१ ॥
 अपूर्णमनुतेकस्मा त्कस्मिन्ज्ञातेचपूर्णतां ॥ भवेयंतद्वदाशुत्वं येनाहंसर्ववित्तमः ॥ ४२ ॥ सर्वपूज्यः सर्वगुरु स्तवभक्तोविशेषतः ॥ भ-
 वेयंकृतकृत्यश्च नान्यथाहंसुखंलभे ॥ ४३ ॥ इत्युक्तोहंतदाब्रह्म न्पुरुषेणमहात्मना ॥ गुह्यात्गुह्यतमंज्ञानं कृपयैतदवादिषं ॥ ४४ ॥
 इति श्री विष्णुरहस्ये वेदविद्योपदेशोत्तम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ हयग्रीवउवाच ॥ व्यापकत्वादहंविष्णुर्विशिष्टप्राणनादितः ॥ विशिष्टसुखवत्वादे रपिविष्णुरहंश्रुतः ॥
 ॥ १ ॥ सृष्टिकालेमयासृष्टं विश्वंस्थावरजंगमं ॥ तस्याहंव्यापकत्वाच्च बहिरंतर्व्यवस्थितः ॥ २ ॥ अपरिच्छिन्नरूपोतः परिच्छिन्नइवा-
 भवं ॥ भूयानिरुत्यरूपेण तत्तद्वस्तुविचेष्टकः ॥ ३ ॥ तत्तच्छक्तिप्रदोनित्यं तत्तत्कर्मानुसारतः ॥ सर्वत्रावस्थितेरेव मनिरुद्धइतिस्मृतः
 ॥ ४ ॥ घटाकारंभवत्येव घटस्थंसलिलंयथा ॥ तत्तदाकारवान्विष्णुः तत्तद्वस्तुस्थितस्तथा ॥ ५ ॥ तथाविधंमांजानंति पश्यंत्यथा
 परोक्षतः ॥ अनंतशक्तिमोक्षानं कथयंत्यपिवैमिथः ॥ ६ ॥ शिक्षयंतिस्वशिष्येषु प्रपन्नेष्वपिनित्यशः ॥ दयालवःपदंविष्णोस्त्वाद्दशं
 सदसत्परं ॥ ७ ॥ जागृवांसोथविद्वांसो दिविचक्षुरिवाततं ॥ तन्मूढानैवजानंति मायामुषितचक्षुषः ॥ ८ ॥ देहेहंभाविनोन्यत्र मम-

वि० २०
७

ताबुद्धयः सदा ॥ अनिच्छन्तेऽपि भुञ्जन्ति दुःखानि विविधान्यपि ॥ ११ ॥ सुखानि प्रार्थ्यमानानि नाप्नुवंति निजेच्छया ॥ प्रतिक्षणं प्रपश्यन्ति सर्वे
येऽप्येवं परात्मतां ॥ १० ॥ स्वातंत्र्यं मन्यन्ते चापि महामोहस्य जृम्भणं ॥ विदित्वाऽपि न जानाति पश्यन् नपि न पश्यति ॥ ११ ॥ न शृणोति
तथा शृण्वन् शिक्षमाणो न शिक्षते ॥ यत्तन्मायाबलं विष्णोर्महाशक्तेर्महात्मनः ॥ १२ ॥ बोधयन्तः परान्येतु स्वयं मुग्धा भवंत्युत ॥ यत्त-
न्मायाबलं विष्णोर्महाशक्तेर्महात्मनः ॥ १३ ॥ परेषां हानिलाभादि वेत्तारः स्वं न जानते ॥ यत्तन्मा० ॥ १४ ॥ परेषां रोगहर्तारः स्वरो-
गेन विजानते ॥ यत्तन्मा० ॥ १५ ॥ परेषां मभिचासादि कुर्वन्तः स्वं न जानते ॥ यत्तन्मा० ॥ १६ ॥ अधीयानेषु सर्वेषु जायन्ते चित्रबुद्ध-
यः ॥ यत्तन्मा० ॥ १७ ॥ अचेतनस्य वृक्षादेः सूर्यादेर्दर्शनादिना ॥ यस्यात्पत्रविकासादि सामाया परमात्मनः ॥ १८ ॥ अचेतनोऽपि दे-
होऽयं नाना चेष्टाः करोति वै ॥ स्वपातं नैव जानाति सामाया० ॥ १९ ॥ एकरोगेषु देहेषु एकमेव हि चोषधं ॥ करोति फलभेदं यत्तन्माया०
॥ २० ॥ गोमयादेर्हि जायन्ते नाना जीवाः सहस्रशः ॥ विना मातापितृभ्यां यत्तन्माया० ॥ २१ ॥ गवादिभक्षितं वस्तु क्षीररक्तादिभे-
दतः ॥ भजते परिणामं यत्तन्माया० ॥ २२ ॥ देहस्थानविशेषेषु नखलोमादिकं हि यत् ॥ जायते स्वेच्छयानैव सामाया० ॥ २३ ॥
बीजमंकुरतां याति काचिच्छाकाप्ररोहति ॥ न प्ररोहति किंचिच्च सामाया० ॥ २४ ॥ बीजादिनाऽपि नैवान्यद्भूमेर्वासलिलादपि ॥ जा-
यते स्वेच्छयानैव सामाया० ॥ २५ ॥ रजस्वलायां भार्यायां रेतः सेके कृतेऽपि हि ॥ नैवोत्पत्तिर्हि गर्भस्य सामाया० ॥ २६ ॥ शुक्लशोणि-

अ० ४
पश्यन् नपि

७
वि
DF

तसंबंधा द्रर्भोत्पत्तिर्हि जायते ॥ तथावयवसंस्थानं सामाया ॥ २७ ॥ शुक्लशोणितसंबंधा त्वीपुंक्तीवादिभेदतः ॥ जायते गर्भनिष्पत्तिः सा-
माया ॥ २८ ॥ गर्भस्त्रस्यापि जीवस्य काणखंजादिदोषतः ॥ तथावयवदाढ्यादि सामाया ॥ २९ ॥ भक्षणेन विनैवैष ॥ वासरो-
धादिपीडनात् ॥ जीवत्येवमदुर्गर्भः सामाया ॥ ३० ॥ मातुर्जठरदाहेन पीड्यमानोप्यधोमुखः ॥ जीवत्येवमदुर्गर्भः सामाया ॥ ३१ ॥
अपकेपि पतत्येषः पकोपि न पतत्ययं ॥ बहिर्न वेच्छयायाति सामाया ॥ ३२ ॥ आयाति क्रजुमार्गेण मार्गमन्यं विशत्यपि ॥ अनृ-
जुर्जायते वापि सामाया ॥ ३३ ॥ जातमात्रः पितृत्वे स्तनं रोरुयते हितत् ॥ नाना चेष्टाश्च कुरुते सामाया ॥ ३४ ॥ वृक्षादिप-
त्रपुष्पादौ चित्राकारो हि जायते ॥ विचित्रवर्णगंधादि सामाया ॥ ३५ ॥ काष्ठभारो महानेष स्वयंतरतितारयेत् ॥ मज्जयेच्च सिला-
खंडं सामाया ॥ ३६ ॥ न पश्यति जले केचि ज्जीवानिर्मग्नचक्षुषः ॥ स्थले केचिन्न पश्यति सामाया ॥ ३७ ॥ रात्रौ केचिन्न पश्यति दि-
वा केचित् तथापरे ॥ स्थले जलेन्ये पश्यति सामाया ॥ ३८ ॥ उड्डीयंते पक्षहीना महापक्षास्तथापरे ॥ नैवोड्ढनं प्रकुर्वति सामाया ॥
३९ ॥ स्थले वापि जले वापि तत्तत्स्थानविशेषतः ॥ जायते विविधं वस्तु सामाया ॥ ४० ॥ विचारितो खिलं वस्तु यद्यत्सृष्टं मया वि-
धे ॥ विचित्रमेव मन्यस्व यतः शक्नो न हीतरः ॥ ४१ ॥ कर्तुं चेष्टयितुं वापि कथं वापि मया कृतं ॥ जानाति नैव मूढोयं वृथापंडितमानवा-
न् ॥ ४२ ॥ सर्वेषामपि विद्यानां सर्वशिल्पादिकस्य च ॥ अहमेव गुरुर्मुख्यं स्तत्तद्विद्याप्रदर्शनात् ॥ ४३ ॥ नानारूपधरो लोके नानाजीवे

पुसंस्थितः ॥ दर्शयाम्यखिलाविद्या स्तथाशिल्प्यान्यनेकशः ॥ ४४ ॥ अतोमहागुरुरहं स्वतंत्रः पूर्णशक्तिमान् ॥ पूर्णानंदः पूर्णतनुः पूर्ण-
ज्ञानोखिलात्मकः ॥ ४५ ॥ सर्वाकारः सर्वरूपः सर्वनामाखिलेष्टदः ॥ नानावेदास्तुवंतोत्थं नानाकारं जगद्गुरुं ॥ ४६ ॥ नानानामान-
मोशानं स्वातंत्र्यादिगुणैर्युतं ॥ स्वस्वज्ञानानुसारेण सर्वमांहीविजानते ॥ ४७ ॥ भजंतिस्वानुरूपेण प्राप्नुवंतिफलंतथा ॥ यइदंम-
मचारित्रं चित्रं मायाविजृम्भितं ॥ ४८ ॥ गृणयाद्वापठेद्वापि स भक्तिमयिविंदति ॥ गर्भदुःखंचनाप्रोति लभते च धनं सुतान् ॥ ४९ ॥
अंतेमल्लोकमाप्नोति सत्यं सत्यं वंदामिते ॥ ५० ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये मायाचारित्र कथनोन्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४४ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ पूर्णानंदोऽपि भगवान् किमर्थं सृष्टिमातनोत् ॥ प्राप्तवान् किं नु सृष्ट्या स कथं पूर्णस्तथास-
ति ॥ १ ॥ श्रीहयग्रीव उवाच ॥ यएवानंदवान् लोके सक्रोडांतनुते भग्नं ॥ अतिचित्राणिकर्माणि स एव तनुते यतः ॥ २ ॥ नरा-
अश्वाश्च गोजावि मुखायेपशवोऽपि हि ॥ क्रोडंत्यानंदतो लोके पूर्णानंदो हरिः किमु ॥ ३ ॥ चिंतामग्नोज्वरेणार्तः स्वप्तुं शक्नोति नो-
सुखं ॥ यः सक्रिं क्रोडते तस्य यतः सर्वविषायते ॥ ४ ॥ यथानंदस्तथा क्रोडा यथानंदस्तथोद्यमः ॥ महानंदस्य महती तथा क्रोडे यमी-
रिता ॥ ५ ॥ अयं हि सकलानृष्टिः तस्यानंदस्य लेशतः ॥ ^{३५}इनंतानंदपूर्णस्य ह्यनुरूपा कथं भवेत् ॥ ६ ॥ ब्रह्मांडादेः परिछिन्ना सृष्टि-

रेषेति हि श्रुतिः ॥ पूर्णानंदो न चेत्सस्या त्कथं सृष्टिर्भवेदियं ॥ ७ ॥ को ह्येवान्याच्च कः प्राण्या त्स्फुटमित्याह हि श्रुतिः ॥ तस्मादानंदपू-
 र्णाब्धेर्वीचीबुद्बुदलेशवत् ॥ ८ ॥ सृष्टिरेषा खिला ब्रह्मन् अन्यदप्यवधारय ॥ अनादिकर्मणा बद्धा जीवानित्याह्यनेकशः ॥ ९ ॥
 लिंगदेहयुताः सर्वे पतिता मूर्छिता इव ॥ यदि ते स्त्रूलदेहेन युतानस्युरिमे खिलाः ॥ १० ॥ कथं कर्माणि कुर्वीरन् विष्णुभक्तिपरायणाः ॥
 अपूर्णभक्तयस्ते वा कथं मोक्षमवाप्नुयुः ॥ ११ ॥ इति तेषां तु कारुण्या इया लुर्भगवानिदं ॥ सृष्ट्यादिकुरुते सर्वं मन्यथा तद्वया लुता ॥ १२ ॥
 व्याहन्येत तथाप्यन्यान् जीवान् मध्यमतामसान् ॥ सृजत्यवतिहंत्येव भक्तानां भाक्तिवृद्धये ॥ १३ ॥ एवं सात्विकमध्यस्थं तामसां स्त्रि-
 विधानपि ॥ सृजत्यवतिहंती शो लीलया भक्तवत्सलः ॥ १४ ॥ न काचिदधिकालब्धि रनया सृष्टि लीलया ॥ न हानिश्चापि संहारा त्पूर्णानं-
 दस्य सर्वदा ॥ १५ ॥ अनादिकालतस्तेव संकल्पो जगदीशितुः ॥ अतः सृष्ट्यादिकालो ला यथा कालं भवंति हि ॥ १६ ॥ इति ब्रह्मस्त-
 वाख्यातं यन्मां त्वंपरिपृष्ठवान् ॥ संमतं सर्ववेदानां किमन्यच्छोतुमिच्छसि ॥ १७ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये सृष्ट्यादिकारण कथनो नाम-
 पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदि साक्षान्महाविष्णुर्जीवान् कर्मानुसारतः ॥ सृजत्यवतिहंती शः स्वातंत्र्यं तस्य तत्कथं ॥ १ ॥

स्वेच्छयैव यदा कुर्या ज्जीवानां सर्जनादिकं ॥ कथं तर्हि विचित्रास्या त्सृष्टिरेषा सनातनी ॥ २ ॥ स्वर्गवानरकं वापि मोक्षं वाप्यथ वासृ-
 त्तिं ॥ भजेयुरेव मीशस्य वैषम्यं न कथं भवेत् ॥ ३ ॥ नास्ति तस्यारिपुः कश्चित् न मित्रं वा कथंचन ॥ पूर्णानंदस्य तस्यैते भवेयुर्देहिनः स-
 माः ॥ ४ ॥ अत्र मे संशयस्तात तं भवान्छ्रोतुमर्हसि ॥ श्रीहयग्रीव उवाच ॥ यथैव लोके भूपालाः शिक्षयंति निजान् जनान् ॥ ५ ॥
 मम सेवामिमां कुर्या श्रेय न त्वमितं ततः ॥ दास्यामि नो चेन्नोदया मथ त्वं स्तेयकर्म चेत् ॥ ६ ॥ करोषि वाथ मे दास्या दन्यथा वर्तसे यदि ॥
 दंडनीयो मयानूनं मम द्वेषं करोषि चेत् ॥ ७ ॥ शिरच्छेदादिनां त्वां हि योजयिष्यामि नान्यथा ॥ अथानन्यमनस्त्वेन मम भक्तिकरोषि-
 चेत् ॥ ८ ॥ दिने दिने करिष्यामि तव वेतनवर्धनं ॥ एवं सति यथा कुर्या स्तथा फलमवाप्स्यसि ॥ ९ ॥ न च मित्रं न वा शत्रु रसित्वं मे-
 स्वभावतः ॥ यथाभावयसे मां त्वं तथा त्वां भावयाम्यहं ॥ १० ॥ अनादिकालतस्त्वेवं संकल्पः स्वयमेव हि ॥ कृतोऽस्ति ते न नैव स्या
त्स्वातंत्र्यस्य विघातनं ॥ ११ ॥ श्रुतिस्मृतीमैवाज्ञे कुर्यात्तिदनुसारतः ॥ सत्कर्मणि ददाम्यस्मै फलं कर्मानुसारतः ॥ १२ ॥ निषि-
 द्धानि तु यः कुर्याद ज्ञानात्थावर्ण्यतोऽपि वा ॥ विहितंचन कुर्वीत तं कुर्यान्नरके स्थितं ॥ १३ ॥ श्रवणं मननं ध्यानं कुर्वन् साक्षात्करोति मां ॥
 यस्तस्मै मोक्षदाताहं यो द्वेष्टि स तं हि मां ॥ १४ ॥ तमोऽपि पातयिष्यामि निवृत्तिर्नयतो भवेत् ॥ तमो नारंभणं वद्रे मुनं तं पंचकष्ट-
 दं ॥ १५ ॥ तन्मध्ये पतितो जातु न बहिर्गंतुमर्हति ॥ न हि प्राणाम्यहं कांचि न हि द्वेष्टि मच्चकंचन ॥ १६ ॥ ये यथा मां प्रपद्यंते तांस्तथै-

वभजाम्यहं ॥ सत्यसंकल्पतस्तस्मा दन्यथानकरोत्ययं ॥ १७ ॥ अन्यःकोपिनचास्त्येव तत्संकल्पविधटकः ॥ सत्यसंकल्पतस्त-
स्मा ज्जायतेसर्वदैवाहि ॥ १८ ॥ जीवसृष्ट्यादिकंसर्वं दोषशंकापितत्रन ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्मैवास्तुततःकिंनु कार्यमस्माकमश्व-
रात् ॥ १९ ॥ यतएवभवेन्ऋणा मूर्ध्वाधोगमनंसदा ॥ श्रीहयग्रीवउवाच ॥ चौर्यवापारदार्यवाथवान्यदपराधनं ॥ २० ॥ करोतिक-
श्चित्तकर्म तन्नदंडयतिस्वयं ॥ किंतुराजानरस्यास्य विदित्वाकर्मपापकं ॥ २१ ॥ दंडं करोतिशास्त्रोक्तं स्वेच्छयैवात्रपूरुषे ॥ एवंहि-
कश्चित्स्वगृहे निर्जनेवाथवावने ॥ २२ ॥ करोतिधावनादीनि तत्फलंनसमश्रुते ॥ तादृक्चधावनादीनि भूपस्याग्रेकरोतिचेत्
॥ २३ ॥ तुष्टःसएवदद्याच्च तत्तत्कर्मानुसारतः ॥ एवंकर्मजडंनैव फलंदातुमलंस्वयं ॥ २४ ॥ ततएवास्त्यपेक्षात्र फलदानेमहेशितुः ॥
तुष्टःपापंदहेदेष रुष्टःपुण्यंदहेदपि ॥ २५ ॥ तस्यैवतच्चरेद्भक्तिं नचद्वेषंमनागपि ॥ इतितेसर्वमाख्यातं यत्पृष्टंमेत्वयानघ ॥ २६ ॥
इदानींकथयिष्यामि येनपूर्णभवेन्मनः ॥ शृणुष्वावहितोब्रह्मन् परंगुह्यंवदामिते ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्री विष्णुरहस्ये स्वातंत्र्याद्यु-
पपादनंनाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

मनाक्

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ हयग्रीवउवाच ॥ एवंवस्तुषुसर्वेषु विद्यमानंमहेश्वरं ॥ वेदास्तुवंतिमामेव नानारूपमनेकधा ॥ १ ॥ ता-

GDF

वि० र०

१०

वद्रूपैस्तुतंत्राणि स्फुटैस्तैश्चनामभिः ॥ प्रसादयन्तिमांमंत्रे स्तत्तदागमदीक्षिताः ॥ २ ॥ सर्वरूपस्तुतिपराः सर्ववेदाहिमुख्यतः ॥
आव्हानतत्पराण्याहुः सर्वतंत्राणिमुख्यतः ॥ ३ ॥ वेदाःश्रुतयइत्युक्ता स्तंत्राणिस्मृतयस्त्विति ॥ श्रुतिस्मृताउभेनेत्रे विप्राणांपरि-
कीर्तिते ॥ ४ ॥ एकेनहीनःकाणस्या द्वाभ्यामंधःप्रकीर्तितः ॥ अतोविप्रेणकर्तव्यं शीलनवेदतंत्रयोः ॥ ५ ॥ अनुष्ठानंतथाकुर्या दुभयो-
क्तंविशेषतः ॥ अतस्तंत्राणिवक्ष्यामि तेनपूर्णोभविष्यसि ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्ह यग्रीवोयंमत्तनुः ॥ ब्रह्मणे-
कथयामास क्रमात्तंत्राणिसर्वशः ॥ ७ ॥ पंचरात्रंपाशुपतं कापिलंशाक्तमेवच ॥ सौरगाणेशवाम्नादी न्सुसिद्धान्यामलादिकान्
॥ ८ ॥ देवताऋषिगंधर्वाः सिद्धगुत्यकपन्नगाः ॥ वृक्षगुल्मलताद्याश्च वज्राद्यारत्नजातयः ॥ ९ ॥ गजाश्वगोजमेषाद्या येचान्येस्युः-
पदार्थकाः ॥ सर्वेतेवेदवाक्येषु स्तूयन्तेहितथैवच ॥ १० ॥ तंत्रेषुतेषामाव्हानं प्रसादोन्मुखताततः ॥ तत्तन्मंत्रैश्चजायेत तत्तद्भक्तेभ्य-
एवहि ॥ ११ ॥ योभावयतिसर्वत्र तृणगुल्मलतादिषु ॥ स्थितंमांसोश्नुतेसर्वं फलंमत्प्रीतिसंभवं ॥ १२ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्य ह-
यास्यस्यमहात्मनः ॥ पप्रच्छपुरुषस्त्वाद्यः प्रणयोफुल्ललोचनः ॥ १३ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ भगवन्निदमाख्यातं तंत्रजातंत्वयाखिलं ॥
वेदाश्चसर्वेव्याख्याताः वदतत्राधिकारिणः ॥ १४ ॥ श्रीहयग्रीवउवाच ॥ सर्ववर्णाश्रमाचाराः सर्वदेवाःप्रकीर्तिताः ॥ वेदेषुचाथ-
तंत्रेषु तेमुख्यात्यधिकारिणः ॥ १५ ॥ तेषुसर्वेष्वपिभवा न्मुख्यतःसर्वसारवित् ॥ अधिकारीमुख्यतमः सर्वेपितदनंतरं ॥ १६ ॥

अ० ७

१०

GDF

एतेहि विष्णुं सर्वत्र सर्वशब्दाभिधंपरं ॥ वैदिकैस्तांत्रिकैर्मत्रै र्यथायोग्यमुपासते ॥ १७ ॥ न्यायेनानेनयज्ञेषु सर्ववेदस्वरूपिणं ॥ त-
 त्तन्मंत्रैश्च हविषा मामेव हि भजंतिते ॥ १८ ॥ इंद्रियेषु च सर्वेषु तेषामहमवस्थितः ॥ तृष्णीकेशस्ततोहं वै ख्यातो वेदविदां मुखे ॥ १९ ॥
 यथा योग्यतर्पण्ये च यथा ज्ञानं च ते खिलाः ॥ आराधयंतिते वै मां तंत्रैर्नानास्वरूपिणं ॥ २० ॥ गंधर्वाऋषयः सिद्धाः पिशाचा गुह्यका-
 दयः ॥ ततो धमामनुष्यास्युर्वेदतंत्राधिकारिणः ॥ २१ ॥ तत्रापि ब्राह्मणा श्रेष्ठाः क्षत्रियाश्च ततो धमाः ॥ वैश्याश्चैवानुलोमाश्च के-
 चिद्वेदाधिकारिणः ॥ २२ ॥ स्त्रीशूद्रप्रतिलोमाद्याः तंत्रमात्राधिकारिणः ॥ न तेषां वैदिकं मार्गं प्रवेशो विहितो दितः ॥ २३ ॥ सात्विका-
 राजसाश्चैव तामसाश्च तथा परे ॥ मनुष्येषु हि विद्यंते तत्र ये सात्विकानराः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणाद्याश्च सर्वेऽपि संसाराद्यमुमुक्षुवः ॥ ते तु-
 तंत्रं पंचरात्र माश्रयेयुर्न चेतरत् ॥ २५ ॥ राजसामनुजायेतु विद्यैश्चर्यधनेऽसवः ॥ शाक्तगणेशसौरादो नाश्रयेयुः स्तथा गमान् ॥ २६ ॥
 परदारपरद्रव्य परवश्य परक्षयाः ॥ मारणोच्चाटनादो नि क्रूरकर्माणियानितु ॥ २७ ॥ सुरामांसां पहराद्यैः श्मशाननिलयादिभिः ॥
 साध्यानि तानि रोचंते तामसास्तेन रामताः ॥ २८ ॥ ते हि यामलवामादि कापालाद्या गमानपि ॥ आश्रयेयुस्ततोऽश्रेष्ठास्तत्तद्देवा-
 भिमानिनः ॥ २९ ॥ पापाचारा हि जायंते लभंते हि फलानिते ॥ अंते निरयवासस्था तेषां पापात्मनां सदा ॥ ३० ॥ तत्रापि ब्राह्मणा-
 येस्युः सात्विका विष्णु तत्पराः ॥ क्षत्रियाश्च तथा वैश्याः पंचरात्रं हितन्मतं ॥ ३१ ॥ अन्येषामागमानां तु वक्तारोऽन्ये भवत्यपि ॥ पा-

चरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्ता हं स्वयमेव हि ॥ ३२ ॥ अतो हि सर्वशास्त्रेषु वरमेतन्निगद्यते ॥ मन्मुखो देवसंश्रुत्य नारदाद्यामहर्षयः ॥ ३३ ॥
लोके प्रकाशयिष्यन्ति मद्भक्तेष्वेव नान्यथा ॥ सनकाद्याश्च गृण्वन्ति नारदात्पांचरात्रकं ॥ ३४ ॥ भविष्यन्तोऽपि मे भक्ताः करिष्यन्त्ये-
वमेव हि ॥ प्रल्हादध्रुवबल्याद्या वशिष्ठाद्यामहर्षयः ॥ ३५ ॥ स्वायंभुवाद्यामनवो त्वन्येतदंशजास्तथा ॥ महर्षयस्तथा पुण्याः
पुण्याराजर्षयः परे ॥ ३६ ॥ विभीषणाद्याः सर्वेऽपि ब्रह्मरुद्रादिदेवताः ॥ आराध्यपांचरात्रेण विधिनामां प्रपेदिरे ॥ ३७ ॥ उपनीता-
द्विजाः सर्वे वेदेष्वधिकृता मताः ॥ तंत्रेषु दीक्षिता एव प्रोच्यन्ते त्यधिकास्मिन् ॥ ३८ ॥ दीक्षा हि द्विविधा प्रोक्ता बाह्याभ्यन्तरभेदतः ॥
ज्ञानिनामुभयं तत्र बाह्यो वाऽज्ञानिनां भवेत् ॥ ३९ ॥ अयं सर्वेष्टदाता मे सर्वानिष्टनिवारकः ॥ सर्वोत्कृष्टो यमेवैक स्तदीयो हं समे-
पातिः ॥ ४० ॥ इति ज्ञानं निश्चितं त्सा दीक्षाभ्यन्तरामता ॥ नामचिन्हादिना देहे वह्निना वामदं कनं ॥ ४१ ॥ स बाह्या प्रोच्यते-
दीक्षा ह्यज्ञानां ज्ञानिनामपि ॥ शिषावः पशवो नानि पात्राण्याभरणानि च ॥ ४२ ॥ रथध्वजपताक्रादि सर्वमज्ञातमुच्यते ॥ एते-
षां हि मदीयत्वं ज्ञापनाय लिखेत्स्वयं ॥ ४३ ॥ विष्णुभक्तो विशेषेण ब्राह्मणश्च विशेषतः ॥ अदीक्षितायां भार्यायां दीक्षितो जनयेत्सुतं ॥
॥ ४४ ॥ सहिजारजवत्प्रोक्तो दीक्षितश्चेद्विगुह्यति ॥ तस्कराश्च यथा लोके कस्यचिन्नीयते तथा ॥ ४५ ॥ राजक्रीयान्तैः साकं व्यवहा-
रं हि कुर्वते ॥ तथा दीक्षाविहीना ये निर्नाथास्तस्करा इव ॥ ४६ ॥ यमदूतैर्नीयमाना न्न कश्चिद्धारयेच्चतान् ॥ हन्यमानान्यथा चौरा

॥ ४७ ॥ पत्युश्चिन्हं यथानारी कंठसूत्रं बिभर्ति हि ॥ सनाथा सुभगातेन पूतगात्रा च जायते ॥ ४८ ॥ तेनैव ही-
ना विधवा निदिता मंगलादिषु ॥ अन्यथा चापवित्रांगी दीक्षाहीनस्तथानरः ॥ ४९ ॥ दीक्षितो लभते पूजां यमादपि बिभेति न ॥ नृ-
पामात्यः कथं त्रस्ये दन्यस्मान् नृपबाह्यतः ॥ ५० ॥ स्वस्ववर्णाश्रमाचार निस्तः सत्यवाक् शुचिः ॥ स एव लभते सर्वं दीक्षाग्रहणजं फलं
॥ ५१ ॥ विष्णुदीक्षायुतो योऽपि विष्णुभक्तिविवर्जितः ॥ दीक्षाफलं न तस्यास्ति दीक्षयानरकं व्रजेत् ॥ ५२ ॥ सर्वासामपि दीक्षाणां
विष्णुदीक्षाधिका मता ॥ यतः सर्वेश्वरो विष्णुर्देवानामपि देवता ॥ ५३ ॥ यन्महिम्नः परंपरं वेत्ता जातो न चास्ति न ॥ न भविष्यति-
कश्चापि कुतस्तस्य समोधिकः ॥ ५४ ॥ यस्य स्याद्वैष्णवी दीक्षा सर्वैर्मान्यः स दीक्षितः ॥ अवजानाति यस्तंतु सोऽवजानाति केशवं ॥
॥ ५५ ॥ अंकितं शंखचक्राद्यैर्विष्णुदीक्षान्वितं नरं ॥ यो निंदति विमूढात्मा स द्वेष्टा विष्णुमेव हि ॥ ५६ ॥ तप्तचक्रं भुजे यस्य विप्रादेर्य-
स्य कस्य वा ॥ विष्णारेव हि सामूर्तिर्नावमन्यतर्हि चित् ॥ ५७ ॥ नीचवर्णोऽपि यो विष्णु दीक्षावान्सहिबन्धुवत् ॥ विना प्रणामं मान्य-
स रामकृष्णादिनामभिः ॥ ५८ ॥ उच्चवर्णोऽपि यो विप्रो वदवेदांगपारगः ॥ सदाचाररतोऽपि स्याद्विष्णुदीक्षाविवर्जितः ॥ ५९ ॥
स चो रवद्वाहिष्कार्यस्तस्मै दत्तं च निष्फलं ॥ पात्रं हि परमं प्रोक्तं ह्यव्यकव्यादितः सदा ॥ ६० ॥ यस्य स्याद्वैष्णवी दीक्षा दत्तं भवति चाक्ष-
यं ॥ तप्तचक्रांकितो यस्य तस्य चांडालो वरो भवेत् ॥ ६१ ॥ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्या सदाचाराविशेषतः ॥ नारी वा पुरुषो वापि तप्तच-

वि० र०
१२

क्रांकवर्जितः ॥ ६२ ॥ इमं शानकाष्ठवत्तस्य स्पर्शस्नानं समाचरेत् ॥ कंचुकं कंठसूत्रं च ललाटे चोर्ध्वपुंड्रकं ॥ ६३ ॥ तप्तचक्रं तथा शंखं य-
स्यागात्रेन विद्यते ॥ हव्यं कव्यं तथा स्पृष्टं देवाश्च पितरोऽपि हि ॥ ६४ ॥ नैव गृण्हंति कुपिताः शुनास्पृष्टं यथा तथा ॥ पतिता अपि शुद्ध्यन्ति
तप्तचक्रादिधारणात् ॥ ६५ ॥ स्वस्ववर्णाश्रमाचाराः किंपुनर्ब्राह्मणादयः ॥ दाता हि परमं मित्रं यतो जीवयते धिनः ॥ ६६ ॥ यो हि-
विष्णुं परं द्वेष्टि तेन मैत्रं करोति यः ॥ रिपुर्मित्रायते तस्मै कथां वेष्णुः प्रसीदति ॥ ६७ ॥ यः कुर्याद्वैष्णवं चिन्हं तप्तचक्रादिधारणा-
त् ॥ तदीयोऽस्मीति यो नित्यं भावयन् मनसापि हि ॥ ६८ ॥ तन्मंत्रजापको यस्य तन्नाम्नां चापि कीर्तकः ॥ कथं स न भवेन्मर्तिः सर्वदे-
वपते हरिः ॥ ६९ ॥ कथं न स्याच्च संतोषो विष्णो रपि तदर्चनात् ॥ सर्वदेवात्मकस्यास्य विष्णो राराधने कृते ॥ ७० ॥ सर्वदेवाः कथं न-
स्युस्तुष्टास्ततोषतोषिणः ॥ तादृशस्य हरिर्मूर्ते रवज्ञाने कृते खिलाः ॥ ७१ ॥ कथं देवानरुष्येयुर्नारायणपरायणाः ॥ तस्मात्तु वैष्णवी-
दोक्षा निखिलैर्ब्राह्मणादिभिः ॥ ७२ ॥ मनसा कर्मणा वाचा ग्रहणीया प्रयत्नतः ॥ तथैव पूज्यतां याति प्रियतां च हरेरपि ॥ ७३ ॥
प्राप्नोत्यपि च सर्वेष्टं मैहिका मुष्मिकं सदा ॥ क्रमेण मुक्तिमाप्नोति पुनर्नावर्तते ततः ॥ ७४ ॥ आषाढे कार्तिके माघे वैशाखे मार्गशोषके ॥
पुष्टचंद्रे तिथौ तत्र दशम्यादौ विशेषतः ॥ ७५ ॥ बुधभार्गवजीवानां शनैरर्कस्य वृद्धिदिने ॥ मृदुक्षिप्रधृवर्क्षेषु कुर्यादैर्वर्जिते शुभे ॥ ७६ ॥
गृण्णीयाद्वैष्णवीं दोक्षां श्रवणे च विशेषतः ॥ शानैर्यदनुकूलः स्यात्तदा दोक्षा फलाधिका ॥ ७७ ॥ गंगादिपुण्यतीर्थेषु चंद्रसूर्यग्रहेत-

अ० ७

१२

था ॥ महागुरुसमाजे च कालं नैव प्रतीक्षयेत् ॥ ७८ ॥ तदानीं यदि लभ्येत शुभकालस्तदाधिकं ॥ नामकर्मणि बालानां तथोपनयने-
 पि च ॥ ७९ ॥ दीक्षाकालः सविज्ञेयः पितुः कुलगुरोरपि ॥ दीक्षां गृह्णीत यत्नेन विष्णुप्रीणनहेतवे ॥ ८० ॥ शिखायज्ञोपवीताभ्यां
 यथाहीनो न कर्मसु ॥ अधिकारो तथानस्या तप्तचक्रादिवर्जितः ॥ ८१ ॥ गायत्र्यादिषु मंत्रेषु वेदस्याध्ययनादिषु ॥ अतस्तप्तचक्रगात्रो-
 पि नाधिकारी भवेत्तु ॥ ८२ ॥ मंत्रगृहणकाले तु तप्तचक्रादिधारणं ॥ वैष्णवैः क्रियते तत्ति मंत्रसोद्गुण्यकृद्भवेत् ॥ ८३ ॥ विना मंत्रग्रहं यत्तु
 तप्तचक्रादिधारणं ॥ पापानां नाशकं तत्स्यात्पुण्यानां च विवर्धकं ॥ ८४ ॥ विष्णुप्रीतिकरं भूयस्ततोऽपि प्रत्यहं लिखेत् ॥ स्वस्ववर्णोक्तपुंड्रेषु तद्वदि-
 बाह्वदरादिषु ॥ ८५ ॥ चक्रादीनि यथास्थानं द्वारवत्यादिमृत्स्नया ॥ विधिनाग्निं प्रतिष्ठाप्य तिलाज्येन घृतेन वा ॥ ८६ ॥ सहस्रं व्याट्ट-
 तीर्तुं वा वषट्ते विष्णुमंत्रतः ॥ अष्टोत्तरशतं हुत्वा प्रत्येकं च ततः परं ॥ ८७ ॥ होमशेषं समाप्याग्नौ चक्रशंखौ प्रतापयेत् ॥ अभिवादन-
 तः पश्चात्प्रपन्नं विष्णुतत्परं ॥ ८८ ॥ पिता वापि गुरुर्वापि यः कोऽपि हि महान् भवेत् ॥ सदहेर्हक्षिणे बाहौ चक्रशंखं च वामतः ॥ ८९ ॥
 स्तनयोरुर्ध्वतश्चापि स्वेच्छया च तथोदरे ॥ एवं मुद्रापंचकं वा मुद्राद्वयमथापि वा ॥ ९० ॥ गृह्णीयात्तु यत्नेन बाह्वदीक्षा तु सा भवेत् ॥
 बालानामुदरेष्वेव बाह्वोरेव हियोषितां ॥ ९१ ॥ शूद्रादीनां तथैव स्यान्मुद्राद्वितयमेवाहि ॥ शूद्रादियोषितादीनां न दहेत्थोमवन्हि-
 ना ॥ ९२ ॥ द्विजानामेव होमाग्निं तप्तचक्रादिधारणं ॥ द्विजानां योषितो बालां श्रकशंखादिमुद्रया ॥ ९३ ॥ होमाग्निनापि दग्धव्याः

गूढादीन् न तथा दहेत् ॥ मंत्रं वोपदिशेत्पश्चात्तत्तद्योग्यतया गुरुः ॥ १४ ॥ त्रिवारमुपदेशः स्यादन्ते शिष्यो न मेदपि ॥ प्रसन्नो भवता द्वि-
ष्णुस्तत्तन्मंत्राधिदेवता ॥ १५ ॥ इत्याशिषं प्रयुज्याथ न्यसेत्तन्मस्तके करं ॥ परस्परं निरीक्ष्याथ प्रीत्या शिष्यं विसर्जयेत् ॥ १६ ॥
कृपया तत्प्रगृह्णीत वासुदेवे समर्पयेत् ॥ इति दीक्षाविधानं ते कथिताश्चाधिकारिणः ॥ ब्रह्मन्ष्टुष्टं त्वया यत्तु किमन्यद्भूतमिच्छसि ॥
॥ १७ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये दीक्षाधिकारकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दीक्षाप्रदाने भगवन् केकेस्युरधिकारिणः ॥ गौणमुख्यप्रभेदेन वदत हययामम ॥ १ ॥ श्री-
हयग्रीव उवाच ॥ प्रतिलोमानुलोमानां वर्णानामपि सर्वशः ॥ ब्राह्मणो हि गुरुमुख्यो गौणाः पित्रादयस्मृताः ॥ २ ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो-
वा वानप्रस्थोऽथ वायतिः ॥ ब्राह्मणः सर्वजंतूनां गुरुमुख्यः प्रकीर्तितः ॥ ३ ॥ विप्राणां गुरवो विप्रा मिथो ये ज्ञानिनो धिकाः ॥ तेषामपि-
विशेषेण वनस्थो वायतिर्भवेत् ॥ ४ ॥ गृहस्थेष्वपि पित्राद्या ये वास्युर्वैष्णवोत्तमाः ॥ ज्ञानतो वा धिका ये स्युः कुलस्य गुरवोऽपि ये ॥ ५ ॥
पिता भ्राता तु योज्येष्टः पितृव्यो मातुलस्तथा ॥ तत्सुतः श्वशुरोऽपि स्यादेषां पित्रादयोऽपि च ॥ ६ ॥ तत्रापि ज्ञानवन्तः स्युर्दीक्षादाने अधिकारि-
णः ॥ ब्रह्मचर्युपदेष्टारो गृहस्थादित्रयोऽपि च ॥ ७ ॥ वनस्थायतिनश्चापि नैष्ठिकब्रह्मचारिणः ॥ गुरवो गृहिणः स्युः स न त्व्यनेषां गुरु-

र्भवेत् ॥ ८ ॥ यतीनां यतयः प्रोक्ता गुरवो न्येन हि क्वचित् ॥ नैष्ठिकव्रतिनः प्रोक्तो नैष्ठिकव्रतवान् गुरुः ॥ ९ ॥ वनीयतिर्वा वनिनो वनी-
प्रव्राजको गुरुः ॥ ब्राह्मणेषु विवेकोऽयं यतीनां वनवासिनां ॥ १० ॥ क्षत्रियाणां च वैश्यानां नैष्ठिकब्रह्मचारिणां ॥ गृहस्थानां तथान्येषां
ब्राह्मणो गुरुरेव हि ॥ ११ ॥ ब्रह्मचारो गृहस्थो वा वनस्थो वाथ वायतिः ॥ सर्वाश्रमवतां क्षत्र वैश्यानामनुलोमिनां ॥ १२ ॥ मुख्यो गु-
रुर्भवेद्विप्रः क्षत्रियादिषु ये धिकाः ॥ तेषां विप्राज्ञाया तेषां दीक्षायां गुरवो मताः ॥ १३ ॥ गूढादिष्वपि सर्वेषु श्वपाकांतेष्वपि क्रमात् ॥
जातितो ज्ञानतो ये स्यु रधिकास्तेऽपि सर्वशः ॥ १४ ॥ पित्रादयोऽथ वापि स्युः पूर्वाभावे परः परः ॥ गुर्वाधिक्यवशात्प्रोक्तं दीक्षाग्रहणजं-
फलं ॥ १५ ॥ ब्राह्मणोऽत्र गुरुमुख्यस्तदन्येतु तदाज्ञया ॥ अन्यथानरकं याति गृहीतारोऽपि तादृशः ॥ १६ ॥ स्त्रिंशद्विंशतिप्रतिष्ठाप्य
वासुदेवादिनामभिः ॥ चतुर्भिश्च चतुर्थ्यैर्नैर्मोतैर्मंत्रयेच्च तं ॥ १७ ॥ चक्रादितत्र संताप्य संस्कार्या हि द्विजेतराः ॥ अदत्त्वा विधिवन्मु-
द्रां यो मंत्रं वैष्णवं वदेत् ॥ १८ ॥ स याति नरकं धारं शिष्येणापि सहैव तु ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन दीक्षां गृह्णीति वैष्णवी ॥ १९ ॥ सोचि-
रेणैव निर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥ अकाले चाप्यदेशे च विधिमुलंघ्यो नरः ॥ २० ॥ लोभाद्युपाधिना वापि यस्मात्कस्माच्च पूरु-
षात् ॥ स्वयं वापि दहेद्वा त्रं चक्रशंखादिकैरपि ॥ २१ ॥ सोऽपि व्रजेत निरयं साकं स्वगुरुणा चिरं ॥ तस्मात्तु विधिना ब्रह्म नृगृह्णीयात्सद्गु-
रोरपि ॥ २२ ॥ देशकाले विशेषेण विष्णुभक्तिसमन्वितः ॥ विष्णुदीक्षाफलं कृत्स्नं सम्यक्सलभते नरः ॥ २३ ॥ अन्यथान तथा तस्य

वि० र०

१४

फलंभवतिनिश्चितं ॥ २४ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये गुरुविचारोन्नाम अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एषां हि प्रतिलोमानां दर्शनादेव जायते ॥ शौचभंगो द्विजातीनां तेषां मुद्रांकनं कथं ॥ १ ॥ कथंचोपदिशेयुस्तान् श्वपाकादोन्निजोत्तमाः ॥ कथं वा विभ्रूयुर्हस्तं तेषां मुपरिमस्तके ॥ २ ॥ उपादिशेयुः कान्मंत्रान् तेषु जात्यधमेषु वै ॥ एतं मे संशयं देव छेतुमर्हत्य शेषतः ॥ ३ ॥ हयग्रीव उवाच ॥ यथानानारसालोके यथानानौषधोगणः ॥ सर्वव्याधिहराः प्रोक्ताः प्रयुक्ताश्च चिकित्सकैः ॥ ४ ॥ दययारोगिसंघेषु भवंति व्याधिघातकः ॥ तथा संसारदुःखेन संतापैस्त्रिविधैरपि ॥ ५ ॥ अनिशं पीड्यमानानां परमं दुःखमोचनं ॥ दीक्षायाग्रहणं विष्णो रेकमेवास्तेनान्यथा ॥ ६ ॥ नात्र वर्णानियम्यन्ते नाप्याश्रमनिवासिनः ॥ सर्वाश्रमैः सर्ववर्णैः सर्वाभिर्जातिभिस्तथा ॥ ७ ॥ विलोमैः प्रतिलोमैश्च तथा कुंडैश्च गोलकैः ॥ कर्तव्या विष्णुभाक्तिश्च ग्राह्या दीक्षाहरेरपि ॥ ८ ॥ संसारे दुःखबहुले वियोगः प्रियवस्तुनः ॥ संयोगश्चाप्रियस्यैव जायते सततं नृणां ॥ ९ ॥ तस्मादतो विरक्तस्या देकैकचशनेऽशनैः ॥ विसृजाद्विषयंधीमान् नित्यमुद्विग्नमानसः ॥ १० ॥ सत्यवादे जातक्रोधो दयावान्विजितेन्द्रियः ॥ परदारपरद्रव्य परद्रोहपराङ्मुखः ॥ ११ ॥ तीर्थसेवापरो नित्यं नाति तृष्णोति शान्तधीः ॥ न्यायाद्रव्यार्जको यश्च पात्रे दानं करोति यः ॥ १२ ॥ सतां संतोषको-

१५
 यः स्यादसतासंगवर्जितः ॥ आस्तिक्यबुद्धिः सततं पश्चात्तापोहिपातकात् ॥ १३ ॥ अद्वेष्टासर्वभूतानां शुश्रूषुरतिथिप्रियः ॥ प्रियव-
 क्तसदाचारो विष्णुभक्तिसमन्वितः ॥ १४ ॥ विष्णुदीक्षाधिकारी स्याद्योवाकोवाभवंत्वसौ ॥ पूर्वोक्तगुणवान्विप्रो गुरुमुख्योनिगद्य-
 ते ॥ १५ ॥ एवं यो विद्यते कश्चि त्प्रपन्नो दीक्षणे हरेः ॥ सोऽनुग्राह्यो भवेदेव नैव त्याज्यः कथंचन ॥ १६ ॥ दर्शनस्पर्शनप्रश्नैः श्वपाका-
 दोनपि ध्रुवं ॥ रोगिणो हि चिकित्संते दयावंतश्चिकित्सकाः ॥ १७ ॥ नैवं तांस्ते जुगुप्संते शौचहानेर्न बिभ्यति ॥ दयया क्लिन्नमनसो रो-
 गंतं पशुदंति हि ॥ १८ ॥ पुनः शौचं प्रकुर्वति पुनः स्नानं प्रकुर्वते ॥ नैवो द्विजंति तेभ्यस्ते रोगिभ्यः सुचिकित्सकाः ॥ १९ ॥ तथा दयाल-
 वः शांता विष्णुभक्तिपरायणाः ॥ पतितादीन् श्वपाकांतां ननु गृण्हांति दीक्षणाः ॥ २० ॥ अनुगृण्हांति दृष्ट्वैव तत्तज्जात्यधिकानपि ॥
 आज्ञाप्य तत्तज्जातीयं दीक्षयंत्यथवाहिते ॥ २१ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रतिपन्नं तु वैष्णवं ॥ यथा तथा नुगृण्हांति न सत्याज्यो हरि-
 प्रियैः ॥ २२ ॥ मंत्रानानाविधाः सन्ति सौकाराश्च निरौकताः ॥ सबीजाश्चापि निर्बीजा नानाधिकृतभेदतः ॥ २३ ॥ तत्तन्नामचतुर्थ्य-
 तं नमोऽंतप्रणवादिकं ॥ इति सामान्यतो मंत्रं तत्तदेवस्य कीर्तितः ॥ २४ ॥ नमः शब्दोऽथवा पूर्वा नाम्ना स्वाहांततोऽपि वा ॥ (संबुध्यंतां)
 (नमः स्वाहांतं वर्जिताश्चापि केचन) ॥ २५ ॥ श्रीकारपूर्वकाः केचिन्मालामंत्रास्तथापरं ॥ तत्तदेवस्तुतिपराः नानासिद्धिप्रदाश्च ते ॥
 ॥ २६ ॥ नानाधिकारिणस्तेषु विस्ताराद्विचिंत्येणु ॥ सौकारास्तेषु ये मंत्रा द्विजास्तत्राधिकारिणः ॥ २७ ॥ तत्राप्यष्टौ महामंत्राः

महाविष्णोर्महाप्रियाः ॥ सदाचारैर्दिजेरेव जपितव्यातिशौचिभिः ॥ २८ ॥ प्रणवोमातृकाष्टाणो व्यावृत्तिर्द्वादशाक्षरः ॥ गाय-
त्रोपुरुषोविष्णु महामंत्राष्टकं स्मृतं ॥ २९ ॥ तत्रापि प्रणवोमंत्रो यतीनामेव कीर्तितः ॥ अन्याश्रमाहितं जप्त्वा भवन्ति प्रत्यवायिनः
॥ ३० ॥ मातृकादिषु मंत्रेषु गृहस्थाश्चाधिकारिणः ॥ नरसिंहहयग्रीव हंसवाराहभार्गवाः ॥ ३१ ॥ कपिलव्यासदत्ताद्या द्विजाना-
मेव कीर्तिताः ॥ स्वस्ववर्णाश्रमाचारैर्दुराचारविवर्जितैः ॥ ३२ ॥ एते मंत्रा उपास्यास्यु रन्यथानफलप्रदाः ॥ परदारपरद्रव्य दुष्प्रति-
ग्रहवर्जितैः ॥ एते मंत्रा ० ॥ ३३ ॥ अग्निहोत्ररतायेत्र वेदाध्यायरताश्च ये ॥ एते मंत्रा ० ॥ ३४ ॥ हिंसायां विमुखायेतु जितश्वासा-
जितेन्द्रियाः ॥ एते मंत्रा ० ॥ ३५ ॥ स्वस्थचित्तैर्ध्यानपरैः निक्रोधैरतिथिप्रियैः ॥ एते मंत्रा ० ॥ ३५ ॥ विष्णुभक्तिर्दृढायेषां दानेचि-
त्तसदैवतु ॥ एते मंत्रा ० ॥ ३७ ॥ ईश्वरार्पितसर्वस्वाः न्यायागतधनाश्च ये ॥ एते मंत्रा ० ॥ ३८ ॥ तत्रापि च हयग्रीव नारसिंहवराह-
काः ॥ भार्गवश्च दुराचारैर्नैव सेव्याः कथंचन ॥ ३९ ॥ एतन्मंत्रोपासका ये यदि स्युः परदारिणः ॥ परद्रव्यहरावापि वृथा हिंसापराध-
वा ॥ ४० ॥ मद्यमांससुरादीनां यदि स्युः सेविनो यथा ॥ मंत्रक्षोभो भवेत्तेषां तत्काले स्युः पिशाचकाः ॥ ४१ ॥ अन्यवैष्णवमंत्रास्तु
कालेनैवापकारकाः ॥ विलम्बेनापकारोपि जायते नात्र संशयः ॥ ४२ ॥ एवं संकर्षणो मंत्र स्त्रिविक्रमजनादनैः ॥ नारसिंहहादिवत्क्षे-
या उपास्यानियतव्रतैः ॥ ४३ ॥ रामगोपालकृष्णाद्या हरिदामोदराच्युताः ॥ मत्स्यवामनकूर्माद्याः सर्वे स्युः सौम्यमूर्तयः ॥ ४४ ॥

न कुप्यन्ति दुराचारेः सदाचारैः फलाधिकाः ॥ द्विजेरेतत्सौकारा उपास्याविष्णुबलभाः ॥ ४५ ॥ तत्तद्धानानुसारेण तत्तद्द्विजानुसा-
रतः ॥ तत्तद्भक्तेष्टदातारो भवत्येव न संशयः ॥ ४६ ॥ एत एव निरोकाराः सर्वाजाः शुचिभिः सदा ॥ द्विजस्त्रीभिरुपास्यास्युः नान्यै-
रेव कथंचन ॥ ४७ ॥ पतितये द्विजातीनां प्रायश्चित्तविवर्जिताः ॥ पश्चात्तापेन संतप्ता वैदिकात्कर्मणो गताः ॥ ४८ ॥ मद्यमांससुराभ-
क्षे रुद्धिस्तोषिर्मबुद्धयः ॥ पापकर्मभिरप्यन्ये परदारधनादितः ॥ ४९ ॥ निवृत्तौ स्तोपे संस्कार्या द्विजस्त्रीवद्व्यालुभिः ॥ तप्तचक्रां-
कतंतद्व तद्वन्मंत्रोपदेशनं ॥ ५० ॥ तथा कृते क्रमेणैव पापमुक्ता भवन्ति ॥ अनुलोमेषु ये केचित् त्रयोविद्याधिकारिणः ॥ ५१ ॥ ते-
पि द्विजानिवत्क्षया ॥ तेषां दोक्षादिकं तथा ॥ सच्छ्रद्धा अपि ये केचित् सत्ताद्याः प्रतिलोमिनः ॥ ५२ ॥ द्विजस्त्रीवत्संस्कार्यास्तथा मंत्रो-
पदेशनं ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या च यो वर्णा द्विजातयः ॥ ५३ ॥ तैरादे वैदिकं कर्म संध्याहोमजपादिकं ॥ कृत्वैव तांत्रिकोपज्ञा तंत्र-
मंत्रजपादिकं ॥ ५४ ॥ कर्तव्यं नान्यथा कुर्यात्कृतंचेन्निष्फलं भवेत् ॥ विनोपनयनं यद्व त्राधिकारो भ्रुतिभ्रुतो ॥ ५५ ॥ तथा चि-
नानित्यकर्म नाधिकारो तु तांत्रिके ॥ वैदिकानाधिकारा ये स्त्रीशूद्रपतितादयः ॥ ५६ ॥ तेषां तांत्रिकमेव स्यात्पूजामंत्रजपादिकं ॥ नि-
रोकाराश्च निर्वीजा नमः पूर्वानमोतकाः ॥ ५७ ॥ श्रीशङ्खपर्वकावापि संबुध्यन्ताश्च ये स्मृताः ॥ सौम्यरूपाश्च रामाद्या मनवस्ते यथारु-
चि ॥ ५८ ॥ शूद्रादिश्च पचांतेभ्य उपदेश्या विज्ञेयः ॥ तत्रापि ये विशिष्टास्युः नियमव्रतचारिणः ॥ ५९ ॥ तेषां सामान्यतो बीज

युक्तान्मंत्रानुपादिशेत् ॥ यस्तुनामादिमोवर्णः सोनुस्वारसमान्वितः ॥ ६० ॥ भवेत्सामान्यतोर्बीजं नाममंत्रेषुसर्वशः ॥ इतिमंत्र-
विवेकस्ते तथातदधिकारिणः ॥ ६१ ॥ विस्तरेणमयाप्रोक्ताः शेषंविस्थितदागमात् ॥ ॥ इतिश्री विष्णुरहस्ये मंत्राधिकारिविवे-
कोन्नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कस्यामूर्तौप्रकर्तव्यं पूजनंतववैष्णवैः ॥ कथंचेतत्प्रकर्तव्यं भगवंस्तद्वदस्वमे ॥ १ ॥ श्रीहय-
ग्रीवउवाच ॥ चलाचलविभेदेन प्रतिमाद्वितयंमम ॥ चलातुवैष्णवोविप्रो द्विविधात्वचलामता ॥ २ ॥ सहजाहितभेदेन सहजात्रि-
विधास्मृता ॥ तीर्थक्षेत्रशिलाभेदा ज्जलंतोर्थमितिस्मृतं ॥ ३ ॥ भूभागःक्षेत्रमित्युक्तं सालग्रामादिकाशिला ॥ प्रयागकाशीबदरी
कुरुक्षेत्रादिकानिच ॥ ४ ॥ भूखंडानिपवित्राणि क्षेत्राणिमममूर्तयः ॥ गंगापुष्करकृष्णाद्या ममस्युस्तीर्थमूर्तयः ॥ ५ ॥ शालग्राम-
शिलायांतु पूजनंसर्वसंमतं ॥ तस्याःसहजमूर्तिर्त्वा^नछ्वपाकस्पर्शनादिना ॥ ६ ॥ सांनिध्यंममनापैति सर्वदाममसन्निधिः ॥ नात्रप्र-
तिष्ठापेक्षास्ति पूजयेत्तांदिनेदिने ॥ ७ ॥ ब्राह्मणाद्याश्वपाकांता स्तत्पूजाधिकृतामता ॥ नात्रजातिविवेकोस्ति तथैवैकादशीव्रते ॥ ८ ॥
कीर्तनेविष्णुनाम्नांच दयादानक्षमादिषु ॥ देवताऋषिनामानि नाशुचिःपारिकीर्तयेत् ॥ ९ ॥ ममदिव्यानिनामानि सर्वदापारिकी-
जातिविवेको नास्ति

तयेत् ॥ उपचारैःषोडशाभि स्तत्तन्मंत्रसमर्पितैः ॥ १० ॥ अर्चयेत्प्रतिमांविष्णोः त्रिकालंनित्यमाहृतः ॥ सौवर्णींराजतंताम्रीं यां-
कांचिद्वाशिलामयीं ॥ ११ ॥ स्वस्वध्यानानुसारेण निर्मिताप्रतिमाहिता ॥ तत्रप्राणप्रतिष्ठानं मंत्रैर्वैदिकतांत्रिकैः ॥ १२ ॥ कुर्वतिवि-
धिनापश्चात्पूजयेत्तांदिनेदिने ॥ द्विजैरेवाहिपूज्यासा नस्त्रीभिर्नापिपादजैः ॥ १३ ॥ येतुवेदेष्वधिकृता स्तैस्तैरेवाभिपूज्यते ॥ गूढसं-
स्पर्शनात्सद्यः संनिधानंविनश्यति ॥ १४ ॥ चांडालपतितोदक्या मूतिकादिनिरोक्षणैः ॥ पूजाभावादशाहंच सन्निधानंविनश्यति
॥ १५ ॥ परदाररतस्पर्शा त्परद्रव्यापहारेणः ॥ कुयोनिगामिनस्पर्शा त्सन्निधानंविनश्यति ॥ १६ ॥ नीलकार्पासवस्त्रस्य तथाम-
लिनवाससः ॥ स्पर्शाच्चदोषतैलस्य सन्निधानंविनश्यति ॥ १७ ॥ यस्याद्रजस्वलागंता मद्यपोष्यर्थमांसभुक् ॥ महापातकसंसर्गी
वृथाहिंसापरायणः ॥ १८ ॥ वेदाध्ययनहीनश्च नास्तिकोवेदनिंदकः ॥ (द्रोहीचदेवताविप्र) तीर्थक्षेत्रादिकस्ययः ॥ १९ ॥ कन्यायादू-
षकोयश्च मातापित्रोश्चनिंदकः ॥ तस्यस्पर्शनमात्रेण सन्निधानंविनश्यति ॥ २० ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्या येन्येवेदाधिकारिणः ॥
तेचदोदृशकर्माणो नयोग्याःप्रतिमार्चने ॥ २१ ॥ प्रसक्तिरेवनास्त्यत्र वेदेष्वनधिकारिणां ॥ लक्षणैःपांचरात्रिकैः निर्मितावयवा-
हिया ॥ २२ ॥ प्रतिष्ठितापितैर्मंत्रैर्वेदमंत्रैर्यथाविधि ॥ पूजनीयाद्विजैरेव मंत्रैर्वैदिकतांत्रिकैः ॥ २३ ॥ त्रिसंध्यादीक्षतो नित्यं तत्त-
न्मंत्रस्यजापकः ॥ यदिदीक्षाविहीनस्तां स्पृशेत्थातुमर्थात्तनुं ॥ २४ ॥ नैवसिस्थिमवाप्नोति प्रत्यवायोभवेदपि ॥ लोहसीसकरंगा-

वि० र०
१७

णां मूर्तिर्नैवारकूटकी ॥ २५ ॥ कर्तव्यासिद्धिदानैव पूजकानां भवेत्तिसा ॥ पूजाविधानविस्तारो विज्ञेयः पांचरात्रतः ॥ २६ ॥ गृही-
त्वा वैष्णवीदीक्षां नास्ति कथायस्त्यजेदिमां ॥ गुरुमंत्रपरित्यागो रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ २७ ॥ एवं च वैष्णवीदीक्षां पंचरात्रोक्तमार्गतः ॥
गृहीत्वा कुरुते नित्यं स्वकर्माणि नरः शुचिः ॥ २८ ॥ पूर्वोक्तगुणवान्कापि जपेन्मंत्रं च नित्यशः ॥ पूजयेत्प्रतिमां चापि मम नित्यं यतव्रतः
॥ २९ ॥ मत्कथाश्रवणे सक्तो मद्भक्तैः संगवान्सदा ॥ मत्समर्पितसर्वस्वो न चिरान्मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ३० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मम प्रो-
तिमभीष्टुभिः ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन पंचरात्रोक्तमार्गतः ॥ ३१ ॥ ग्राह्या हि वैष्णवीदीक्षा तथा मंत्रजपादिकं ॥ यथाधिकारं कर्तव्यं
देहबंधान्मुमुक्षुभिः ॥ ३२ ॥ ये च यतिमहाविष्णुं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तेषां हि वचनं ग्राह्यं ते हि विष्णुसमामताः ॥ ३३ ॥ इति-
दीक्षादिसंकल्पं मयोक्तं शृणुयान्नरः ॥ पठेद्वा श्रावेयद्वापि ज्ञानयज्ञफलं लभेत् ॥ इति ते कथितं ब्रह्म न्किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ३४ ॥
इति श्री विष्णुरहस्ये प्रतिमापूजाविवेककथनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

अ० ११

१७

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सृष्टिवैचित्र्यहेतुर्यं ज्जीवानां यदनादितः ॥ कर्मतस्य कथं भेदा विस्तरात्तद्वदस्व मे ॥ १ ॥
श्रीहयग्रीव उवाच ॥ येन बन्धो नरो मुक्तिं न व्रजत्येव संसृतौ ॥ स्वर्गे वा नरके वापि भ्रमत्येवानि शंयतः ॥ २ ॥ यस्य क्षयेण जीवस्य

17
 मुक्तिर्भवति देहतः ॥ तात्त्विकमैतिविज्ञेयं पुण्यं पापमिति द्विधा ॥ ३ ॥ सुखमेव हि पुण्यस्य दुःखं पापस्य वैफल्यं ॥ साक्षादिष्टं सुखं प्रो-
 क्तं मनिष्टं दुःखमुच्यते ॥ ४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणायै रन्यैश्चापि सदागमैः ॥ कर्तव्यमिति यत्प्रोक्तं तत्कृत्वा पुण्यमश्रुते ॥ ५ ॥ यदेव-
 रागतः प्राप्तं निद्राभक्षणमैथुनं ॥ अनिषिद्धं च यत्किंचित् त्यागादपि पुण्यभाक् ॥ ६ ॥ यच्च श्रुत्यादिभिर्हैव कर्तव्यमिति कीर्तितं ॥
 यत्कृत्वा जायते पापं यत्तैः कर्तव्यमीरितं ॥ ७ ॥ सर्वथैवाकृतेस्तस्य नित्यनैमित्तिकस्य च ॥ जायते च तथा पापं द्वयमेव त्रिधामतं ॥
 ॥ ८ ॥ मानसं वाचिकं चैव कायिकं चेति भेदतः ॥ अहंता ममता द्रोह लोभनास्ति क्यमत्सराः ॥ ९ ॥ ईर्ष्या दुर्मैथुनेच्छा च शठत्वं च-
 चनं तथा ॥ इत्यादिमानसं पापं महंतादिविवर्जनं ॥ १० ॥ आस्तिक्यं दुर्विषयत्यागं मयि भक्तिरचंचला ॥ ध्यानं क्षमा च मननं मा-
 नसं पुण्यमुच्यते ॥ ११ ॥ शास्त्रप्रवचनवेद पंचकाव्ययनं जपः ॥ सत्योक्तिश्च प्रियोक्तिश्च मौनं पुण्यं तु वाचिकं ॥ १२ ॥ स्वाध्याय-
 स्य परित्यागः तथा प्रवचनस्य च ॥ दुर्वार्तापिशुनोक्तिश्च निष्ठुरंचानृतं तथा ॥ १३ ॥ वाचिकं पापमेतत्स्यात् (सत्यं भूतहितं स्मृतं) ॥ येन-
 सत्येन जायेत सज्जनानां निरागसां ॥ १४ ॥ अहितं तन्न सत्यं स्यात्पापं वाचिकमेव तत् ॥ येनानृतेन जायेत परेषामुपकारिता ॥
 ॥ १५ ॥ अनृतं नैव तत्प्रोक्तं पुण्यं वाचिकमेव तत् ॥ येन केनापि पापेन स्यात्सतामुपकारिता ॥ १६ ॥ निरागसां वा जायेत तत्पापं पु-
 ण्यसाधनं ॥ स्वाधीनः स्वानुरक्तो वा भक्त्या पृच्छेच्च यो हितं ॥ १७ ॥ ब्रूयाद्देवहितं तस्मै यद्यपि स्यात्तदप्रियं ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं

स्नानं शौचादिकं तु यत् ॥ १८ ॥ क्रियते कायिकं तत्स्यात् पुण्यं पापमथाब्रुवे ॥ नित्यं नैमित्तिकं कर्म सर्वथानक्रियेत चेत् ॥ १९ ॥ काय-
 साध्यनिषिद्धस्य कृतिः कायिकपातकं ॥ देवगोगुरुविप्राणां मन्येषामपि वासतां ॥ २० ॥ कायक्लेशेन यावृत्तिः तत्पुण्यं कायिकं स्मृतं
 ॥ निर्बीजं राजसंप्रोक्तं पुण्यबीजं तु सात्त्विकं ॥ २१ ॥ पापबीजं तामसं स्यात् निर्बीजं भोगतोगतं ॥ देशकालाद्यनुगुणान् न्यायार्जितधने-
 न यत् ॥ २२ ॥ विधिवल्लूथयायुक्तं क्रियते निरुपाधिकं ॥ तत्पुण्यं सात्त्विकं प्रोक्तं तत्फलं गतिरुत्तमा ॥ २३ ॥ तदाधिक्यवशादेव
 स्वर्गलोकाधिवासता ॥ जायते च ततः क्षीणे पुण्ये संजायते भुवि ॥ २४ ॥ पुण्यशेषेण ते नैव सत्कुले जायते जनिः ॥ धनवान् पुत्रवान् द-
 क्षः सुंदरः सुंदरीप्रियः ॥ २५ ॥ दाता भोक्ता कर्मनिष्ठः परोपकरणेरतः ॥ फलेनानेन पुण्यस्य पुनः पुण्यं विवर्धते ॥ २६ ॥ पुनः स्वर्ग-
 पुनः संप देवं जन्मनि जन्मनि ॥ यदि मर्यपितं पुण्यं तर्हि स्यात्ज्ञानसाधकं ॥ २७ ॥ ज्ञानेन जायते मोक्षः क्रमेणैव विनिश्चयात् ॥
 यद्यन्यदेवताभक्तः पुण्यमेव करोति चेत् ॥ २८ ॥ पुनः पुनः स भवति स्वर्गे वाष्पंथिवीतले ॥ नैव मोक्षमवाप्नोति यावत्कामो न पूर्यते
 ॥ २९ ॥ सकामोऽपि हि मद्भक्तो लभते कर्मणः फलं ॥ अन्ते निष्कामतां प्राप्य क्रमान्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३० ॥ येन पुण्यफलेन स्याद्दे-
 वं पुण्यस्य वर्धनं ॥ तत्सात्त्विकमिति प्रोक्तं येन पुण्यफलेन च ॥ ३१ ॥ जायते पापवृत्तिश्च तत्तामसमिति रितं ॥ ईर्ष्यासूयालोभदंभ-
 भययुक्तेन चेतसा ॥ ३२ ॥ विधिवत्क्रियते कर्म तत्फलात्पापवर्धनं ॥ वेश्यादिगमनं यद्दुष्टसंगात्थनागमः ॥ ३३ ॥ चौर्यादिना-

पुण्यकर्मणि

धनावाप्तिः दुष्प्रतिग्रहतस्तथा ॥ ईदृशानीहपुण्यस्य फलानिपापवृत्तये ॥ ३४ ॥ यानिप्रसंगाज्जायन्ते नभक्त्यानभयादिना ॥
 पुण्यानितानिविदित्वं राजसानिविनिश्चयात् ॥ ३५ ॥ यथास्वपत्नीभोगादि त्वनिषिद्धस्ववाञ्छया ॥ लब्धस्यभक्षणंयद् न्याय-
 प्राप्तधनादितः ॥ ३६ ॥ यथाकालंगजाश्वादि भोगोयोजायतेनृणां ॥ पुण्यस्यवाथपापस्य येनोत्पत्तिर्नजायते ॥ ३७ ॥ भोगेनक्षो-
 णतांयाति यत्फलंराजसंहितत् ॥ एवमेवहिपापानि बुद्धिपूर्वकृतानिच ॥ ३८ ॥ नास्तिक्यद्वेषभूरीणि तामसानिप्रकीर्तितं ॥
 पापानामेववृत्तिस्था तत्फलैश्चपुनःपुनः ॥ ३९ ॥ आदौपापेननरकान् चिरंतानाविधान्भजेत् ॥ पापशेषेणतेनैव दारिद्र्यादि-
 गुणान्वितः ॥ ४० ॥ जायतेचततोपिस्था चौर्यादिनाधनार्जकः ॥ प्राणिहिंसापरोवापि नित्यंधावन्श्रमान्वितः ॥ ४१ ॥
 एवंपापफलंदुःखं भुञ्जानःपापकर्मकृत् ॥ पुनःपुनश्चनिरयां स्तिर्यग्योनीस्तथाव्रजन् ॥ ४२ ॥ पुनःपापंपुनर्दुःख मास्तेत्यनुभ-
 वन्सदा ॥ तत्रापियदिमद्वेष स्तदायातितमोधिकं ॥ ४३ ॥ मध्येकदाचित्पुण्यानि कृत्वातत्फलमश्रुते ॥ पुनःसपापबुद्धित्वा
 त्पुण्यंतामसमार्जयेत् ॥ ४४ ॥ तत्फलादपिपापानि तत्फलंदुःखमश्रुते ॥ एवंपापस्यबीजत्वा त्फलंपापस्यतामसं ॥ ४५ ॥ य-
 तुदुष्टभयैनव नलोभान्नापिमत्सरात् ॥ पश्चात्तापयुतेनैव नरकस्यभयावहं ॥ ४६ ॥ आवश्यकत्वादापत्तौ यत्कुर्यात्कर्मपापकं ॥
 तत्फलाज्जायतेपुण्यं येनस्याद्बहुलंसुखं ॥ ४७ ॥ यात्रासुपुण्यक्षेत्राणां तथास्नानादिकर्मसु ॥ चौरव्याघ्रहिमोष्णादे र्यदुःखंप्रा-

प्यतेहितत् ॥ ४८ ॥ महापुण्यस्यजनकं तत्पापंसात्त्विकंतथा ॥ प्रमादाज्जायतेयत्तु यदज्ञानाच्चजायते ॥ ४९ ॥ तत्पापंराजसंप्रो-
क्तं भोगादेवक्षयंभवेत् ॥ नपुण्यंनाथवापापं जनयेत्तत्फलंपुनः ॥ ५० ॥ गर्तादौपतनंयद् द्रुधातःकाष्ठशिलादितः ॥ सात्त्विकादिषु-
पुण्येषु तथापापेष्वपिस्फुटं ॥ ५१ ॥ भेदत्रयंतुप्रत्येकं नानाभेदेष्वपिस्मह ॥ पूर्णागान्युत्तमान्याहुः सात्त्विकानीतिचोच्यते ॥
॥ ५२ ॥ किंचिदंगैर्विहीनानि मध्यमानानीतिकीर्तितं ॥ तान्येवराजसान्याहुः सर्वैरंगैर्विवाजितं ॥ ५३ ॥ प्रधानमात्रंयत्कर्म ताम-
संचाधमंचतत् ॥ तामसेराजसेपापे व्युत्क्रमात्सात्त्विकादयः ॥ ५४ ॥ भेदाज्जुष्ट्याश्चसर्वेषु पुण्येष्वपिचपाप्मसु ॥ तत्तद्देशविशेषे-
ण तत्तत्कालविशेषतः ॥ ५५ ॥ अन्येषांकारणानांच विशेषस्तुसहस्रशः ॥ लक्षशःकोटिशश्चापि गणशोनंतशस्तथा ॥ ५६ ॥
कर्मभेदाःप्रजायंते तान्यहंवेदिसर्वशः ॥ वक्तुंशक्यानिनैवस्यु स्तानिर्वर्षशतैरपि ॥ ५७ ॥ मत्प्रसादाद्विजानाति यमोराजाखिला-
नितु ॥ त्वमप्येवंप्रसादान्मे सर्वज्ञोह्यसिमाचिरं ॥ ५८ ॥ मानसादित्रिधाभिन्नं प्रत्येकंतत्रिधैवतु ॥ सात्त्विकादिप्रभेदेन तथाचन-
वधास्मृतं ॥ ५९ ॥ तत्रापिसात्त्विकाद्यैस्तु प्रत्येकंभिन्नमागतं ॥ सप्तविंशतिधाचैव प्रत्येकंपुण्यपाप्मनां ॥ ६० ॥ तेषामेवावांत-
रास्युर्भेदाश्चैवमनंतशः ॥ तत्रापिपुण्यभेदेषु त्रैविध्यंस्यात्प्रतिप्रति ॥ ६१ ॥ विष्णवर्पितत्वंतस्माद्य दन्यस्मिन्दैवतेर्पितं ॥ अन-
र्पितंचकुत्रापि तदेवंत्रिविधंभवेत् ॥ ६२ ॥ विष्णवर्पितंवरंप्रोक्तं तदन्यत्रतुमध्यमं ॥ अनर्पितंकनिष्ठंस्या यथाकर्मतथाफलं ॥ ६३ ॥

पापेष्वपितुप्रत्येकं त्रैविध्यंसकलेष्वपि ॥ मयेदंयत्कृतंपापं तन्नैवशुभदंमम ॥ ६४ ॥ स्वामिन्विष्णोक्षमस्वैत न्नैवकुर्यामिदंपुनः ॥
इतिभावेनयस्त्यागः पापकर्मणिजायते ॥ ६५ ॥ पश्चात्तापोह्ययंप्रोक्तः पापंस्वल्पफलंततः ॥ कृत्वापापंपुनस्तत्र सक्तोयत्कुरुतेपुनः
॥ ६६ ॥ किंभाविष्यत्यनेनेति सोत्साहोपिपुनःपुनः ॥ पापोत्साहःसविज्ञेयो वृद्धिःपापफलेततः ॥ ६७ ॥ पश्चात्तापेनयत्तत्तं तत्पापं-
सात्त्विकंभवेत् ॥ उत्साहेनयुतंयत्तु तत्तामसमितीरितं ॥ ६८ ॥ उभाभ्यांचविहीनंय तद्राजसमुदात्तं ॥ एवंहिकर्मणांभेदाः गण-
शोनंतशस्तथा ॥ ६९ ॥ प्रवाहतोनादिभिस्तै रेवंबद्धाह्यनंतशः ॥ गणतो नंतशोजीवा स्तत्तत्कर्मफलाशिनः ॥ ७० ॥ अतःप्रत्येक-
वैचित्र्यं सर्वजीवेषुविद्यते ॥ पूर्वोक्तान्यखिलान्येव जीवकर्माण्यनंतशः ॥ ७१ ॥ नानाविशेषभिन्नानि त्रिविधानिपुनःश्रुणु ॥ प्रा-
रब्धंसंचितंचैव क्रियमाणमितित्रिधा ॥ ७२ ॥ क्रियतेक्रियमाणंत त्संचितंतच्चकालतः ॥ फलोन्मुखंतुप्रारब्धोत्रैविध्यमितिर्मणः
॥ ७३ ॥ जन्मांतरेफलावाप्तिः प्रायशःकर्मणांभवेत् ॥ संचितंसहकारीस्यात् क्रियमाणस्यकर्मणः ॥ ७४ ॥ तदैवतर्हिलभते क्रिय-
माणफलंनरः ॥ यथाचोरादिकस्यात्र शूलारोपादिदृश्यते ॥ ७५ ॥ इतिसंक्षेपतःसर्वे कर्मभेदाह्यनंतशः ॥ वैचित्र्येसर्वसृष्टीनां हे-
तवोमीप्रकीर्तिताः ॥ ७६ ॥ जडानांसृष्टिवैचित्र्यं जीवभोगायकेवलं ॥ जीवकर्मैवतत्रस्या द्वैचित्र्येकारणंतथा ॥ ७७ ॥ यएवकर्म-
णोभेदान् श्रुणोतिश्रावयेच्चयः ॥ तस्यक्रमेणजायेत कर्मणामपिसंक्षयः ॥ ७८ ॥ इदंतवहिसृष्ट्यर्थं जीवानांकथितंमया ॥ जडा-

वि० र०
२०

नां चापि सर्वेषां ज्ञात्वैवं सृज सर्वशः ॥ ७९ ॥ अहं हि सर्वदा तस्मिन् ब्रह्मन्संनिहितः सदा ॥ स्मरिष्यति तदात्मानं दर्शयाम्यपि नान्य-
था ॥ ८० ॥ श्राव्यं श्रुतं त्वया प्रायः स्वस्थचित्तो भवाधुना ॥ मद्भक्तौ निरतो नित्यं ब्रह्मन्सर्वमिदं सृज ॥ ८१ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये
कर्मभेदकथनं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सृजेयं कथमेतानि जीववृंदान्यनेकशः ॥ एतद्विस्तरतो ब्रूहि कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ श्री-
हयग्रीव उवाच ॥ सर्वेषां बीजभूताये स्थावराजंगमास्तथा ॥ सर्वान्सृष्ट्वैव सूक्ष्मांस्तान् निदधे त्वच्छरीरके ॥ २ ॥ अन्येष्वनंतसं-
ख्याकान् देहमात्राश्च सर्वशः ॥ त्वय्येव निहिता ब्रह्मन् तान्सृक्षे हं त्वयि स्थितः ॥ ३ ॥ पितामहत्वं सर्वेषां सर्वोत्पत्तिर्यशस्त्वयि ॥
दास्यामि केवलं तस्मात् स्वस्थचित्तो भवाधुना ॥ ४ ॥ सर्वेषां प्रकृतिर्माता बीजदाता त्वहं पिता ॥ अन्ये निमित्तमात्राणि यथा पुण्यं-
यशप्रदः ॥ ५ ॥ पालकस्त्वेक एवाहं मातापित्रादिषु स्थितः ॥ अन्यथा मातृगर्भस्थो गर्भो बीजादिकं तथा ॥ ६ ॥ कथं वर्धेत कस्या-
पि यत्र नास्ति प्रवेशनं ॥ संहारकोऽपि सर्वेषां मृत्युकारणं संस्थितः ॥ ७ ॥ अपि मृत्योरहं मृत्युस्तत्तत्कर्मनुसारतः ॥ स्वदेहरक्षकाः-
सर्वे नान्निघ्नन्निजेच्छया ॥ ८ ॥ अतोऽहमेव सर्वेषां संहर्ता च नियोजकः ॥ अत एवाहिसर्वेऽपि नानाकर्मस्वानिच्छया ॥ ९ ॥ नस्यो-

२०

अ० १२

२०

DF

तावृषभायद्वे प्रवर्तते तथा सदा ॥ अज्ञानिनो ज्ञानयुता न्ज्ञानिनो मूढचेतसः ॥ १० ॥ करोमिस्वेच्छया ब्रह्मन् बध्नामि भवपाशतः ॥
 मोक्षयामि तथा कांश्चिद्दहमेव न चापरः ॥ ११ ॥ इंद्रियाणां च ये देवा तेषामिन्द्रियसंस्थितः ॥ प्रवर्तयामि सर्वांस्तथा यज्ञाधिदेव-
 ताः ॥ १२ ॥ नानारूपधरो ह वै तत्तदेवेषु संस्थितः ॥ यदा देवामहायज्ञा न्वितन्वंतिसहस्रशः ॥ १३ ॥ तदा ह मेव सर्वेषां यज्ञभोक्ता-
 भवामिवै ॥ अहमग्निरहं भानु रहं सोमो बृहस्पतिः ॥ १४ ॥ ब्रह्मा वायुस्तथारुद्रो वरुणो मित्र एव च ॥ इंद्रोऽश्विनौ च वसवो विश्वे दे-
 वा ह मेव तु ॥ १५ ॥ यजमानो ह विश्वाहं सर्वे सर्वस्थितत्वंतः ॥ सूर्यो न जायते यावत्तावत्सूर्यो ह मेव तु ॥ १६ ॥ जाते सूर्ये ह मेवात्र स्थि-
 तो लोकप्रकाशकः ॥ नक्षत्राण्यहमेवास्मि ग्रहाः सर्वेऽप्यहं तथा ॥ १७ ॥ अतो ग्रहाणां सर्वेषां महमेव फलप्रदः ॥ यो यः पुण्यवशादे-
 वो यदा देहं निजं लभेत् ॥ १८ ॥ तावत्तत्कार्यकर्ता हं जाते तस्मिन् हितस्थितः ॥ पुनः सर्वं करोम्येव स जानाति स्वयंकृतं ॥ १९ ॥ य-
 दा ह मेव तं देवं बोधयामि तदैव तु ॥ जानाति स्वस्थितं मांसं नान्यथा तु कदाचन ॥ २० ॥ एवं मम वशे सर्वं महं कस्यापि नो वशः ॥ स-
 र्ववस्तुषु या शक्तिः सामदो यैव नान्यथा ॥ २१ ॥ मयैव दत्तं स्वातंत्र्यं केवलेष्वपि सर्वसु ॥ तावन्मात्रेण संमुग्धः स्वातंत्र्यं मन्यते निजं ॥
 ॥ २२ ॥ स्वातंत्र्ये पृहते पश्चाज्जानन्ति परतंत्रतां ॥ ज्ञानिनोऽपि हि मन्यन्ते मन्मायामुष्टचेतनाः ॥ २३ ॥ स्वातंत्र्यं स्वशरीरादौ किमु-
 ज्ञानविवर्जिताः ॥ त्वामारभ्य तृणं यावज्जगत्स्थावरजंगमं ॥ २४ ॥ मम शक्तिं विना ब्रह्मन् स्पंदितुं नैव शक्यते ॥ काले काले तु या-

बुद्धिः सर्वदेहिषु जायते ॥ २५ ॥ उत्पादयाम्यहं तां वै तत्तत्कर्मानुसारतः ॥ बुद्ध्या प्रवर्तते कार्यं सुखार्थं सर्व एव हि ॥ २६ ॥ दुःखं-
चल भते तस्मात्सामायाममनान्यथा ॥ कदाचिद्भते सौख्यं प्रवृत्तोयं निजेच्छया ॥ २७ ॥ मदिच्छयैव तद्वित्ति यथा दुःखमय तन-
तः ॥ (एवं रूपसहस्राणि सृष्टिकाले स्वर्लालया ॥ २८ ॥ वितत्ये सर्वरूपेषु क्रीडाम्येको ह मेव हि ॥ अंते संवृत्त्य सर्वाणि निजां प्रकृति-
मास्थितः ॥ २९ ॥ गुणसाम्ये खिलं क्षिप्त्वा मोदेस्वानंदरूपतः ॥ तस्मादहं त्वयि स्थित्वा त्वत्तोजातेषु सर्वशः ॥ ३० ॥ स्थित्वा-
कार्याणि सर्वाणि करिष्यामि कथं त्विति ॥ पश्य ब्रह्मन्सदैव त्वं सर्वदा सर्ववस्तुषु ॥ ३१ ॥ यद्ददं मम माहात्म्यं भक्त्या परमया युतः ॥
श्रुणुयाद्वा वयेद्वापि मयि भक्तिं स विंदति ॥ ३२ ॥ ज्ञानयज्ञो मयैवोक्तो मत्कथा श्रवणं हितम् ॥ मद्भक्तानां तथा ब्रह्म न्येन स्याद्ब्रह्म-
दर्शनं ॥ ३३ ॥ यमांश्च नियमांश्चापि ऋत्विजः प्राप्य यत्नतः ॥ कामक्रोधादिकान् हित्वा विरक्त्या वज्रकल्पया ॥ ३४ ॥ मय्यग्नौ जु-
हुयादादौ मनः सोमं ततः परं ॥ बुध्यैवाध्वर्युणा युक्तं सुनुयात्तद्विचक्षणः ॥ ३५ ॥ विवेकोपलसंघृष्टं ततः स्त्रिषवणं मनः ॥ रसं मुंच-
तिसंशुद्धं मद्भक्त्या रम्यमनुत्तमं ॥ ३६ ॥ जुहुयान्मत्पदे ग्रीतुं शेषं पीत्वा च माद्यति ॥ आनंदात्सामगानानि कृत्वा कृत्वा च मोदते ॥
॥ ३७ ॥ अनुभूयतमानंदं त्वद्यालिंगितमत्तनुः ॥ बाह्यं किंचिन्न जानाति स्वदेहस्यापि चेष्टितं ॥ ३८ ॥ आयातो यं कदा देहो गतो वा-
पि कथं पुनः ॥ इत्येवमपि नो वेत्ति किंपुनः क्षुद्रचेष्टितं ॥ ३९ ॥ एवमंतः सुपक्रोयं सर्वत्रापि बहिः सदा ॥ सर्ववस्तुषु मामेव पश्यत्येव-

च नान्यथा ॥ ४० ॥ जीवन्मुक्तः स एवात्र यावत्प्रारब्धसंक्षयः ॥ निवृत्ताशेषपाप्मासौ क्रियमाणैरलेपभाक् ॥ ४१ ॥ मुक्तकर्मा लभे-
न्मुक्तिं ततो नावर्तते पुनः ॥ अयं हि परमोलाभो यन्मद्भक्तस्य दर्शनं ॥ ४२ ॥ तत्रापि मत्कथालापो यतो मुक्तिरवाप्यते ॥ श्रूयमाणं-
द्वरेत्पापं मनसो निर्वृत्तिं पुनः ॥ ४३ ॥ वितनोत्यखिलान् भावा न्प्रकाशयति यत्परं ॥ मत्कथा श्रवणं ब्रह्मन् तस्मात्को विरजेत्पुमान्
॥ ४४ ॥ श्रेयसां यत्त्रयपात्रं स्यात्पात्रं दुःखस्य यो भवेत् ॥ स एव विरजेन्मूढो मत्कथा श्रवणान्नरः ॥ ४५ ॥ अतो हि पौरुषे देहे स्थितः स्वो-
द्वरणेरतः ॥ स नित्यं श्रुणुयाद्भक्त्या मद्भक्तो मत्कथाः शुभाः ॥ ४६ ॥ ऐहिकमुष्मिकं मोक्षं तेनैव सकलं लभेत् ॥ दिवसेषु ष्टिनाडीके सु-
हूर्तमपि नित्यशः ॥ ४७ ॥ संकोच्य सर्वकर्माणि मम श्रवणमाचरेत् ॥ तेन सार्थकतां याति तद्दिनं तेन संसृतिः सार्थक्यं याति जीवानां
मन्यथा बुद्धिर्न सदा ॥ ४८ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये विष्णुमहिमोपवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

॥ श्रोत्रे दृष्ट्या सायनमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भोगेन सुखदुःखानां जायते कर्मणां क्षयः ॥ भोगो हि सुखदुःखानां ज्ञानमेव न चान्यथा ॥ १ ॥
एवं च ज्ञानहीनानां सारासारमजानतां ॥ पशुजालवराकादि देहिनां कर्मसंक्षयः ॥ २ ॥ सुबलहेममाणिक्य चामरादिपरिस्करैः ॥
दुर्बलकाष्ठपाषाण धारणादिभिरप्युत ॥ ३ ॥ जायते वानवेत्यत्र संशयो मम जायते ॥ श्रीहयग्रीव उवाच ॥ सुखस्य बाधदुःखस्य-

कारणं यस्य यद्भवेत् ॥ ४ ॥ वस्त्रादितत्तु जीवानां भोगदं कर्मणः क्षयं ॥ तेन संजायते नूनं सर्वथानात्र संशयः ॥ ५ ॥ बालादीनां तु के-
 षां च त्वेमरूप्याद्यलंकृतिः ॥ दृश्यते तारतम्येन तद्विशेषमजानतां ॥ ६ ॥ न ज्ञानं जायते तेषां दृष्टृणां प्रेमतो यथा ॥ रोषतो वा पितृ-
 भ्रातृ मात्रादीनां द्विषां तथा ॥ ७ ॥ तेषां मेव हि भोगः स विज्ञेयः सुविचक्षणैः ॥ दृश्यते भोगवैचित्र्यं बालादिष्वपि केषुचित् ॥ ८ ॥
 तत्रापि कारणं ब्रह्मन् लुपेत छत्थया छृणु ॥ दंभादिना बहिश्चित्तं कृतं कर्म शुभाशुभं ॥ ९ ॥ तत्फलं जायते तादृक् जीवानां बाह्यमेव हि ॥
 यथा ह्यगजादीनां नृपैर्हर्मादिभूषणैः ॥ १० ॥ अलंकृतानां जायते दर्शनस्पर्शनादिना ॥ नृपादीनां तथा सर्वं मूहनीयं विपश्चिता ॥
 ॥ ११ ॥ तस्माद्यत्ज्ञानपूर्वतु तथा भक्त्या समन्वितं ॥ सांगं विष्णुवर्पितं कर्म सूते साधुफलानितत् ॥ १२ ॥ अश्रत्थया तु यत्कर्म बा-
 ह्यचित्तेन देहिनां ॥ न सम्यक्फलदंतस्या त्कृतं पुण्यमपि स्मह ॥ १३ ॥ उद्विजेत्सर्वथा साधु मनसा पापकर्मणः ॥ पुण्यकर्मणिस-
 क्तः स्याद्विपरीतो विपर्यये ॥ १४ ॥ देवतागुरुविप्राणां भवज्ञानाच्च गर्वतः ॥ पुण्यक्षयो भवेत्पुंसां पापवृत्तिश्च जायते ॥ १५ ॥ अ-
 स्यैव वैपरित्येन फले स्याद्विपरीतता ॥ १६ ॥ इति संक्षेपतः सर्वं तवाग्रे कथितं मया ॥ रहस्यं सर्वशास्त्राणां किमन्यद्भूतुमिच्छसि ॥
 ॥ १७ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये भोगविवेको नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इमेनानाविधाजीवाः नानाकाराश्चसर्वशः ॥ कथंमोक्षंप्राप्नुवन्ति निर्वन्धानादिकर्मणा ॥
 ॥ १ ॥ हयग्रीवउवाच ॥ अनादिकर्मणाबद्धा विचित्रेणामुनाखिलाः ॥ जीवाभ्रमंतिसंसारे यावत्कर्मक्षयोभवेत् ॥ २ ॥ भोगा-
 दिनैव नो कर्तुं शक्यो वै कर्मणां क्षयः ॥ यत्त एकशरीरस्थः शरीराणां सहस्रशः ॥ ३ ॥ लक्षशः कोटिशःश्चापि कारणानिकरोत्ययं ॥
 येहि जीवा शरीरस्था योग्याविधिनिषेधयोः ॥ ४ ॥ ब्रह्मविद्वक्षत्रियाद्याश्च ज्ञानिनः पापभीरवः ॥ तेषां कुर्वत्यहरहर्निजबन्धकरा-
 णिवै ॥ ५ ॥ कारणानीह कर्माणि देहानां दशकस्य हि ॥ वक्तव्यं किमु जीवानां कर्माणि स्वैरचारिणां ॥ ६ ॥ प्रायो वि कर्मनिष्ठा हि
 चेतनाः सात्विका अपि ॥ राजसास्तामसास्तत्र विकर्मस्था इदं किमु ॥ ७ ॥ जीवमानो हि जीवोऽयं पूर्वोक्तेन प्रकारतः ॥ यावत्स्वदे-
 हपातस्था तावत्कर्ममहाचलान् ॥ ८ ॥ करोति येषां भोगार्थं बहुजन्मान्यवाप्नुयात् ॥ स्थावरं जंगमं यावच्चंद्रमूर्यादिकंतथा ॥
 ॥ ९ ॥ प्रयाति नाशं तत्रापि कर्मशेषो वशिष्यते ॥ येन बद्धो विचित्राणि तत्तत्कर्मनुसारतः ॥ १० ॥ तृणगुल्मलतादीनि शरी-
 राणिसमश्रुते ॥ शीतवातातपवर्षं छेदभेदविमोहजं ॥ ११ ॥ अनुभूय सदा दुःखं जंगमे पुप्रजायते ॥ किमिकीटमृगव्यालवृक-
 व्याघ्रद्विजन्मनां ॥ १२ ॥ यादसांच शरीराणि गोश्वमाहिपकादिनः ॥ भुक्तिकर्मणमानुष्यं प्राप्य पार्वतिको भवेत् ॥ १३ ॥ वसं-
 ते ये हि पणानि भक्षन्ति पशुमांसकं ॥ कंदमूलफलादीनि मुक्ताविधिनिषेधतः ॥ १४ ॥ औपस्थजैर्बह्यमात्रज्ञाविशेषज्ञानवर्जिताः ॥

शोतवातातपसहाः पशुप्रायोः कुदैहिनः ॥ १५ ॥ किरातम्लेच्छशबर पुलिंदाबर्बरादयः ॥ दस्यवः पापनिरताः पार्वतीयाहितेखि-
लाः ॥ १६ ॥ ततः कालेन तद्गोणा ज्जायते शुभयोनिषु ॥ विधेर्वीपिनिषेधस्य विषया ब्राह्मणादयः ॥ १७ ॥ तत्रापि क्रमतः प्राप्य
त्रैवर्ण्यसंसृतौ भ्रमन् ॥ यदिकुर्यादुराचारं ततो नरकमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ भुक्त्वा कर्मार्जितां लोकां निरयान् बहुवत्सरं ॥ कर्मशेषेण भू-
यः स स्थावरादिषु जायते ॥ १९ ॥ पूर्वोक्तेन क्रमेणासौ प्राप्य त्रैवर्णिकादिकं ॥ भ्रमन्नास्ते स संसारे तत्र मोक्षकथाकुतः ॥ २० ॥ शु-
भयोनिस्थितो जीवो यदिकर्म शुभं चरेत् ॥ तदा स स्वर्गं ति प्राप्य कर्मशेषस्ततश्च्युतः ॥ २१ ॥ पुनः शुभेषु देहेषु स्थित्वा स त्कर्मनिष्ठी-
तः ॥ दयादानरतः श्रीमान् देवतातिथिपूजकः ॥ २२ ॥ स्वकर्मणार्जितान् देहान् शुभयोनीन् पुनः पुनः ॥ प्राप्य त्रिदिवभूमिषु प्रायो-
भ्रमति संसृतौ ॥ २३ ॥ ईषत्पापस्य योगेन कदाचिन्नरके स्थितः ॥ कुयोनिस्थः कदाचित्स्यात्पुनः स्यात् शुभयोनिगः ॥ २४ ॥ यो हि-
स्याद्राजसो जीव स्तामसो वा कथंचन ॥ कदाचित्सोऽपि लभते सत्कर्मनुष्ठितेर्बलात् ॥ २५ ॥ स्वर्गवापि शुभां योनिं पुनः पापात्कुयो-
निजः ॥ एवं सर्वेऽहमे जीवा मन्मायाचक्रसंस्थिताः ॥ २६ ॥ भ्रमन्ति संसृतौ ब्रह्म न्कर्मबंधात् पुनः पुनः ॥ नहि मोक्षकथा तत्र यावन्नम-
दनुग्रहः ॥ २७ ॥ पुण्यकर्मणिविघ्नानि कुर्वन्ती मे ममाज्ञया ॥ देवाश्च राक्षसाश्चापि ये चान्ये क्रूरयो नयः ॥ २८ ॥ जीवकर्मनुसारेण
शुभस्याप्यशुभस्य वा ॥ योजयेत्कर्मणः सिद्धिं धातयेव परस्परं ॥ २९ ॥ अनाद्यनंतकालं हि कुर्वन्नेवं सदैव तु ॥ क्रीडामिलीलयाम-

ब्रह्मन् कस्यचिन्नरवशे स्थितः ॥ ३० ॥ तस्माद्गोणादिना कोऽपि क्षेप्तुं कर्म न शक्यते ॥ तस्मान्मांशरणयाया न्मुमुक्षायस्य जायते ॥
॥ ३१ ॥ यतः पर्याणिकर्माणि भोक्तुं प्रारब्धकानि च ॥ प्राप्ते शरीरे कुर्वन्ति नित्यं कर्माण्यनेकशः ॥ ३२ ॥ क्रीयमाणानि तानि स्यु र-
शुभानि शुभानि च ॥ तान्येव परतः काले संचितानि भवंति हि ॥ ३३ ॥ संचितानि च कालेन लाभाच्च सहकारिणः ॥ फलोन्मुखानि
जायन्ते तानि प्रारब्धकानि तु ॥ ३४ ॥ तेषां फलस्य भोगाय ध्रियमाणश्चरीरकं ॥ पुनः करोति कर्माणि स्यादेव तु पुनः पुनः ॥ ३५ ॥
कर्मणां हि प्रवाहाय मेवमवादि कालतः ॥ बध्वाभ्रामयते जीवा न्मदपारोक्षवार्जितान् ॥ ३६ ॥ एवमेतैकर्मणां बंध प्रकारः कथितो वि-
धे ॥ ज्ञात्वा बंधमुक्तये प्राज्ञः कुर्याद्यत्नमतंद्रितः ॥ ३७ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये कर्मबंधप्रकारवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदित्वं सर्वजीवानां कर्मकारयसे च्युत ॥ कथं तर्हि फले तेषां जायते तद्दृष्ट्व मे ॥ १ ॥ रा-
जाज्ञया कृतं पापं कर्म पुण्यमथापि वा ॥ फलभाक् तत्र राजास्ति न प्रेक्ष्य दृश्यते फलं ॥ २ ॥ राजा ह तोषं दृष्ट्वा राज्ञा संवर्धितोऽव्य-
यं ॥ इत्येवं व्यवहारोऽस्ति न नान्नाभूतकस्य हि ॥ ३ ॥ जितं राज्यं नृपणेदं हारितं राज्यमित्यपि ॥ कीर्त्यादि जायते राज्ञ स्तन्निष्क-
स्वनैव तत् ॥ ४ ॥ जीवो हि श्वसति श्वास मोक्षपिनप्रभुः स्वयं ॥ कथं तस्वसुखं दुःखं तत्फलं पुण्यपापयोः ॥ ५ ॥ स्वतंत्रोऽसि त्वमे-

वि० २०
२४

वेश शुभं वाप्यथ वा शुभं ॥ कर्मकारयसे जीवा त्कथं ते फलभोगिनः ॥ ६ ॥ संशयं नुद देवेश येन स्याद्विमलं मनः ॥ श्रोहय ग्रीव उवा-
च ॥ अनादीनो ह कर्माणि जीवानां कथितानि ते ॥ ७ ॥ अनादितोऽप्यहं ब्रह्म त्रियं तासर्वदेहिनां ॥ सात्विकादिविभेदेन जीवानि-
गदिताः पुरा ॥ ८ ॥ स्वभाव एव तेषां स कर्मणामपि चित्रता ॥ मद्भक्तिः सात्विकांशेषु मद्देषस्तामसेष्वपि ॥ ९ ॥ नैसर्गिकमिदं-
प्रोक्तं कदाचित्तद्विपर्ययः ॥ आगंतुको भवेत्कर्म सहकार्यनुसारतः ॥ १० ॥ तथा तेषां मयि प्रीतिर्द्वेषो वापि भवेद्विधेः ॥ तथा फलं-
भवेत्तेषां मत्त एव च नान्यतः ॥ ११ ॥ देवादिष्वप्यहं स्थित्वा फलं तेभ्यो ददामि हि ॥ तत्तत्कालपरिच्छिन्नं तत्तत्कर्मानुसारतः ॥
॥ १२ ॥ मामुद्दिश्य कृतं यत्तु सकामं तत्तथैव हि ॥ निष्कामं यद्भवेत्कर्म तदेवानंतमुच्यते ॥ १३ ॥ मध्यमास्तत्र ये भक्ता मोक्षकामा
भजंति मां ॥ एकांतिनोऽद्युत्तमास्ते मदर्थं मोक्षकांक्षिणः ॥ १४ ॥ यथा सुखं भवेत्प्रीतिर्निरुपाधिस्तथा मयि ॥ एकांतिनां भवेत्प्रीतिर्-
मोक्षस्तेषां मदर्थकः ॥ १५ ॥ अज्ञानलेशरहिताः कर्मबंधादिनिर्गताः ॥ कदाभूत्वा हरेरूपं द्रक्ष्यामः सर्वदैव हि ॥ १६ ॥ इति बुध्या-
यतं ते ते मोक्षाय न सुखाय च ॥ अन्यसंसारतापेन संतप्ता विमुमुक्षवः ॥ १७ ॥ विचित्वा मोक्षदातारं भजंते मध्यमाहिते ॥ एतेभ्यो-
भक्तिहीना ये ते धर्मा इति कीर्तिताः ॥ १८ ॥ मुख्यकर्ता स्वतंत्रत्वात् सर्वेषां कर्मणामहं ॥ न किंचिन्मद्वृत्ते किंचिद्वत्कर्म यत्कर्तुमीहते ॥
॥ १९ ॥ स्थित्वा भक्तशरीरादौ स्वयमेव समर्चये ॥ अतो विप्रतमं प्राहुः श्रित्रकर्म महामिति ॥ २० ॥ हविषा वा वृधानो हं यजेद्यां-

अ० १५

२४

DF

२५
पृथिवीमुत ॥ एवं हि श्रुतयस्फीता बहुशो वर्णयन्ति मां ॥ २१ ॥ तथापि कर्मणां भोगो यथा जीवेषु जायते ॥ तथा प्रकारं वक्ष्यामि श्रु-
णुष्वसुसमाहितः ॥ २२ ॥ स्वातंत्र्यं यो मम गुणः तं भक्तेषु यथाक्रमं ॥ दत्त्वेन्द्रियगुणाधीशान् भवदादीन् करोम्यहं ॥ २३ ॥ तथापि क-
लिमुख्यानां दत्त्वा किंचित् स्वातंत्र्यं ॥ बुद्ध्यादिषु नियोज्यैव नानाजीवान् मृजाम्यहं ॥ २४ ॥ जीवोपि किंचित् स्वातंत्र्यं मदत्तमवतिष्ठ-
ते ॥ येनायं भक्षयत्यन्नं देहचेष्टास्तथेतराः ॥ २५ ॥ करोति यावत् स्वातंत्र्यं तस्मिन्नपत्न्यते मया ॥ न किंचिच्छक्नुते कर्तुं ततो वेत्ति परा-
त्मतां ॥ २६ ॥ बुद्ध्यादि नैव कुरुते पुण्यं वा पापमेव वा ॥ तत्र पुण्यफलं देवे तत्तदिन्द्रिययन्तरि ॥ २७ ॥ यथा स्वातंत्र्यमाप्नोति जी-
वे स्वल्पं भवेत्ततः ॥ यत्तु पापफलं कर्म तत्तदिन्द्रिययन्तरि ॥ २८ ॥ कल्यादौ दैत्यनिबहे यथा स्वातंत्र्यमेव हि ॥ तस्माज्जीवे स्वल्पमेव
पापं तेनैव पात्यते ॥ २९ ॥ नानादुःखेषु जीवोयं सुखेष्वपि सुकर्मणः ॥ सुखं पुण्यफलं यस्मात्तद्भोक्ता हंतुं मुख्यतः ॥ ३० ॥ दुःखं पा-
पफलं यत्तत्तन्मेदूराद्विनश्यति ॥ यथानालोके ते सूर्यस्तमो लेशमपि क्वचित् ॥ ३१ ॥ तथा दुःखस्य लेशोपि कर्हि चिन्नमये क्षते ॥ य-
था क्षुद्रः पिपीलादिस्तोषं यात्यल्पभक्षतः ॥ ३२ ॥ म्रियते चाल्पघातेन तथा जीवस्य जायते ॥ स्वल्पादेव सुखावाप्तिः स्वल्पादुःखाच्च पी-
डनं ॥ ३३ ॥ एतयोर्बलतो दैत्याः पीडयन्ति सुरानपि ॥ तत्तेषां तपसो हान्यै मत्प्रीत्यर्थं सहन्त्यपि ॥ ३४ ॥ ततः क्रोडनका एते सर्वे-
जीवगणामम ॥ संसारेऽप्यथ वामुक्तौ तेन ब्रह्मन्निर्वाणं स्थितिः ॥ ३५ ॥ मद्भक्त्या सुकृतं कर्म वर्धते पापमन्यथा ॥ मद्द्वेषात्पापकर्मैव व-

वि० २०
२५

धतेपुण्यमन्यथा ॥ ३६ ॥ बीजाद्बीजमिति न्याया दनादेरेवकर्मणः ॥ करोमिकर्मणांवृद्धिं क्षयंभोगादिना तथा ॥ ३७ ॥ जीव-
कर्माखिलं ज्ञात्वा कारयामि शुभाशुभे ॥ ददामि सुखदुःखे च न मे लेपोऽस्ति कस्यचित् ॥ ३८ ॥ यो यथामांभजेज्जीवः तथैव फलमा-
प्नुयात् ॥ न मे द्वेष्योऽथ वामित्रं न लाभो मित्रतो मम ॥ ३९ ॥ न हानिः शत्रुतः कापि सर्वोत्कृष्टस्वसर्वदा ॥ राजाज्ञयापियेभृत्याः शुभं
वाप्यथ वा शुभं ॥ ४० ॥ कुर्वतिते फलं तेषां यथायोगं प्रजायते ॥ तथा जये पराजित्यां नृपस्याज्ञानुसारिणां ॥ ४१ ॥ दृष्टादृष्टफला-
वाप्तिं व्यवहारेऽपि दृश्यते ॥ अतो यद्यन्मया प्रोक्तं तथैव च न चान्यथा ॥ ४२ ॥ अन्यथामनुतेयस्तु नरकं पितृभिर्ब्रजेत् ॥ इतिते सर्व-
माख्यातं ब्रह्मन्यत्पृष्टवानसि ॥ ४३ ॥ यत्किंचिदन्यद्भूतव्यं तदप्यत्रैव पश्य भो ॥ मया गीतमिदं ब्रह्म त्रयार्थाः सर्वेऽप्यतस्तव ॥
॥ ४४ ॥ विदितास्युर्न चापीष दज्ञातमवशिष्यते ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्रह्माणामित्युदीर्याथ हयग्रीवोऽथ मत्तनुः ॥ पस्पर्शपाणि-
नामूर्ध्नि ब्रह्माणं प्राणमेव च ॥ ४५ ॥ ब्रह्मा प्राणौ स पत्नीकौ भक्त्या तं नेमतुस्तदा ॥ कृतकृत्यं स्वमात्मानं मत्वा विधिरुवाच ह ॥-
॥ ४६ ॥ धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं श्रुत्वा त्वद्गीतमुत्तमं ॥ अज्ञानतमसो नाशा द्विज्ञानाकोऽधुनोदितः ॥ ४७ ॥ इति ब्रुवणे तस्मिन्स ह-
यग्रीवोऽस्तिरोदधे ॥ गीतं हयग्रीवस्येदं यो भक्त्या पठते नरः ॥ ४८ ॥ सकर्ता सर्वयज्ञानां ॥ इहामुत्र च शंलभेत् ॥ ४९ ॥ इति श्री
विष्णुरहस्ये भगवतः स्वातंत्र्यवर्णनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

२५

अ० १५

२५

GDF

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अंतर्हितेहयग्रीवे लब्धज्ञानास्तुतेखिलाः ॥ सृष्टवंतःकथंजीवां स्तन्मेविस्तरतोवद ॥ १ ॥
 महत्तत्त्वविभागेन चत्वारोनिर्मिताःकथं ॥ तदप्याख्याहिभगवान् कृपयाभूतभावनं ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ महत्तत्त्वविभागोर्धः
 शतधाचविभाजितः ॥ पुरुषस्त्रिंशताभागैः पंचविंशतिभिस्ततः ॥ ३ ॥ प्रकृतिर्निर्मितासूत्र मष्टाविंशतिभागकैः ॥ वाग्देवीसप्तद-
 शभिः भागैःसृष्टाभवत्पुरा ॥ ४ ॥ सृष्ट्यादौपुरुषोजज्ञे तेनाद्यब्रह्मसंज्ञितः ॥ ओतत्वात्सर्वजीवेषु सूत्रंप्राणइतीरितः ॥ ५ ॥ सतु-
 वर्षद्वयादूर्ध्वं जजानब्रह्मजन्मनः ॥ प्राणत्वेनस्थितस्ताव दहमेवहिपुरुषे ॥ ६ ॥ पुरुषाधिष्ठितेप्राणे जातेप्राणोविशद्विधिं ॥
 अन्योन्यंसंभूतावेतौ सर्वजीवेषुसंस्थितौ ॥ ७ ॥ शीर्येप्राणंविनाब्रह्मा म्रियेत्प्राणोविधिविना ॥ जज्ञातेप्रकृतीशुत्वे वायोर्वर्षत्रयात्प-
 रं ॥ ८ ॥ वैकारिकाद्यहंकार दलानित्रीण्यतःपरं ॥ मिश्रीकृत्यतदंशेन तयोःपुत्रौविनिर्मितौ ॥ ९ ॥ प्रकृत्यांपुरुषाज्जीवः कालो-
 वाग्वायुयोगतः ॥ सर्पाकारोभवज्जीवः कालोभूत्पाक्षिरूपधृक् ॥ १० ॥ प्रकृतेर्जन्मतोवर्ष द्वयादेतौबभूवतुः ॥ येनिर्मिताःपुरादेहा
 महत्तत्त्वादिभिर्मया ॥ ११ ॥ तेषामुपचयाद्यर्थं महत्तत्त्वादिराशयः ॥ कारिताविधिसूत्राभ्यां पृथक्पूर्ववदेवहि ॥ १२ ॥ पार्थिवोदक-
 तेजोभिर्देहानांवर्धनंयथा ॥ तत्तत्तत्त्वस्ययोगेन कालानुग्रहतस्तथा ॥ १३ ॥ ब्रह्मादोनांदेहवृत्तिर्बभूवातःपरंतथा ॥ यथामृज्जल-
 तेजोभिर्वृक्षादेर्वर्धनंभवेत् ॥ १४ ॥ तथैवगुणसंबंधा तत्त्ववृत्तिःप्रजायते ॥ अथापचयमापन्ना प्रकृतिस्त्रिविधाभवत् ॥ १५ ॥ स-

त्वादिगुणयोगेन गायत्रीचसरस्वती ॥ सावित्रीतिचतास्वेको ब्रह्मावीर्यमवासृजत् ॥ १६ ॥ ताभ्योविनिःसृतंतत्तु मिश्रीभूतंतथाभव-
 त् ॥ जीवोत्पत्तेर्वर्षमात्रा देकस्माज्जज्ञिवान्विधिः ॥ १७ ॥ द्वितीयेनतुमार्गेण प्राणोभूत्सूत्रनामकः ॥ महत्तत्त्वशरीरौतौ ततोब्र-
 ह्मसुतःशिवः ॥ १८ ॥ तथैवानंतनामासी दहंकारस्यभागतः ॥ सूत्राच्चतैजसाद्रुद्रः तामसोनंतजःशिवः ॥ १९ ॥ बभूवैवंत्रिधारु-
 द्रो भैदैर्वैकारिकादिभिः ॥ सत्वाधिक्येनरुद्रोसौ वैकारिकतनुःपुनः ॥ २० ॥ विष्णुरित्यपिशस्त्रेषु गीयतेदेवदेहसृक् ॥ तथारज-
 स्तमोयोगा दसावेवविधिर्हरः ॥ २१ ॥ वैकारिकादिभागेन त्रिविधाबुद्धिरप्यभूत् ॥ ततोबुद्धौविष्णुयोगा च्छक्रप्रद्युम्नकौस्तुतौ ॥
 ॥ २२ ॥ मरुद्गुरुःशचीशुक्रोऽनिरुद्धाद्याःपरोपिच ॥ ततोवायुशशीसूर्यौ यमोथवरुणोनलः ॥ २३ ॥ अन्येष्यादित्यरुद्राद्या वस-
 वोधनदादयः ॥ स्वधास्वाहाबुधोभौम उषोषःशनिपुष्करः ॥ गंधर्वापितरोभूवन् सूक्ष्मरूपास्तुतेखिलाः ॥ तैजसाहंरुतेरासन् ज्ञा-
 नकर्म्मद्रियाणिच ॥ २४ ॥ वैकारिकान्मनोजज्ञे तामसाद्रूतपंचकं ॥ शब्दाद्याविषयाःपंच तत्राविष्टास्तुदेवताः ॥ २५ ॥ बहुधा-
 जायमानोहं तत्रापिप्राविशंक्रमात् ॥ ब्रह्मणोदशवर्षेषु सृष्टिरेवमजायत ॥ २६ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राणा च्छक्राद्याअपिजज्ञिरे ॥
 वाजपेयाश्वमेधादि यज्ञानांदेवताअपि ॥ २७ ॥ सुनंदनंदप्रमुखा ममयेपार्षदाःसुराः ॥ तेसर्वेब्रह्मणोजाताः विष्वक्सेनोमरुत्सु-
 तः ॥ २८ ॥ एवंविलसितंब्रह्मन् प्रकृतेःप्राकृतस्यच ॥ जीवानांदेहयोगेन सृष्टिरेवंविधोच्यते ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्री विष्णुरहस्ये

सूक्ष्मसृष्टिकथननाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥

॥ १८ ॥

॥ १९ ॥

॥ २० ॥

॥ २१ ॥

॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रकृतिः कतिधा प्रोक्ता प्राकृतं चापि किंविधं ॥ अप्राकृतं च कतिधा तन्मे विस्तरतो वद ॥ १ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ अविद्यमानो यो यत्र सौम्यो नो यत्र भासते ॥ यथार्थमिति तत्ज्ञानं सा प्रमापरिकीर्तिता ॥ २ ॥ तथा यदा कदापि-
 स्यादस्तीति विषयो हियत् ॥ तत्प्रमेयमिति प्रोक्तं चेतनं चाप्यचेतनं ॥ ३ ॥ जानातीच्छ्रुतियो यत्नं कुरुते चेतनो हिसः ॥ तद्विही-
 नंतदन्यत्स्याच्चेतनो प्राकृतो मतः ॥ ४ ॥ स्वतंत्रः परतंत्रश्च द्विधा चेतन इष्यते ॥ यस्य नास्ति नियंतान्यः स स्वतंत्रो न्यथेतरः ॥
 ॥ ५ ॥ अहमेव स्वतंत्रो न्य नमदधीनंततोखिलं ॥ अत्रामुकंचनास्तीति प्रतीतिविषयो हियः ॥ ६ ॥ अभावो यंतदन्यो हि भाव-
 इत्यभिधीयते ॥ चेतनाचेतनं भावः स्यादभावोऽप्यचेतनः ॥ नाशो यस्य भवेत्तत्स्यादनित्यं नित्यमन्यतः ॥ ७ ॥ चेतनो नित्य ए-
 व स्यात्तदन्यद्विविधं मतं ॥ अचेतनैव प्रकृतिर्नित्यैव परिकीर्तिता ॥ ८ ॥ सत्त्वं शुद्धं तमः शुद्धं माकाशः काल एव च ॥ अकाराद्या-
 स्तथा वर्णा वाचो वेदात्मिकास्तथा ॥ ९ ॥ इत्यादि प्रकृतिर्नित्या नानाभेदसमान्विता ॥ अनंता स नवैकुण्ठ नारायणपुरेषु ॥
 ॥ १० ॥ श्रीभागाः शुद्धसत्त्वस्थाः पद्मशंखांबरादि च ॥ किरीटकटकाद्या ये प्यलंकारा ममाश्रितः ॥ ११ ॥ इत्याद्याः सत्त्वरूपास्तुः

नित्यानादयएवते ॥ सत्वाधिक स्तुभूभागो दुर्गाभागस्तमोधिकः ॥ १३ ॥ वैकुण्ठादित्रिकेयोस्ति सर्गसर्गेधजायते ॥ अमुक्ताःस्त-
त्रनंदंति सनश्यतिलयेलेये ॥ १४ ॥ अंधंतमस्तमःशुद्धं चक्रादीन्यायुधानिच ॥ रजोरगेणेतपुस्या त्कालेकालेप्रदीप्ताता ॥
॥ १५ ॥ स्वभावादिविधाकारः सत्वेतमसिदृश्यते ॥ अतःपर्वतवृक्षादि सुवर्णादिजलादिषु ॥ १६ ॥ सत्वभागेतमोभागे नाना-
वस्तुपलभनं ॥ अतोन्योस्तितमोरासिः सत्वरशिस्तथापरा ॥ १७ ॥ ताभ्यांप्रजायतेसृष्टि कालेपूर्वोक्तवद्रजः ॥ प्रलयेविशते-
सत्वं सत्वेतमसिवैतमः ॥ १८ ॥ गुणद्वित्वेनसाम्यस्या त्स्थितिरित्थंपुनः पुनः ॥ यत्प्रकृत्यैक्यतायाया तत्प्राकृतमितीर्यते ॥
॥ १९ ॥ अनित्यमेवयत्प्रोक्तं साद्यनादोतितद्विधा ॥ आकाशवायुतेजोबु भूतानांपंचकंत्विदं ॥ २० ॥ एतद्दीजानितनमात्राः
क्रमात्पंचेरिताःस्त्विमाः ॥ शब्दस्पर्शार्थरूपच रसोगंधश्चपंचमः ॥ २१ ॥ एतन्नामकमेवस्या द्विषयाणांचपंचकं ॥ तत्ज्ञापका-
निपंचैव क्रमात्ज्ञानेन्द्रियाणितु ॥ २२ ॥ श्रोत्रंत्वक्नयनंजिह्वा नासिकापंचमीस्मृता ॥ दानोपादानगमन वचनोत्सर्जनानिच ॥
॥ २३ ॥ कर्माणितेषांसिध्यर्थं हस्तौपादौतथैववाक् ॥ उपस्थंपायुरित्येव पंचकर्मेन्द्रियाणितु ॥ २४ ॥ एषामनुग्रहार्थाय तथा-
स्मृत्यादिहेतवे ॥ संकल्पात्मविकल्पात्म मनएकादशंस्मृतं ॥ २५ ॥ एकादशेन्द्रियाण्येवं तन्मात्रापंचकंतथा ॥ षोडशैवकलाः
प्रोक्तालिंगदेहस्तदात्मकः ॥ २६ ॥ सर्वेषामपिजीवानां ममुक्तानांभवेदयं ॥ ब्रह्मादितत्त्वदेवानां महत्तत्वादिरूपकः ॥ २७ ॥

लिंगदेहोस्तितत्रापि कलाःसूक्ष्मास्तुषोडश ॥ अनादिलिंगदेहोयं साक्षाद्दर्शनतोमम ॥ २८ ॥ प्रारब्धानांक्षयेजाते नश्यत्येव-
संशयः ॥ सत्वभागस्तुसत्वेस्या लीनस्तमसितामसः ॥ २९ ॥ अतःप्राकृतमेतत्स्या त्सांतंचानादिमत्स्मृतं ॥ यथाव्रीत्यादिधा-
न्यानां पञ्चवृक्षादिदेहिनां ॥ ३० ॥ तच्चद्दीजानुसारेण मृत्तेजोजलयोगतः ॥ यथानानाविधावृत्ति स्तथैषांमहदादिनां ॥ ३१ ॥
तथातथाभिवृध्यर्थं तत्तत्त्वस्यसर्जनं ॥ सृष्ट्यादौक्रियतेवश्यं पूर्वोक्तविधिनाततः ॥ ३२ ॥ व्युत्क्रमात्प्रलयस्तेषां प्रकृतौजायते
पुनः ॥ सादितांतमिदंप्रोक्तं प्राकृतंतवसन्निधौ ॥ ३३ ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये प्रकृतिप्राकृतादि विभागकथनन्नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥

॥ श्रौवेदव्यासायनमः ॥ शौनकउवाच ॥ सृष्ट्यादौनिर्मितोब्रह्मा ततस्तत्त्वादिदेवताः ॥ क्रमेणनिर्मिताःसूत विष्णुनाप्रभविष्णु-
ना ॥ १ ॥ तत्तत्त्वादिदेवस्य यावत्प्रजननंभवेत् ॥ तावत्पूर्वस्यदेवस्य कथंतत्त्वप्रवर्तनं ॥ २ ॥ कथंवास्वोच्चदेवेषु नीचानांत-
त्ववृत्तिता ॥ एषनःसंशयोविदं स्त्वयाच्छेद्योयथातथं ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥ मुख्यतःसर्वतत्त्वानां चेषुकोहस्त्रिकलः ॥ यथासचिव-
राहित्ये नृपतिःस्वयमेवतत् ॥ ४ ॥ कार्यकरोतिवाकैश्चि दन्यैःसचिवभृत्यकैः ॥ तथासर्वेषुतत्त्वेषु स्वयमेवस्थितोहरिः ॥ ५ ॥
उद्बोध्यनिर्ममेसृष्टे रादौब्रह्माणमेवहि ॥ यद्यत्सृजतिविश्वात्मा तत्राप्याविशतिस्वयं ॥ ६ ॥ अतोब्रह्माणमाविश्य तत्तत्त्वमची

कृपत् ॥ जातेजातेतत्त्वदेवे तत्तत्त्वेनियोजयेत् ॥ ७ ॥ एवमेवाधिकेदेवे तत्त्वदेवेषुवैहरिः ॥ अन्येनाधिकदेवेन स्वयंचापिप्रवर्त
 येत् ॥ ८ ॥ निर्मितास्तत्त्वदेवास्ते परस्परमवीवदन् ॥ कोनुश्रेष्ठोस्मासुभवे दहंवाश्रेष्ठइत्यपि ॥ ९ ॥ सप्राणास्तेततो जग्मु ब्र-
 ह्माणंविष्णुमेवच ॥ तदाज्ञयावदब्रह्मा प्राणाद्यास्तत्त्वदेवताः ॥ १० ॥ अयंहिपौरुषोदेहो गतेयस्मिन्पतेत्पुनः ॥ उत्तिष्ठेद्यत्प्रवेशे-
 च सएवश्रेष्ठतामियात् ॥ ११ ॥ ततस्तथेति तैरुक्तो एकैकोगतवांस्ततः ॥ ततःकार्यविहीनोभू देहोनैवपपातसः ॥ १२ ॥ गते-
 ष्वपिचसर्वेषु तथैवावस्थितोहिसः ॥ प्राणेगतेपतच्छोग्रं व्यशयितततःपुनः ॥ १३ ॥ शरीरमितितंप्राहुः पुनर्दाढ्यायतेखिलाः
 एकैकशःप्रविविशु स्तेदेहंसर्वशोपिवा ॥ १४ ॥ नैवोत्तस्थौतदादेहः ततःप्राणोविशत्प्रभुः ॥ प्रविष्टमात्रउत्तस्थौ प्राणेदेहोथते
 खिलाः ॥ १५ ॥ प्राणंक्षमापयामासुः स्पर्धमानावृथावयं ॥ प्रतिवादरताभूमन् त्वयानाथविमोहिताः ॥ १६ ॥ अथत्वमसिनो-
 नाथ स्त्वदासाअखिलावयं ॥ इत्थमासीत्पुरावृत्तं ततोदेहेषुसर्वशः ॥ १७ ॥ सप्तसप्तकसंख्याकै र्मरुद्भिःपरिवारितः ॥ सूत्रंप्रा-
 णःस्थावरेषु जंगमेषुविशेषतः ॥ १८ ॥ जाग्रत्तिष्ठतिरर्वेषु स्वपत्स्वपिसदाप्रभुः ॥ प्रवेशेयदयंजीवा न्नानादेहान्स्वकर्मणा ॥
 ॥ १९ ॥ निर्मितान्यावदायुष्यं वर्धयित्वात्ततोततः ॥ प्रयातिजीवमादाय महेश्वरपुरःसरः ॥ २० ॥ अयंहिजाठरोभूत्वा पचत्य-
 न्नानिदेहिनां ॥ अंगानिवर्धयेत्येषु प्रापयित्वास्वपत्स्वपि ॥ २१ ॥ तत्तदन्नरसंपश्चा द्विकरोत्ययमेवहि ॥ जनयत्यप्ययंरोगान्

जीवकर्मानुसारतः ॥ २२ ॥ शमयत्यौषधद्वारा स एव स्वयमेव वा ॥ कालेकाले सुखं दुःखं ददात्येषोखिलाधिपः ॥ २३ ॥ बलं ज्ञानं-
 धृतिर्बुद्धिर्भक्तिश्च ददात एव हि ॥ प्राणस्यास्यापि स प्राणः श्रीविष्णुः सकलेश्वरः ॥ २४ ॥ विश्वसाक्षी जगद्धाता दयालुर्भक्तवत्सलः ॥
 तद्दिस्थः सर्वजीवानां सहारिः स शिवः स्मृतः ॥ २५ ॥ ब्रह्मेति परमात्मेति परब्रह्मेति गीयते ॥ तत्तद्गुणानुसारेण चंद्रः सूर्यो निलोनलः
 ॥ २६ ॥ मनुरिन्द्रश्च वरुणो रुद्र उग्रः प्रजापतिः ॥ हिरण्यगर्भः सविता सुपर्णो यज्ञ ईश्वरः ॥ २७ ॥ इत्याद्यनंतनामासा वेक एव महेश्वरः ॥
 सर्वजन्मादिकृद्देवैः सर्वैर्विष्णुरुदीर्यते ॥ २८ ॥ संतप्तस्त्रिविधैस्तापैर्भग्नः संसारवारिधौ ॥ तमेव शरणं यायाद्भक्त्या नन्यधि-
 यानरः ॥ २९ ॥ तस्मादेव लभेन्मोक्षं संतुष्टादृढभक्तिः ॥ मयेत्थं कथितो विप्राः प्राणस्य च हरेरपि ॥ महिमा सर्वदेवानां मुख्योर्थो-
 यं श्रुतोऽस्ति वः ॥ ३० ॥ इति श्री विष्णुरहस्ये प्राणेश्वरमहिमावर्णननामा ऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ हारीत उवाच ॥ कथं सूत महाभाग त्रिविधस्ताप उच्यते ॥ कथं हि शरणं यायाद्भक्तिवैभक्तवत्सलं ॥ १ ॥
 कथं तस्य प्रसादः स्यात्प्रसन्नः किं प्रयच्छति ॥ भक्तिर्नाम कथं तस्य दाढर्यं चापि कथं स्मृतं ॥ २ ॥ एतन्नो ब्रूहि शुश्रूषन् श्रद्धाधानान्महा-
 मते ॥ सूत उवाच ॥ तापो हि प्रोच्यते दुःखं तत्तु स्यात्त्रिविधं पुनः ॥ ३ ॥ आध्यात्मिकं चाधिभूतमाधिदैविकमेव च ॥ आत्मा मन-

स्तुतस्यैव जातं यदपराधतः ॥ ४ ॥ धनपुत्रगृहक्षेत्र कलत्रादेः प्रियस्य यत् ॥ विधाता देस्तथानिष्ट प्राप्तेश्चाप्यतिचिंतया ॥ ५ ॥
असूययाभिमानेन दुःस्वप्नाच्च वृथा भयात् ॥ स्वस्थस्यापि हि यदुःखं तदाध्यात्मिकमुच्यते ॥ ६ ॥ भूतानि प्राणिनः प्रोक्तास्तथाका-
शादिपंचकं ॥ सर्पव्याघ्रवराहादेस्तस्करादेर्नृपादपि ॥ ७ ॥ स्वदेहेऽपि प्रियस्यापि पुत्रादेः पीडनाद्भवेत् ॥ दुःखं तथैव विस्फोट हि-
क्काकासज्वरादिना ॥ ८ ॥ भौतिकेष्विह देहेषु जायते दुःखमुल्बणं ॥ तदाधिभौतिकं नाम दृश्यते खिलजंतुषु ॥ ९ ॥ दृष्टकारणही-
नं यज्जायते देवयोगतः ॥ अकस्मान्मरणाद्यच्च महामारुतवृष्टयः ॥ १० ॥ दुर्भिक्षं मारकेव हि व्याध्याद्याईतयस्तुयाः ॥ बहुसा-
धारणालोके दृश्यंते जंतुपीडकाः ॥ ११ ॥ तेभ्यो यज्जायते दुःखमाधिदैविकमेव तत् ॥ न हि कश्चित् तथैव नानुभूता इमे त्रयः ॥ १२ ॥
येन स्युस्तत एतेभ्यो मुक्तये तं शरणं व्रजेत् ॥ रक्षतीत्येव विश्वासस्तदीयो ह मिति स्मृतिः ॥ १३ ॥ शरणागतिरेषा स्याद्विष्णौ मोक्षफ-
लप्रदा ॥ प्रियव्रतध्रुवोत्तानपादप्रलहादनाहुषाः ॥ १४ ॥ मां धातृ न लवैन्याद्याः कार्तवीर्यगयादयः ॥ इक्ष्वाकुरघुपार्थाद्याः सगरोभर-
तादयः ॥ १५ ॥ महाबलामहावीर्याः सार्वभौमाः सहस्रशः ॥ दीर्घायुषो दक्षदेहा महासकलसंपदाः ॥ १६ ॥ यत्रोद्विग्राहमेता-
पैः प्रयाता शरणं हरिं ॥ तत्र स्वल्पायुषो मर्त्या मंदभाग्यास्त्युपद्रुताः ॥ १७ ॥ न यांति शरणं विष्णुं न जाने दुर्मतिं नृणां ॥ भाग्यमां-
द्यमिदं चैषां वर्णयामः कियद्वयं ॥ १८ ॥ त्यजंति विषया एना न्न त्यजंति च तानमो ॥ समृद्धं राज्यमुत्सृज्य योषित्पुत्रादिसंपदः ॥ १९ ॥

यातास्ते शरणं विष्णुं तपसा वनमास्थिताः ॥ इमे हि दुर्भगामर्त्याः सर्वसंपद्विवर्जिताः ॥ २० ॥ निजैर्लोकैः परित्यक्ता सुदृढायांसु-
तादिभिः ॥ अनश्रुवानाक्षुधिता अन्नमप्यात्मवाञ्छया ॥ २१ ॥ कुतो वासः कुतः शय्या भोगाश्च स्वप्नदुर्लभाः ॥ देवेनापि तद्गतानर्था-
न्वाञ्छंते ये ते पुनः पुनः ॥ २२ ॥ वाञ्छंते हि मृताः प्रायः केचित् प्राप्यापि वाञ्छितं ॥ असूयेर्षादिभिर्दोषैर्लब्धस्यैर्यस्य चिंतया ॥ २३ ॥ दं-
दित्यमाना अनिशं विमूढा बन्धमत्सराः ॥ भुञ्जंते विषवद्भोगान् यत्नलब्धानपि स्फुटं ॥ २४ ॥ ईदृशेष्वपि भोगेषु कालेन विहतेष्व-
पि ॥ स्मृत्वा स्मृत्वा तपत्येष दारिद्र्यादपि भरिषः ॥ २५ ॥ न हि वंध्याश्नुते दुःखं यथा हि मृतपुत्रिणी ॥ न दरिद्रस्तथा दुःखी लब्ध-
क्षीणधनो यथा ॥ २६ ॥ यथैवेह तथा स्वर्गे भोगइत्यवधार्यतां ॥ दृश्यंते कतिचिद्लोके यत्नतो लब्धवाञ्छिताः ॥ २७ ॥ अपूर्णभोग-
वाञ्छास्ते यांतिकालवशं नराः ॥ नेनीयमानाः कालेन क्रोशंति यपि विचेतसः ॥ २८ ॥ मम पुत्रास्त्रियो मे मे धनं हाहा वृथा गतं ॥ हाहा-
सुता मे शिशवो योषितो यौवने स्थिताः ॥ २९ ॥ वृथा प्रयांति गेहानि रचितान्यतियत्नतः ॥ अहो चित्रमहोचित्रं म्रियमाणोऽप्यन-
रः ॥ ३० ॥ चिंतां वहति पुत्रादेर्महामोहस्य जृम्भितं ॥ कृत्यः पुत्रः कुतस्त्यास्त्वं कुतस्त्या योषितादयः ॥ ३१ ॥ मृतो नावर्तते कोपि न-
पुनर्दर्शनं ततः ॥ कुतो वप्रात्ययं चिंतं नीयमानो यमालयं ॥ ३२ ॥ यत्प्रयार्थमयंचक्रे पापेनापि धनार्जनं ॥ बुभुजे विषयां दुष्टा न सो-
पि देहोऽत्र संस्थितः ॥ ३३ ॥ किंपुनस्तनयानार्यो धनवाजिगजादयः ॥ पुण्यपापसहायो मे कएव हि गच्छति ॥ ३४ ॥ वृथा पश्चा-

वि० २०
३०

तपत्येष भुञ्जानो निरयान्बहन् ॥ प्रयांति पुत्रदाराद्याः स्वस्वकर्माजितागतीः ॥ ३५ ॥ दानं पुण्यं कृतं चेत्स्या दनेनास्मिन् हि जन्मनि ॥
तत्त्यैव किंचिद्दुःखं ते सौ विषयांश्च लानपि ॥ ३६ ॥ तत्रापि दुःखमेवांते पूर्वोक्तविधया भवेत् ॥ यथैव धूर्ता दुर्मते मोहयित्वा मनो नृणां
॥ ३७ ॥ तथैवं सस्मितापांगैर्विलासैर्विविधैस्त्रियः ॥ यूनां मनांसि संमोत्य सर्वस्वानिहरन्त्यहो ॥ ३८ ॥ तथैव चटुलालापैर्मुग्ध-
क्रोडनकैरपि ॥ बालाविमोत्य चेतांसि हरन्त्यस्माद्वनान्यहो ॥ ३९ ॥ वृथैव केचिदासक्ताः प्रियाण्येषां हि कुर्वते ॥ यत्र यत्र मनो त्य-
र्थं मयं बध्नाति दुर्मतिः ॥ ४० ॥ मा भूदनिष्टमस्येति चिंतया तप्यते निशं ॥ खिद्यत्यप्रियसंप्राप्तौ प्रियस्यापि वियोगतः ॥ ४१ ॥ त-
थैव चिंतयाप्येषां मनोऽशुखं भाग्यं ॥ न जानेयं कदा तेभ्यो लभते सुखविप्लवः ॥ ४२ ॥ पुरा हि भरतोर राजा त्यक्त्वा राज्यं समृद्धिमतः ॥
सक्तो हरिणशोभे च ततो भूदस्मृतिर्हरेः ॥ ४३ ॥ नोपद्रवेयुस्तं शावं वृकाद्याः क्रूरजंतवः ॥ बुभुक्षा वापि पासा वा न तं बाधेत कर्हि चि-
त् ॥ ४४ ॥ इत्येवं सततं चिंता मग्नः स्नानादिकर्मसु ॥ न स स्मारहरिं जातु वृथा स्नेहनि यंत्रितः ॥ ४५ ॥ ध्यायन्नेव तमेवांते जहौ प्रा-
णांस्ततः परं ॥ मृगदेहमसौ प्राप्तस्तत्रेमे मानवाः कथं ॥ ४६ ॥ गृहक्षेत्रसु तस्त्रीषु सक्ताः सुखमवाप्नुयुः ॥ कथं वा स्वहितार्थाय कुर्वी-
रन्पुण्यकर्म च ॥ ४७ ॥ कथं वा स्वस्य मुक्त्यर्थं स्मरेयुर्विष्णुमोक्षरं ॥ ध्यायतो मनसा विष्णुं मोक्षयेत्कर्मबंधतः ॥ ४८ ॥ ददात्यप्ये-
हिकेष्टानि तादृशं हि मनो नृणां ॥ न्हियत सुतभार्याद्यै रन्यैर्दुर्विषयैस्तथा ॥ ४९ ॥ दस्यवो हि वरं तेभ्यो धनमात्रापहारिणः ॥ एवमे-

अ० १९

३०

GDF

30
तेहिविषया ऐहिकामुष्मिकादमुं ॥ ५० ॥ मुष्णंतिसुखतोदुःखं ददत्युभयतःस्फुटं ॥ इत्थंबहुलदुःखेस्मि न्संसारेसुखविशुषि ॥
॥ ५१ ॥ सक्तोभवतिमूढात्मा विद्वानुद्विजतेमुतः ॥ एवंजानंतिमुनयस्तपान्नानाविधानिमान् ॥ संसारेनुभवंतोपि नविदंतिवि
मोहिताः ॥ ५२ ॥ इतिश्री विष्णुरहस्ये तापत्रयवर्णननाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ ॥ १९ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ गोभिलउवाच ॥ वृद्धौचमातापितरौ साध्वीभार्यासुतःशिशुः ॥ अप्यकार्यशतंकृत्वा भर्तव्यामनुरब्रवी
त् ॥ १ ॥ चत्वारितेतातगृहेवसंतु सदानुषक्तस्यगृहस्थधर्मे ॥ वृद्धोज्ञातीरवसन्नःकुलीनः सखादरिद्रोभगिनीचानपत्या ॥ २ ॥ ऋ-
तुस्नातांतुयोनारीं संनिधौनोपगच्छति ॥ घोरायांभ्रूणहत्यायां युज्यतेनात्रसंशयः ॥ ३ ॥ रविग्रहेकुरुक्षेत्रे मेषकृष्णाजिनादिकं ॥
चांडालात्प्रतिगृह्यापि यजेतावश्यकैर्मखैः ॥ ४ ॥ इत्यादिनानाशास्त्रेषु येषामुक्तंहिपोषणं ॥ आवश्यकंत्वयातेषां पापमूलत्वमी-
रितं ॥ ५ ॥ दृश्यतेप्रत्यवायोपि भार्यासंगमकुर्वतः ॥ प्रजावृत्तिःप्रियासंग स्त्वयादुःखदर्शितः ॥ ६ ॥ ज्योतिष्टोमादयोयज्ञाः प्रो-
क्तास्त्वावश्यकाइति ॥ फलंस्वर्गश्रुतंयेषां त्वयातेपिनिराकृता ॥ ७ ॥ कथमत्रविधेयंस्यान्नितृत्तेनमुमुक्षुणा ॥ तद्याथातथ्यतोब्रूहि व-
यंशुश्रूषवोयतः ॥ ८ ॥ सूतउवाच ॥ पितादेवोमनुष्याणां मातातस्मादशाधिका ॥ सखाहिपरमोजाया जन्मज्योतिःसुतःस्मृतः

॥ ९ ॥ अन्येष्यनाथायेत्रस्युः पितृमातृस्वब्रंधवाः ॥ सुहृदोऽथदीनबधिर मुकठ्यंगाश्वरोगिणः ॥ १० ॥ अतिथ्यभ्यागताविप्रा दा-
 सदासोपशुब्रजाः ॥ एतेपोष्यागृहस्थस्य यावत्स्याच्छाक्तवैभवं ॥ ११ ॥ आश्रमाणांहिसर्वेषा माश्रयोयंगृहाश्रमः ॥ द्वारंस्वर्गस्यमो-
 क्षस्य नरकस्याप्ययंस्मृतः ॥ १२ ॥ योवजानातिशक्तोपि द्वेषाल्लोभान्मदादपि ॥ पूर्वोक्तपोष्यान्संप्रया न्मृतो निरयमुल्बणं ॥
 ॥ १३ ॥ अकीर्तिलभतेजोव न्नकोर्तेर्मरणंवरं ॥ नैवगृण्हंतिनामास्य योपकीर्त्येहजीवति ॥ १४ ॥ धिक्त्तस्यजीवितंयस्य नामनस्तु
 वतेजनः ॥ यदिस्वार्जितवित्तेन पुष्णीयान्निजपोषकान् ॥ १५ ॥ सक्तचेताहिभोगेषु स्वर्गलोकमवाप्नुयात् ॥ असक्तचेताभोगेषु वि-
 ष्णुभक्तिपरायणः ॥ १६ ॥ क्रमेणप्राप्नुयान्मोक्षं ततोनावर्ततेपुनः ॥ मनएवहिसर्वेषां बंधनंमोक्षकंतथा ॥ १७ ॥ विषयासंगिवं-
 धाय तद्विस्तविमुक्तये ॥ भोगबुध्याहियःस्त्रीषु सक्तःपित्रादिकेष्वथ ॥ १८ ॥ उदासीनोऽथवाद्वेषी सघोरनरकं व्रजेत् ॥ यश्चस्त्रीष्वपि-
 वैषम्यं कुर्यात्स्नेहविशेषतः ॥ १९ ॥ सोऽपिपापमवाप्नोति वैषम्यं पापसाधनं ॥ यथायोगंतुयःसर्वा न्यथाहारंयथावयः ॥ २० ॥
 यथाक्रमंयथान्यायं यथाशक्तिचयेभवेत् ॥ सर्वेष्वपिब्रजंत्येव स्वर्गनानाविधंनराः ॥ २१ ॥ कीर्तिंचलभतेलोके ततःस्यात्पुण्यवर्ध-
 नं ॥ अन्यथानिरयंगच्छे दपकीर्तिंचविंदति ॥ २२ ॥ यावदत्रभवेत्कीर्तिः पापकीर्तिश्चदेहिनां ॥ स्वर्गवानरकंताव दवाप्नोतिनसंश-
 यः ॥ २३ ॥ अनित्यस्येहदेहस्य फलं त्रितयमीरितं ॥ ऐहिकंसंततिःकीर्तिः कर्मचामुष्मिकंस्मृतं ॥ २४ ॥ समीचीनासमीचीन त-

यातद्विविधं मतं ॥ शुभं चाप्यशुभं तेन देहिना प्राप्यते फलं ॥ २५ ॥ भावयित्वा तु सर्वेषु योषितुः पुत्रधनादिषु ॥ स्वीयत्वं परमं विष्णो-
स्तद्रक्तया तान् भजत्यपि ॥ २६ ॥ संगमे तुष्यते नैव वियोगे नैव शुष्यति ॥ उदासीनतया स्थित्वा योगृहेषु गृहाश्रमी ॥ २७ ॥ श्रवणं-
मननं ध्यानं यो हरेः सततं चरेत् ॥ मनस्तत्रैव बध्नीया न्नैवानित्येषु कर्हि चित् ॥ २८ ॥ विरक्तः सर्वकामेभ्यः स्ववर्णाश्रमकर्मकृत् ॥
सर्वत्र पश्येद्यो विष्णुं स साक्षात् धरिमीक्षते ॥ २९ ॥ लभेतापि ततो मुक्तिं विमुक्तः कर्मबन्धतः ॥ सृष्ट्यादौ विष्णुना पूर्वं विहितं सृष्टिहेत-
वे ॥ ३० ॥ पुंस्त्रयोऽङ्गेन मिथुनं नावजानीत तत्स्त्रियं ॥ यदेतल्लोहितं स्त्रीणां मृतुकाले प्रजायते ॥ ३१ ॥ बन्धिर्हि देवतं तत्र बीभत्सेत
ततो न तत् ॥ यच्च रेतो मनुष्याणां सूर्यस्तत्राधिदेवता ॥ ३२ ॥ बीभत्सेत ततो नैत तद्योगाद्देहसंततिः ॥ स्वर्गाद्वा नरकाद्वापि लोका-
द्वापि यतः कुतः ॥ ३३ ॥ कर्मशेषयुतो जीवस्तत्तत्कर्मानुसारतः ॥ यमदूतैरप्रमत्तैः स्वन्नपानादियोगतः ॥ ३४ ॥ प्रवेश्यतेऽपि तुर्दे-
हे रेतः संक्रमते क्रमात् ॥ ततः काले विशेन्मातुर्गर्भे लोहितयोगतः ॥ ३५ ॥ जायते देवयोगेन कलिलं तु तयोर्द्वयोः ॥ पृथिवीजलसं-
युक्तं पक्वं च तर्जयते जसा ॥ ३६ ॥ घनीभूते ततस्तस्मिन् रेतसा स्थनां विनिर्मितिः ॥ रुधिरात्स्नायुमांसादि निर्माणं कुरुते हरिः ॥ ३७ ॥
सहिप्राणसखा देहे तिष्ठन्नचयते खिलं ॥ योषित्स्याल्लोहिताधिक्ये वीर्याधिक्ये पुमान् भवेत् ॥ ३८ ॥ तृतीयमन्यथाभावे व्यंगः-
स्यात्पूर्वकर्मतः ॥ अंगानां न्यूनताधिक्ये गौरश्यामादिकं तथा ॥ ३९ ॥ मातुरन्नरसांशेन वर्धमानतनुस्ततः ॥ काले निर्याति देहो-

ते

वि० २०
३२

यं यो नित्यं त्रप्रपोडितः ॥ ४० ॥ विसंज्ञो जायते पूर्व लब्धसंज्ञश्चरोदिति ॥ ततो यज्जायते देहे सर्वैस्तज्जायते खिलं ॥ ४१ ॥ इत्थं-
हि जायते सृष्टि स्ततो देहस्य वृत्त्यय ॥ मायया सृजति स्नेहं मात्रादीनां शिशौ क्रमात् ॥ ४२ ॥ यथा यथा वर्धते यं तथा स्नेहोऽपि वर्धते ॥
गुणाधिक्ये विशेषेण यथा स्नेहं च विद्यति ॥ ४३ ॥ यस्य यस्य यथा स्नेहो यत्र यत्र च वस्तुनि ॥ तेन तेन तथा विद्ये स्नेहो दुःस्वस्य कारणं
॥ ४४ ॥ यावत्ता देहयात्रा स्या तावदेव सुतादिषु ॥ कुर्वीत स्नेहमाधिक्या दुःस्वाधिक्यमवाप्नुयात् ॥ ४५ ॥ मनो हि परमं न्क्रुणां ये-
न स्याद्ब्रह्मदर्शनं ॥ तादृशं तु मनः स्नेहात् भृशं याति क्षणे क्षणे ॥ ४६ ॥ अनित्यत्वादिनाशादि संभूतं श्रितया निशं ॥ तथैव स्वप्नपा-
नादे श्रितया प्रियवस्तुनः ॥ ४७ ॥ परोक्षेऽप्यापरोक्षेऽपि यथा स्नेहं हि विद्यति ॥ अहंता सर्वदा देहे ममता देहयोगिषु ॥ ४८ ॥ सदा-
जागर्तितेनायं प्रायो दुःखं समभ्रुते ॥ सुखविप्लुषि सक्तोऽयं वेत्ति नो दुःखसागरं ॥ ४९ ॥ तस्माद्दुःखस्य हानाय नाति स्नेहमिहाचेर-
त् ॥ सहस्रानैव शक्नोति स्नेहं त्यक्तुमशेषतः ॥ ५० ॥ देहादिषु ततः प्राज्ञो विरजेत शनैः शनैः ॥ यथा यथा विरक्तोऽयं जायेतात्मसुता-
दिभिः ॥ ५१ ॥ तथा तथा निवर्धते मनो विष्णुपदां बुजे ॥ लभेताथ निजानंदं संदोहानुभवं तथा ॥ ५२ ॥ ग्रासे ग्रासे यथा पुष्टि स्तु-
ष्टिर्निशः क्षुधोऽपि च ॥ काले काले त्रयं त्वेत हुं जानस्य भवेदिह ॥ ५३ ॥ नित्यं नैमित्तिकं कर्म कृत्वा विष्णौ समर्पयेत् ॥ नैव तद्दीज-
तां याति भ्राष्ट्रकथितधान्यवत् ॥ ५४ ॥ काम्यकर्म विकर्मभ्यां मुक्ते चेताः शनैः शनैः ॥ हरिष्यानाग्निना ध्याना क्रमाच्छुद्धमना अ-

अ० २०

३२

GDF

पि ॥ ५५ ॥ जातापरोक्षधीर्विष्णोः परमं साभ्यमेत्यथ ॥ मुक्तसंसारबंधोसौ बद्धानन्यान्प्रपश्यति ॥ ५६ ॥ अनित्ये बद्धचित्तस्य
 नित्यं सक्तवतः स्वयं ॥ युक्त एवोभयभ्रंशो अधःपातः फलं स्फुटं ॥ ५७ ॥ बंधाय विषयासक्तिं दुःखायापि हि सा भवेत् ॥ तस्मादस-
 क्तो देहादौ यदृच्छालाभतुष्टधीः ॥ ५८ ॥ पूर्वकर्माजितान् भोगान् भुंजानश्चक्षणेक्षणे ॥ विष्णुमायामिदं पश्य न्नदृश्यति न तुष्य-
 ति ॥ ५९ ॥ कार्याकार्थविधिसम्यक् शास्त्रदृष्ट्या करोति च ॥ स्वतंत्रतां हरेः पश्य न सर्वस्य तदर्थो न तां ॥ ६० ॥ तद्व्याप्तिमपि सर्वत्र
 पश्यन्नैव विमुच्यति ॥ तदा ज्ञैवेति विज्ञाय कालेययास्वययोपितं ॥ ६१ ॥ तस्यैव पोष्यादेहाद्याः मत्वेत्थं पोषयेच्च तान् ॥ लिप्य-
 तेन च पापेन पद्मपत्रमिवांभसा ॥ ६२ ॥ अत्रैवादाहरंतो ममिति हासं पुरातनं ॥ विदेहोजनकः पूर्वं शुकाच्छृण्वन्हरेः कथाः ॥
 ॥ ६३ ॥ सक्तैश्चेतानचाज्ञासी त्स्वान्नपानादिकं च न ॥ तादृशं न मनोज्ञात्वा तमेवेक्ष्य जगौ कथां ॥ ६४ ॥ अपाहसन्मिथोलोका-
 येन्यतत्र समागताः ॥ अयं राजेति लोभेन तस्यैव मुखमुन्मुखः ॥ ६५ ॥ शुकः श्रावयन्त गाथां वीतरागोऽपि नान्यथा ॥ तद्विदित्वा सृ-
 जन्मायां महार्यो गेश्वरः शुकः ॥ ६६ ॥ मिथिलायामभूद्वान्हिः सहसा दहतगृहान् ॥ तत्प्रदेशगृहान् श्रुत्वा विव्वलादुद्रुवुर्जनाः ॥
 ॥ ६७ ॥ बन्धिर्हि सर्वतो दिक्षु प्रज्ज्वालान्खिलान्गृहान् ॥ तत्तत्प्रदेशसद्मानो दुद्रुवुस्तेखिलाजनाः ॥ ६८ ॥ शुको वक्तानृपः श्रो-
 ता द्वावैवासां बभूवतुः ॥ तदामात्यगणाभूप मभ्येत्याञ्चैः प्रचुक्रुशुः ॥ ६९ ॥ राजन् सर्वापुरीदग्धा हस्तिनो मंदिरा अपि ॥ कोशा-

वि० २०

३५
३३

गाराणिशुत्वांता नकिंचिदवशेषितं ॥ ७० ॥ कंवयंशरणंयामः किंब्रूमःकिंचकुर्महे ॥ सकुटुंबावयंदग्धा हाहापश्यतवैशसं ॥
॥ ७१ ॥ नहीदृशंपुराकापि दृष्टंवाश्रुतमप्यहो ॥ विनाकल्पांतमेषोग्निः कल्पांतइवदीप्यति ॥ ७२ ॥ अयंगुकोमहायोगी त्वंचरा-
जामहानसि ॥ तथाविधेहियेनस्या छिष्टानामवशेषणं ॥ ७३ ॥ तेषामित्थंवचःश्रुत्वा तानुवाचसभूपतिः ॥ भक्तत्वेनमहाविष्णो
र्युष्माकंसंमतावयं ॥ ७४ ॥ तत्कथंविप्रियंतस्य कुर्मोभक्तिविरोधिकृत् ॥ भक्तिर्हिपरमःस्नेहो विप्रियाचरणात्कथं ॥ ७५ ॥ अनपा-
योभवेत्तस्मा न्नेच्छामोविप्रियंहरेः ॥ सएकःसृजतेविश्वं पालयत्यपिहंतिच ॥ ७६ ॥ यद्यद्यदायदावांछे तत्तत्कुर्यात्तदातदा ॥ इदा-
नीयदितस्येच्छा मिथिलादहनेहरेः ॥ ७७ ॥ तत्रस्थानांचसंहार स्तदेवेष्टंहिनःपरं ॥ अनंतंब्रूथमावित्तं यस्यमेनास्तिकिंचन ॥ ७८ ॥
मिथिलायांप्रदीप्तायां नमेकिंचनदत्यति ॥ नत्यस्माकंस्वदेहोपि मनाक्स्वातंत्र्यमीक्ष्यते ॥ ७९ ॥ तत्कथंबन्दिशांत्यर्थं धृष्टंतत्कुर्म-
हेवयं ॥ नत्ययंस्वेच्छयादेहः प्राप्यतेसर्वजंतुभिः ॥ ८० ॥ तिष्ठतिस्वेच्छयानैव नप्रयातिनिजेच्छया ॥ स्वयमत्तिस्वकांजिह्वां सुप्तो-
यातिवदत्यपि ॥ ८१ ॥ निजश्वासविमोक्षेपि नत्यस्यास्तिस्वतंत्रता ॥ अहोधाष्ट्यमहोधाष्ट्यं किंवयंवर्णयामहे ॥ ८२ ॥ महेश्व-
रस्यवस्तूनां यदहंममतानृणां ॥ काष्ठादिपुत्तलोप्रायो विद्भस्मपरिपाकवान् ॥ ८३ ॥ देहोयंदृश्यतेतस्मि न्परतंत्रेप्यहंमतिः ॥
उत्पद्यंतेविवर्धते नश्यंत्यापिहरीच्छया ॥ ८४ ॥ तत्रस्त्रीदेहपुत्रादौ ममताज्ञानिनामहो ॥ ईशावास्यमिदंसर्वं दृश्यतेश्रूयतेपियत्

अ० २०

३५
३३

॥ ८५ ॥ तेनदत्तेनपुष्टयेत वृथातृष्णान्यवस्तुनि ॥ ददात्वेषहरत्वेप जीवयत्वेषहस्वयं ॥ ८६ ॥ मत्प्रियस्यमहाविष्णोः प्रियंप्रेष्टमं-
मम ॥ गतंगतमिदंहाहा ममायुर्नवृथाभवेत् ॥ ८७ ॥ अंतरायोभवेन्मात्र दुर्लभेश्रवणेहरेः ॥ यःसखासर्वकालेषु सर्वेषानांचपरकः
॥ ८८ ॥ यद्विनाशस्यचिंतानो नचिंतायस्यसंपदां ॥ मनोमात्रेणयःसेव्य स्तध्यानाधिकृतंमनः ॥ ८९ ॥ कदाचिन्मिलितैःक्षुद्रै र-
नित्यैकार्यबंधुभिः ॥ वृथापापकरैर्नित्यं संपदामपहारकैः ॥ ९० ॥ प्रकाशतस्करैर्नित्यं न्हियतेस्मात्किमद्भुतं ॥ नित्यानंदहरेवि-
ष्णो प्रियप्रेष्टमोसिमे ॥ ९१ ॥ यद्यदिच्छसिततन्नः परमिष्टतमंभवेत् ॥ इतिब्रुवतिराजेंद्रे सर्वमात्यगणास्तुते ॥ ९२ ॥ जज्वलु-
र्वन्हिनानेन ततोज्वालानृपंशुकं ॥ पस्पर्शुनचचालासौ स्वासनादीषदप्यहो ॥ ९३ ॥ देहेचटचटाशब्दे जायमानेपिवन्हिना ॥
नामुंचत्यरिपादाजं मनसाजनकोनृपः ॥ ९४ ॥ विदित्वातस्यदाढ्यं त द्विष्णुभक्तस्यभूपतेः ॥ मायांन्यवारयद्योगी पस्पृशेपाणि-
नानृपं ॥ ९५ ॥ धन्यधन्यमहाराज बन्धुचित्तेहरेत्वयि ॥ नाद्भुतंत्वादृशैश्चीर्णं प्रल्हादादिभिरीदृशं ॥ ९६ ॥ अन्येपिहरिभक्ताये त-
द्वत्थदृढसौत्तदाः ॥ तमेवेष्टंप्रपद्यंते तदर्थंमोक्षवांछकाः ॥ ९७ ॥ अथवामध्यमास्तेतु मोक्षार्थंहरिभक्तयः ॥ विषयैर्वत्थचित्तास्ते
द्वेषमत्तरतत्पराः ॥ ९८ ॥ परेषांवित्तदारादे हरेणोपायचित्तकाः ॥ वृथामानावृथाज्ञाना वृथापंडितमानिनः ॥ ९९ ॥ देहेहंबुद्ध-
योमूढा धनादौममबुद्धयः ॥ प्राप्नुवंतिनतत्सौख्यं हरिचित्तनजंमहत् ॥ १०० ॥ क्षणेक्षणेप्रपद्यंते तापंयद्यपिदुर्धियः ॥ नविदं-

तिमहाविष्णो मीयामुपितचेतनाः ॥ १०१ ॥ ईदृशाअपिकालेन वात्यभक्त्यापिसंस्कृताः ॥ जन्मजन्मांतराभ्यासा त्यक्तचित्ताः-
 शनैःशनैः ॥ १०२ ॥ मध्यमोत्तमभावेन यांतिविष्णोःपरंपदं ॥ मुकुंदेविमुखायेतु सर्वथावात्यतोपिच ॥ १०३ ॥ शशगुंगायतेते-
 पां किंवदंत्यपिमोक्षतः ॥ इतिब्रुवतियोगींद्रि नतत्राग्निरदृश्यत ॥ १०४ ॥ सर्वेपरस्परंदृष्ट्वा किंकिंजातंमहद्भुतं ॥ विस्मिताजह-
 मुःकेचित्ख्यायंतःकेचिदासिरे ॥ १०५ ॥ बन्धिंदृष्ट्वापुरायेतु दुद्रवुर्भयविबहलाः ॥ योगींद्रंतेसमागम्य लज्जितानेमिरेजनाः ॥
 ॥ १०६ ॥ शुकोविहस्यतान्प्राह कानुश्रोतामतोत्रयः ॥ ऊचुस्तंभगवन्वक्ता श्रोतायंजनकोनृपः ॥ १०७ ॥ वयंविमूढासंसारे मग्न-
 चित्ताक्षमस्वभो ॥ इत्थमासीत्पुरावृत्तं भवद्भ्यःकथितंमया ॥ १०८ ॥ तस्माच्छास्त्रेणविहितं कुर्यान्निधंपरित्यजेत् ॥ अनिषित्थंभ-
 येद्यच्च रागप्राप्तंचरेदपि ॥ १०९ ॥ असक्तचेताःसततं व्यवहारंसमाचरेत् ॥ आसक्तिरेवदोषोत्र ययादुःखंसमेत्ययं ॥ ११० ॥ उ-
 त्तमोब्रह्मचारीस्या दृढो गच्छन्स्वयोपितं ॥ अनिषित्थादिनेगच्छ न्मध्यमःपरिकीर्तितः ॥ १११ ॥ अकालेतांत्रजेत्क्षेयो ब्रह्मचार्यधर्मो-
 गृहो ॥ नित्यंनैमित्तिकंकर्म प्रत्यवायभियाचरेत् ॥ ११२ ॥ नकुर्यात्काम्यकर्माणि विष्णुभक्तिपरायणः ॥ नित्यकाम्यानियानिस्त्यु-
 रग्निहोत्रमुखानितु ॥ ११३ ॥ तत्कामनिरपेक्षःसं स्तानिकुर्याद्यथाविधि ॥ पुराहिमुद्रलार्थेद्र स्तुष्टस्तत्तपसावदत् ॥ ११४ ॥ याहि-
 स्वर्गमिदंपश्य विमानंशीघ्रमारुह ॥ मुद्रलउवाच ॥ देवेंद्रकेगुणाःस्वर्गे तान्मेवदत्ततःपरं ॥ ११५ ॥ इदंविमानमारुह्य यामित्वंय-

त्रनेष्यसि ॥ इंद्रउवाच ॥ स्वर्गेनानाविधाभोगाः प्रासादाःसुमनोहराः ॥ रम्योद्यानानिसुंदर्यो दिव्याअप्सरसश्चतं ॥ ११६ ॥ रम
 यंतिविलासैस्त्रैः कुचनाभिप्रदर्शनैः ॥ मुक्तादामविचित्रेषु रत्नकुट्टिमभूमिषु ॥ ११७ ॥ दिव्यकस्तूरिपंकाद्यै धूपैर्नानाविधैरपि ॥
 विचित्रैःकुसुमैश्चापि भवनेषुसुगंधिषु ॥ ११८ ॥ नृत्यवादित्रगीतानि कुर्वतीभिस्तदिच्छया ॥ मंचेषुकीडमानोसौ कामचारोदि-
 वानिशं ॥ ११९ ॥ कामभक्षःकामभोगः स्वर्गइत्यादयोगुणाः ॥ मुद्गलउवाच ॥ स्वर्गस्यदेवदेवेन्द्र यथावैवर्णितागुणाः ॥ तथैवतत्र-
 येदोषा स्तान्वर्णयितुमर्हसि ॥ १२० ॥ इंद्रउवाच ॥ दोषाणांहित्रयंस्वर्गे याथातथ्येनवच्मिमे ॥ प्राज्ञोनैवानृतं ब्रूयान्नानृतात्पात-
 कं परं ॥ १२१ ॥ भुज्यतेकृतमेवात्र किंचिन्नैवार्ज्यतेनवं ॥ दृष्ट्वाहिस्वाधिकान्भोगा नसूयाजायतेभृशं ॥ १२२ ॥ बहुकालंभुक्त-
 भोगो नतृप्तिमधिगच्छति ॥ अतृप्तएवभोगेषु क्षीणेपुण्येपतत्ययः ॥ मुद्गलउवाच ॥ नेदृशंस्वर्गमिच्छामि कामंगच्छादिवस्पते ॥
 तदादिशयथानस्या ज्ञातुकालभयंसुखे ॥ १२३ ॥ नृत्यसूयादयोदोषा बाधेरन्मममानसं ॥ तादृशंयदिजानासि तदुपायंवदस्व-
 मे ॥ १२४ ॥ इंद्रउवाच ॥ अजयंतपुरादेवाः विष्णुंयज्ञेनभूरिशः ॥ तेधर्माःप्रथमाभासं स्तेप्रापुस्तत्पदंहरेः ॥ १२५ ॥ देवाःसा-
 ध्याःसंतियत्र मुक्ताःसंसारबंधनात् ॥ पश्यंतिसततंविष्णो लोकेसृष्ट्यादिकाःक्रियाः ॥ १२६ ॥ वैराग्यंप्रथमोयज्ञः श्रवणंमननं
 तथा ॥ ध्यानंचक्रमशोयज्ञाः प्रथमाइतिकीर्तिताः ॥ १२७ ॥ पुरुषार्थेषुसर्वेषु मोक्षोहिप्रथमोयतः ॥ तत्साधनत्वादेतेषु प्रथमत्व-

24

अ० २१

36

॥ श्रीविदव्यासाय नमः ॥ सूत उवाच ॥ अनादिकर्मणा बद्धान् लिंगमात्रशरीरिणः ॥ वीक्ष्य तद्वन्धमोक्षाय सिसृक्षुर्भगवानभूतः ॥ १ ॥
सृष्ट्वापि विविधान् देहान् पशुवृक्षादिरूपिणः ॥ नात्ति तृप्त इव स्वाक्षो न्मानुषं देहमुत्तमं ॥ २ ॥ आहारसंभैथुनं निद्रा मित्यादि निखिले

३५
प्वपि ॥ बंधमोक्षप्रदं ज्ञानं मानुषेष्वेव जायते ॥ ३ ॥ सुखविशुषिदेहेस्मि न्महादुःखैः प्रपूरिते ॥ तिष्ठंतोऽपि नराः केचि न्नास्त्येवेश्वर-
इत्यपि ॥ ४ ॥ अहमेवेश्वर इति केचित्प्राहुरिहोद्धताः ॥ इदं न सत्यं मिथ्यैवेत्यादिनां प्रचक्षते ॥ ५ ॥ तेषां मतनिराकृत्यै दारि-
द्र्यं चाप्यनित्यतां ॥ आधिव्याध्यादिसिध्यर्थं विवेकाय सतां नृणां ॥ ६ ॥ सृष्टवान्जगदीशोऽसौ बंधमोक्षाय देहिनां ॥ दुर्लभो मानु-
षो देहः संसारेऽधमतां नृणां ॥ ७ ॥ ज्ञेयोऽयं परमः पोतः संसारार्णवतारणे ॥ यदि विदेदिह ज्ञानं तर्ह्येवामृततां व्रजेत् ॥ ८ ॥ अन्य-
थात्मविधातोऽस्या दूरारूढस्य पातनात् ॥ यथा स्वादुफलेत्याजं त्वगस्थ्यादिविलोक्यते ॥ ९ ॥ रसादिगृह्यते सुज्ञैः स्तथा वर्तेत सं-
स्मृतौ ॥ आसक्तिर्व्यवहारेषु त्याज्या कर्मसु काम्यता ॥ १० ॥ सुखं वर्तेत संसारे बद्धच्छालाभतोषतः ॥ इदानीमुप्यते यत्थि नेदा-
नीं तत्फलं लभेत् ॥ ११ ॥ किंतु पूर्वोक्तधान्यादे रिदानीं फलमश्नुते ॥ इदानीमुप्तबीजस्य फलं कालेन लप्स्यते ॥ १२ ॥ तथात्र सं-
स्मृतौ तिष्ठं श्रितयेत्पारलौकिकं ॥ ऐहिकं तु भवेत्पूर्वं कर्मणां परिपाकतः ॥ १३ ॥ केचिद्राजकुलोत्पन्ना जायंते बाल्यतो नृपाः ॥ के-
चित्पित्रार्जितेद्रव्ये तस्मादुत्पत्तिमात्रतः ॥ १४ ॥ जायंते स्वामिनो लोके केचित्स्थीनकुलोद्भवाः ॥ जायंते सत्कुले केचि त्केचित्पश्वा-
दियो नयः ॥ १५ ॥ गर्भाधाः गर्भखं जाश्च सुरूपाश्च कुरूपिणः ॥ इत्थं नानाविधाभावा नेदानीं तनयत्नतः ॥ १६ ॥ यथा भवंति सर्वेऽपि
तथा ज्ञेया विवेकतः ॥ पचनं गमनं भक्ष्यं भुक्तिरित्यादिकर्मसु ॥ १७ ॥ दृश्यते यत्नसाध्यत्वं दैवं तत्रापि चिंतयेत् ॥ कर्तुमिच्छाविधा-

ताद्यैर्लिङ्गैः सम्यग्विवेकिना ॥ १८ ॥ पूर्वदेहविनाशोऽपि तत्तत्कर्मफलाशनात् ॥ जीवो हि देहतो भिन्नः यथात्रापि विलोक्यते ॥ १९ ॥
 यथावस्थितदेहस्य चेष्टाहानि विलोकनात् ॥ व्यवहारो मृत इति स यद्गमनतो भवेत् ॥ २० ॥ यत्स्थितौ विविधाश्चेष्टा भवेयुरशनाद-
 यः ॥ स एव जीवः सोऽप्यत्र स्वेच्छयानावतिष्ठते ॥ २१ ॥ स्वेच्छयानप्रयात्यस्मा ज्जीवतोऽपि परात्मतां ॥ दृष्ट्वैवंपरतंत्रत्वं सस्यज्ञेयं-
 विपश्चिता ॥ २२ ॥ यः परोऽत्र स एव शः स विष्णुः स शिवो हरिः ॥ ब्रह्मा च स विता शक्रः सूर्यश्चंद्रादिनामभिः ॥ २३ ॥ अनेकैरप्यनंतैश्च
 तत्तद्गुणविशेषतः ॥ स्तूयते भगवानेकः स्त्रीरूपो हि कचित्कचित् ॥ २४ ॥ लक्ष्मी सरस्वतींद्राणी गायत्रीत्यादिनामभिः ॥ नानालिं-
 गोनेकरूपो वेदेषु स्तूयते हरिः ॥ २५ ॥ स एव क्रीडनार्थाय जीवानां गतिहेतवे ॥ देहयोगेन संसृज्य तेषु चाप्यविशत्स्वयं ॥ २६ ॥
 ब्रह्माणं च तथा प्राणं तथान्यास्तत्त्वदेवताः ॥ देहेनियोजयांचक्रे तथा कल्यादिका सुरान् ॥ २७ ॥ स्वातंत्र्यं व्यभजत्तेषु तथा जीवेषु-
 भागशः ॥ यथाराजानि जामात्यान् दत्त्वा स्वातंत्र्यमात्मनः ॥ २८ ॥ कार्येनियोज्यतंत्रत्यान् गुणदोषांश्च पृच्छति ॥ तत्तत्कार्यकृतौ-
 शक्तिः स्वातंत्र्यं हि परं स्मृतं ॥ २९ ॥ शक्त्या स्वदत्तयामात्यैः कृते कार्ये स तुष्यति ॥ सत्यांशकौ कार्यनाशे स्वाज्ञामुलंघ्य वर्तते ॥ ३० ॥
 कुपित्वादंडयेद्देवं यथा क्रीडत्ययं हरिः ॥ नियंतृत्वेन सर्वत्र तिष्ठं जीवेषु सर्वदा ॥ ३१ ॥ स्वस्मिन्नर्धस्वतंत्रत्वं समाधाय तदर्धकं ॥ वि-
 भज्य शतधा भूयोऽष्टौ चत्वारिंशदंशकान् ॥ ३२ ॥ प्राणे स्वातंत्र्यमाधाय द्विपंचाशत्तु वेधसि ॥ पादंचतुर्थं शतधा विभज्य दशभाग-

३६
कान् ॥ ३३ ॥ जीवेस्वातंत्र्यमाधाय ततोविंशतिभागकान् ॥ अहंकारात्मकेरुद्रे तथावुत्थौनिधायच ॥ ३४ ॥ मनोदेवेततःशक्ते
भागान्पंचदशैवतु ॥ तत्त्वदेवेदशांशांश्च स्वातंत्र्यनिदधेहरिः ॥ ३५ ॥ पंचचत्वारिंशदंशान् कलिमुख्येष्वधात्स्वयं ॥ विष्णोःपरो
नचान्योस्ति स्वतंत्रःकोपिचेतनः ॥ ३६ ॥ स एवाहंतदुत्कर्षं ज्ञापकंतत्प्रमाणकं ॥ तस्यनिंदातदीयस्य भक्तस्यापिविनिंदनं ॥
॥ ३७ ॥ शंखचक्रादितल्लिङ्ग धारिणांद्वेषणंतथा ॥ एवमादिर्हरेर्द्वेषस्तत्कारीदैत्यउच्यते ॥ ३८ ॥ दैत्येष्वपिकलिर्मुख्यस्ततोन्त्ये
तद्वणाःपरे ॥ कामक्रोधादिकान्दोषा न्नाक्रम्यात्रसमासते ॥ ३९ ॥ दंभोमानोमदोहिंसा पारुष्यंकपटानृते ॥ जायंतेतमसोवृत्त्यै
कलिस्तत्राधिदेवता ॥ ४० ॥ तामसान्नस्यभोगेन तामसानांचसंगतेः ॥ तामसेनस्वभावेन तमोवृत्त्यैःप्रजायते ॥ ४१ ॥ एवं-
सात्विकयोगेन सत्ववृत्त्यैःप्रजायते ॥ तदोद्वेपिप्रतीपत्वं भक्तिश्चापिहरौभवेत् ॥ ४२ ॥ वैराग्यंचक्षमासत्य मानृशंस्यंदयादयः ॥
जायंतेहिगुणाःसम्यक् श्रीपतिर्यैःप्रसीदति ॥ ४३ ॥ स्वातंत्र्यलेशदानेन जीवन्मृत्युसतिजुंभते ॥ भुङ्क्तोगिलतिपानादि करोत्यपि
चगच्छति ॥ ४४ ॥ हिनास्तिपातिचब्रूते तिष्ठत्युपविशत्यपि ॥ अहंकारसमाविष्टः सर्वकर्तृतिमन्यते ॥ ४५ ॥ अज्ञानेनविमूढा-
त्मा नजानातिपरात्मतां ॥ विधीनांचनिषेधानां पात्रंतस्मादयंस्मृतः ॥ ४६ ॥ पुण्यंकर्मार्थिवापापं यज्जीवोविदधात्ययं ॥ स्वा-
तंत्र्यमनुसृत्यैव तत्फलभागकल्पनं ॥ ४७ ॥ दैत्यानांतत्रनैवास्ति पुण्यकर्माविभागकः ॥ पुण्यभागंहरत्येषां स्वयमेवजनार्दनः ॥

निषेधा नं

DF

॥ ४८ ॥ ब्रह्मादिकेषु पुण्यस्य यथाभागं भवेत्फलं ॥ प्रत्येकं तु ततोऽप्यर्थं स्वयं हरति केशवः ॥ ४९ ॥ नीचनीचेषु देवेषु भवत्युच्चस्व-
तंत्रता ॥ तेन तदेहतत्तत्त्वं स्वातंत्र्यमधिकं भवेत् ॥ ५० ॥ स्वोच्चे नीचस्य नास्त्येव स्वातंत्र्यं तेन कर्मणः ॥ तत्र दैवीयतत्त्वस्य फल-
भागुच्च एव हि ॥ ५१ ॥ प्राणे प्राणो हरिः साक्षा ब्रह्मणि ब्रह्मिणो हरिः ॥ तेन तद्भागभोक्ता स हरिरेव न संशयः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मणि प्राणश-
क्तिस्तु प्राणेऽपि ब्रह्मशक्तिता ॥ जीवेष्विव यथाभागं विज्ञेया हरिः शासनात् ॥ ५३ ॥ ईश स्वातंत्र्यभागेषु मायाभागस्तृतीयकः ॥
सा हि सर्वजगन्माता मूलप्रकृतिदेवता ॥ ५४ ॥ पुण्यकर्मफलं ज्ञेयं सुखं तच्च हरौ भवेत् ॥ क्षीराब्धौ पतितं तोयं यथा क्षीरत्वमश्रुते ॥
॥ ५५ ॥ जीवकर्मसुखं तद्वत् त्थरावानंदतां भजेत् ॥ सुखमूर्तिरयं विष्णु रिति श्रुतिपुगीयते ॥ ५६ ॥ प्रियमस्य शिरोमोदो दक्षिणः पक्ष-
उच्यते ॥ प्रमोद उत्तरः पक्ष आत्मानंद इतीरितः ॥ ५७ ॥ वस्तुविज्ञानजं सौख्यं मानंद इति कीर्तितः ॥ मोदो विषयजं सौख्यं तत्र व-
स्तुविशेषतः ॥ ५८ ॥ यत्स्याद्विशेषतः सौख्यं प्रमोदः स प्रकीर्तितः ॥ उपकारेकतेयस्या त्सुखं तत्प्रियमुच्यते ॥ ५९ ॥ भूमिस्थितं-
जलं नेतु मब्धिं प्रतिनयत्यते ॥ स्वभावेन गते तस्मिन्समुद्रो नैव वर्धते ॥ ६० ॥ न्यूनता तदभावे च तद्वद्विष्णोः सुखस्य च ॥ स्वानंदानं-
तपूर्णाब्धेः स्वभावादागते सुखे ॥ ६१ ॥ नाधिक्यं तदभावाद्वा सुखन्यूनत्वमिष्यते ॥ देहवृक्षे समासीनौ सखा यौ पक्षिणौ चिरं ॥ ६२ ॥
तयोर्मध्ये तु योज्यायां स्तस्य स्वाद्वैव पिप्पलं ॥ इति प्राह श्रुतिः साक्षा त्सारभोक्ता हरिस्ततः ॥ ६३ ॥ पापं कर्म तु यत्किंचिज्जीवतो जा-

३१
यतेद्विजाः ॥ यथाभागंतत्रदैत्या जीवाश्चापिविभागतः ॥ ६४ ॥ तमःसूर्ययथानैव पश्येत्तद्वत्थरिंनहि ॥ पापंकर्मनिरीक्षेत दूरादेव
विनश्यति ॥ ब्रह्मादिदेवभागांस्तु तुल्यवदहतेहरिः ॥ ६५ ॥ तदाज्ञयाप्रवृत्तत्वा त्रतेषामपराधनं ॥ चतुःशतेषुभागेषु दशांशाजीव-
शक्तता ॥ ६६ ॥ पुण्यपापफलंताव दस्यस्यादितिनिश्चितं ॥ तावदेवालमतस्य क्षुद्रत्वादल्पशक्तिः ॥ ६७ ॥ यथाहिदृश्यतेलोके-
पिपीलमशकादयः ॥ अल्पेनैवहितुष्यंति व्यथंतेचाल्पदुःखतः ॥ ६८ ॥ पुण्यकर्मसहायाग्रे पुण्यात्मानस्तुयेनराः ॥ दैत्यभागगता
त्पुण्या तेभ्योऽंशंददतेहरिः ॥ ६९ ॥ पापकर्मसहायाग्रे पापात्मानस्तुयेनराः ॥ देवभागगतात्पापा तेभ्योऽंशंददतेहरिः ॥ ७० ॥ य-
थायोगंयथायत्नं सहायेषुविधीयते ॥ पुण्यपापफलंविप्राः विष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ७१ ॥ मतिरुत्पद्येततादृक् व्यवसायोहितादृ-
शः ॥ सहायास्तादृशाएव यादृशीभवितव्यता ॥ ७२ ॥ पंचचत्वारिंशतोये दैत्यानांपरिकीर्तिताः ॥ स्वातंत्र्यांशास्तेचलोके ज्ञे-
यामानुषदेहिषु ॥ ७३ ॥ तदारभ्ययथानंदं वृत्तिस्तत्त्वासुदृश्यते ॥ तेभागास्तत्त्वदेवेषु विज्ञेयास्यस्यथाक्रमं ॥ ७४ ॥ दैत्यस्वातं-
त्र्यभागानां मेवंज्ञेयःपरःक्षयः ॥ शतानंदधतेभागा विज्ञेयाःपरमात्मनि ॥ ७५ ॥ महत्तत्त्वतमोलेश योगाद्ब्रह्मणिकर्हिचित् ॥
अज्ञानभयलेशस्य संभूतिरवलोक्यते ॥ ७६ ॥ सूर्योहिसर्वदेवानां ब्रह्मैवपरिकीर्तितः ॥ तेनैवसहगच्छंति मुक्ताविष्णुपदंहि-
तत् ॥ ७७ ॥ दैत्येषुतत्त्वदेवानां स्वातंत्र्यभागशोस्तिहि ॥ ब्रह्मणश्चाथवायोश्च विष्णोरपितथैवहि ॥ ७८ ॥ पुण्यकर्मविभागस्तु

वि० २०
३८

देवानां भागशो भवेत् ॥ पापकर्मविभागस्तु तत्त्वदैत्येषु भागशः ॥ ७९ ॥ तत्त्वदैत्येषु यत्पापं तद्भार्गाकलिरेव हि ॥ कलौ नास्ति हि दे-
वानां स्वातंत्र्यं ब्रह्मणा विना ॥ ८० ॥ तथा प्राणं विना विष्णो रपि स्वातंत्र्यमीक्ष्यते ॥ तत्त्वदैत्यविभागास्तु कलाविव भवन्ति हि ॥
॥ ८१ ॥ तेनातिपापी दुष्टात्मा सर्वायैः परिवृतो खिलैः ॥ गत्वानित्यतमो द्वारि विष्णुं द्वेष्टावतिष्ठते ॥ ८२ ॥ वायोर्गदाप्रहारेण ते-
हिकल्यादयो खिलाः ॥ भिन्नलिङ्गाः पतत्यंधे पुनरावर्तिवर्जिते ॥ ८३ ॥ अनाद्यनंतं ते ब्रह्मस्मि न्यंचक्रेति दारुणे ॥ यथा ब्रह्मा ब्रजत्ये-
कः परांते मुक्तसज्जनैः ॥ ८४ ॥ तथैव दुर्जनैः साकं परांते कलिरेकलः ॥ तमो ध्याति नैकोपि कदापि बहिराब्रजेत् ॥ ८५ ॥ ये स्यु-
र्विधिनिषेधभ्यां बहिर्भूताऽगदादयः ॥ तेषां सुखस्य भोक्तारो विष्णुवाद्या भागशो खिलाः ॥ ८६ ॥ दुःखस्य तत्त्वदैत्यास्यु जीवस्तु भ-
यभाग्भवेत् ॥ एवं विधिनिषेधानां पात्रं जीवं प्रकल्प्य सः ॥ ८७ ॥ उपादिशन्निजाज्ञेति हरिः साक्षाद्भूतिस्मृती ॥ स्वामात्येषु यथारा-
जा यथा स्वातंत्र्यमीक्ष्यते ॥ ८८ ॥ कार्यसिद्धिं कार्यहानिं तथा च पुरुषोत्तमः ॥ यस्य स्याद्यावती शक्तिः शारीरी धनजापि वा ॥
॥ ८९ ॥ पुण्यपापनिवृत्तिं च तावत्कुर्यात् धरिं स्मरन् ॥ अज्ञानादथवा धाष्टर्या त्सत्यांशक्तावपि स्फुटं ॥ ९० ॥ पुण्यकर्मन कुर्याद्यः
पापं परिहरेन्न वा ॥ सदंज्यो जायते विष्णो र्नरकान् प्रतिपद्यते ॥ ९१ ॥ तस्माद्यद्विहितं कर्म कृत्वा तत्केशेवर्पयेत् ॥ तस्मिन्ननर्पितं
यत्तु तद्विलुठंति राक्षसाः ॥ ९२ ॥ यथा त्वनाथो वृक्षादिः पीड्यते निखिलैरपि ॥ राज्ञापारिगृहीतो यस्तं न पश्यन्ति केचन ॥ ९३ ॥

अ० २१

उभय

३८

हरेराज्ञेतिमन्वानो निषिद्धं दूरतस्त्यजेत् ॥ प्रमादात्संकटात्पाष्टर्षा द्यदिकुर्वीतिपातकं ॥ ९४ ॥ प्रायश्चित्तं चरेत्तस्य नानिष्टं जायते
 ततः ॥ संकीर्णनानाविधपातकानां निवृत्तिमोप्सुः शरणं व्रजेत्परि ॥ दयालुरेतानि निबर्त्य शीघ्रं गुरुणि पापानि लघूकरोति ॥
 ॥ ९५ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तिं प्वायुर्वेदो निदर्शनं ॥ अपथ्याज्जायते रोगः पथ्यादौषधसेवनात् ॥ ९६ ॥ रोगनाशः स्फुटं हृष्टो
 रसायननिषेवणात् ॥ जायते वपुषो दाढर्यं यथा देहं यथा वयः ॥ ९७ ॥ तथा यथा प्रकृतिकं जीवानां जायते फलं ॥ ब्रह्मा हि सृष्टिदेवो-
 त्र विष्णुः पालनदेवता ॥ ९८ ॥ सर्वेषां पालनं स्नेहा स्नेहो माया हि वैष्णवी ॥ अतः सर्वेषु भूतेषु मात्रादिस्नेहतो खिला ॥ ९९ ॥ जंतु-
 नां दृश्यते वृत्तिः स्ततो नैनं परित्यजेत् ॥ आश्रमाणां च सर्वेषां वरिष्ठो यं गृहाश्रमः ॥ १०० ॥ मातापितृसुतस्त्र्यादौ पोष्यवर्गे खिलेपि
 च ॥ यथा वयो यथा योग्यं यथा कालं यथा कृति ॥ १०१ ॥ यथा शक्तिर्भजेत्सर्वा स्तेनैव शुभमभ्युते ॥ नैवं कुर्याद्रव्यलोभा द्यदिद्वेषा-
 दिनाथवा ॥ १०२ ॥ तदा तत्स्थितिहानेन नरके पतति ध्रुवं ॥ अनासक्तः सक्त इव स्नेहं सर्वत्र दर्शयेत् ॥ १०३ ॥ विष्णोर्मायेति म-
 न्यान स्तमेव शरणं व्रजेत् ॥ उदासीनतया तिष्ठन् गृहेषु गृहमेधिनः ॥ १०४ ॥ कुर्वाणो विधिवत्कर्म निषिद्धानि परित्यजेत् ॥ अनि-
 पित्वान् भजेद्भोगान् यद्दृच्छालब्धजीवनः ॥ १०५ ॥ अकृत्वा परसंताप मगत्वा खलमंदिरं ॥ अक्लेशयित्वा चात्मानं यत्स्वल्पमपि-
 तद्बहु ॥ १०६ ॥ इदानीं तनयत्नेन नेदानीं लभ्यते फलं ॥ पूर्वकर्मफलस्यात्र यत्नो भिव्यंजकः स्मृतः ॥ १०७ ॥ नाति यत्नं प्रकु-

वि० २०
३९

वीत द्रव्यादेरार्जनेनरः ॥ येनस्याहुतिवैकल्यं परितोपोमनस्यपि ॥ १०८ ॥ इहजन्मानितत्कुर्यात्कर्मप्राज्ञःसदैवहि ॥ येनाग्रे-
लभ्यतेसौख्यं यथाविष्णुःप्रसीदाते ॥ १०९ ॥ किमलभ्यंभगवति प्रसन्नेश्रोनिकेतने ॥ ब्रह्माद्यायत्प्रसादेन सदालब्धमनोरथाः
॥ ११० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन चिंतयेत्सततंहरिं ॥ मत्वासर्वेश्वरत्वेन स्नेहःसर्वाधिकोहियः ॥ १११ ॥ भक्तिरित्युच्यतेसाचे द्विष्णौ
मोक्षफलप्रदा ॥ प्रकरोतिहारिर्यद्य दुःखमप्युत्तमंमम ॥ ११२ ॥ महाविपत्तिमग्नस्य यस्यनिश्चयईदृशः ॥ सएवदृढभक्तःस्या तेनां
तेसुखमश्नुते ॥ ११३ ॥ यच्चदुःखमयंकाले प्राप्नुवीततदैवहि ॥ भावयेद्भक्तिमान्विष्णौ एतस्मादधिकंमम ॥ ११४ ॥ भाव्यंदुः-
खंदयालुर्मे भोजयत्यल्पमेवहि ॥ अपराधसहस्राणां कर्तारंदययाहरिः ॥ ११५ ॥ अल्पीकृत्यैवदुःखानि भोजयत्यैवनान्यथा ॥
इत्थंमहाविपन्मग्नो नचलेत्थरिभक्तिः ॥ ११६ ॥ सएवदृढभक्तःस्या त्पात्रंमुक्तेःसएवहि ॥ दुःखीदुःखाधिकान्पश्येत्सुखीपश्ये-
त्सुखाधिकान् ॥ ११७ ॥ आत्मानंमानशोकाभ्यां सततंविनिवर्तयेत् ॥ अवजानातिमूढात्मा मानेनायंगुरुनपि ॥ ११८ ॥ प्रवर्त-
तेदुष्टभोगे मदांधोविस्मरेत्थरिं ॥ तस्मात्सुखाधिकान्पश्यं त्वस्मिन्गर्वपरित्यजेत् ॥ ११९ ॥ आत्मानंदुःखिनंमत्वा यदिपश्येत्सु-
खाधिकं ॥ तदासूर्याकरोत्येव ईर्ष्याचापिकरोत्ययं ॥ १२० ॥ परसौख्यासहिष्णुत्व मसूयेतिनिगद्यते ॥ परदुःखंसुखंयस्य साही-
र्य्येतिनिगद्यते ॥ १२१ ॥ सुखाधिकंवलोक्यैव शोकाकुलमनामयं ॥ नकुर्यात्स्मरणंविष्णोः प्राप्नुयान्निरयंततः ॥ १२२ ॥ स्म-

अ० २१

३९

GDF

तव्यः सततं विष्णु विस्मर्तव्यो न जातचित् ॥ सर्वविधिनिषेधास्यु रेतयोरेव किंकराः ॥ १२३ ॥ सर्वदायः स्मरेद्विष्णुं सर्वत्रापितमी-
क्षयत् ॥ विधानामपि सर्वेषां सकर्तृतिनिबोधत ॥ १२४ ॥ यस्त्वहंकारदुष्टात्मा मत्सरीहरिविस्मृतिः ॥ निषेधानां स सर्वेषां कर्ता-
परम उच्यते ॥ १२५ ॥ यस्तु पूर्वोक्तभाक्तिः स्याद्द्वेष्टा च हरिविद्विषां ॥ स एवात्तमतां याति विष्णुभक्तेषु नान्यथा ॥ १२६ ॥ एतन्म-
ध्यतयामध्यो नीचत्वान्नोचइत्यपि ॥ विष्णुद्वेषाधिकत्वेन तामसाधिक्यनिर्णयः ॥ १२७ ॥ औदासीन्येन मध्यत्वमेवं जीवपरीक्ष-
णं ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां मिथ्यं वः परिकीर्तितः ॥ १२८ ॥ शुश्रूषुभ्यो मया भक्त्या निर्णयो व्याससंमतः ॥ संवादमिदमस्माकं
श्रुणयात्कथयेत वा ॥ १२९ ॥ स याति परमं विष्णो भक्तिमुक्तिं व्रजततः ॥ १३० ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ शौनक उवाच ॥ अथ प्रस्तुतमाचक्ष्व यथा स ब्रह्मणे हरिः ॥ उक्तवान्प्रथमां सृष्टिं सूतशुश्रूषवो वयं ॥ १ ॥
॥ सूत उवाच ॥ वासुदेवात्तु या सृष्टिस्तथा संकर्षणादपि ॥ या पूर्वमभवत्सूक्ष्मा ततोऽग्रे कथयत्परिः ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त-
त एकादशे वर्षे प्रारब्धब्रह्मणो ह्ययं ॥ प्रगृह्य सर्वदेवां ज्ञानं जीवांश्चाप्यखिलानपि ॥ ३ ॥ प्रयुष्मरूपः स्वांगेषु बीजत्वेनासृजततः ॥
तस्य वामांगमभवत्कृतिर्देवो ततः स्वयं ॥ ४ ॥ अर्धनारीकदेहो सा वर्धनारायणो भवत् ॥ तस्य दक्षिणभागेभ्यः पुरुषाब्जजिरेखिलाः

भक्तः

पुरुषाः
जिरे

वि० २०
४०

॥ ५ ॥ चतुर्वर्णविभेदेन नार्योवामांगतोभवन् ॥ मुखदक्षिणभागेभ्यो ब्रह्माग्निवरुणादयः ॥ ६ ॥ ऋषयोपिमरीच्याद्या येचविप्राः
स्वरूपतः ॥ जीवाःस्तेपिविनिर्जग्मु स्तेविप्रामुखजन्मतः ॥ ७ ॥ ब्रह्माब्राह्मणवर्णस्य मुख्योदेवःप्रकोर्तितः ॥ ब्रह्मादीनांतुयाःप-
त्न्यः स्त्रीजीवाब्रह्मजातयः ॥ ८ ॥ ताजातावामभागेभ्यो मुखस्यास्यार्धरूपिणः ॥ भुजादक्षिणतोवायु रुद्रशेषगरुत्मतः ॥ ९ ॥
इंद्रप्रद्युम्नचंद्रार्क वसुरुद्रादयोपरे ॥ मरुतक्षत्रवर्णत्वा रजजिरेक्षत्रजीवकाः ॥ १० ॥ सर्वाश्वतत्स्त्रियोवामा द्रुजाद्विष्णोर्विनिःसृताः ॥
क्षत्रदेवःपरोवायुः प्रायेणक्षत्रियाःसुराः ॥ ११ ॥ कुबेरोदेवगंधर्वा दस्त्राद्यावैश्यवर्णकाः ॥ वैश्यजीवाःपरेविष्णो रूरोर्दक्षिणतोभव
न् ॥ १२ ॥ नार्यश्चतादृशावामा दूरोर्जाताःप्रजापतेः ॥ कुबेरोवैश्यवर्णस्य देवतापरमोच्यते ॥ १३ ॥ यमोमानुषगंधर्वा स्तथैवा-
जानदेवताः ॥ शनिपुष्करयक्षाद्या यमदूताश्चसर्वशः ॥ १४ ॥ चित्रश्चचित्रगुप्तश्च बन्दिवेतालकिंनराः ॥ विद्याधरादयोयेन्ये गूढव-
र्णाःसमस्तशः ॥ १५ ॥ गूढाजीवास्तथासर्वे जातास्तदक्षिणांघ्रितः ॥ स्त्रियस्तदृशरूपास्तु तथैवाप्सरसांगणाः ॥ १६ ॥ जजिरे-
वामतःपादा यमःगूढाधिदेवता ॥ यमस्यान्यद्वियद्रुपं धर्मःसब्राह्मणःस्मृतः ॥ १७ ॥ पितरोब्राह्मणाएव क्षत्रियामनवःस्मृताः ॥
कर्मदेवास्तथाचान्ये निखिलाश्चक्रवर्तिनः ॥ १८ ॥ क्षत्रियाएवतेप्रोक्ता राक्षसाआपिशौर्यतः ॥ क्षत्रियेष्वेवगण्यंते ततस्तेभुजतो-
भवन् ॥ १९ ॥ पशुतिर्यक्पक्षिवृक्ष तृणगुल्मादयोखिलाः ॥ जीवाःपुंस्त्राविभेदेन रोमभ्योनिःसृताइमे ॥ २० ॥ सत्त्वादीनांगुणा

८०

अ० २२

४०

DF

नांय त्पूर्वराशित्रयंमया ॥ प्रोक्तस्योक्तरीत्यैव कालेनोपचितस्यहि ॥ २१ ॥ प्रवृद्ध्यामहदादीनां सृष्टिःसर्वेतिबुध्यतां ॥ प्राकृते-
 नैवदेहेन त्व्यतिरिक्तेनलिंगतः ॥ २२ ॥ योगःसृष्टिरितिप्रोक्ता सूक्ष्मस्छूलादिभेदतः ॥ यथायंथाघनंवस्तु तत्स्छूलामतिकीर्त्यते ॥
 ॥ २३ ॥ सूक्ष्मत्वंतदभावेन परिमाणंनकारणं ॥ अर्धनारीरूपधरा देवप्रद्युम्नतोमया ॥ २४ ॥ ब्रह्मविंशतिवर्षेतु सृष्टिर्जातानि-
 रूपिता ॥ एवंनानाविधैर्जीवैर्नानारूपधरैर्हरिः ॥ २५ ॥ चिक्रोडेस्वेच्छयाकाले स्वानंदपरिपूरितः ॥ उक्तोयोवर्णनिर्देशो देवा-
 नांविस्तरान्मया ॥ २६ ॥ नियामकःसन्तैतेषा माचारस्यकथंचन ॥ सर्ववर्णाश्रमाचाराः प्रत्यवायसमुद्भिज्ञताः ॥ २७ ॥ अपरोक्ष-
 विदोविष्णो भक्ताएकांतिनोमम ॥ अपरोक्षंविनाविष्णो नहिदेवत्वमाप्स्यते ॥ २८ ॥ तस्माद्देवपदारूढाः निश्चयादपरोक्षिणः ॥
 स्वाराधकानामिष्टानि पूरयन्तिममाज्ञया ॥ २९ ॥ तदेवान्नावजानीया न्मद्भक्तस्तान्कथंचन ॥ सोपानभूतामत्प्राप्तौ मत्परोवार-
 तोखिलाः ॥ ३० ॥ अंतरायोहिमद्भक्तौ भवेदुत्तमकोपतः ॥ तस्माद्यथागुणंसेव्याः रमाब्रह्मादयोखिलाः ॥ तेननिर्विघ्नमाप्नोति
 मत्पदनेदमन्यथा ॥ ३२ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये प्रद्युम्नतःसृष्टिकथनंनाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ॥ २२ ॥ ॥ ६९ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ सूतउवाच ॥ यथाशाक्यादिधान्यानां गृहीत्वाबीजजांकुरान् ॥ वपंतिकर्षकास्तद्वदनिरुत्थोसृजज्जगत्

॥ १ ॥ अथाचक्षे भगवान् जातां सृष्टिमतः परं ॥ यानिरुत्थादभूच्छांतेः स्फूला ब्रह्मांडतो बहिः ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पुरुषस्यै-
कविंशब्दे प्रारब्धे सो निरुत्थकः ॥ जातान् प्रद्युम्नतः सर्वान् जीवानादाय लीलया ॥ ३ ॥ निधाय स्वोदरे पश्चाच्छांत्यामाधत्त सर्वशः ॥
मूलप्रकृतिरूपा सा गुणत्रयनियामिका ॥ ४ ॥ उपचित्य महत्तत्त्वं भागैः पूर्ववदेव हि ॥ ब्रह्माणमसृजत् प्राणं सा वित्रीं भारतीं तथा ॥
॥ ५ ॥ ततो ब्रह्मा सृजद्द्वोर्यं महंकारात्मकं स्त्रियां ॥ द्विधाभूता ततस्तस्मादनंतश्च तथा शिवः ॥ ६ ॥ अनन्तादप्यभूद्रुद्रस्तामसः स प्र-
कीर्तितः ॥ तैजसा हंकृतेर्भागैः प्राप्तोऽपि निजयोषिति ॥ ७ ॥ उत्सृज्य वीर्यमसृजत्सरुद्रं तैजसाभिधं ॥ एवं त्रिरूपः राशिवो योग-
माया मुपाश्रितः ॥ ८ ॥ एकत्वमभजत् सोऽथ वामांगं स्त्रीमकल्पयत् ॥ सोऽनृत्यच्चिरमानंदादर्थनारी नरेश्वरः ॥ ९ ॥ वैकारिकादिभे-
देन त्रिरूपः सोऽभवत्पृथक् ॥ बुद्धिरूपा मुमांभार्या तथैव विदधे त्रिधा ॥ १० ॥ वैकारिकः सत्त्वगुणा द्विष्णुरित्यभिधीयते ॥ तैजसो-
राजसत्वेन ब्रह्मेति परिकीर्तितः ॥ ११ ॥ तामसस्तु तमो योगाद्बुद्ध इत्यभिधीयते ॥ स पत्नोकैश्चतुरूपैर्ब्रह्मणो वर्षमेककं ॥ १२ ॥
समाधिस्थो भजद्द्विष्णुं महद्देराग्यमाश्रितः ॥ ततः प्रसन्नो भगवान् प्रत्यक्षीभूय भूरिशः ॥ १३ ॥ तस्मै वरान्ददौ प्रीत्या सर्वपांजनि-
ताभवान् ॥ अहं त्वत्तोभविष्यामि किमु तान्ये सुरादयः ॥ १४ ॥ तव पूजा परानित्यं तव चादेशकारिणः ॥ त्वयोपदिष्टमार्गेण मासु-
पेक्ष्यंति सर्वशः ॥ १५ ॥ इत्थं नाना प्रीतिवाग्भिस्तोषयित्वा महेश्वरं ॥ प्रविश्याथ तमेवाशु सृष्टवानखिलं जगत् ॥ १६ ॥ इंद्रो वि-

41

³ष्णराविर्धाता ⁴पूषात्वष्टार्यमाभगः ॥ ⁹मित्रोवरुणपर्जन्यौ ¹⁰सविताद्वादशोमतः ॥ १७ ॥ ¹अजैकपादहिर्वुध्नी ²रुद्रोवामोवृषाकपिः ॥
¹महेशोरैर्वतोभीमौ ²घोरस्तत्पुरुषोभवः ॥ १८ ॥ एवमेकादशप्रोक्ता रुद्राः प्रलयकारिणः ॥ ³ध्रुवः ⁴प्राणोद्युनामार्को ⁵वन्दिर्दोषोवसुधरः
 ॥ १९ ॥ वसवोष्ठाविमेप्रोक्ताः सहायाजातवेदसः ॥ सत्योवसुः क्रतुदक्षः कामः कालोधनुधरः ॥ २० ॥ पुरुरवाआर्द्रवश्च विश्वेदेवाद-
 शस्मृताः ॥ ¹प्राणोपानस्तथाव्यान उदानश्चसमानकः ॥ २१ ॥ नागश्चरुकलः कूर्मो देवदत्तो धनंजयः ॥ प्रवहोविवहः शंयुः संव-
 हश्चपरावहः ॥ २२ ॥ उद्धहश्चावहः शंकुः कालः श्वासोनलोनिलः ॥ प्रतिभः कुमुदः कांतः शुचिः श्वेतोजितोगुरुः ॥ २३ ॥ झंझाप्रवर्त-
 कः कीलो दितिः सौम्यः कपिर्जडः ॥ मंडुकः संततः सित्थो रक्तः कृष्णः पिकः शुकः ॥ २४ ॥ यतिर्भीमो हनुः पिंगो हंप्राणकंपनः स्तथा ॥
 सप्तसप्तकसंख्याका मरुतो गोप्रकीर्तिताः ॥ २५ ॥ नासत्यदस्रौ क्रुभवः स्वयंपितृपतित्रयं ॥ द्यावाभूमो मरुश्चैते सोमपा अखिला-
 अपि ॥ २६ ॥ कुबेरो विघ्नपः कामो निर्ऋतिश्चंद्रमायमः ॥ गंधर्वाः ऋषयो यक्षाः सित्थाद्याः निखिला अपि ॥ २७ ॥ अन्येऽपि पुरुषा ये-
 पां देववर्गाश्च सर्वशः ॥ जज्ञिरे क्रमशः स्तस्मा दर्थनारी नरेश्वरात् ॥ २८ ॥ कर्णाभ्यां जज्ञिरे तस्य वासुक्थाद्याः खिलो रगाः ॥ तेषु श्रे-
 ष्ठतरा ये तु ते तद्गुणतांगताः ॥ २९ ॥ मुखादिनिःसृतास्तस्य वृषा गावोऽश्वहस्तिनः ॥ आरण्याः पशवाग्राम्याः सर्वे नाभेर्विनिर्गताः
 ॥ ३० ॥ अन्येऽपि रुद्राश्च तिर्यचो गुत्यादस्य विनिःसृताः ॥ मनुष्या वसवोजाताः दैत्या घेराक्षसास्तथा ॥ ३१ ॥ मेढ्रात्प्रजज्ञिरे तस्य वृ-

प्राणः

DF

क्षगुल्मलतादयः ॥ अधोगेभ्योखिलाजाता एवंसृष्ट्वामहेश्वरः ॥ ३२ ॥ साक्षात्परंपराभेदा न्नारीपुरुषभेदतः ॥ वामदक्षिणभा-
गेभ्यो मुमुदेबहुवत्सरं ॥ ३३ ॥ दशपंचचवर्षाणि सासृष्टिरभवत्तदा ॥ तदानीमभवत्सूत्रा द्रुडःपक्षिरूपधृक् ॥ ३४ ॥ स्वयमेवा-
भवच्छेषो नंतनामोरगाकृतिः ॥ अंतैचरमकल्पस्य राक्षसास्तेमदाकुलाः ॥ ३५ ॥ बभक्षुर्मानुषान्सर्वान् पशुपक्षिमृगादिकान् ॥
जलस्थलचरान्क्षुद्रान् महावातेनचद्रुमाः ॥ ३६ ॥ एकीभूतास्ततोवन्हि र्ददाहाथाऽखिलाःसुराः ॥ राक्षसान्जगिरेतेथ दै-
त्यान्शरणमाययुः ॥ ३७ ॥ दैत्याश्चराक्षसाःसर्वे युध्यंतोदैवतैःसह ॥ हतानिपतितास्तेषां वायुर्देहानशोषयत् ॥ ३८ ॥ ददाहा-
थाऽग्निरुन्नद्धो निःशेषमभवत्ततः ॥ षट्त्रिंशेयततोवर्षे ब्रह्मणःसमुपस्थिते ॥ ३९ ॥ स्वक्ष्यन्ब्रह्मांडमवद त्सशांतिंत्रिगुणात्मिकां ॥
अंडाकृतिंसुसत्वेन प्रथमांवहिरावृत्तिं ॥ ४० ॥ तन्मध्येरजसाचक्रे द्वितीयामावृत्तितुसा ॥ तदंतस्तमसास्त्राक्षी चृतीयावरणंतुसा
॥ ४१ ॥ ततोनिरुद्धनामासौ ब्रह्माणंविन्ययोजयत् ॥ महत्तत्वेनावरणं कुरुष्वेत्यथसोकरोत् ॥ ४२ ॥ अहंकारावृत्तिरुद्र अकारा-
थतदाज्ञया ॥ आकाशेनावृत्तिंशक्रः कारयामासविघ्नपात् ॥ ४३ ॥ मरुताप्रवहेणाथ वातावरणमातनोत् ॥ तैजसावरणंचक्रे जा-
तवेदास्तदाज्ञया ॥ ४४ ॥ तदंतर्वरुणोदेवो वितेनेसलिलोज्ज्वलं ॥ तत्रैकदेशेविदधे धरादेवीभुवंततः ॥ ४५ ॥ असंसृष्टानितत्वा-
नि क्रमादेवंप्रजज्ञिरे ॥ ब्रह्मणोदशवर्षेतु पश्चाद्ब्रह्मांडनिर्मितिः ॥ ४६ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ भगवानुवाच ॥ तत्त्वैरुपचितैरेवं स्तूलैराखिरणानिसः ॥ विधायुसलिलेतास्मि न्नविशन्माययासह ॥
 ॥ १ ॥ चिक्रोडेयजलेतत्र भुभागेसलिलावृते ॥ वासुदेवोखिलैर्जीवैर्देवांशैरखिलैर्युतः ॥ २ ॥ वर्षद्वयेव्यतीतेथ सामायात्रिवि-
 धाभवत् ॥ सत्त्वादिगुणभेदेन श्रोभूदुर्गतिनामिका ॥ ३ ॥ वर्षमेकंतयासम्यगा राधितपदांबुजः ॥ वासुदेवःसभगवान् त्रिधा-
 जज्ञेस्वयंततः ॥ ४ ॥ श्रियांविष्णुर्भुविब्रह्मा दुर्गायांब्रह्मसंभवः ॥ कर्तुंसृष्टिमतिस्तूलां तत्त्वसंसर्गमातनोत् ॥ ५ ॥ सविष्णुःकमला
 कांतो लीलैवतदाक्रमात् ॥ आकाशेयोजयामास शतांशेनसमीरणं ॥ ६ ॥ तादृशाकाशतोवायौ शतांशंसमयोजयत् ॥ एवं-
 हितेजसोवायौ वायोस्तेजसिचार्पयत् ॥ ७ ॥ अपातिजसितोयेच तेजसोशमयोजयत् ॥ भुवस्तोयेजलस्यापि शतांशंभुव्ययो-
 जयत् ॥ ८ ॥ एवंपंचापिसंसृज्य भूतानिसमहेश्वरः ॥ आप्यतैजसभौमानां पदार्थानांचसृष्टये ॥ ९ ॥ त्रिवृतंत्रिवृतंचक्रे पृथ्वी-
 सलिलतेजसां ॥ चत्वारःपृथिवीभागाः एकस्तेजसएवहि ॥ १० ॥ त्रयोशाःसलिलस्येवं पार्थिवंराशिमातनोत् ॥ अपांभागस्तुच
त्वारः पार्थिवांशास्त्रयस्तथा ॥ ११ ॥ एकस्तुतेजसोभागो राशिमाप्यंचकारसः ॥ चतुर्भिस्तैजसैर्भागैस्त्रिभिस्तोयस्यभागैः ॥
 ॥ १२ ॥ भुवएकनभागेन तेजोराशिंससृष्टवान् ॥ भूतप्रेतादिदेहानां सृष्ट्यर्थमथचातनोत् ॥ १३ ॥ पंचभिर्मरुतैर्भागै रतेजस-
 भुवांत्रिभिः ॥ वायवीयंपृथक्काशिं मंवरंराशिचतुष्टयं ॥ १४ ॥ किंचिन्यूनद्वयुगले सृष्ट्वैवक्रमशोहरिः ॥ ब्रह्मांडं स्रष्टुकामोथ विष्णु-

लक्ष्मीमसेवत ॥ १५ ॥ निमैतैजसाद्राशे रंडंतदुदरेहरिः ॥ सौवर्णतदभूत्तस्य उदरेसमवृत्तकं ॥ १६ ॥ ततोब्रह्माखिलान्जी-
वा न्देवांशानपिसर्वशः ॥ निगीर्यप्रविवेशापि महत्तत्त्वतनुंविधिं ॥ १७ ॥ अहंकारात्मनिशिवे सरुद्रोविशदीश्वरं ॥ विवेशोथाज्ञ
याविष्णो रहमात्मा महत्तनुं ॥ १८ ॥ तमशेनाग्रसद्विष्णुः सर्वजोवगणैर्युतं ॥ संसृष्टानिचभूतानि राशोभूतानियानिच ॥ १९ ॥
तान्यपिस्वोदरेचक्रे लक्ष्मीः प्रकृतिदेवता ॥ अथोविवेशब्रह्मांडं लक्ष्म्यासहमहेश्वरः ॥ २० ॥ वैकुण्ठमाविशलोकं तत्रापश्यन्निजा-
कृतोः ॥ उपास्यमानाः संसारा न्मुक्तैर्देवगणैः सदा ॥ २१ ॥ सुदर्शनपरीवृता न्प्रलयाग्निपयांस्यपि ॥ नैवस्पृशंतियांल्लोकां च्छा-
श्वतास्तेहि वैष्णवाः ॥ २२ ॥ ब्रह्मांडेजलपूर्णोपि जलेलशोपियत्रन ॥ तादृशंरमणोयंतदै वैकुण्ठाख्यं परंपदं ॥ २३ ॥ अतीत्या-
धः समागत्य शिश्ये श्रांत इवांभसि ॥ चतुर्युगशतं पश्चादुन्निद्र इव चाभवत् ॥ २४ ॥ ससर्जमारुतं वत्का त्सोशोषयदपोखिलाः ॥
सहिसत्वात्मकोवायु लक्ष्म्यारूपं नचापरः ॥ २५ ॥ श्वेतद्वीपमथागत्य चिरंचिक्रीडतत्रसः ॥ ततोऽधतम आगत्य ददृशे पापिनोखि-
लान् ॥ २६ ॥ सदा सर्वेन्द्रियैः कष्टं भुंजानान् देषतत्परान् ॥ तमो नारंभणं तत्तु बहुभेदमनंतकं ॥ २७ ॥ यत्र याता बहिर्नैव निःस-
रंतिकदाचन ॥ ततो नंतासनं गत्वा विचचार निजेच्छया ॥ २८ ॥ रममाणः कियत्कालं पुनर्वैकुण्ठमागमत् ॥ तावद्ब्रह्मांडकल्पांतो
भवत्प्रववृधेजलं ॥ २९ ॥ यावद्वैकुण्ठमभवत् ब्रह्मांडं जलपूरितं ॥ सुष्वापसलिलेतत्र यावत्कल्पनिशाभवेत् ॥ ३० ॥ संलाल-

यंतो तत्रासीत् तत्पादौ कमलासती ॥ पुनर्मारुतमुत्पाद्य शोषयित्वा खिलं जलं ॥ ३१ ॥ प्रकृत्योत्पादयामास त्रीन्गुणांश्च ततो मह-
त् ॥ महतो हं कृतितस्या मनोबुध्यादिकांस्ततः ॥ ३२ ॥ प्रादुश्चक्रेथ संसृष्टं यदाकाशं बहिःकृतं ॥ ततो वायुं ततो वह्निं तत आपोभु-
वंततः ॥ ३३ ॥ त्रिवृद्राशि त्रयं वायो रपिराशिव्यसर्जयत् ॥ अथ तन्नाभितोज्जे कल्पादौ पद्ममद्भुतं ॥ ३४ ॥ पाद्मनामा भवत्कल्पः
परार्धाते विधेस्तुतः ॥ उत्पद्यते यत्प्रथमं तन्नामा कल्प उच्यते ॥ ३५ ॥ सविष्णुः पद्मनाभाख्यः तन्नाभिकमलादभूत् ॥ हिरण्यगर्भ-
नामासौ सजातो ददृशे दिशः ॥ ३६ ॥ चतुर्दिक्षु च चत्वारि मुखान्यासन्महात्मनः ॥ ऊर्ध्वं प्रपश्यतस्तस्य हयाकारमभून्मुखं ॥ ३७ ॥
दंडकमंडुलुं चाक्ष मालां मुद्रां प्रबोधिनीं ॥ दधानश्चतुरोहस्तान् गले यज्ञोपवीतकं ॥ ३८ ॥ पद्मस्य कर्णिकामध्ये निषण्णस्वस्तिकास-
ने ॥ शुद्धवासोद्वयधरं वीक्षां चक्रे गमात्मनः ॥ ३९ ॥ तदा विष्णवाज्ञया दुर्गा जलं विंदुभिरन्वितं ॥ विसर्जं महावातं तेनाभूत्पीडि-
तो विधिः ॥ ४० ॥ तदा गाढांधकारेस्व मसहायं विलोकयत् ॥ पीड्यमानो वर्षवातैः क्षणं भीतो स्मरद्वारि ॥ ४१ ॥ ततः स्तपतपेत्या-
सी दशरथैव भारती ॥ समाधियोगमास्थाय निरुद्धा सो भवत्ततः ॥ ४२ ॥ दध्यावांतरमात्मानं ब्रह्मारूपं सदाशिवं ॥ दिव्यवर्ण-
युतं पश्चादुत्थितः स समाधितः ॥ ४३ ॥ प्रीतो यतपसा तेन पद्मनाभो हरिः स्वयं ॥ कौमारं रूपमास्थाय निजरूपमदर्शयत् ॥ ४४ ॥
तदा हिरण्यगर्भोऽसौ वीक्ष्य तं सहसोत्थितः ॥ प्रणतः पादयोस्तस्य तेन चोत्थापितः पुरः ॥ ४५ ॥ बद्धांजलिः स्थितो भूत्वा वीक्षंस्तन्मु-

स्वपंकजं ॥ उपादिशत्ततोवेदान् सांगात्सूत्राणिचागमान् ॥ ४६ ॥ पंचरात्रमुखांस्तस्मै ततोतर्धानमाप्तवान् ॥ आधोताध्ययनं-
 कुर्व स्तस्यौवर्षसहस्रकं ॥ ४७ ॥ मत्वाथशक्तमात्मानं विश्वसृष्टौमनोदधे ॥ अवर्धयत्ततःपद्म मधोमूलं सुविस्तृतं ॥ ४८ ॥ अंडख-
 परमारभ्य यावद्वैकुण्ठमूलकं ॥ ववृथेककुभोव्याप्य विश्वस्थित्यैचतुर्दश ॥ ४९ ॥ भुवनान्यसृजत्तत्र भूमेस्तुविलसतकं ॥ भुर्भुवस्वर्म-
 हल्लोकाः जनलोकस्तपस्तथा ॥ ५० ॥ सत्यलोकइतिप्राहु भुवनानिचतुर्दश ॥ तदाधारार्थमसृज द्वैराजदेहमात्मनः ॥ ५१ ॥ म-
 हदाद्यखिलैस्तत्त्वै निर्मितंविश्वतोमुखं ॥ तत्रैवनिदधेसर्वान् जीवान्देवांशकानपि ॥ ५२ ॥ विधायपौरुषंरूपं भगवांस्तत्रचाविश-
 त् ॥ तेनाभूदोप्यमानंत दिशःसर्वाश्चकाशिरे ॥ ५३ ॥ सोसृजत्प्रथमंप्राणा दायुंवाचःसरस्वतीं ॥ त्रिविधाहंकृतेरुद्रं त्रिरूपमसृजत्त-
 तः ॥ ५४ ॥ देवोमुमां व्यधादुद्धे (रिद्रं च मनसा सृजत्) ॥ प्रद्युम्नं चानिरुद्धं च गुरुं शुक्रं शचीं मनुं ॥ ५५ ॥ दक्षं चंद्रमसंचान्या न्वासंष्टप्र-
 मुखान्मुनीन् ॥ देवर्षीन्नारदादौश्च मानसा देवसृष्टवान् ॥ ५६ ॥ दिग्देवाः श्रोत्रतोनित्रा द्रविर्गन्निर्मुखादभूत् ॥ विर्णश्रेष्ठोभवद्ब्रह्मा मु-
 खादेवास्यवेषः ॥ ५७ ॥ क्षत्रदेवोभवद्वाव्हो रूर्वोवैश्याधिदेवता ॥ गूद्रवर्णोभवत्पद्भ्यां धर्मआसीत्स्तनानंतरात् ॥ ५८ ॥ जिह्वा
 ग्राद्वरुणोज्जो नासिकाभ्यांतथाश्विनौ ॥ गणपोथनदोरुद्र आदित्यावसवोखिलाः ॥ ५९ ॥ मरुतोदेवगंधर्वा मानुषाः पितरस्तथा ॥
 नैर्ऋतोनिर्ऋतिर्यक्षा विद्याधरमहोरगाः ॥ ६० ॥ सर्वांगेभ्योथरोमभ्यो नखेभ्योजजिरेखिलाः ॥ एवंदेवगणाःसृष्टा तात्विकाश्चाप्य

44
तात्विकाः ॥ ६१ ॥ तेषु ये तात्विका देवा ते पस्पधुर्मिथो खिलाः ॥ अहं श्रेष्ठस्त्वहं श्रेष्ठ इति तानवदद्विधिः ॥ ६२ ॥ यस्मिन् गतेऽप्ययं दे-
हो पतेद्यस्य प्रवेशतः ॥ उत्तिष्ठेत्स्यात्स हि श्रेष्ठः किं वृथा जल्पनेन वः ॥ ६३ ॥ अथ प्राणो वदतेषां यूयं सर्वेऽपि गच्छथ ॥ क्रमेण युगपद्वा-
पि कस्य याने पतत्ययं ॥ ६४ ॥ पश्याम इति ते जग्मुर्देहो नैवापतत्ततः ॥ अथ प्राणे बहिर्याते सर्वे तेऽपि बहिर्गताः ॥ ६५ ॥ तत्क्षणा-
दपतद्देहो व्यशीर्यतततोऽपि हि ॥ ततः प्रभृतिदेहस्य शरीराख्यावभूवह ॥ ६६ ॥ दृढनिर्णयकामास्ते पुनरेवाप्यवीवदन् ॥ यत्प्र-
वेशादयं देहो उत्तिष्ठेत्स वरो भवेत् ॥ ६७ ॥ इत्यादि शब्देषु नस्तत्र क्रमेण युगपच्च ते ॥ नोत्तस्थावथ तत्रैव प्राणे विष्टेऽतिष्ठितः ॥ ६८ ॥
ततः क्षमापयित्वा ते प्राणं श्रेष्ठमचीकृपन् ॥ मरुद्भिः सह स प्राणः स्थितः सर्वेषु देहिषु ॥ ६९ ॥ धत्ते व्यापारयत्येता न्मारयत्यपि निर्ग-
मात् उत्थितो ब्रह्मणो देहो दधारभुवनान्यसौ ॥ ७० ॥ हयवत्क्रसमं यत्तु पंचमं वेधसो मुखं ॥ दुःशब्दमकरोत्तेन लक्ष्मीरुद्वेगमाप्य-
तु ॥ ७१ ॥ धनुर्दत्त्वाथ बाणं च रुद्रमाज्ञापयत्तदा ॥ छिंधि शीर्षमिदं धातुः स तथैव तदा करोत् ॥ ७२ ॥ ज्वलत्कालानलसमं तन्मुखं-
रुद्रमाद्रवत् ॥ भीतोऽथ शरणं प्राप लक्ष्मीरुद्रोऽथ विव्हलः ॥ ७३ ॥ सातत्करेकपालंतं हत्वा विष्णुपदां बुभिः ॥ शमयामास तत्पापं
धौतपाप्मा ततो भवत् ॥ ७४ ॥ अथ पादतलेनाथः स्पृष्ट्वा ब्रह्मांडवर्परं ॥ आक्रमच्छिरसा सत्यं लोकप्रांतं चतुर्मुखः ॥ ७५ ॥ पाद-
योर्भूमिलोकस्तु नाभौ तु भुवराश्रितः ॥ स्वर्लोकोऽहदयैवास्य महर्लोकोऽस्य जत्रुणि ॥ ७६ ॥ जनलोकोऽस्य कंठे भूतसत्यं शिरसि संस्थि-

तं ॥ एवंपौरुषेदेहं सृष्ट्वाब्रह्मासुरैःसह ॥ ७७ ॥ अदृष्ट्वान्यास्तुसंभारा न्पुरुषावयवैर्हरिं ॥ कालस्यावयवैर्यष्टुं भक्त्यासंभार-
मातनोत् ॥ ७८ ॥ तस्मिंस्तुप्रथमेयज्ञे वसंतःसमभूद्युतं ॥ समिधोऽग्नीष्मएवासी द्वेमंतश्चाभवंस्तिलाः ॥ ७९ ॥ वर्षादेवोभवदर्भाः
शरच्चरुरजायत ॥ शिशिरोयवतांयात इतिस्वस्वभावतः ॥ ८० ॥ आसन्परिधयस्तस्य गायत्र्यादीनिसप्तवै ॥ छंदांस्येकविं-
शत्या दारुभिश्चेध्मआवभौ ॥ ८१ ॥ पुरुषंबर्हिषिप्रोक्ष न्साध्याश्चऋषिभिःसह ॥ तेनेजिरेखिलाविष्णुं ददृशेतैस्तदाहरिः ॥ ८२ ॥
तमस्तुवन्परप्रेम्णा ब्रह्माद्याःपौरुषैर्गुणैः ॥ देवाऊचुः ॥ अनंतशीर्षास्यकरोरुपादः सर्वत्रदर्शीपुरुषस्त्वमेकः ॥ सर्वानभिव्याप्यजग-
न्निदान माद्यांपरांत्वंप्रकृतिंस्थितोसि ॥ ८३ ॥ ततोपिदूरादमितस्त्वमेको भासिस्वधाम्नादशदिक्षुभूमन् ॥ भूतंभविष्यच्चविवर्त-
मानं स्थलंचसूक्ष्मंप्रविशन्सदैव ॥ ८४ ॥ तदात्मभूतोभ्रमतांचभुक्तिं यातामपीशोसिनहीदृश्येव ॥ नहिवदीयांत्वमतोसिवृद्धो न-
तैर्गुणैर्जेष्येइतिस्मरंति ॥ ८५ ॥ यस्यैकदेशोऽमिदंचविश्वं चिदात्मकंचाप्यचिदात्मकंच ॥ यत्स्थानमेतत्सकलंततोपि धामत्रयं-
शाश्वतमाहुरार्याः ॥ ८६ ॥ यस्मादयंसावरणोऽकोशो विराडिदंब्रह्ममुखंचजज्ञे ॥ ८७ ॥ वयंयेनसनाथास्मः संसृतावपिमोचने ॥
सोस्तुप्रीतोलमित्येव नहीष्टंतमृतेस्तिनः ॥ ८८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथोसभगवन्विष्णु र्वरान्दत्त्वातदीप्सितान् ॥ अंतर्दधेनिजं-
रूपं देवास्तेनैवकर्मणा ॥ ८९ ॥ यातामुक्तिंसदानंदं भुञ्जानाःसर्वदासते ॥ यत्रस्थानेषुसर्वेपि साध्यादेवाह्यनंतशः ॥ ९० ॥ मो-

दंतेप्रेपियास्यति तथाकृत्वाचतत्पदं ॥ अथतद्यज्ञतो जज्ञे पृषदाज्यंमलौकिकं ॥ ९१ ॥ ग्राम्यारण्याश्चवायव्याः पशवश्चापिजज्ञि-
रे ॥ तैस्तेसाध्याश्चमुनय ईजिरेविष्णुमव्ययं ॥ ९२ ॥ ऋचोयजूंपिसामानि ददृशुर्मुनयस्ततः ॥ जज्ञिरेछंदसांदेवा गावोजावि-
हगादयः ॥ ९३ ॥ अन्येचोभयतोदंता तथापंचनखाःपरे ॥ शफद्वयाएकशफाः शृंगेणःशृंगवर्जिताः ॥ ९४ ॥ ग्राम्यारण्याश्चवा-
यव्याः पक्षिणोंबुचरास्तथा ॥ चतुःपादाद्विपादाश्च बहुपादास्तथापदः ॥ ९५ ॥ क्षुद्रजंतुलतावृक्ष गुल्मौषधितृणादिकाः ॥ जाता-
स्तेत्रिवृदाकाराः संयोगाद्योमवातयोः ॥ ९६ ॥ वायुभागातिरेकश्च निक्षिप्तःपक्षिवृंदके ॥ तेनोत्प्लवनशक्तास्ते प्रदृश्यंतेवियञ्चराः
॥ ९७ ॥ अखिलेष्वेवसृष्टेषु नैवातृप्यन्मनोविधेः ॥ ततोहिपुरुषाकाराः नरानार्यश्चनिर्मिताः ॥ ९८ ॥ तेषांज्ञानाधिकत्वेन सर्वेत्त-
द्वशतांगताः ॥ पौरुषेणहिदेहेन चातुर्वर्ण्यानुलोमिना ॥ ९९ ॥ तथाविलोमिनाचापि स्वस्वयोग्यतयाखिलाः ॥ यथामतिविचि-
न्वंति ब्रह्मणस्तत्परंपदं ॥ १०० ॥ इतितेनिखिलाःश्रेष्ठा नराःस्थावरजंगमे ॥ भूतप्रेतपिशाचादीन् वायवीयेनराशिना ॥ १०१ ॥
निर्ममेतर्हितायाम संकोचाद्यास्तुशक्तयः ॥ परकायप्रवेशश्च नानारूपधृतिस्तथा ॥ १०२ ॥ तेषांस्वभावदुःखानि क्षुत्प्रापरिपीड-
नात् ॥ कादाचित्कंसुखंतेषां स्वभावादुःखभोगिनः ॥ १०३ ॥ अन्येतुप्राणिनःसृष्टा स्त्रिवृद्राशिभिरेवहि ॥ विधातातैजसादेवा
न्पार्थिवेनतुमानवान् ॥ १०४ ॥ तथान्यानखिलान्जंतून् वारुणान्जलराशितः ॥ विदधेथापिसंस्तुत्य पुनस्तैस्तैस्तथातथा ॥

वि० र०
४६

॥ १०५ ॥ सर्जनंसर्वजीवानां ब्रह्मांतानामियंस्थितिः ॥ एवंसृष्टिरभूत्तस्मिन् पाद्मेकलपेस्वयंभुवः ॥ १०६ ॥ दिनांतेसंजिहोषुःस
वन्हिवातादिवर्षणैः ॥ आप्लाव्यपृथिवींसर्वां मज्जयामासचाखिलान् ॥ १०७ ॥ देवादीन्निखिलान्पीत्वा सत्यलोकेस्वपद्विधिः ॥
चराचरस्यसर्वस्य प्रलयोव्युत्क्रमात्स्मृतः ॥ १०८ ॥ हरिस्तदंतरालिल्ये प्रकृत्यासंयुतःस्वया ॥ तत्त्वान्यपिनिलीनानि विधेरंगेषुस-
र्वशः ॥ १०९ ॥ इतिश्री विष्णुरहस्ये पाद्मकल्पसृष्टिवर्णनंनाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमाद्यविधेर्याति परार्धेपाद्मकल्पतः ॥ द्वितीयस्यपरार्धस्य प्रथमःकल्पउच्यते॥१॥
अयंहिसर्वकल्पानां श्वेतवाराहकल्पकः ॥ प्रोक्तैःप्रकृतिभूतोतुः संक्षेपाद्वर्ण्यतेधुना ॥ २ ॥ अविशिष्टेष्वेष्टमेभागे निशायामुत्थितोवि-
धिः ॥ सस्मारपद्मनाभंतं तद्दृदिस्थंभक्तिसंयुतः ॥ ३ ॥ तुष्टावालौकिकैःस्तोत्रैः सप्रसन्नोनिजं वपुः ॥ तस्मैसंदर्शयामास तत्रावि-
श्यासृजत्स्वयं ॥ ४ ॥ ग्रहान्सूर्यादिकानादा वश्विन्याद्याश्चतारकाः ॥ मेषादींश्चतथाराशी न्योगान्विष्कंभकादिकान् ॥ ५ ॥ स-
र्वरूपस्वयंभूत्वा खेचरादिष्वथाम्रमत् ॥ यथातद्विदितंब्रह्मन् ज्योतिःशास्त्रेतथैवहि ॥ ६ ॥ तावत्प्रकृतिरूपेण वायुनाशोषितंज-
लं ॥ ब्रह्मांडार्धभवेद्याव लयकालगेतस्ततः ॥ ७ ॥ आदौहिवासरोभानोः कल्पस्याभूत्परेक्रमात् ॥ अश्विन्यादौस्थिताःसर्वे ग्र-

अ० २५

अविशिष्टे

४६

DF

हाः पञ्चयया गति ॥ ८ ॥ भ्रमं त्ययापियावत्स्या दिनांतो हि स्वयं भुवः ॥ सूर्यचंद्रादयो न्येये भविष्यंतः सुरांशकाः ॥ ९ ॥ तांस्तां-
 स्तत्तत्पदे विष्णु निर्धायाथ स्वयं पुनः ॥ तेषु तेषु स्थितो लीला स्तत्तद्वादितो त्यजः ॥ १० ॥ अथ कल्पादिमेकाले मग्नां वीक्ष्य जले भुवं ॥
 कुत्र स्रक्ष्यामि भूतानीं त्येवं चिंता समाकुलः ॥ ११ ॥ सस्मार परमां विष्णु मनादिनिधनं विभुं ॥ ततो हि मानी धवलः सूर्यकोटिसम-
 प्रभः ॥ १२ ॥ पूरयन् गुर्गुरारावै ब्रह्मांडमचलो यथा ॥ नददर्शविधिस्तस्य तेजः प्रतिहतेक्षणः ॥ १३ ॥ सम्यग्रूपं मोलिताक्षो ध्या-
 त्वा देवं तमव्ययं ॥ तत्प्रसादा लब्धव्यं चक्षुर्वाराहरूपमैक्षत ॥ १४ ॥ भक्त्या प्रणम्य साष्टांगं मस्तौषीं द्रवदस्वनः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जया-
 द्रुतवराहत्वं जय विश्वविभावन ॥ यज्ञमूर्ते वेदमूर्ते जय दुष्टांतकप्रभो ॥ १५ ॥ जय ब्रह्मांडकोटीनां स्रष्टुः सज्जनवत्सल ॥ जया-
 र्त्तार्तिहरक्षिप्रं जय सर्वस्वदायक ॥ १६ ॥ अनपाया खिलापाय निखिलेश निरीश्वर ॥ उद्धर स्वभुवं मग्नां गांपंकादिवभूतये ॥ १७ ॥
 सृष्टये सर्वभूतानां धृतये जीवनाय च ॥ श्रीवराह उवाच ॥ प्रीतोऽस्मि देवदेवेश ब्रह्मन् त्वत्प्रियकाम्यया ॥ स्थापयिष्ये भुवं मग्नां यथा-
 स्थानं महाजलात् ॥ १९ ॥ अनया त्वत्कृतस्तुत्या ये भक्त्या मांस्तुवंति हि ॥ तानुद्धरामि न चिरा न्महापदिनिमज्जतः ॥ २० ॥ श्री-
 भगवानुवाच ॥ ततो यज्ञवराहो सौ निमज्जात्र महाजले ॥ क्रोडरूपधरा ताव द्रुत्वा देवी तदैव हि ॥ २१ ॥ विवेश तत्र तेनासौ स्वा-
 रामेण रमाचिरं ॥ तावद्विरण्य गर्भस्य नासाश्वासादिनिर्ययौ ॥ २२ ॥ हिरण्याक्षो महारौद्र स्तत्क्षणात्समहानभूत् ॥ महाबलो म-

वि० र०
४७

हावीर्यः सोपितस्मिन्महाजले ॥ २३ ॥ चिक्रीडकतिचित्कालं ततोलीलावपुर्हरिः ॥ मग्रांभुवंस्वदशने निधायोद्धर्तुमैच्छत ॥ २४ ॥
दंतस्थितमहोपको यावदन्मज्जतिस्मत्तः ॥ तावदेवाहनन्मूर्ध्नि वराहस्यमहासुरः ॥ २५ ॥ बालःक्रीडनकेनेव क्रीडित्वासहतेनसः ॥
जघ्नेदं्रैकदेशेन मृतःशिश्यजलेथसः ॥ २६ ॥ ततोब्रह्मासमभ्येत्य स्तुत्वाचविविधैःस्तवैः ॥ प्रणनामाथदेवोपि तत्रैवांतरधीयत ॥
॥ २७ ॥ ब्रह्माथससृजेपूर्वं मनसासनकादिकान् ॥ आज्ञापितास्तुतेसृष्टौ नैच्छन्ब्रह्मपरायणाः ॥ २८ ॥ सृष्टौहिपुत्रपौत्रादे र्जन-
नान्मरणादितः ॥ धारणाधारणाच्चापि चित्तं व्याकुलतामियात् ॥ २९ ॥ चित्तेव्याकुलितेपुंसां स्त्रीणांवापिकुतःसुखं ॥ कुत्रवाचिं-
तनंविष्णो र्मोक्षाशापिकुतस्तरां ॥ ३० ॥ दुःखात्पापंप्रकुर्वति पापादुःखमितिक्रमात् ॥ निमग्नोदुःखवाराशौ संसारेसततंवसेत्
॥ ३१ ॥ इत्याद्यनेकदुःखेभ्यो भीताभक्तास्तथाहरौ ॥ उत्पन्नयोगिनःशांता ब्रह्मण्येवमनोदधुः ॥ ३२ ॥ नियोगाकरणात्स्वस्य ज-
ज्वालकुपितोविधिः ॥ नानौचित्याच्छापैतां स्ततोभ्रूमध्यतःसृतः ॥ ३३ ॥ कालानलसमःप्रोद्य न्बालःपरमकोपनः ॥ आरोदी-
त्क्रोधतोयस्मा ततोरुद्रइतीरितः ॥ ३४ ॥ नाशांभ्यत्सांल्यमानोपि सयदाद्रुहिणस्तदा ॥ कोपाग्निमेकधाकृत्वा ललाटेनयनंव्यधात्
॥ ३५ ॥ पंचबालसमोरोदी रितिपंचास्यमाप्नुहि ॥ इतिधात्रोदितेतस्य पंचासन्वदनान्यथा ॥ ३६ ॥ तथैववरतस्तस्य दशबाहुर-
जायत ॥ अथासृजदृषीन्सप्त मरोचिर्भृगुरंगिराः ॥ ३७ ॥ क्रतुःपुलस्त्यःपुलहो वसिष्ठस्तेषुसत्तमः ॥ दक्षिणांगुष्ठतोवक्षं नारदंचा-

अ० २५

४७

पिमानसं ॥ ३८ ॥ कृतेष्वेवंयदानासी त्सृष्टिः प्राचुर्यमेवयत् ॥ तत्तदक्षिणभागेन सृष्टः स्वार्थं भुवोमनुः ॥ ३९ ॥ वामेन शतरूपा च ना-
 रीपरमसुंदरी ॥ तां यदामनवे प्रादाद्वा ह्यासारुददार्तवत् ॥ ४० ॥ वयं नार्योऽबलास्तात सर्वदा परतंत्रकाः ॥ न पारतंत्र्यसदृशं दुः-
 खमन्यद्विविद्यते ॥ ४१ ॥ बालानां धारणं गर्भे वर्धनं च दिने दिने ॥ शकुन्मूत्रमलश्लेष्म शोधनं रोदनादि च ॥ ४२ ॥ सोढव्यं कथम-
 स्माभिर्बालानां संसृतौ सदा ॥ कदास्वोद्धरणे यत्न प्रमुखानि दिने दिने ॥ ४३ ॥ सक्ताश्चित्ता समाधाने कदा विष्णुं स्मरेमहि ॥ इत्या-
 द्यनेकधा क्लेशाः संसारासक्तचेतसां ॥ ४४ ॥ नारीणां च विशेषेण प्रोच्य चक्रमहत्तपः ॥ दिव्यवर्षसहस्रं तां तपस्यासक्तमानसां ॥ ४५ ॥
 द्रष्टुं जगाम कृपया विष्टचेताः पितामहः ॥ दृष्ट्वा तं प्रणनामैषा लंदिता तेन सावरैः ॥ ४६ ॥ वब्रे मुक्तिं देहबंधा त्छतरूपा धृतव्रता ॥
 विधाता तामथोवाच देहबंधो न ते भवेत् ॥ ४७ ॥ अद्य प्रभृति नारीणां सकानां गेहकर्मसु ॥ शौचेनाल्पेन शुद्धिः स्यात्पतिशुश्रूषणं हि-
 यत् ॥ ४८ ॥ बालादिपरिचर्या च गृहकर्म तथेतरत् ॥ विष्णुपूजेति संकल्प्य स्मरंत्यः केशवयदि ॥ ४९ ॥ प्राप्नुयुर्महतीं सिद्धिं यथा-
 हितपसा द्विजाः ॥ तासां तु पारतंत्र्येऽपि पत्याद्यास्तन्मनोनुगाः ॥ ५० ॥ लीलावलोकनैः स्मरैर्वदनैर्दृढचेतसः ॥ स्वभावादेव मुग्धा-
 स्युर्विद्वांसो बालिनोऽपि वा ॥ ५१ ॥ योगारूढा विरक्ता ये त्यक्तसर्वपरिगृहाः ॥ तेऽपि नारीं विलोक्यैव मुह्यंतु किमुता परे ॥ ५२ ॥ पर-
 तंत्राः स्वतंत्रास्ता सबला अबला अपि ॥ यासां मनोनुवर्तेरन् ज्ञानिनोऽपि महाबलाः ॥ ५३ ॥ नैव वत्से त्वया कार्या भावियोऽपि त्सु गो-

वि० २०
४८

चरा ॥ चिंताणुरपिकिंब्रूयां तव स्वात्मविमोक्षणे ॥ ५४ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते मोदस्व मनुनाचिरं ॥ अनुभूय महत्सौख्यं मोक्षं व्रजस-
हामुना ॥ ५५ ॥ इत्युत्कापाणिना तेन दयया स्पर्शिता सती ॥ उत्थाय नत्वा तं देवं सिषेवे पतिमात्मनः ॥ ५६ ॥ अथ तस्यां मनुः पु-
त्रौ द्वावेव समजौ जनत् ॥ प्रियव्रतस्तथोत्तान पादः कन्याः त्रयं तथा ॥ ५७ ॥ आकूतिर्देवहूतिश्च प्रसूतिरिति विश्रुताः ॥ तावत्प्रज-
ज्ञतुर्धातु र्मानसौरुचिकर्दमौ ॥ ५८ ॥ आकूतिरुचये प्रादा दक्षायापि प्रसूतिकां ॥ देवहूतिर्कर्ममाय कृतकृत्यो भवन्मनुः ॥ ५९ ॥ म-
रीचेः कश्यपो जज्ञे चराचरमभूत्ततः ॥ आकूत्यां रुचितो जज्ञे युग्मं यज्ञश्च दक्षेणा ॥ ६० ॥ नारायणश्च लक्ष्मीश्च ता उभौ दंपती तदा ॥
स्वायं भुवं तरे तस्मि न्यज्ञेन्द्रमगात्पदं ॥ ६१ ॥ यामानां तदा देवा उपासां चक्रिरे च तं ॥ देवहूत्यां कर्ममेन जज्ञे सकपिलो मुनिः ॥
॥ ६२ ॥ प्रणेता सांख्ययोगस्य यो शिक्षन्मातरं निजां ॥ सोऽपि नारायणः साक्षा दपरा मामकीतनुः ॥ ६३ ॥ ततः सृष्टिर्भूहोके इत-
रेतरसंभवा ॥ व्याप्ता भूदखिला भूमिः स्यंदितुं कोऽपि नाशकत् ॥ ६४ ॥ आर्तस्वरो महानासी त्रिघ्नतामि ते रतरं ॥ न कोऽपि स्वप्नुं शोके-
त्र विश्रांतिं नापिलब्धवान् ॥ ६५ ॥ इत्थं संमर्दमालोक्य कुपितो द्रुहिणो सृजत् ॥ नारीं वीणा करीं श्यामां पिंगाक्षीं कृष्णवाससं ॥
॥ ६६ ॥ परशुं दक्षिणे हस्ते दधाना मतिदारुणां ॥ जहिसर्वा मिति प्राह सावधी दुषिता जनान् ॥ ६७ ॥ तदा प्यार्तस्वनो भूया न भूद्वै-
रुदतां महत् ॥ ततः सामृत्युरगम द्रह्माणं शरणं तदा ॥ ६८ ॥ नाहं समुत्सहे द्रष्टुं दुःखितान् रुदतोजनान् ॥ प्रिये जने मृते तात कोश-

अ० २५

४८

DF

तस्तस्य बांधवान् ॥ ६९ ॥ अतोधिकारमेनमे नसमादेष्टुमर्हसि ॥ पितामह उवाच ॥ एतदेवविधातुंत्वां सृष्टवानस्मि शोभने ॥
 नोद्वेगस्तु त्वया कार्यो मारणे जगतः सदा ॥ ७० ॥ तत्तत्कर्मवशात्काले निर्दिष्टा कालरूपिणा ॥ हरिणैव ततो जंतू नृत्वा पापं न्नते भ-
 वेत् ॥ ७१ ॥ अंते तवापि हंतास हंतास्माकमपीश्वरः ॥ क्रीडते नटवल्लोके विलुपेद्दर्शयेज्जगत् ॥ ७२ ॥ त्वदीयकर्मणा तेन तुष्टः-
 स भगवान्हारिः ॥ मुक्तिं दास्यति विश्वात्मा व्येतु ते भयकश्मलं ॥ ७३ ॥ इत्युक्ता सा तदा ब्रह्मन् मृत्युः सारुद दुच्चकैः ॥ रुदं त्या अश्रुणो
 जाता रोगाः सर्वे ज्वरादयः ॥ ७४ ॥ तस्या आर्तश्रुत्वा सा त्वयत्तां पितामहः ॥ नैव भद्रे त्वया कार्या शोको यं देहशोषणः ॥ ७५ ॥
 इमे रोगास्त्वदुत्पन्नाः करिष्यंति सहायतां ॥ इत्युक्त्वा क्षयनामानं ज्वरं राज्येभ्यश्चेचयत् ॥ ७६ ॥ तदा प्रभृतिते रोगाः स्थावरे जंगमे
 पितृ ॥ व्याप्य तस्युरथो तत्तत्कर्मपाकेन कालतः ॥ ७७ ॥ उपचायकयोगेन घ्नंति वापीडयं त्यपि ॥ उपचायकवत्तेषां परिहारार्थम-
 प्यसौ ॥ ७८ ॥ तत्तद्रव्यं विनिर्माय तत्ज्ञानार्थं उपादिशत् ॥ आयुर्वेदमृषिभ्यः सः मरीच्यादिभ्य एव हि ॥ ७९ ॥ तेभ्यः परंपरा प्राप्तं
 चिकित्साशास्त्रमुत्तमं ॥ तदा प्रभृतिलोके वै जननं मरणं मुहुः ॥ रोगास्तेषां परिहाराः प्रवृत्ता देवयोगतः ॥ ८० ॥ ॥ इति श्री
 विष्णुरहस्ये स्वायंभुवमन्वन्तरवर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

वि० १०
४९

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यदारभ्यसृजद्ब्रह्मा मृत्युंलोकवधायहि ॥ तदारभ्यव्यधाल्लोके धर्माधर्मानुशासनं ॥
॥ १ ॥ स्वैराचाराजनास्ताव त्वैरमैथुनभोजनाः ॥ नियम्याहिनिजाचारे येननस्यादुपप्लवः ॥ २ ॥ कल्पभेदांस्ततश्चक्रे शाखाभे-
दानुत्तरतः ॥ हिंसासैथुनभक्ष्यादि नानाचारप्रदर्शनं ॥ ३ ॥ कर्तव्यंचनकर्तव्यं मुदासीनमिति त्रिधा ॥ उपादिशज्जनान्कर्म त-
दादौमनवेवदत् ॥ ४ ॥ सर्वान्सुनीनथोवाच मनूकंहिहितंमहत् ॥ इत्युत्कांतर्दधेब्रह्मा ततःस्वायंभुवोमनुः ॥ ५ ॥ प्रियव्रतेखिलं-
राज्यं कृत्वागात्तपसेवनं ॥ तत्रवर्षशतंतेपे तपःपरमदुष्करं ॥ ६ ॥ जातानुरागोगोविंदे तुष्टावोपनिषद्गणैः ॥ स्तुवंतंशाश्वतंब्रह्म
दृष्ट्वातेदैत्यराक्षसाः ॥ ७ ॥ जग्धुमभ्यद्रवंस्ताव द्यज्ञनामायुतःसुरैः ॥ तत्राविर्भूयसपदि हत्वातान्दैत्यराक्षसान् ॥ ८ ॥ ररक्षानिज
भक्तं मनुंस्वायंभुवंप्रभुः ॥ स्तुतस्तेनाथबहुधा धामस्वमगमत्ततः ॥ ९ ॥ सुनंदायास्तटेतत्र मनुर्भार्यासमन्वितः ॥ तच्छौध्याय-
न्परंब्रह्मा तपसेबलधमानसः ॥ १० ॥ एकदासुखमासीनं मनुं सर्वमुनीश्वराः ॥ उपगम्याब्रुवन्वाक्यं तस्मिन्सुस्निग्धचेतसः ॥ ११ ॥
ऋषय ऊचुः ॥ पितामहोब्रवीदस्मा न्मनूकंहितमित्युत ॥ अतोब्रूत्यखिलान्धर्मा न्येनविद्मोखिलंवयं ॥ १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
अथश्रुत्वायचस्तेषां मुनीनांस्निग्धचेतसां ॥ अवर्णयन्महातेजा धर्मान्नानाविधान्हितान् ॥ १३ ॥ यथोपदिष्टवान्पूर्वं ब्रह्मासर्ववि-
दांपतिः ॥ अथसंजातहर्षास्ते सर्वज्ञात्वातदीरितं ॥ १४ ॥ स्मर्तारोपिस्वयंचक्रु निबंधान्वेदमूलकान् ॥ तत्रतत्रश्रुतानर्था न्विक्षि-

५१
सानेकतःकृतान् ॥ १५ ॥ जगदुःखनिबन्धेषु स्मृतयस्तादृशीरिताः ॥ वर्णानामाश्रमाणांच तत्तद्युगगतानपि ॥ १६ ॥ धर्मान्येभ्यो
वगत्यैव चरंत्यात्महितार्थिनः ॥ आद्यमन्वंतरं ब्रह्म त्रित्यमासीत्परातले ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये मन्वंतरानुवर्ण
ने षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ स्वारोचिषोमनुर्नाम द्वितीयोऽग्रेः सुतो महान् ॥ ऋषिर्वेदशिरानाम तुषिता तस्य पत्न्य-
भूत् ॥ १ ॥ तस्यां रोचननामासीज्येष्ठ इन्द्रश्च सोऽभवत् ॥ यः पुरासूत्रनामासीत्स एवायमिहाभवत् ॥ २ ॥ तस्मादनन्तरं चाह मव-
तोर्णो विभुः स्वयं ॥ उपेन्द्र इति तेनाहं विश्रुतो विदुषां मुखे ॥ ३ ॥ मम पश्चात्तु ये जातास्तुषितानाम देवताः ॥ तृतीये त्वन्तरे ब्रह्म भुक्त-
मो नाम वैमनुः ॥ ४ ॥ यस्तनादभवद्विष्णोः स धर्मस्त्विन्द्रतांगतः ॥ सत्यजिन्नाम विख्यातो धर्माद जनियः स्वयं ॥ ५ ॥ यस्यानुजज्ञि-
रे देवा मुनेः सुतपसः सुताः ॥ भद्रा वेदश्रुताः सत्या धर्माश्चाप्यभवन्नतः ॥ ६ ॥ सूनृतायां स धर्मो वै सत्यसेनमजीजनत् ॥ ममैवांशं-
वदत्येनं पार्ष्णिप्राहं मरुत्वतः ॥ ७ ॥ शुभद्रारुणं विंदात्स्यौ राक्षसैर्यक्षसंगतैः ॥ पराभूतं वज्रभूतं योरक्षत्तानि हृत्य च ॥ ८ ॥ प्रमोदो-
विमदः शक्ति रित्याद्याः सप्त वै दिजाः ॥ वसिष्ठतनया ब्रह्मं स्तत्रासन्धर्मदेशकाः ॥ ९ ॥ तस्य भ्रातरस्तातं वसिष्ठं मुनिपुंगवं ॥ एक-

वि० २०
५०

50

अ० २७

५०

वासुखमासीनं धर्मान्पृच्छुराहताः ॥ १० ॥ अवर्णयत्पूरस्तेषां सधर्मानखिलान्मुनिः ॥ वसिष्ठस्मृतिरित्युक्ता प्रथिताप्यथसाभव-
त् ॥ ११ ॥ भूयस्तेमुनयस्तंवे पृच्छुः श्रेष्ठधर्मकान् ॥ कृतैर्यैर्लभ्यतेमोक्षो नातियत्नेनमानवैः ॥ १२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ सर्वेष्वपि
चधर्मेषु श्रेष्ठाधर्माहि वैष्णवाः ॥ यदनुष्ठितमात्रेण नरोविष्णुप्रियोभवेत् ॥ १३ ॥ किमलभ्यं सुतास्तस्मिन्प्रसन्नेश्रीनिकेतने ॥ न-
वांछन्तितथाप्यस्माद्भक्ताएकांतिनस्तुये ॥ १४ ॥ एषानित्यसुखान्मोक्षात्प्रेष्ठश्रीगरुडध्वजः ॥ तानहंभवतोवक्ष्ये शृणुध्वंसुसमा-
हिताः ॥ १५ ॥ स्वस्वशास्त्रोक्तमार्गेण संस्कृतोद्विजतांगतः ॥ गृणहीयाद्वैष्णवीं दीक्षां पंचरात्रोक्तमार्गतः ॥ १६ ॥ यथाहिभगवान्वि-
ष्णुर्हयग्रीवसमाकृतिः ॥ जगादवेधसंवत्सास्तथाकुर्याद्विधानतः ॥ १७ ॥ उषःकाले समुत्थाय स्मरेद्धक्ष्मीपतिं हरिं ॥ शौचादिपू-
र्वकंकुर्यात्स्नानं विधिवदाहृतः ॥ १८ ॥ आदाय मूलां वामेन मूलमंत्रादिमंत्रितां ॥ कुर्याद्वादशपुंड्राणि विप्रश्चत्वारिबाहुजः ॥
॥ १९ ॥ वैश्यः पुंड्रद्वयंकुर्यात्क्षूद्राद्या अपरेखिलाः ॥ वेदानधिकृता ये तु सर्वेषामपि योषितः ॥ २० ॥ एकमेव प्रकुर्वीरन्ललाटेतूर्ध्व-
पुंड्रकं ॥ ललाटेऽहोरात्रं वदयो वाहोरपि च बाहुजः ॥ २१ ॥ ललाटेऽहोरात्रं नाभौ रूध्वं कुक्षिद्वये गले ॥ कर्णमूलद्वये वाहोः पृष्ठदेशे च-
मूर्धनि ॥ २२ ॥ एवं स्थानद्वादशके विप्रः पुंड्राणि धारयेत् ॥ दंडाकारं ललाटे तु पद्माकारं तु वक्षसि ॥ २३ ॥ अन्ये प्रदीपकालिका
सदृशा विष्णुतत्परैः ॥ विप्रक्षत्रियविदग्भूद्रा विष्णुभक्तिपरायणाः ॥ २४ ॥ ललाटेऽपि कुर्वीरन्पुंड्रं हरिपदाकृतिं ॥ नासामात्के

GDF

पर्यंतं तन्मध्येहरिमंदिरं ॥ २५ ॥ अतोऽन्यतिलकं नृणां विष्णुविद्वेषकारणं ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं तु निच्छिद्रं ललाटे यस्य कस्यचित् ॥ २६ ॥
 दृश्यते तद्विजानीया च्छुनः पादं न संशयः ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं विहीनं तु श्मशानसदृशं मुखं ॥ २७ ॥ तद्दृष्ट्वैव नरस्तूर्णं मादित्यमवलोकये-
 त् ॥ कुर्यादहरहः पश्चात्तिलकोपरिमुद्रिकाः ॥ २८ ॥ कपोले दक्षिणे चक्रमुदरे पंचचक्रकं ॥ तद्दक्षिणीणि द्वयं पार्श्वे स्तने त्रीणि भुजे द्व-
 यं ॥ २९ ॥ कर्णमूले द्वयं कंठे वामे बाहुतथैककं ॥ अथ वामे कपोले तु शंखमेकं तु पार्श्वके ॥ ३० ॥ द्वयं स्तने त्रयं बाहौ द्वयं कर्णे धरे द्व-
 यं ॥ एकं दक्षिण बाहौ स्यादधकौ मोदकीं श्रुणु ॥ ३१ ॥ एकाललाटे वामे तु पार्श्वे च स्तनदेशके ॥ एकैका सव्य बाहौ तु द्वयं कार्यं च भ-
 क्तितः ॥ ३२ ॥ अथ पद्मद्वयं वैक्षस्ति लोके दक्षपार्श्वके ॥ स्तने चैकं द्वयं बाहौ नाम सर्वत्र विन्यसेत् ॥ ३३ ॥ दक्षिणे तु भुजे बाहुं स्तने ख-
 द्गं च नंदकं ॥ तद्देये चर्मविभृया द्वासे शार्ङ्गमथालिखेत् ॥ ३४ ॥ श्रीवत्सां कं श्रियो वासं भावयेदक्षसव्ययोः ॥ एवं क्षत्रियविदुः शूद्रा-
 धारं ययुश्च मुद्रिकाः ॥ ३५ ॥ क्षत्रजाः क्षत्रियाचारा वैश्यजा वैश्यवत्तथा ॥ अनुलोमाश्च कुंडाद्या विप्रजाश्च तथैव हि ॥ ३६ ॥ प्रतिलो-
 माः स्त्रियाः सर्वा शूद्रवत्तिलकादिषु ॥ एवं वैष्णवचिह्नानि भावयित्वा निजात्मनि ॥ ३७ ॥ यः कुर्याद्वित्यकर्माणि कृत्वा विष्णौ त-
 थार्पयेत् ॥ तस्यैव सफलं जन्म मृतो विष्णुत्वमाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ यो यथा भावयेद्विष्णुं सर्वप्राणेश्वरं प्रभुं ॥ तथारूपमवाप्नोति की-
 टः पेशस्कृतो यथा ॥ ३९ ॥ सालोऽयं चैव सारूप्यं सायुज्यं च समीपतां ॥ लब्ध्वा विष्णुप्रसादेन मुक्तो नावर्तते पुनः ॥ ४० ॥ परेषां स

वि० २०
५१

रणं जन्म काले काले सवीक्ष्यते ॥ मोदमानो निशं लोके वैकुण्ठादौ निजेच्छया ॥ ४१ ॥ सामगायन्निजानंदं पूर्णानंदो हमित्यपि ॥
हावुहाव्वमृतस्याहं नाभिरित्युच्चकैर्गुणन् ॥ ४२ ॥ आस्ते शाश्वतलोकेषु वैष्णवेषु सदैव हि ॥ नार्योयाः पतिपत्न्यस्यु स्ता अपि स्वपतिं
सदा ॥ ४३ ॥ विष्णुभावनयार्चित्वा स्वीयं शीलमुपाश्रितः ॥ यथा योगं तथान्येषां चित्तसाधनतत्परा ॥ ४४ ॥ सापि स्वपतिना--
साकं लभते मुक्तिमुत्तमां ॥ पत्यौ मृते स्वयंगच्छे तेन साकं तु पंचतां ॥ ४५ ॥ धर्म एषा परो नार्या स्तदभावे जितेन्द्रिया ॥ कृद्धोपवासनि-
यमं प्रदक्षिणनमस्कृतैः ॥ ४६ ॥ तपोभिरन्यैरात्मानं शोषयित्वा र्वयेद्वरिं ॥ कंचुकीकंठसूत्राभ्यां कवर्यभ्यंगभूषणैः ॥ ४७ ॥ तांबू-
लां जनगंधाद्यै रन्यैः शृंगारभूषणैः ॥ उद्भिन्नतानि खिलैर्भोगैः शौचाचाररताः सदा ॥ ४८ ॥ देवसेवापसानित्यं सती ब्राह्मणपूजका ॥
दीक्षिता वैष्णवान्मंत्रां स्वयोग्यान्ध्यानपूर्वकं ॥ ४९ ॥ जपं तीलभते पुण्यं यतिनो वैष्णवा यथा ॥ स्वस्ववर्णाश्रमाचारै र्नरैर्योषिद्भि-
रेव वा ॥ ५० ॥ ब्राह्मणादिश्वपाकांतैः प्रतिलोमानुलोमभिः ॥ कुंडाद्यैर्गोलकैर्वापि वैदिकेस्तान्त्रिकैरपि ॥ ५१ ॥ नामकीर्तनमुख्यै-
श्च यज्ञैर्दानैश्च शक्तैः ॥ यथाधिकारमन्यैश्च बन्धिशुभ्रूषणादिभिः ॥ ५२ ॥ सत्कर्मभिस्तथाचान्यै स्तोषणीयोरमापतिः ॥ एष ए-
व परोपमां वैष्णवानामनुत्तमः ॥ ५३ ॥ सांगं वाप्यंगहीनं वा विष्णुमुद्दिश्य कर्मयत् ॥ तदनंतफलं प्रोक्तं तस्यापायो न विद्यते ॥
॥ ५४ ॥ शनैर्वैराग्यमापन्नो धनपुत्रगृहादिषु ॥ अपि कर्माणिसंकोच्य विष्णोः श्रवणमाचरेत् ॥ ५५ ॥ श्रुतार्थभावयेच्चित्ते भक्त्या

५१

अ० २७

ना श्री

५१

GDF

ध्यानपरायणः ॥ अतिपक्ककषायोसौ क्षीणपापःशनैःशनैः ॥ ५६ ॥ अनेकजन्मसंसिद्धो लभतेब्रह्मदर्शनं ॥ पुण्यपापेविधूयाथ
 क्रियमाणैर्नलेपभाक् ॥ ५७ ॥ भोगैःप्रारब्धनाशेच त्यक्तलिंगोब्रजेत्परिं ॥ तादृशंतत्फलंलब्ध्वा म्रियतेजायतेनसः ॥ ५८ ॥
 ॥ स्वानंदतृप्तालोकेषु वैष्णवेषुसमोदते ॥ योद्वेष्टिकेशवंमूढो भक्तंवातस्यकर्हीचित् ॥ ५९ ॥ सचिरंनरकेघोरे पचतेनात्रसंशयः ॥
 यःसदैवाचरेद्द्वेषं विष्णोःसर्वेश्वरस्यहि ॥ ६० ॥ सपतत्यंधतामिस्रे ततोनावर्ततेपुनः ॥ इतिप्राधान्यतोविप्राः धर्मावैष्णवसंम-
 ताः ॥ ६१ ॥ संक्षेपतोमवाख्याता यैर्मुक्तोजायतेनरः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्यो नानाधर्माःपृथक्पृथक् ॥ ६२ ॥ विज्ञेयानहिते-
 वक्तुं शक्यंतेह्यल्पकालतः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ज्ञात्वातस्यमतंसर्वे वसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ बद्धभावामपिदृढं नत्वातंजग्मु-
 राश्रमान् ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये मन्वंतरानुवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ चतुर्थस्तापसोनाम्ना त्युत्तमस्यानुजोमनुः ॥ स्वयमेवहियोविष्णु लीलया मनुतांगतः ॥ १ ॥ तस्येमेतन
 याजाता वृषाख्यात्यादयोदश ॥ नासत्योविशिखोनाम्ना प्राप्तोऽद्रपदसुराः ॥ २ ॥ हरिर्वीरादयस्तत्र विधूतेस्तनयास्तुते ॥ तए-
 ववैधृतानाम धृतावेदास्तुयैस्तदा ॥ ३ ॥ हरिमेधाऋषिर्नाम तस्यस्त्रीहरिणीसति ॥ तस्यांजज्ञेहरिःसाक्षा दहमेवसुरेश्वरः ॥ ४ ॥

वि० २०
५२

१२५

हूहूहाहाभिधोदेव गंधर्वोदेवलमुनिं ॥ ध्यानस्थितं विलोक्यैतं गंगातीरेयतंद्रियं ॥ ५ ॥ तत्रहाहागजोभूत्वा भीषयामासतंमुनिं ॥
हूहूनाक्रंवपुःकृत्वा जलस्थोभीषयञ्चतं ॥ ६ ॥ एतच्चोभयतस्तौतु क्रूरशब्दैश्चफूत्कृतैः ॥ असिंचतांजलश्चापि मुनिर्ध्यानच्युतोभ-
वत् ॥ ७ ॥ गजं दृष्ट्वाविशतोये तत्रनक्रेणभीषितः ॥ जीवसंशयमापन्नो मुनिःस्थूलमुपागतः ॥ ८ ॥ दुद्राववेगतोयाव चतोदधे
गजश्चतं ॥ धृत्वाब्रह्मवधाद्गीतो लालयामासशुंडया ॥ ९ ॥ उपर्यधस्ताद्दुशो नीत्वानीत्वाव्यलोडयत् ॥ तावदध्यौमुनिस्तौतु
ज्ञात्वानक्रंशशापसः ॥ १० ॥ ॥ देवलउवाच ॥ ॥ यतस्त्वंनक्ररूपेण हूहूभीषितवानसि ॥ नक्रएव न संदेह श्विरंभुविभविष्य-
सि ॥ ११ ॥ अरेहाहास्त्वयायस्मा ह्मालितोगजरूपिणा ॥ भीषितश्चापितेनत्वं राजेंद्रद्युम्ननामकः ॥ १२ ॥ भूत्वाद्रविडदेशीयो
विष्णुभक्तिपरायणः ॥ तत्राप्यवज्ञायमुनिं गजत्वेशापमाप्स्यसि ॥ १३ ॥ भविष्यसि गजेंद्रस्त्वं महावनसमाश्रयः ॥ श्रीभगवानु-
वाच ॥ एवंतौशापमाकर्ण्य प्रसादायमुनिंमुहुः ॥ १४ ॥ प्रार्थयामासतुर्भूयः प्रणामशतपूर्वकं ॥ ततःप्रसादमापन्नो मुनिस्ताव-
भ्यभाषत ॥ १५ ॥ ॥ देवलउवाच ॥ ॥ यदास्याद्युवयोर्योगो देवात्सरासिकुत्राचित् ॥ तदैवभगवच्चक्र दारणात्तस्यदर्शनात् ॥
॥ १६ ॥ स्वस्वकर्मक्षयाच्चापि शापान्मोक्षमवाप्स्यथः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ततोभिवाद्यतौविप्रं जग्मतुर्वासवंप्रति ॥ १७ ॥
हाहानिवेदयामास तद्वृत्तमाखिलंस्वकं ॥ इंद्रोव्यगर्त्यायद्भूयो विप्रावज्ञानहेतुतः ॥ १८ ॥ जातस्तदैवहूहूसःत्रिकूटगिरिमध्यतः ॥

अ० २८

स्थ

५२

SCDF

५२

सरसिकापिनक्रोभू त्थोहंद्रद्युन्नतांगतः ॥ १९ ॥ सतुमद्रक्तिमानास सदाविप्रार्चनेरतः ॥ मन्मुखंभावयित्वाता^न सतोषयदहर्नि-
शं ॥ २० ॥ सदातेभ्योमत्कथानां श्रवणंकृतवान्नृपः ॥ एकदातद्रुहंजग्मु लीलयामुनिपुंगवाः ॥ २१ ॥ भृग्वाद्याश्चोखसना दी-
प्ताग्रयइवापरे ॥ पूजयामासतान्भक्त्या तान्मुनीन्सन्तुष्टोत्तमः ॥ २२ ॥ वरासनस्थितांस्तांस्तू पूजासंतुष्टमानसान् ॥ पष्टच्छवि-
विधानर्थान् यान्ज्ञात्वासर्वविद्भवेत् ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तेकेर्थास्तेनयेष्टष्टा भृग्वादींस्तान्वदस्वमे ॥ एषांश्रवणतोयाति न-
रःसर्वज्ञतांक्षणात् ॥ २४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेकथयिष्यामि संवादंपरमाद्भुतं ॥ परावराखिलंज्ञान हेतुमज्ञाननाशनं ॥
॥ २५ ॥ नानाविधेऽबिहार्थेषु श्रुतेषुद्विजमुख्यतः ॥ संशयंप्राप्यनृपतिः भृग्वादीनन्वष्टच्छत ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये
इंद्रद्युन्नोपाख्यानं नाम अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

तान् अतो
यत्

स्थ

DF

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ राजोवाच ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारा त्रियतिंज्ञानमावृतिं ॥ बंधमोक्षंचविश्वस्य करोत्येवसदाहरिः ॥
॥ १ ॥ इतिश्रुतंमयाविप्रा बहुशोबहुधाबहु ॥ नतृप्यतितथाप्यत्र मनःसंशयितंहिनः ॥ २ ॥ भवंतोहिमहाप्राज्ञाः सदातत्त्वविवे-
किनः ॥ अटंतिभगवत्तत्त्व प्रकाशायैवकेवलं ॥ ३ ॥ सदासंतुष्टमनसां निरीहाणांसतामिह ॥ अनुग्रहायैवभवेत् प्रवृत्तिर्मग्नचे-

तसां ॥ ४ ॥ सदैव स्वादने पाने व्यवस्ये व्यसनेषु च ॥ नानाविधेषु चार्थेषु धनसंप्राप्तिहेतुषु ॥ ५ ॥ प्रायो निसाशाः साशाश्च कदाचि-
 त्कचिदेव हि ॥ विक्षिप्तचित्तानो कुर्यु रात्मतत्त्वविवेचनं ॥ ६ ॥ कथं तेत्यक्तसद्वृत्ताः सुखं रात्रिषु शरते ॥ मरणांतरितायेषां भावि-
 न्यो हि महापदः ॥ ७ ॥ प्रायेण मैथुनादेव जीवसृष्टिर्विलोक्यते ॥ जलभूबीजसंयोगा त्स्त्रावरोत्पत्तिरीक्ष्यते ॥ ८ ॥ स्थितिसंहा-
 रनियति ज्ञानाय खिलमेव यत् ॥ लोकस्य लोकतो लोके मुक्तः कोपि न दृश्यते ॥ ९ ॥ निश्चेतुं तत्कथं शक्यं जन्माद्यस्य ततो हरेः ॥
 न हरिर्दृश्यते कापि तस्मान्नानाविधं कथं ॥ १० ॥ सृष्ट्यादिलोक्यते लोके न त्वय कस्मादनेकधा ॥ नानाव्यापारसंसक्ताः कथं नाने-
 ह जातयः ॥ ११ ॥ एषां व्यापारतो लोके जगत्सृष्ट्यादिवीक्ष्यते ॥ हलकालयुगादीनां तुरीव्यो मादिनामपि ॥ १२ ॥ कुलालच-
 क्कदंडादे रभावे हि कथं नृणां ॥ अन्नाच्छादनलाभस्या दन्यन्नानाविधं कथं ॥ १३ ॥ भोगार्थजातं लभ्येत नानाशिल्पकरैर्विना ॥
 शिल्पान्यपि कथं लोके प्रथितानि गुरुं विना ॥ १४ ॥ कथं बंधः कथं मोक्षः कथं जीवः कथं गतिः ॥ कथं कर्मैति विद्वांसः कृपया वक्तुमर्ह-
 थ ॥ १५ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ अटतामि ह लोके नो न दृष्टस्त्वादृशो नरः ॥ यः पृच्छेदपितृवार्थां न्निमुतत्त्वविवेचकः ॥ १६ ॥
 वानुदेव कथाप्रश्नः पुरुषांश्चीन्पुनरिति हि ॥ वक्तारं पृच्छकं श्रोतॄन् स्तत्पादसलिलं यथा ॥ १७ ॥ मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सि-
 त्थये ॥ यततामपि सित्थानां कश्चित्तं वेत्ति तत्त्वतः ॥ १८ ॥ सत्यमेव त्वया प्रोक्तं दृश्यते लोकतो मिथः ॥ चराचरस्य सृष्ट्यादि कर्म-

ककहरिःप्रभुः ॥ १९ ॥ तथापिफलवैचित्र्या दस्वातंज्याच्चदेहिनां ॥ सदागमाच्चविज्ञेयं कर्मजीवेश्वरादिकं ॥ २० ॥ पदंतत्परमं
 विष्णोः सदापश्यंतिसूरयः ॥ हेतुभिःपारतंज्याद्यै दिविचक्षुरिवाततं ॥ २१ ॥ नहीदंप्रसरच्चक्षु दिविसूर्यादिदर्शने ॥ विलोक्य-
 तेनसंसृष्ट मर्थज्ञानक्षमंभवेत् ॥ २२ ॥ अतःसूर्यादिवस्तूनां ज्ञानात्स्याच्चक्षुषोदिवि ॥ प्रसारइतितद्वच्च पारतंज्यादिहेतुभिः ॥
 ॥ २३ ॥ विज्ञेयःपरमोविष्णु स्तस्यैवश्रवणेनच ॥ मननाध्यानतश्चापि तुष्टःसाक्षाद्भवेत्क्रमात् ॥ २४ ॥ यैःसाक्षात्सकृतोविष्णु
 र्जागृवांसोहितेस्मृताः ॥ यत्रसुप्तंजगत्सर्वं तत्रजागरिताहिते ॥ २५ ॥ विशेषेणप्रकृष्टत्वा द्विप्रास्तेहिदयालवः ॥ शुश्रूषुभ्रदधाने-
 भ्यो ब्रह्मदीपंप्रकुर्वते ॥ २६ ॥ शुश्रूषबोधनादीनां व्यवहारात्थरिस्तुतेः ॥ मन्युदोषादिराहित्या त्ज्ञेयास्तेचविमन्यवः ॥ २७ ॥
 ॥ अचेतनानांभूतानां नराशिश्चित्त्वमाप्नुयात् ॥ राशीकरणमप्येषां दृश्यतेचेतनेच्छया ॥ २८ ॥ नहितंतुमृदादीनां चेतनेच्छांवि-
 नाकचित् ॥ पटादिनिर्मितिर्दृष्टा देहेन्यश्चेतनस्ततः ॥ २९ ॥ अतएवहिदेहेस्मि न्यथावच्चायवस्थिते ॥ सहसाजायतेचेष्टा हा-
 निस्तस्मान्मृतस्त्विति ॥ ३० ॥ जायतेव्यवहारोत्र तस्मादन्योस्तिचेतनः ॥ येनस्थितेनदेहेस्मिन् जीवतीतिचकथ्यते ॥ ३१ ॥
 योजानातिसुखंदुःखं तत्थेतुज्ञानतश्चयः ॥ प्रवृत्तिंवनिवृत्तिंच त्याद्याचरतिसर्वदा ॥ ३२ ॥ मृदादिजडवस्तूनां नैतत्संभवमर्ह-
 ति ॥ पटादौदर्शनाभावा तस्माज्जीवोन्यउच्यते ॥ ३३ ॥ सोपिनस्वेच्छयादेहं नाप्नुतेनात्रतिष्ठति ॥ स्वयंमुंचतिनैवामुं किंतु-

चि० र०
५४

सर्वपरेच्छया ॥ ३४ ॥ यः परः स हरिः सर्व कर्ता तदनुमीयते ॥ न हि रे तो रजो योग मात्रा ज्जायंति जंतवः ॥ ३५ ॥ योग एवाप्यसं-
भाव्य ईश्वरेच्छां विना सदा ॥ कचिदुत्पद्यते किंचिद्गोमयादेर्यथा क्रिमिः ॥ ३६ ॥ तत्रापि वृश्चिकादीनां प्रभवो नैकधेक्ष्यते ॥ उप्त-
मप्यत्रयत्किंचिन्नप्ररोहति चांकुरं ॥ ३७ ॥ अनुप्तं जायते कापि तच्च नानाविधं पुनः ॥ न हि स्वश्वासमोक्षेऽपि जीवस्वातंत्र्यमीक्ष्य-
ते ॥ ३८ ॥ तस्मादस्तीश्वरः कोऽपि यतः सृष्ट्यादिचास्य हि ॥ प्रत्यक्षेणानुमानेन शब्देनापि प्रजायते ॥ ३९ ॥ निर्दोषेणार्थवि-
ज्ञानं सदोषेण विपर्ययः ॥ संशयोऽपि जायते प्रवृत्तिश्च निवर्तते ॥ ४० ॥ ज्ञानादेव भवेन्ऋणां ज्ञाने तद्यत्नमाचरेत् ॥ मितं प्रत्यक्ष-
तो वेत्ति मितं वेत्यनुमानतः ॥ ४१ ॥ सदागमेन सर्वज्ञो जायते मानवो ध्रुवं ॥ वेदाश्च पंचरात्राणि प्रमाणं मुख्यमीरितं ॥ ४२ ॥
अविरुद्धानि यान्येषां पुराणानि च कानिचित् ॥ भारतादीनि चान्यानि प्रमाणानीति वैविदुः ॥ ४३ ॥ यदुक्तमत्र कर्तव्यं तत्कृत्वा-
पुण्यवान् भवेत् ॥ निषिद्धं चेत्कृतं तेन पापवान् जायते ध्रुवं ॥ ४४ ॥ यत्सम्यगितिलोकेऽस्मिन् तत्पुण्यफलं स्मृतं ॥ यदसम्यक् च-
पापस्य फलं तदवधार्यतां ॥ ४५ ॥ तद्वैचित्र्यात्फलेऽपि स्याद्वैचित्र्यं लोकदृष्टितः ॥ परं सम्यक् सुखं लोके ततोऽनिष्टस्य कारणं ॥
॥ ४६ ॥ असम्यक् परमं दुःखं तत्साधनवशादिह ॥ इष्टतानिष्टतालोके तस्मात्पुण्यं सदाचरेत् ॥ ४७ ॥ केवलं न हि कर्मैव जडत्वा-
त्फलदं भवेत् ॥ स्वतंत्रं चेतनस्तस्मादीश्वरस्याप्यपेक्ष्यते ॥ ४८ ॥ सोऽपि वैषम्ये नैर्घृण्य पारिहाराय केवलं ॥ स्वतंत्रोऽपि समर्थोऽपि

५५

अ० २९

वा

५४

DF

कर्मादिकमपेक्ष्यते ॥ ४९ ॥ अनादिकालतस्त्वेवं संकल्पात्तस्यचोदनात् ॥ नहि स्वातंत्र्यभंगोत्र शङ्कनीयः कदाचन ॥ ५० ॥ अन्यथा तत्र निर्दोषे दोषास्युर्नैर्घृणादयः ॥ नहि धावनगृहे स्वीयो जायते चार्थलाभवान् ॥ ५१ ॥ धनिनो धेयदाधावे तदैव फलभाग्भवेत् ॥ नहि चौर्ये पारदार्ये कर्मचान्यच्च पातकं ॥ ५२ ॥ जडत्वाद्दण्डने शक्तं कुरुते दण्डमोक्षरः ॥ लोकेऽपि भृतकं स्वीयं धनिकः कार्यकारकं ॥ ५३ ॥ धनेन तोषयेन्नान्यं निहन्ति चरिपुंनिजं ॥ कर्मानुसारी फलदो लोके सम इतीर्यते ॥ ५४ ॥ तत्रैव रज्यते लोको विषमे च विरज्यते ॥ सर्वस्वामी हरिस्तेन कथं वैषम्यमर्हति ॥ ५५ ॥ श्रुतिस्मृतीतु तस्याज्ञे तत्रोक्तं पुण्यमाचरेत् ॥ अर्पयेत्तत्परैर्भक्त्या संतुष्टः फलदो भवेत् ॥ ५६ ॥ अनर्पितं वृथा याति यथोक्तं बीजमूपरे ॥ एवमेकचित्तं राजन् देहजीवेश निर्णयः ॥ संक्षेपात्कर्मनिर्णीति रन्यदाख्यामितच्छृणु ॥ ५८ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये इंद्रद्युम्नभृगुसंवादे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ भृगुरुवाच ॥ स्वतंत्रः परमो विष्णु र्माया तस्यांगसंगिनी ॥ ब्रह्मा प्राणश्च सचिवौ सर्वकर्मसु तत्प्रियौ ॥ १ ॥ त्रिविधा हं कृतिः साक्षाद्द्रोपि सचिवः स्मृतः ॥ मनसोधिपतिः शक्रो र्काया इन्द्रियदेवताः ॥ २ ॥ एवमेव हि कल्याद्याः सर्वदेहिषु संस्थिताः ॥ ब्रह्मवच्चकलिस्तेषां विष्णो हं कृतिः स्मृतः ॥ ३ ॥ मधुकैटभमुख्याश्च शंकराद्या मनोधिगाः ॥ अन्येऽपि देवदेव्याः

वि० २०
५५

स्तु तत्तर्दिन्द्रियमानिनः ॥ ४ ॥ स्वतंत्रोपिहरिःसृष्टौ स्वस्वातंत्र्यमनेकधा ॥ विभज्यादाचृपइव सर्वकार्येषुलीलया ॥ ५ ॥ तत्त-
त्स्वातंत्र्ययोगेन फलभाक्सप्रजायते ॥ स्वस्वातंत्र्यचतुर्थांशं दशधाठ्यभजत्परिः ॥ ६ ॥ पादोनपंचकंप्राणे सपादंब्रह्मणेददौ ॥
द्वितीयेतुचर्थांशे दशयैवविभाजिते ॥ ७ ॥ द्वावेवांशावहंकारे सार्धैकंचित्तदैवते ॥ भगवान्प्रददाविंद्रे एकमेत्वद्रियाधिपे ॥ ८ ॥
एवमेवददौजीवे दैत्येभ्यःसार्धचातुरान् ॥ अथद्वौतुतुरीयांशौ स्वातंत्र्यस्यावशेषितौ ॥ ९ ॥ तौविधायत्रिधात्र्यंशं मायायैप्रददौ-
स्वयं ॥ शेषभागद्वयंस्वस्मिन् स्थापयेत्सनिजेच्छया ॥ १० ॥ यादंद्रियेनयत्कुर्वन्पुण्यंपापंचदृश्यते ॥ तस्यतत्तत्स्वतंत्रत्वात्फल-
भाजोखिलाहिते ॥ ११ ॥ गृण्हातिहिहरिःपुण्यं पापंभस्मीकरोतिच ॥ स्वस्यचद्रोहिणःकिंचि त्पापांशंप्रददातिसः ॥ १२ ॥ तथै-
वनिजभक्तानां ब्रह्मादीनांचयेद्रुहः ॥ तेभ्यएवहितत्पाप विभागंप्रददत्यजः ॥ १३ ॥ पापकर्मणियेपिस्थुः सहायाःपापरूपि-
णः ॥ यथापराधंतेभ्योपि पापानांविभजत्यसौ ॥ १४ ॥ दैत्यभागगतंपुण्यं तथाभागंददातिच ॥ पुण्यकर्मसहायाये तेषामधच-
येनराः ॥ १५ ॥ दैत्यनिंदानि कुर्वति तेपितत्पापभागिनः ॥ एवंपुण्यस्यपापस्य चत्वारिंशत्तमंलवं ॥ १६ ॥ प्राप्नोतिजीवस्तेनैव
पूर्णोयंभवतिध्रुवं ॥ अल्पशक्तित्वतोत्पंच पुण्यंपापंप्रजायते ॥ १७ ॥ स्वयोग्यंजलमादत्ते समुद्रादुत्थृतोघटः ॥ तावतैवभवेत्पूर्णः
एवमत्रनिदर्शनं ॥ १८ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

अ० ३०

एकमेवतु
इन्द्रियाधिपे

५५

DF

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ भृगु उवाच ॥ ससर्ज भगवानादौ वैराजो निजदेहतः ॥ मुखतः ब्राह्मणं बाहोः क्षत्रियं वैश्यमूरतः ॥ १ ॥
 पादाच्छूद्रं स्त्रियस्तेषां वामभागान्मुखादितः ॥ शुक्लवर्णो भवेद्विप्रः गूढो भूत्कृष्णवर्णकः ॥ २ ॥ क्षत्रियः प्रायशः शुक्लः कृष्णः प्रायेण
 विट्स्मृतः ॥ ब्राह्मणः सर्वतः श्रेष्ठः स्तुर्याशस्तस्य बाहुजः ॥ ३ ॥ वैश्यस्तत्पंचमांशश्च शूद्रस्तत्षष्ठकांशकः ॥ ब्राह्मणो मुखजात-
 त्वात् मुखकर्माणितस्य तु ॥ ४ ॥ तत्र दृष्टफलान्यस्य जीविकान्या नित्यानि तु ॥ स्युः पुण्यजनकान्येव बाहुकर्माच बाहुजः ॥ ५ ॥
 जघन्यकर्मा वैश्यस्या त्सेवाकर्माच पादजः ॥ एतेषामानुलोम्येन प्रतिलोम्येन सृष्टिषु ॥ ६ ॥ बहवो जातयो जाताः नानाशिल्पेषु-
 नैपुणाः ॥ नानाविद्याधराश्चान्या विश्ववृत्तिप्रवर्तकाः ॥ ७ ॥ प्रतिलोमेन ते न्यूनाः तदाधिक्येन लोमकः ॥ ब्राह्मणस्य त्रयः पुत्रा-
 स्त्रिवर्णेष्वनुलोमजाः ॥ ८ ॥ गूढस्य च त्रयः पुत्रास्त्रैवर्ण्ये प्रतिलोमजाः ॥ त्रयस्त्रयः क्षत्रविशो प्रतिलोमानुलोमजाः ॥ ९ ॥ एवं द्वा-
 दशवर्णानां पुत्रा एकैकशस्तुते ॥ चातुर्वर्ण्ये प्रसूयंते चतुरश्वतुरःसुतान् ॥ १० ॥ ते च त्वारिंशदष्टौ च पूर्वैर्द्वादशभिः सह ॥ चातुर्व-
 र्ण्येन संयुक्ता चतुःषष्टिर्हि जातयः ॥ ११ ॥ तत्राद्यानुचतुर्वर्णा द्वादशस्युर्द्वितीयकाः ॥ अन्ये तृतीयास्तेभ्यो न्ये चतुर्थाद्यास्तदुद्भ-
 वाः ॥ १२ ॥ अमृते जारजः कुंडो मृते भर्तारिगोलकः ॥ षोडशाद्याद्वितीयाश्च कुंडगोलकसंयुताः ॥ १३ ॥ जातयोऽष्टादशग्राह्य-
 न्याः संकरजातयः ॥ जातोनांतु पुनः षष्ठे मिथ कन्यासु संगताः ॥ १४ ॥ प्रतिकन्याप्रजनना ज्जातयस्युः पुनस्ततः ॥ तत्तज्जाति-

वि० २०
५६

कर्कन्यासु तत्तज्जातीयपूरुषैः ॥ १५ ॥ चतुर्थाःपंचमाःषष्ठा इत्यनंताहिजातयः ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्या वैदिकेष्वधिकारिणः ॥
॥ १६ ॥ शूद्रास्तत्रानधिकृता स्तथैवप्रतिलोमिनः ॥ अनुलोमिषुयत्रस्या ऋद्रवर्णस्यसंक्रमः ॥ १७ ॥ मातृतःपितृतोवापि सा-
क्षाद्वातस्तोपिवा ॥ तेषामपिभवेन्नैव वैदिकेष्वधिकारिता ॥ १८ ॥ अन्येषामनुलोमानां पितृवद्वैदिकाःक्रियाः ॥ वेदाधिकारिपि-
तृतो येजाताःप्रतिलोमिनः ॥ १९ ॥ अवैदिकैस्तुमंत्रैस्ते संस्कार्याःपितृजातिवत् ॥ व्यावृत्तिप्रणवैर्हीना गायत्रीवैष्णवैर्द्विजैः ॥
॥ २० ॥ तेषांसमुपदेष्टव्या तदन्येनामजापकाः ॥ यावदंशैर्भवेन्यूना जननीपितृजातितः ॥ २१ ॥ चतुर्थांशास्तुतेभक्ता स्तत्रां-
शैस्त्रिभिरुनितः ॥ पितृजातेर्भवेन्मातु रेकांशेनाधिकःसुतः ॥ २२ ॥ यावद्गुणैर्भवेन्मातृ जातिर्जनकतोधिका ॥ तावद्भिरंशैर्जनक
जातितोन्यूनतःसुतः ॥ २३ ॥ कर्णस्पृशेदशन्यूने विंशन्यूनेजलंस्पृशेत् ॥ पृष्ठेपष्टिलवन्यूने द्विराचम्यविशुद्ध्यति ॥ २४ ॥ श-
ताधिकोनेस्त्रात्रैव सहस्रन्यूनकेमृदा ॥ स्नानंकुर्यात्तदधिके पंचगव्याशनंस्मृतं ॥ २५ ॥ एषानंज्ञायतेमातुः पितृजातिर्विनिर्ण-
यः ॥ संकीर्णस्तेहिविज्ञेया स्तदालापमपित्यजेत् ॥ २६ ॥ तत्तद्वृष्टौकर्णसंस्पर्शः आलापजलमाचमेत् ॥ स्पर्शसवाससस्नानं पंच
गव्याशनाश्लुचिः ॥ २७ ॥ राजोवाच ॥ पूर्वोक्तविधिनाकेचि ज्ञायतेवैश्यतोधिकाः ॥ प्रतिलोमाअपिकथं वैदिकेनधिकारि-
णः ॥ २८ ॥ भृगुरुवाच ॥ द्विजस्त्रीणामिवैतेषां वैश्याधिक्येपिसर्वथा ॥ वचनादधिकारोनो जातोदोषोऽत्रांशस्यते ॥ २९ ॥ वै

56

अ० ३१

वैष्णवैः

५६

SCDF

५६
 दिकेभ्यस्तुयेजाताः कुंडावागोलका अपि ॥ आनुलोम्येन तेपि स्युः पितृजातिक्रियाकराः ॥ ३० ॥ संस्कार्या वैदिकैर्मन्त्रैर्वेदाध्ययन
 वर्जिताः ॥ अवैदिकेषु शास्त्रेषु द्वेयास्तदधिकारिता ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणेभ्योपि जातीनां कुंडादीनां प्रतिग्रहे ॥ अध्यापने याजने च ना-
 धिकारः प्रकीर्तितः ॥ ३२ ॥ ज्योतिषे वैदिके गाने शिवादीनां च पूजने ॥ अधिकारस्तथावृत्त्या तेषां जीवनमरितं ॥ ३३ ॥ प्रतिलो-
 मिषु सर्वेषु वैश्यान्यूनेषु कुंडता ॥ नैव गोलकता वापि तदाधिक्ये नुलोमिवत् ॥ ३४ ॥ यथानुलोमिकुंडादौ संस्कृतिः पितृजातिव-
 त् ॥ वैश्याधिकेभ्यः कुंडादि जन्मिमां पितृवत्क्रियाः ॥ ३५ ॥ वेदाध्ययनहीनानां जातीनामुपनायने ॥ न कालनियमावस्था नैवा-
 तिनियमा अपि ॥ ३६ ॥ स्वस्ववृत्तिकरी विद्याध्ययनाध्यापनानितु ॥ कर्तव्यानि न दोषोत्र तथा वैदिककर्मसु ॥ ३७ ॥ ब्रह्मचर्यं च
 गार्हस्थ्यं वानप्रस्थं परिव्रजिः ॥ चत्वार आश्रमात्येते प्रोक्ता वैदाधिकारिणां ॥ ३८ ॥ सपादाधिकता द्वेया गृहस्था ब्रह्मचारिणो ॥
 तथा ततोधिको वन्यस्तथा तस्माच्च नैष्ठिकः ॥ ३९ ॥ यतिः सार्धाधिकस्तस्माच्च नैष्ठिकब्रह्मचारिणः ॥ येतूपनीत्यधिकृता न वेदेष्वधि-
 कारिणः ॥ ४० ॥ आश्रमद्वितयं तेषां मायमेव प्रकीर्तितं ॥ नैष्ठिक्यं चापि वानस्थं तेषां पाक्षिकमिष्यते ॥ ४१ ॥ पारिव्रज्यं तु नै-
 तेषां प्रणवानधिकारिता ॥ येनोपनीत्यधिकृता तथा संकरजातयः ॥ ४२ ॥ गार्हस्थ्यमेव तेषां स्यान्नामजाप्येधिकारिता ॥ वैदि-
 का उपनीता स्युः द्विजादिति हि कीर्तिताः ॥ ४३ ॥ मातृतः प्रथमं जन्म गायत्र्याश्च द्वितीयकं ॥ अतो द्विजत्वमेतेषां ते हि वेदाधिकारि-

वि० २०
५७

अस्तेयं

णः ॥ ४४ ॥ येतूपनीतिहीनास्ते विज्ञेया एकजातयः ॥ येतुपौराणिकैर्मन्त्रै रुपनीताः कथंचन ॥ ४५ ॥ तेमिश्रा इति विज्ञेया पुरा-
णागमवेदिनः ॥ एकजातिषु गूढोऽनः सहस्रं यावदंशकः ॥ ४६ ॥ इतिहासपुराणेषु स्मृतिष्वगमैर्नैर्षु च ॥ विप्रालूवणमात्रेऽस्या द-
धिकारो न चान्यथा ॥ ४७ ॥ अथ ये स्युस्ततो न्यूना स्तेषां मानुषनिर्मिते ॥ कथागाथापद्यकादौ भगवन्माहिमांकिते ॥ ४८ ॥ ज्ञेया-
अधिकृतास्तेषां सुकृतं तत एव हि ॥ वेदस्याध्ययनं यागो द्विजानां धर्म ईरितः ॥ ४९ ॥ दानं हि सर्वजातीनां हरेर्नाम्नां च कीर्तनं ॥
स्नानं नमस्कृतियात्रा दयास्तेयं प्रदक्षिणाः ॥ ५० ॥ स्वभर्तृनियतिस्त्रीणां स्वदारनियतिर्नृणां ॥ एते प्रायेण संप्रोक्ता धर्माः साधारणा-
इति ॥ ५१ ॥ प्रतिग्रहो ध्यापनं च याजनं दूत्यमेव च ॥ विप्राणां जीविकोत्तत्र दूत्यं पाक्षिकमिष्यते ॥ ५२ ॥ प्रतिगृहादौ नान्येषां
मधिकारस्त्रिकेकचित् ॥ विप्रक्षत्रियमध्यस्थाः कथंचिदधिकारिणः ॥ ५३ ॥ युत्थं हि क्षत्रिये मुख्यं स्थमातंगवाजिनां ॥ रक्षणानि-
क्रियानाना सारध्याद्यापदि स्मृतं ॥ ५४ ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यं नानाकर्मसुकौशलं ॥ विदशूद्रजीविकाप्रोक्ता शूद्रे तु द्विजसेवनं ॥
॥ ५५ ॥ स्ववृत्त्यासेवनं क्षत्रे क्षत्रस्य न निषिध्यते ॥ नीचसेवा तु सर्वेषां निंदिता परिकीर्तिता ॥ ५६ ॥ आपद्यपि च कष्टायां सन्निकृष्ट
स्य वृत्तिभिः ॥ सर्वेऽपि जीवनं कुर्युर्नापि कष्टस्य सेवनं ॥ ५७ ॥ अनुलोमविलोमानां मातुर्वाजनकस्य वा ॥ जातेर्दृष्टिर्भवेद्दृष्टि र्य-
थासंभवमेव हि ॥ ५८ ॥ अतः सर्वप्रपंचस्य जायते जीवनं मिथः ॥ तत्तद्वृत्तेरनुष्ठाना दंधपंगुसमाजवत् ॥ ५९ ॥ तेन नानाविध-

अ० ३१
आगमेषु च
विप्रात्
श्रवणमात्रे
स्यात्

५७

५७

द्रव्य समुत्पत्तेर्नरादिनां ॥ जायते भोगसंपत्तिः जीविकाप्यखिलस्य च ॥ ६० ॥ स्वस्ववृत्त्यानापदिस्या त्सन्निकृष्टस्य चापदि ॥ तद-
नंतरवृत्त्या च महापदि च जीविका ॥ ६१ ॥ आद्यद्वितीयजातीयान् जीवानेव स्वरूपतः ॥ सृष्ट्वा तानेव सृष्ट्यादौ विश्वकर्मापि च-
स्वयं ॥ ६२ ॥ नानाशिल्पानि जीवानां जीवनार्थमशिक्षयत् ॥ जीविकाः कल्पयामास पूर्वोक्तविधिना ततः ॥ ६३ ॥ तृतीयाश्च च-
तुर्थाश्च पंचम्याद्याश्च जातयः ॥ सृष्ट्वा वेवं विमिश्रत्वा द्बृत्तिसांकर्यमापिरे ॥ ६४ ॥ (तंतुवायं कुलालाद्याः कर्मराहेमकारकाः ॥ प-
शोर्विशसका ये च वैष्णवास्त्रायुशोधकाः ॥ ६५ ॥ विष्णुमूत्रहारका व्याधा श्वपाकाश्चर्मशोधकाः ॥ ग्राम्यारण्यविभेदेन किराताः श-
बरादयः ॥ ६६ ॥ पुल्कसाश्च पुलिंदाश्च पुष्कलाम्लेजजातयः ॥ किरातेषु निषादाश्च मत्स्यादामांसजीविनः ॥ ६७ ॥ केचिद्द्वयफ-
लाहारा ग्राम्या अपि तु केचन ॥ स्तेयैर्नानाविधैरेतैः प्रायो जीवनकारिणः ॥ ६८ ॥ शांताः स्युः प्रबले राज्ञि प्रबलाः निर्बले नृपे ॥ इ-
तिते कथितो राजन् लोके जीवनहेतवः ॥ ६९ ॥ तथोपद्रावकाश्चापि नानाजातिविभेदतः ॥ शुल्बतातारतम्यं च प्याश्रमाणां प्रसंग-
तः ॥ ७० ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये इंद्रद्युम्नभृगुसंवादे जातिविवेको नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ राजोवाच ॥ नानासंसारहेतूनां लिंगानां भेदेन नृणां ॥ जायते मोक्षसंपत्ति रित्यहं श्रुतवान्मुने ॥ १ ॥

वि० २०
५८

आद्यद्वितीयजातीय जीवा एव स्वरूपतः ॥ मुक्ताः किंनु प्रकुर्वन्ति पूर्णकामाः सदाहिते ॥ २ ॥ भृगुरुवाच ॥ ब्राह्मणाद्याश्चतुर्वर्णा आ-
द्यापेरिकीर्तिताः ॥ मूर्धावसिक्तसूताद्या अनुलोमविलोमिनः ॥ ३ ॥ द्वितीयाद्वादशैवंस्यु नृपषोडशजातयः ॥ एतज्जातीययो-
षाभिः स्वायाभिः सर्वदैवतु ॥ ४ ॥ स्वरूपानंदमापन्ना मोदन्ते विष्णुसद्मसु ॥ वेदाधिकारिणस्तत्र वेदाद्यागमनिष्ठिताः ॥ ५ ॥ स्व-
भावादेव ते विष्णुं नानायागैर्यजन्ति ते ॥ अन्याधिकारिणो ये च स्वोचितैस्तमुपासते ॥ ६ ॥ निपुणा उत्तमेशिल्पे हैमिकाद्याः कुविं-
दकाः ॥ नानावाणिज्यकार्ये च रथ्यालंकारहेतवः ॥ ७ ॥ हरिप्रार्थित्यर्थमेव ते वैकुण्ठादौ स्वभावतः ॥ व्यवहारं प्रकुर्वन्ति स्वोचितैः पण्य-
कादिभिः ॥ ८ ॥ वृक्षादयः स्वरूपेण तेषु स्वेच्छादिचारिणः ॥ स्थाने स्थाने विमुञ्चन्ति फलपुष्पादिसंचयं ॥ ९ ॥ सात्विकान्येव ता-
न्ये ते जीवा भुञ्जन्ति लोभया ॥ नानोद्यानगताः केचि द्रव्यादालोकवर्तिनः ॥ १० ॥ रथैरश्वैर्गजाद्यैश्च यानैः क्रीडन्ति जातुचित् ॥ अ-
श्वाद्या अपि मुक्तास्ते सर्वे मोदिन एव हि ॥ ११ ॥ निंद्यास्तु वृत्तयस्तत्र न प्रवर्तन्ति कर्हिचित् ॥ तत्राधिकारिजात्यास्तु स्वोचितैर्नाममं-
त्रकैः ॥ १२ ॥ उपासते हरिं नित्यं दूरात्परिचरन्ति च ॥ स्वानंदमात्रपूर्णास्ते विज्ञेयमानुषोत्तमाः ॥ १३ ॥ जंबूद्वीपपतेराज्ञो दक्ष-
स्य सततं स्वतः ॥ स्वभस्त्रो पुत्रभृत्याद्यैः संभृतो वैरिवर्जितः ॥ १४ ॥ यस्तस्य यत्सुखं लोके मुक्ता विप्रस्यता दृशं ॥ तदन्यजातो विज्ञेयं
पूर्वोक्तेन क्रमेण तु ॥ १५ ॥ दीर्घवंशः पणवत्याऽशीतिवंशसु विस्तृतं ॥ क्षेत्रमित्युच्यते राजन् वंशस्यादशहस्तकः ॥ १६ ॥ यस्य-

५४

अ० ३२

५८

DF

स्यात्सुभुविक्षेत्रं स्वायत्तनिरुपद्रवं ॥ तृणानां तादृशानंदोऽस्तिस्मात्तु द्विगुणो मतः ॥ १७ ॥ ॐषधीनां च वल्लीनां गुल्मानां द्विगुणस्त-
 तः ॥ वृक्षास्तद्विगुणानंदास्तथैव क्षुद्रजंतवः ॥ १८ ॥ ततो द्विगुणिता नंदाः पक्षिणो जलजा अपि ॥ ततोऽपि द्विगुणाग्राम्याः पशव-
 श्च मृगा अपि ॥ १९ ॥ ततो द्विगुणिता अश्वास्ततो द्विगुणिता गजाः ॥ प्रतिलोमिषु हीनो यः स तच्छतगुणाधिकः ॥ २० ॥ ततो य-
 थाक्रमानंदा विज्ञेयामानुषोत्तमाः ॥ किंचित्किंचिन्मिथोऽप्येषां न्यूनताधिकता सुखे ॥ २१ ॥ मानुषानंदमारभ्य नृपगंधर्वदेव-
 ताः ॥ पितरो देवताभृत्या कर्मदेवाश्च तात्विकाः ॥ २२ ॥ वन्त्यादयश्च सूर्याद्या इन्द्रो माशिवेधसः ॥ क्रमात्स्युरधिकानंदा दशशः
 शतशस्तथा ॥ २३ ॥ सहस्रशोऽप्ययुतशो मुक्तिगा ब्रह्मणा सह ॥ तत्स्वामिकास्तदनुगाः स्वानंदपरिपूरिताः ॥ २४ ॥ वैकुण्ठादि-
 भुमोदंते तदा हरिपरायणाः ॥ एवंतामसजीवानां क्रमोदुःखे प्रकीर्तितः ॥ २५ ॥ एकरात्रनिराहारो निर्जलश्चापि यल्लभेत् ॥ दुःखं-
 तु तादृशं दुष्टे तृणजीवे प्रकीर्तितं ॥ २६ ॥ ततः क्रमेण विज्ञेया कल्यंता दुःखरूपिणः ॥ सर्वसंधिपुत्रस्य स्या लोहकंदकवेधनं ॥
 ॥ २७ ॥ तद्दृश्ये शल्यवेधोऽपि पीड्यमानः क्षुधातृषा ॥ महांधकारे निक्षिप्तस्तप्यमानो महोष्मणा ॥ २८ ॥ स्वपृष्ठीपुत्रनाशोत्थ
 दुःखवांश्च शिलाहतः ॥ मुहुर्मुहुर्भवेदोदृक् कलिर्दुःखायुतांशभुक् ॥ २९ ॥ भवेन्नवेत्ति नो जाने राजन्विष्णुद्रुहः फलं ॥ यत्र पंचेन्द्रि-
 यैः कष्टं मनसा सहितैरपि ॥ ३० ॥ दुःखं दुर्विषयैर्लभ्यं तादृशं तत्तमः स्मृतं ॥ विष्णुद्रोहैकलभ्यंत दुर्ध्वमध्यंतथा धरं ॥ ३१ ॥ स-

कर्षणमुखज्वाला दग्धभूमंडलयदा ॥ वायोर्गदाप्रहारेण तदातल्लिङ्गभञ्जनं ॥ ३२ ॥ वायुदूतैःपुरोनीता यथास्थानंनिवेशिताः ॥ भुञ्जानाःपरमंदुःखं तेष्वेकोपिकदाचन ॥ ३३ ॥ नैवायातिबहिस्तस्मा देवंतामसदुर्गतिः ॥ अथसात्विकजीवानां मुक्तिंश्रुणुमही-
पते ॥ ३४ ॥ सत्येचभगवान्ब्रह्मा सर्वलोकाधिकोमतः ॥ विरजाचनदीतत्र गंगैवापरनामिका ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्ववैकुण्ठलोकस्तु य-
द्रत्नाननिवर्तते ॥ अंतिमावरणव्योम्नो रंतरैविरजानदि ॥ ३६ ॥ विधेर्देहापगमने लिङ्गमात्रशरीरिणः ॥ पूर्णसाधनसंपन्ना अप-
रोक्षदृशश्चये ॥ ३७ ॥ निर्गत्यचोर्ध्ववैकुण्ठा दतीत्यावरणानिच ॥ विरजायांकृतस्नाना ब्रह्मणासहसर्वशः ॥ ३८ ॥ त्यक्ताल्लिङ्गा-
स्ततःसर्वे स्वरूपेणव्यवस्थिताः ॥ ततोदृष्ट्वाशीशुमारं श्वेतद्वीपंनिरीक्ष्यच ॥ ३९ ॥ विशांतिवासुदेवाख्यं हरेरूपंचतुर्थकं ॥ सृ-
ष्टिकालेपितेसर्वे वैकुण्ठादिषुधामसु ॥ ४० ॥ कुर्वाणाहरिसेवांते स्वरूपानंदभोजनाः ॥ समासतेसदातेषां नहिसंसारदर्शनं ॥
॥ ४१ ॥ अतोराजन्प्रकुर्वीत हरिभक्तिसदानरः ॥ दुर्लभंमानुषंप्राप्य नैवायुर्व्यर्थतानयेत् ॥ ४२ ॥ कादाचित्केनयोगेन स्नेहं ब-
ध्नातिमूढधीः ॥ गृहस्त्रीपुत्रदासेषु स्वस्यैवानिष्टकारिषु ॥ ४३ ॥ मनोनुकूलताचेत्स्याद्गृहस्त्रीपुत्रबंधुषु ॥ तदाभाविविवियोगेन
नृपात्मापरितप्यते ॥ ४४ ॥ एष्वेवप्रातिकूल्येन नृणांदुःखमितिस्फुटं ॥ त्यक्त्वात्मानंतुतेयांति स्वयंत्यक्त्वाथवाप्रियेत् ॥ ४५ ॥
तस्मात्सर्वात्मनानास्ति सुखलेशोपिसंसृता ॥ बुद्धिमांस्तुविचार्यैवं तंहरिंशरणंव्रजेत् ॥ ४६ ॥ अनाद्यनंतकालंयो जीवस्य-

मा भी बंशं वस्तस्यते

परमःसखा ॥ तस्यसख्येतुसंपन्ने माभेमशवस्तुस्पते ॥ ४७ ॥ तमेवनोनुमोभक्त्या जेतारमपराजितं ॥ दुष्कृताद्वेषिणोयस्य पा-
त्यंतेभृशपोडिताः ॥ ४८ ॥ वव्रेतमस्यनारंभे तमीशंशरणंव्रजेत् ॥ नान्यःपंधानचास्त्यन्या पंधापंधानहीतरः ॥ ४९ ॥ राजन्पु-
नःपुनस्तस्मा तंहरिंशरणंव्रजेत् ॥ मनसाकर्मणावाचा योद्विष्यात्परिमीश्वरं ॥ ५० ॥ मज्जंतिपितरस्तस्य नरकेशाश्वतीःस-
माः ॥ त्रिसप्तभिस्तुपूषत पितृभिस्त्रैर्हरिप्रियः ॥ यत्संगात्कीकटस्थानं नैमिषारण्यसंनिभं ॥ ५१ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये मुक्ता-
नंदनिरूपणं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ भृगुरुवाच ॥ अनाविकर्मणावत्था जीवाएवहिसर्वशः ॥ प्रारब्धकर्मभुञ्जानाः पुनःकर्माणिकुर्वते ॥ १ ॥
तान्येवक्रियमाणानि जायंतसंचितान्यपि ॥ तान्येवकालतोयांति प्रारब्धत्वंफलोन्मुखात् ॥ २ ॥ कोनामकर्मणापाक कालेजा-
नातिमानवः ॥ फलेनैवविनिश्चयः पाककालोयमित्यपि ॥ ३ ॥ अयमेवहिजीवस्य कर्मबंधःप्रकीर्तितः ॥ अनाविनाशुलिङ्गेन सू-
क्ष्ममात्रेन्द्रियात्मना ॥ ४ ॥ शुभाशुभादृष्टयुतो नानायोनिषुनीयते ॥ यवेश्वरःप्राणयुतः पितरिस्थापयत्यसुं ॥ ५ ॥ तदाप्रभृति
तदेहे स्थितामासदयावधि ॥ रेतोरूपोमातरिस कालेयोनिविशत्यपि ॥ ६ ॥ योनिंशोधयतेतत्र वासुदेवाभिधोहरिः ॥ रेतःसिच-

वि० २०
६०

तितत्रैष प्रद्युम्नोहिप्रजापतिः ॥ ७ ॥ त्वष्टासंकर्षणस्तत्र धत्तेरूपविभागकान् ॥ धृत्वापुष्पातितंगर्भं स्वयंधातु^५निरुत्थकः ॥ ८ ॥
ग्रहास्तुनेजमेषाद्या स्तत्रोपद्रवकारिणः ॥ अतोराजन्स्वेच्छयानो जायतेगर्भसंभवः ॥ ९ ॥ तत्रस्थस्यापिपूर्वेण कर्मणापतनंभवे-
त् ॥ कश्चित्स्ववतितत्रैव केचिज्जीवंतिकर्मतः ॥ १० ॥ काथ्यमानोजाठरेण सर्वदाधोमुखो नृप ॥ मातुरन्नरसेनैव नाभिद्वाराभि-
वर्धते ॥ ११ ॥ गर्भेषूपेतुकालेन तत्तद्योनिस्वभावतः ॥ प्रद्युम्नप्रेरितःशोघ्रं निर्यापयतिमारुतः ॥ १२ ॥ मातुःसमानकोनाम्ना
बहिर्यातिस्त्वपस्मृतिः ॥ पीडितोयोनिचित्रेण आहारैःकर्मनिर्मितैः ॥ १३ ॥ वर्धतेचदिवारात्रौ ध्रियतेकालभोगतः ॥ स्थावरेष्वे-
वमेवास्ति चतुर्भूतिनियामनं ॥ १४ ॥ योनिभूमिर्जलंरक्तं रेतोबीजंबहिःसृतिः ॥ उत्पत्तिःस्थाणुजीवस्य गोमयादेःकिमेर्ज-
निः ॥ १५ ॥ केवलंतुचतुर्भूते रिच्छयैवप्रजायते ॥ घुणाःकाष्ठेषुजायंते जलसंपर्कतोविना ॥ १६ ॥ स्वातंत्र्यंस्वस्यसृष्ट्यादौ तथै-
वनिरपेक्षतां ॥ प्रदर्शयितुमेवायं हरिरित्थंसृजत्यपि ॥ १७ ॥ उपादानाद्यभावेपि भूतप्रेतापिशाचकान् ॥ वायवोयान्सृजत्येष क-
रेतःकुत्रलोहितं ॥ १८ ॥ स्वेच्छयैवयथानादि कालंसंकल्पितंतथा ॥ सृष्ट्यादिविदधात्येष लीलानज्ञायतेकचित् ॥ १९ ॥ द्रष्ट-
व्यंजायतेयद्य द्भोक्तव्यंयद्यदद्यते ॥ गंतव्यंनयतेयत्त त्स्थातव्यंस्थापयेद्यतः ॥ २० ॥ सर्वदैवानुसंधेयं स्वातंत्र्यंपरमात्मनः ॥
तद्यंतृत्वंचसर्वत्र शक्त्याचश्रवणादिकं ॥ २१ ॥ कर्तव्यमिदमेवास्ति संसारेविदुषामिह ॥ एकस्मात्तुकुलालादेर्नानाभांडजनिर्य-

अ० ३३

६०

DF

ॐ
था ॥ २२ ॥ तथानानाविधान्देहान् हरिःसृजतिलोलया ॥ इच्छामात्रं प्रभोःसृष्टिस्तथैव प्रलयादिकं ॥ २३ ॥ अकर्तृतिततोवे-
दे गीयते पुरुषोत्तमः ॥ जीवास्तु त्रिविधाराजन् नानाकाराः स्वभावतः ॥ २४ ॥ नराः षोडशजात्यास्तु तदन्ये लोकदृश्यवत् ॥ सा-
त्विकामुक्तिभाजस्युस्तामसास्तु तमोनुगाः ॥ २५ ॥ मध्यमाः संसृतौ नित्यमूर्धाधः परिवर्तिनः ॥ नानाकर्मवशा जीवाः संसृतौ-
स्युर्विजातयः ॥ २६ ॥ नानाजात्यास्तथैवात्र मुक्ताः स्युः प्रकृतिगताः ॥ स्वानंदं वा स्वदुःखं वा भुञ्जानास्तु यथा तथा ॥ २७ ॥ नाव-
र्तते तत्र संसारे तत्र स्था एव सर्वदा एव ते कथितं राजन् यद्यत्वं पृष्ठवानसि ॥ स्वास्तितेस्तु गमिष्यामि स्वाश्रमं यदि मन्यसे ॥ २८ ॥ श्री-
भगवानुवाच ॥ इंद्रद्युम्न इति श्रुत्वा भृगोरुक्तं यथा श्रुतं ॥ जग्राह मनसा भक्त्या महाभागवतो नृपः ॥ २९ ॥ साष्टांगं प्रणिपत्याथ
विससर्ज भृगुं मुनिं ॥ ये चानुयायिनस्तस्य तेऽपि तेन सहा गमन् ॥ ३० ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये कर्मनिरूपणं नाम त्रयत्रिंशोऽध्यायः ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततः कदाचिदागस्त्यस्तत्रागात् शिष्यसंसृतः ॥ जपध्यानपरो राजा न चकार तदहं-
णं ॥ १ ॥ शशापकुपितो विप्रो गजस्त्वं भवितेति च ॥ पुनः संप्रार्थितो राज्ञा प्रोवाच मुनिसत्तमः ॥ २ ॥ गजयोनौ हरेर्दृष्ट्या प्राप्नो-
षि परमं पदं ॥ इत्युक्त्वा तु गते विप्रे राजाराज्यं सुतेन्यसत् ॥ ३ ॥ ययौ स भार्यो विपिनं कंदमूलफलाशनः ॥ भृगूपदिष्टमखिलं स्म-

वि० र०
६१

रन्हरिविचेष्टितं ॥ ४ ॥ तपस्तेपेनिराशीः सो नन्यसाधारणमहत् ॥ कालधर्मनृपोयात स्तत्पत्नोतत्सहागमत् ॥ ५ ॥ क्षीराब्धि-
द्वीपउत्पन्नः सराजागजयोनिगः ॥ अचिरायूथपः सोभूत् क्रीडन्सकरिशावकैः ॥ ६ ॥ करेणुसंचृतस्तप्तो ग्रीष्मातपसुतापितः ॥
विचरन्विपिनेतस्मिन्नानाद्गुमलताकुले ॥ ७ ॥ ददर्शसरसींसीतां पद्मकिंजल्कभूषितां ॥ तत्रप्रविष्टः सहसा स्वयूथेनसयूथपः ॥
॥ ८ ॥ जग्राहयाहः पादेतं चुकोशोच्चैर्महागजः ॥ वोढुंनशक्ताः सर्वेते करिणश्चकरेणवः ॥ ९ ॥ दुद्रुवुः स्वस्यभीत्यैव त्यक्त्वायूथप-
तिंजले ॥ स्वशक्त्यायुष्यतस्तस्य शक्योभून्नजलेचरः ॥ १० ॥ प्राणसंशयमापन्नो गजोदीनोस्मरत्थरिं ॥ तदेवाविरभूत्साक्षा
च्छंखचक्रगदाधरः ॥ ११ ॥ दारयित्वारिणावल्कं ग्राहस्यामोचयद्गजं ॥ ग्राहंचामोचयत्तस्माद्ग्राहोदेहात्थरिस्तदा ॥ १२ ॥ ततो-
दिव्यैः सगंधैर्वैदेवैर्ब्रह्मादिभिः सह ॥ तथादेवर्षिभिः साध्यैर्मुनिभिः सहपन्नगैः ॥ १३ ॥ स्तूयमानयशागच्छद्रुडारूढईश्वरः ॥
हाहाहूहूधतौयातौ शक्रस्यनगरीं प्रति ॥ १४ ॥ पुनः स्वदेहमापन्नौ गायंतौ तत्परेर्यशः ॥ शृणुयादेतदाख्यानमिंद्रद्युन्नभृगूक्तिम-
त् ॥ १५ ॥ सर्वैः कामैः प्रपूर्णस्यात्थरौ भक्तिदृढालभेत् ॥ गच्छेच्चपरमंस्थानं यद्वत्त्वाननिवर्तते ॥ पदंतद्वैष्णवंब्रह्मन्नान्यथासंश-
योन्न ॥ १७ ॥ इति श्रीनिष्णुरहस्ये इंद्रद्युन्नाख्यानं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥

८

अ० ३४

६३५०५५

६१

DF

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ शौनक उवाच ॥ भृग्विंशद्युन्नसंवादा द्यदुक्तं हरिचेष्टितं ॥ तदेव विस्तराद्ब्रूहि तत्र कौतूहलं हि नः ॥ १ ॥
सृष्ट्या दौ भगवान्भूत्वा वैराजः पुरुषो महान् ॥ स सर्जं विश्वमखिलं नानारूपमिदं सतः ॥ २ ॥ वैजात्यंतत्कथं सूत देवेषु तमभूत्तथा ॥
विद्याप्रवृत्तिं लोकेषु प्रवृत्तिं शिल्पिनां तथा ॥ ३ ॥ केन रूपेण भगवान् कथं चेदमिहा तनोत् ॥ सूत उवाच ॥ जातिभेदस्तु देवेषु ईश्व-
रेच्छानिबन्धनः ॥ ब्रह्मवर्णपतिर्ब्रह्मा नारदो देवलोसितः ॥ ४ ॥ बृहस्पतिर्भृगुर्वन्हि र्मरीच्याद्याः सनादयः ॥ ऋषयः पितरः सर्वे ब्र-
ह्मवर्णाः प्रकीर्तिताः ॥ ५ ॥ क्षत्रवर्णपतिर्वायुः प्राणः सूत्रं य ईरितः ॥ रुद्राद्याः प्रायशो देवाः क्षत्रवर्णा उदीरिताः ॥ ६ ॥ अश्विनौ धन-
दो विश्व कर्मविद्याधरादयः ॥ वैश्यवर्णपतिर्येषां धनदं व्यदधाद्वारिः ॥ ७ ॥ एवमेव यमो देवो धर्मः काल इति द्विधा ॥ धर्मो विप्रः का-
लश्च बर्णाध्यक्षो यद्वृत्तकाः ॥ ८ ॥ यक्षाश्च गुह्यकाश्चापि शूद्रवर्णाः प्रकीर्तिताः ॥ विश्वावसुश्चित्ररथ स्तथा चित्रांगदादयः ॥ ९ ॥
अष्टौ गंधर्वपतयः प्रोक्ता मूर्धावसिक्तकाः ॥ तथा केचिदेव गणा युत्थ कर्मविशारदाः ॥ १० ॥ क्षत्रियादित्रिवर्णेषु ब्राह्मणादनुलोमि-
नः ॥ मूर्धावसिक्तकां बह्वै तथापाराशवस्त्विति ॥ ११ ॥ ब्रह्मविद्गूढयोगिस्तु सूतो माहिष्य उग्रकः ॥ प्रयः क्षत्रियतो जातो प्रति-
लोमानुलोमिनौ ॥ १२ ॥ ब्रह्मक्षत्रियगूढस्थौ गर्भजा वैश्यतस्त्रयः ॥ वैदेहो मागधश्चैव करणश्चानुलोमजाः ॥ १३ ॥ गूढाच्चांडाल-
क्षत्तरा वयोगवद्विति त्रयः ॥ ब्राह्मणादिपुनारीषु प्रोच्यन्ते प्रतिलोमिनः ॥ १४ ॥ क्षत्तराविति विज्ञेया उग्रपाराशवावपि ॥ एवं ब्र-

वि० १०
६२

दशपूर्वेस्तु चतुर्भिः संयुतास्त्वमी ॥ १५ ॥ देवाः षोडशजातीयाः स्वभावादेव जज्ञिरे ॥ मातल्याद्याः सूतजात्या उग्राऐरावताद्वि-
पाः ॥ १६ ॥ कर्णाश्विचित्रगुप्ताद्याः मागधश्चरणेषु तु ॥ केचित्सूताश्च तत्रापि यक्षाः पारशवोग्रकाः ॥ १७ ॥ पुष्पदंतश्चरणेशो
यक्षेशोनलकूबरः ॥ क्षत्तारोगुह्यकेष्वेव प्रोक्ताः गूद्रानुयायिनः ॥ १८ ॥ पिशाचभूतकूष्मांडाः प्रेताश्चांडालजातयः ॥ घंटाकर्णः-
पिशाचेशो भूतेशाभिरवः स्मृतः ॥ १९ ॥ कूष्मांडिशो भृंगिरुक्मि प्रेताधीशस्तथोल्मुकः ॥ तुंबर्वाद्याश्च गंधर्वा अंबष्टा अस्त्रिला अ-
पि ॥ २० ॥ आवोगवाश्च माहिष्या नानाशिल्पविशारदाः ॥ विद्याधरेषु केचित्तु चित्रकेत्वादयो विशः ॥ २१ ॥ सर्वरक्षःपतिः प्रो-
क्ताः क्षत्रवर्णोत्थतद्रणाः ॥ ब्रह्मराक्षसवेतालाः नानाजात्याः प्रकीर्तिताः ॥ २२ ॥ क्रव्यादाः शोणिताहाराः चातुधानास्तथापरे ॥
उर्वश्याद्या अप्सरसो नानाजात्यास्तथोदिताः ॥ २३ ॥ मृदंगिनस्तालधराः गूद्राद्यास्तु यथायथं ॥ नटागंधर्वजातीयाश्चारणाः-
परिहासकाः ॥ २४ ॥ वीणादिसहगातारो गंधर्वाः परिकीर्तिताः ॥ केवलंकंठमाधुर्या द्वायंतो विविधैः स्वरैः ॥ २५ ॥ किंनरास्ते न-
रास्याहि ह्याकारकबंधकाः ॥ केचित्किंपुरुषास्त्वन्ये ह्यास्याः नृकबंधकाः ॥ २६ ॥ गंधर्वपतयस्तेपि सेवंते देवतागणान् ॥ मा-
तरः पूतनाद्याश्च शाकिन्योडाकिनीगणाः ॥ २७ ॥ मलरक्तसुरापाश्च नानाजात्याः प्रकीर्तिताः ॥ सर्ववर्णाः अमाचारा देवाय यपि-
सर्वशः ॥ २८ ॥ तथापि प्रायः स्वाभाव्या देतज्जातयर्हरिताः ॥ सर्वस्वप्रायतो विष्णुर्नास्य जातिर्नियम्यते ॥ स्वस्वयोग्यतया-

अ० ३५

६२

DF

सर्वे ब्रह्माद्यैः स उपास्यते ॥ ३० ॥ एवं षोडशजातीया नरजीवाः प्रकीर्तिताः ॥ चराचरस्य सर्वस्य व्यवहारप्रसिद्धये ॥ ३१ ॥ जी-
 वनार्थं च सर्वेषां विश्वकर्मा भवत्स्वयं ॥ देवानुपादिशच्छिल्पा न्यथायोग्यतया खिलान् ॥ ३२ ॥ ब्रह्माणं नारदादींश्च मुखविद्याउ-
 पादिशत् ॥ भुवनो नाम यो देवो विश्वकर्मा भवत्स्वयं ॥ ३३ ॥ प्रसिद्धो च शस्त्रेषु भौवनः सुरवार्धकिः ॥ विश्वकर्मा स्वयं तत्र स्थि-
 त्वा लोकान्निर्निर्मम ॥ ३४ ॥ प्रासादांश्च विमानानि वाप्युद्यानान्यलंकृतीः ॥ वस्त्रवाद्यादिवस्तूनि विचित्राणि पृथक् पृथक् ॥
 ॥ ३५ ॥ ततः सृष्टान्मर्त्यलोके नानाजीवानुपादिशत् ॥ नानाक्रुषिगतो विष्णुर्वेदान्सांगान्द्विजातिषु ॥ ३६ ॥ सर्वेषां गुरयो वि-
 प्रा विप्राणां तु मिथो धिकाः ॥ आयुर्वेदं धनुर्वेदं गांधर्वं चार्थशास्त्रकं ॥ ३७ ॥ सत्यायुषि शरीरस्य नानारोगनिवृत्तये ॥ आयुर्वेदं वि-
 तेने स त्वग्निवेश्यादिभिर्भुवि ॥ ३८ ॥ नानाशास्त्रैर्युत्थसिद्धयै धनुर्वेदमवातनोत् ॥ राज्ञां च धनिकानां च मनोरंजनिप्रसिद्धये ॥
 ॥ ३९ ॥ गांधर्वं व्यवतनो यत्र गीतं वाद्यं च नर्तनं ॥ पाकक्रियागजाश्वादि नानाकर्मप्रसिद्धये ॥ ४० ॥ लोकानां व्यवहाराय नाना-
 शिल्पप्रसिद्धये ॥ राजनीत्यै वेदं दनीत्यै अर्थशास्त्रमिहातनोत् ॥ ४१ ॥ ब्राह्मणाद्यामुखादिभ्यः सृष्टासत्कर्मकारिणः ॥ मध्यं स-
 न्निधिरुर्मेषां मध्यमं व्यावधानिकं ॥ ४२ ॥ (अनापदि स्वकर्मेव) मध्यं कर्म तथापि ॥ महापथधमं प्रोक्तं जातिजीवनहेतवे ॥ ४३ ॥
 मुख्यवर्णो भवेद्विप्रश्चतुर्थांशो नृपस्ततः ॥ वैश्यः पञ्चांशको भूपा द्वैश्याच्छूद्रः षडंशकः ॥ ४४ ॥ पुमाधिक्यादानुलोभ्यं पुत्री च त्वा-

द्विलोमता ॥ अनुलोमात्रिपादोन विप्रान्मूर्धोवसिक्तकः ॥ ४५ ॥ तस्मान्मातार्धपादोना पितापादद्वयाधिकः ॥ मातृजात्यनुसा-
रेण नीचोच्चत्वं ततः परं ॥ ४६ ॥ एतन्मयो न सर्वत्र द्रष्टव्यमनुलोमिषु ॥ प्रातिलोम्येपितुर्याव द्रुणामाताधिका भवेत् ॥ ४७ ॥
तावदंशो भवेत्पुत्रः पितुर्जातिर्न संशयः ॥ पितरौ जातितो भ्रष्टौ द्विपंचाशाधिकौ सुतात् ॥ ४८ ॥ जात्यंतरात्पुत्रपित्रो भर्गिकल्पन-
मत्रतु ॥ एकस्य नानाभार्यत्वे समो नाभृतमोखिलाः ॥ ४९ ॥ यथायोगमथो नात्र प्रातिलोम्यस्य संभवः ॥ एकमात्रेनुलोमस्य
नानामात्रानलोमतः ॥ ५० ॥ नीचोच्चत्वं यथायोगं भवमेव विलोमके ॥ त्रिवारं मैथुनं सातं गर्भोत्पत्तिमनुच्यते ॥ ५१ ॥ पादोनं-
स्यात्सकृत्संगे द्विवाने सार्धतां व्रजेत् ॥ गर्भोत्पत्तौ भवेद्याव त्पानुलोम्येतु नीचता ॥ ५२ ॥ तावत्येवात्र विज्ञेया मात्राधिक्ये तथै-
व हि ॥ सकृत्संगेन यत्र स्याद् गर्भो गर्भः स एव तु ॥ ५३ ॥ प्रायश्चित्ताद्यथाशास्त्रं दंपत्योः शुल्थिरिष्यते ॥ तद्वाहित्ये जातिर्हैन्यं जायं-
तेनात्र संशयः ॥ ५४ ॥ मातृतः पितृतो वापि त्येकजातिस्तु संक्रमः ॥ यत्र जातो भवेत्तत्र नोपनायाधिकारिता ॥ ५५ ॥ अन्येनुलो-
मिनः सर्वे वैदिकाधिकृता मताः ॥ त एव हि द्विजास्त्वन्ये एकजातय ईरिताः ॥ ५६ ॥ प्रतिलोमेषु सर्वेषु वैदिकानाधिकारिता ॥ वै-
श्याधिकास्तु तुल्यावा संस्कार्याः पितृतंत्रतः ॥ ५७ ॥ मंत्रैरवैदिकैः सम्य गुपनोत्यविवाहितः ॥ उपादिशेद्गुरुस्तेषां गायत्रीवैष्णवीं
त्रिशः ॥ ५८ ॥ आर्षगोत्रं तु विप्राणां तदन्येषां गुरोरिव ॥ शाखाभेदाद्गुरोर्भेदा द्रूपादीनां तु सर्वशः ॥ ५९ ॥ सापिंज्यं सप्तपुरुषं

सोदकाआचतुर्दश ॥ सगोत्राएकविंशस्यु स्ततऊर्ध्वेतुगोत्रजाः ॥ ६० ॥ द्वात्रिंशेक्षत्रियाणांतु गुरुभेदःप्रशस्यते ॥ विशांपंचदशो-
 प्रोक्तः शुद्धवर्णस्यचाष्टमे ॥ ६१ ॥ विप्रस्यगुरुभेदेपि शाखागोत्रभिधानहि ॥ अनुलोमविलोमेषु पितुर्गुरुगुरुर्भवेत् ॥ ६२ ॥ व-
 ध्वावैरस्यवातातः कूटस्छाद्यदिसप्तमः ॥ पंचमोचेत्तयोर्माता तत्सापिंज्यनिवर्तते ॥ ६३ ॥ भिन्नगोत्रेपिसापिंज्यं विप्राणामेवमी-
 रितं ॥ जातीनामितरासांतु सापिंज्यस्यात्रिपौरुषं ॥ ६४ ॥ असगोत्रामसपिंडा मुद्गहेदिच्छयास्त्रियं ॥ ब्राह्मोदैवस्तथैवार्प प्रा-
 जापत्यस्तथोसुरः ॥ ६५ ॥ गांधर्वोराक्षसश्चैव पैशाचाश्चाष्टमोधमः ॥ ब्राह्मोविवाहआहूय दीयतेऽक्त्यलंकृता ॥ ६६ ॥ दैवोवि-
 वाहःकन्यायां ऋत्विजेदानमुच्यते ॥ आपोंगोमिथुनेदत्ते कन्यादानंयदातदा ॥ ६७ ॥ प्राजापत्यःसहयर्मं चरेतामितिदानतः ॥
 आसुरोद्रविणादाना द्वांधर्वःसमयान्मिथः ॥ ६८ ॥ राक्षसोयुत्थहरणा त्पैशाचःकन्यकालुलात् ॥ धर्माश्रत्वारआद्यास्यु ब्राह्मण-
 स्यतएवहि ॥ ६९ ॥ राक्षसोपिक्षत्रियस्य त्रयोन्येन्यासुजातिषु ॥ स्वयंवरस्तुगांधर्वं हटाद्राक्षसउच्यते ॥ ७० ॥ क्रीताकन्या-
 समादास्या विप्राणामतिनिंदिता ॥ अवैदिकीवैदिकीच गायत्रीद्विविधामता ॥ ७१ ॥ वैदिकीतत्रसावित्री वैष्णव्याद्याद्विधैव-
 हि ॥ सांकारवैदिकीप्रोक्ता सश्रीकास्यादवैदिकी ॥ ७२ ॥ वैश्यतुल्यविलोमानां सैवोक्तापूर्वमेवतु ॥ अन्यैकजातयोनाम मंत्रै-
 रेवहितंरुताः ॥ ७३ ॥ भजेयुर्विष्णुमव्यग्रा दयादानार्थिकर्मभिः ॥ ग्रहणंतप्तमुद्राणां तथामंत्रविवेचनं ॥ ७४ ॥ हयग्रीवब्रह्म-

वि० र०
६४

विद्या प्रसंगे पूर्वमोरितं ॥ उपनीत्यधिकारीयो नोपनीतो यदा भवेत् ॥ ७५ ॥ सावित्रीपतितो ब्राह्म्यस्तज्जन्माभृज्जकंटकः ॥ ब्र-
तोस्त्रोसंगतो ब्राह्म्यः आरूढपतितो यतिः ॥ ७६ ॥ यतिस्तस्मान्महापापः पाखंडो वेदनिन्दकः ॥ जाताश्चतुर्भ्य एतेभ्यस्तप्युक्ताभृ-
ज्जकंटकाः ॥ ७७ ॥ जीवत्पतिस्तु या भार्या जनयेदन्यतः सुतं ॥ अनुरागात्पटाद्वापि प्रच्छन्नस्पष्टमेव वा ॥ ७८ ॥ सप्रोक्तो जार-
जः कुंडः क्षेत्रजो भर्तुराज्ञया ॥ मृते भर्तरि यान्मरिचिवरयेत्स्वेच्छया पतिं ॥ तज्जन्मागोलकः प्रोक्तो हटाद्वापि स एव हि ॥ ८० ॥ भर्तृ-
संबन्धिनामाज्ञा यदितत्र भवंत्सुते ॥ सोपिक्षेत्रज एव स्याद्विपादो नौतुतौ पितुः ॥ ८१ ॥ भृज्जकंटश्चतुर्थांशः सोपि चेत्पितृजाति-
तः ॥ संस्कृतस्य्यंशहीनस्यां तत्सुतो द्व्यंश उच्यते ॥ ८२ ॥ तन्नमालभते जातिं मूलपुंसः क्रमादिति ॥ विधिरेष सवर्णासु भार्या-
स्वययदाजनिः ॥ ८३ ॥ एव हि क्षेत्रजो जाति लभतां क्रमशः पितुः ॥ प्रायश्चित्ताद्विगुप्तिरस्या त्क्षेत्रजे व्यावहारिके ॥ ८४ ॥ तदभा-
वे विगीतः स्यात्किंचिज्जातेस्तथोनता ॥ भृज्जकंटस्य पितरौ सुतात्पादद्वयाधिकौ ॥ ८५ ॥ कुंडगोलोपितुर्जातेः पंचमांशाधमौ म-
तौ ॥ पितरौ भृज्जकंटेन तुल्यरूपौ प्रकीर्तितौ ॥ ८६ ॥ प्रायश्चित्ताज्जातिलाभः पित्रोरिव न पुत्रयोः ॥ अनुलोमादानुलोम्य भवेम-
वप्रकीर्तितं ॥ ८७ ॥ विलोम्ये जातिभेदस्तु नैतेषां विद्यते कश्चित् ॥ किंचिद्विगीततैव स्यान्मातापित्रोः सुतस्य च ॥ ८८ ॥ शूद्राधि-
कास्तु तुल्यावा विलोमा अनुलोमिनः ॥ यावन्त एकजात्यास्युस्तेशूद्रा इति कीर्तिताः ॥ ८९ ॥ शूद्रवैदेह मध्यस्था मध्यजातयर्देरि

६५

अ० ३५

वा २

६४

DF

म्ले
६५

२

ताः ॥ अंत्यजास्तत्पराः प्रोक्ताः यावज्जातिर्विविच्यते ॥ ९० ॥ यत्र जातिविवेको न यथेष्टमिधुनाशनाः ॥ यवनः स्तेविमिश्रत्वा
न्मल्लोऽतिचकीर्तिताः ॥ ९१ ॥ अनुलोमेमातृवृत्तिः पितृवृत्तिर्विलोमके ॥ सान्निध्यवशात्तत्त्वेवं तत्तर्मान्शृणुताधुना ॥ ९२ ॥
दोषदानमहिंसादि विष्णुनामानुकीर्तनं ॥ सर्वासांमेवजातीनां मेघसाधारणो विधिः ॥ ९३ ॥ वेदाधोतिश्च यजनं द्विजानामधिकं
स्मृतं ॥ (अध्यापनं याजनं च प्रतिग्रह इति त्रयं ॥ ९४ विप्राणामधिको धर्मो जीविकापारकीर्तिता ॥ क्षत्रियो युत्थजीवी स्याच्छस्त्रवृ
त्त्याचसेवकः ॥ ९५ ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्य वृत्तिर्वैश्य उदात्तः ॥ सेवाकर्मस्तु शूद्रस्य वृत्तिरित्यभिधीयते ॥ ९६ ॥ सजातीयास्तु-
भोज्यान्नाश्चतुर्न्यूनास्तु मध्यमाः ॥ अधमाद्वाद्दशन्यूना विंशन्यूनाधमाधमाः ॥ ९७ ॥ तन्यूना नैव भोज्यान्ना इति शास्त्रविनिर्णयः
॥ विनोदकेन यत्पक्वं यत्पक्वं तेलसर्पिपा ॥ ९८ ॥ तदन्नं फलवद्ग्राह्यं नात्र कार्या विचारणा ॥ अधमान्मध्यमं चैवं मध्यादुत्तममुच्य-
ते ॥ ९९ ॥ भोज्यान्नेयो धर्मः प्रोक्तो जलपानेन उत्तमः ॥ विंशन्यूना तु मध्यस्यात् पृष्टयूने धर्ममीरितं ॥ १०० ॥ विंशोत्तरशतांशा
त्स्यादधमादधमं त्विति ॥ यतः स्तस्माच्च परतो जलपानं न युज्यते ॥ विप्रधर्मा भवेत्सोऽपि सूर्धावसिक्ततोधिकः ॥ १०१ ॥ प्रतिग्र-
हादौ तस्मात्स्यादधिकारी त इत्यपि ॥ ब्रह्मक्षत्रविशंपुत्राः अनुलोमाः पदैव तु ॥ १०२ ॥ शूद्रविट्क्षत्रजाः पुत्राः प्रतिलोमा पदैव-
तु ॥ मंत्री सभासत्सचिवः सेनानीः केशरक्षकः ॥ १०३ ॥ योत्थाविप्रादिभोज्यान्नाः खिलविद्याविशारदः ॥ उपदेष्टोपवेदानां प्रो-

को

कोमूर्धावसिक्तकः ॥ १०४ ॥ चिकित्सकाः पत्रलोखा रत्नसौवर्णवाससां ॥ विक्रेतानाणकादीनां धान्यादीनामुवस्तुनां ॥ १०५ ॥
 उपवेदोपदेष्टा च तुल्यनीचाधिकारिणौ ॥ पुराणाख्याननिपुणः पुस्तकादिविलेखकः ॥ १०६ ॥ नृपाणांसचिवः प्रोक्तो विष्टइत्यादि-
 कर्मकः ॥ सुवर्णोद्यष्टलोहानां मुपलोहस्यचापितु ॥ १०७ ॥ अलंकाराद्यखिलकृत् कवचादिविधायकः ॥ रत्नमाणिक्यसुकानां
 वेधभेदादिकर्मकृत् ॥ १०८ ॥ परिचर्याकरोप्युच्च जातेः पारशदाभिधः ॥ क्रमादुत्तमजातीयाः क्षत्रवर्णादिमेत्रयः ॥ १०९ ॥ वै-
 श्यतः क्षत्रियाद्वापि येधिका एकजातयः ॥ तेषामवैदिकत्वं तु वचनादेवनान्यथा ॥ ११० ॥ नतावताधमत्वं स्या द्विजस्त्रीणामिवात्र
 हि ॥ विप्रक्षत्रियमध्यस्था ब्रह्मसूदाः प्रकीर्तिताः ॥ १११ ॥ वैश्यक्षत्रियमध्यस्थाः क्षत्रसूदा इतीरिताः ॥ वैश्यशूद्रांतरायेतु वै-
 श्यसूदाः प्रकीर्तिताः ॥ ११२ ॥ शूद्रसूदास्तु वैदेह पर्यन्ताः क्रमशोर्विरा ॥ सूदांश्च परिवाहाश्च यथाजात्याखिला अपि ॥ ११३ ॥ भो-
 ज्यान्नाः पेयपानीयाः न जातिनियमात्रतु ॥ परचित्तानुवृत्तिर्या सासेवत्यभिधीयते ॥ ११४ ॥ परिचर्या च साचिव्यं दूत्यमित्येव सा
 त्रिधा ॥ पुरोवस्थितिरूपादि व्रयहानत्वमीक्ष्यते ॥ ११५ ॥ परिचर्या तु संप्रोक्ता नीचाणां सानशस्यते ॥ सभासत्वं च मंत्रित्वं मान्य
 कर्मनियोज्यता ॥ ११६ ॥ साचिव्यमिति दूत्यं तु प्रेष्यत्वं मानपूर्वकं ॥ परिचर्या नीचजातेः श्ववृत्तिरिति भण्यते ॥ ११७ ॥ स्वा-
 मिनः सेवकस्यापि श्ववृत्तिः पाफ्रुद्यतः ॥ निवारयेत्ततो राजा ज्ञात्वा जातिविवेचनं ॥ ११८ ॥ सर्वेषां वृत्तिकुद्राजा स तथा ज्ञानियो ज

येत् ॥ नानाकर्मसुविश्रादीं स्ततोत्रामुत्रशंलभेत् ॥ ११९ ॥ जीवाः षोडशजातीया संतियेमानुपोत्तमाः ॥ तेषां जातिक्रमेणैव मु-
 क्तवानंदइष्यते ॥ १२० ॥ जातिर्नियम्यते तस्मा दुच्चनीचसमत्वतः ॥ कर्णस्पृष्टोदशन्यूने विंशन्यूने जलं स्पृशेत् ॥ १२१ ॥ विं-
 शोत्तरशतन्यूने तावदंगविशोधनं ॥ स्पृष्टेतु मध्यजातीनां सचैलं स्नानमाचरेत् ॥ १२२ ॥ स्पर्शनादत्यजातीनां पंचगव्यं विशोधनं
 ॥ नीचनीचतरेष्वत्र क्रमादुपवसेदपि ॥ १२३ ॥ स्पृष्टस्पृष्टेतद्वर्त्तु क्रमादेव विशोधनं ॥ भवेदाचारवानेवं ज्ञात्वा जातिविवेचकः
 ॥ १२४ ॥ माहिष्योगणकोट्योतिः शास्त्राणामुपदेशकः ॥ भांडाररक्षः सैरंभ्यो रत्नविक्रीयलेखकः ॥ १२५ ॥ सेनानीर्वस्त्रहेमा-
 दि वणिग्व्यवहृतौ पटुः ॥ नृप्रियोधिकारी च न्यायान्यायविवेचकः ॥ १२६ ॥ उग्रोश्वसादिः पादातः शूरः शास्ता दुःसत्मनां ॥
 धर्मपालः प्रजापालः शस्त्रेणैव सज्जोवति ॥ १२७ ॥ हस्त्यश्वरथपादांतं सेनांगं स्याच्चतुष्टयं ॥ चतुसंगस्यैतन्यस्य कार्याकार्यविवेचकः
 ॥ १२८ ॥ सारथ्यकृत्सखाराज्ञः सूतो हस्त्यश्ववाहनः ॥ कर्णोलिपिलेखस्या चित्रलेखो वणिग्वरः ॥ १२९ ॥ कृषिकृद्ग्रामणोऽस-
 वी छागव्यवहृतौ पटुः ॥ नानाशिल्पकरस्वोच्च परिचर्याकरोऽपि सः ॥ १३० ॥ मागधो नृपतिस्तोता हयादिपशुविक्रयो ॥ नाना-
 वाद्यपटुर्गीता कर्षकश्चित्रलेखकः ॥ १३१ ॥ शिल्पवेत्ता च संगीत नटनाट्यकवित्पटुः ॥ राज्ञां विनोदकः शूरो यन्तागजहयादिनां ॥
 ॥ १३२ ॥ वैदेहः काष्ठपापण क्रयविक्रयशिल्पकृत् ॥ तान्त्रिकांस्याचसादीनां नानाकर्मविधायकः ॥ १३३ ॥ कौशेयकः स्तंतुवायः

कुलालश्चर्मकर्मकृत् ॥ हयोष्ट्राश्वनरादीनां पल्याणकरणेपटुः ॥ १३४ ॥ कर्पकोवणिगित्यादि कर्माचपरिचारकः ॥ अयोगवस्तु
 रजको धावकश्चर्मकर्मकृत् ॥ १३५ ॥ नापितस्तंतुवायश्च कर्मारःस्वनकोपिच ॥ कुज्यकोवाद्यकोव्याध स्तलिकश्चूर्णकृत्तथा ॥
 ॥ १३६ ॥ वृक्षच्छेदकरोदंज्य दंडकृद्वाणकुंतकृत् ॥ मल्लःशिल्पिनिचरो मृगपक्षिश्चकर्मकृत् ॥ १३७ ॥ धान्यवाहोवर्लावर्ध वाह-
 नादौमहापटुः ॥ क्षताराज्ञांप्रतोहारः सुरामद्यादिकर्मकृत् ॥ १३८ ॥ चोरादिदंज्यपापानां शिरःपाण्यादिवर्धकः ॥ मल्लभूर्णकरो-
 याजि गजगामृगपक्षिणां ॥ १३९ ॥ परिचर्याकरोराज्ञां शुल्थांतस्थचरक्षकः ॥ प्रेण्यःपुरःसरःशूरो मल्लःशस्त्रेषुनैपुणः ॥ १४० ॥
 तंतुकृत्तंतुवायश्च जालकृन्मत्स्यजीवनः ॥ कर्मारश्चर्मरजकः क्रूरकर्माचयामिकः ॥ १४१ ॥ ग्रामरक्षोदुर्गरक्षो नाविकोमांसविक्रयी
 ॥ शैलपोगारुडोगाता नटोरज्वादिकर्मकृत् ॥ १४२ ॥ वेणुकोगूढचारश्चे त्यादिकर्माचभांडकः ॥ चांडालोमृतजीवोस्या चर्मणार-
 जकोपिहि ॥ १४३ ॥ स्नायुनिष्कासनःशूरः प्रेण्योराज्ञांपुरःसरः ॥ मृतवस्त्रपरीधानो ग्रामरक्षोबहिश्चरः ॥ १४४ ॥ परिचर्याकर-
 श्वारो व्याधश्चमृगपाचकः ॥ ग्राम्यकुक्कुटवाराह क्रयविक्रयजीवनः ॥ १४५ ॥ रज्जुकृत्तंतुवायश्च तंतुकृत्काष्ठजीवनः ॥ तृणपुष्प-
 फलाहर्ता तथैवाद्यानसेवकः ॥ १४६ ॥ इत्यादिकर्मसंप्रोक्ता इत्थंप्राग्धर्मिणोखिलाः ॥ विधवाएकपत्न्यश्चो ब्रिक्षुक्यःसूत्रकारि-
 काः ॥ १४७ ॥ सूत्रचित्रकरावासः कौशोयादिष्वनेकथा ॥ सूपकार्यश्चसैरंध्यो गृहक्षेत्रादिरक्षिकाः ॥ १४८ ॥ नानास्वयोग्यवाणि-

ज्य वृत्तयोजोवितावधि ॥ सुशील्यस्वेरिणोदूत्यो नर्तक्योभगजीवनाः ॥ १४९ ॥ इत्याद्यनेककर्मिण्य एवंसृष्टिरिहेशितुः ॥ आद्ये-
भ्योऽथद्वितीयास्तु चत्वारिंशत्तथाष्टच ॥ १५० ॥ तावन्तएवचाद्यासु द्वितीयेभ्यश्चजज्ञिरे ॥ द्वितीयेभ्योद्वितीयासु द्वात्रिंशदधिकंस्मृ-
तं ॥ १५१ ॥ एवंहृतीयाआद्यास्तु द्वितीयैरपिसंयुताः ॥ मिलितास्तुचतुश्चत्वारिंशदग्न्यंशतद्वयं ॥ १५२ ॥ केचिन्मात्रकुलाचारः के-
चिज्जनकवृत्तयः ॥ संकोर्णवृत्तयश्चान्ये तथासन्निधिवृत्तयः ॥ १५३ ॥ तृतीयेभ्यश्चतुर्थाश्च तेभ्यःपंचमपष्टकाः ॥ एवंनानाविधा-
लोके मिथोजीवनवृत्तयः ॥ १५४ ॥ तेषांनामानिसर्वाणि नकश्चिद्देदितुंक्षमः ॥ यत्रग्रामेयत्रदेशे जातयोयाःकथंचन ॥ १५५ ॥
वेतुंशक्त्यास्तयाताभिर्व्यवहार्यक्रमादिति ॥ इतिजातिविवेकोयो यथावन्मेनिरूपितः ॥ व्यवहारद्यथाविष्णुः सृष्टौविविधकर्म-
भिः ॥ १५७ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये जातिविवेकोनाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ सूतउवाच ॥ स्वभावादेवयेजीवा जात्यापोडशजाहितान् ॥ सृष्ट्यादौसविनिर्माय तत्तज्जात्यैवमानुषा-
न् ॥ १ ॥ स्वशक्त्याविश्यतेष्वेव सर्वविद्याइहातनोत् ॥ प्रवृत्तिःसर्वविद्यानांशिल्पानामपिसर्वशः ॥ २ ॥ तदारभ्यैवल्लोकेस्मिन्
व्यवहारादिचाभवत् ॥ सृष्टिपालनसंहारा नियत्याद्यादिनेदिने ॥ ३ ॥ भवंतिस्महरेरेव साक्षादंतरतोपिहि ॥ राजाहिपरमोले

के धर्माधर्मनियामकः ॥ ४ ॥ तस्मिन्स्वतेजआविश्य शास्तिलोकान्स्वयंहरिः ॥ तेनेयंहियथालोके नाविष्णुःपृथिवीपतिः ॥ ५ ॥
यावत्तेजोभवेद्यत्र हरेस्तावत्प्रभुर्भवेत् ॥ तत्प्रीनोभस्मवल्लोके स्वैरेवह्यवमन्यते ॥ ६ ॥ दीपानुसारिणीदीप्ति र्यथातद्वन्नरेष्वपि ॥
तत्तद्योग्यतयाविष्णुः सामर्थ्यसंप्रयच्छति ॥ ७ ॥ अतएवाहिलोकेस्मिन्नानायंतृत्वमीक्षते ॥ कश्चिदेकश्चयंतास्ति द्वियंताचत्रियंतृ-
कः ॥ ८ ॥ दशानांचशतानांच सहस्रायुतयंतृकः ॥ सामंतश्चनृपोराजा महाराजोखिलाधिपः ॥ ९ ॥ चक्रवर्तीसार्वभौम इत्येवं
व्यपदिश्यते ॥ राजैवप्रथमंधर्मे निजेस्यात्परिनिष्ठितः ॥ १० ॥ लोकास्तथैवकुर्वीरन्ननायासेनचान्यथा ॥ राज्ञिधर्मिणिधर्मिष्ठाः
पापेपापाःसमेसमाः ॥ ११ ॥ लोकास्तथानुवर्तते यथाराजातथाप्रजाः ॥ धर्माधर्मौसदाचारैर्नृपोन्विष्येत्स्वमंडले ॥ १२ ॥ ध-
र्मविवर्धयेन्नित्यं मधर्महापयेदपि ॥ नृपःषष्टांशभाग्यस्मा ल्लोकानांपुण्यपापयोः ॥ १३ ॥ सदापंडितसेवीस्यादुष्टभोगविवर्जितः ॥
शास्त्रतत्त्वपरिज्ञानं स्वयंतैःसाधयेदपि ॥ १४ ॥ यथापराधंदंज्येत न्यायेनधनमार्जयेत् ॥ मंत्रिणांसचिवानांच वृत्तंचारैःसदैक्षयेत्
॥ १५ ॥ जायंतेदुःखिनोलोकाः राजवल्लभपीडया ॥ तस्मात्तानपिसन्मार्गे स्थापयेदन्यथाजयेत् ॥ १६ ॥ वृत्त्यायुंजीतधर्मि-
ष्ठा नधर्मिष्ठांश्चिक्षयेत् ॥ दंडयित्वाचसम्यक्तान् कुर्यात्सन्मार्गगान्नृपः ॥ १७ ॥ शरीरदंडोविप्राणां नार्हस्तस्मात्ततोऽन्य-
था ॥ दंडयेद्विप्रजातितु मानहान्यादिनानृपः ॥ १८ ॥ वपनंद्रविणादानं स्नानान्निर्यापणंतथा ॥ एषहिब्रह्मबंधूनां

वधोनान्योस्तिदैहिकः ॥ १९ ॥ कारागृहेषुनिक्षेपो ज्ञातीनामाततायिनां ॥ नशस्तस्तद्वधोलोके कालेनपरितापकः ॥ २० ॥
अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पडेतेत्याततायिनः ॥ २१ ॥ आततायिनमायांत मपिवेदांतपारगं ॥ जि-
घांसंतंजिघांसितं नतेनब्रह्महाभवेत् ॥ २२ ॥ आतताय्यपियोविप्रः सदंज्योवपनादिना ॥ वधानर्हेनतत्कुर्यात्कुर्वाणोब्रह्महाभवेत्
॥ २३ ॥ यथापराधंदंडेन तपापीपुण्यवान्नृपः ॥ धनंचलभतेदंडा दंज्यःपापादिमुच्यते ॥ २४ ॥ प्रजानांरक्षणंदंडा दन्यथोलूंखलो
जनः ॥ धनदासदिहरणं मृत्युंचप्राप्नुयान्मिथः ॥ २५ ॥ राज्ञोपिजीवनंनस्यात्सुखलाभस्तुदूरकः ॥ अथोहिप्रथमंविष्णुः सृष्ट्या-
दौदंडमातनोत् ॥ २६ ॥ प्रथमेदंडनीतिंच येनसृष्ट्यादिकंभवेत् ॥ चंडकृदंडनीत्याच राजनीत्याप्रवर्तकः ॥ २७ ॥ इहामुत्रसुखंरा-
जा लभतेसुखमन्यथा ॥ रुधिरेणसमासिका शिरोभिश्चपरिस्तृता ॥ २८ ॥ रिपूणांकदनंकृत्वा राज्ञासंप्राप्यतेमही ॥ महान्मत्स्य
वजायेत मत्स्यैवधनवान्भवेत् ॥ २९ ॥ महीपितामहीमाता महोत्थीचमहीसुतः ॥ महीसैन्यंमहीभोगा विनामह्यानकिंचन ॥ ३० ॥
अतएवशिरोभिस्त्वैर्महीमार्जतिसर्वशः ॥ दानाद्यस्यामहापुण्यं हरणात्पातकंमहत् ॥ ३१ ॥ महोपालोलेभेत्पुण्यं सुखमत्रपरत्र-
च ॥ महीपीडोलेभेत्पापं दुःखमत्रपरत्रच ॥ ३२ ॥ महीयस्यसुसंपन्ना कोशःसैन्यंचतस्यहि ॥ अन्यथानैवकोशस्यात् सैन्यंतस्य
कुतोभवेत् ॥ ३३ ॥ ईदृशांयोमहीप्राप्य निःफलंकुरुतेनृपः ॥ नतत्समोस्तिमूर्खोत्र मूर्खोपिस्वार्थमीक्षते ॥ ३४ ॥ पादमात्राम-

वि० र०
६८

पिमहीं तस्मान्नव्यर्थतानयेत् ॥ यद्यत्रोहतेबीजं ततस्तद्वापयेज्जनैः ॥ ३५ ॥ शिलाभूमौप्रकुर्वीत खेटखर्पटवादिनाः ॥ नदी-
मानकृतादिशां नयेतयदिशक्यते ॥ ३६ ॥ एवंराज्यंप्रकुर्वाणः सदाविष्णुपरोभवेत् ॥ अंतस्वस्यापिवैराजा चिंतयेद्विष्णुयंतृता
॥ ३७ ॥ कुर्वेहंतदधिष्ठाना तद्भिन्नोहंतुभस्मवत् ॥ पूर्वपूर्वतरामत्तः कतिआसन्नृपाभुवि ॥ ३८ ॥ मेमेयदंतःसर्वेपि कालेनशच्छ-
याहताः ॥ तत्त्यजुःस्वयमिमांभामिं प्रियव्रतमुखानृपाः ॥ ३९ ॥ तदन्धेत्वनयात्यक्ताः कथंमेभवितामहो ॥ पुत्रस्त्रीभृत्यपश्वादि
सर्वमोश्वरयंत्रितं ॥ ४० ॥ मदिच्छयानचोत्पन्ना नजोवंतिमदिच्छया ॥ मदिच्छयानघ्नियंते वर्धतेनमदिच्छया ॥ ४१ ॥ मदिच्छ-
यानवर्तते मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ मदधोनाअतो नैते ममतातेपुमेवृथा ॥ ४२ ॥ किंचिदेहोप्ययन्नोमे मदिच्छाव्यभिचारतः ॥ म-
मयोनोभवेदेह स्तत्राहंताकथंमम ॥ ४३ ॥ देहेसावयवेतिष्ठ त्यपियास्मिन्गतेमृतः ॥ इतिव्यवत्कृतिलोके सजीवोदेहतःपरः ॥ ४४ ॥
सोपिनस्वेच्छयादेहे स्छातुंशक्तोतएवहि ॥ परतंत्रःपरोयस्तु सएवेश्वरउच्यते ॥ ४५ ॥ सुखंनानाविधंजीवे दुःखंचापितथायिधं ॥
जीवाअपिपृथक्तेते तस्मात्तत्कारणंपृथक् ॥ ४६ ॥ तदेवकर्मविज्ञेयं यथाकर्मफलप्रदः ॥ जगदीशस्ततोनात्र वैषम्यादिकथंचन
॥ ४७ ॥ संसारेभ्रमतस्त्वेवं नानायोनिरनेकशः ॥ कर्मभारपरिश्रान्तो शरणंयामितंहरिं ॥ ४८ ॥ संसाराब्धौनिमग्नस्य नौरेकाश्री-
हारिर्मम ॥ इत्याद्यनेकधाराजा विविच्यत्कृदयेसदा ॥ ४९ ॥ कुर्वाणोपिवहीराज्यं स्मरेत्सत्कृदयेहरिं ॥ तत्कथाश्रवणंकुर्या त्काले

अ० ३१

किं च

६८

कालेदिनेदिने ॥ ५० ॥ ममाराधनसंपन्नो राज्यंन्यस्यसुतादिषु ॥ मुक्तसंगोभवेद्राज्यात् क्रमाद्देहादिकेष्वपि ॥ ५१ ॥ वनंगच्छेत्त-
पःसिध्यै गृहेवानिर्ममोवसेत् ॥ सत्संगीधर्मनिष्ठःस्या द्विशेषेणततःपरं ॥ ५२ ॥ आयुःशेषंनयन्नंते तद्विष्णोर्लभतेपदं ॥ निजक-
र्मानुसारेण यत्रजातोभवेन्नरः ॥ ५३ ॥ यदवस्थोयदाचार स्तादृशोपि सदाहरिं ॥ पूर्वोक्तविधिनासम्यक् विविच्यभजतेसहि ॥
कर्मबंधविनिर्मुक्तो लब्धरूपस्तमाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये राजनीतिमोक्षोपदेशोनाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ सूतउवाच ॥ अनादिकर्मणाबद्धा जीवाईश्वरयंत्रिताः ॥ भ्रमंतिसंसृतौसर्वे यावन्मुक्तिरवाप्यते ॥ १ ॥
कर्मतद्विविधंप्रोक्तं धर्माधर्मविभेदतः ॥ सुखैककारणंधर्मोऽधर्मोदुःखैककारणं ॥ २ ॥ नित्योनैमित्तिकःकाम्य इतिधर्मस्त्रिधामतः ॥
दिनमासर्तुपक्षादौ नियमादुपदिश्यते ॥ ३ ॥ अकृतौप्रत्यवायश्च तन्नित्यमितिकीर्तितं ॥ नियमाभावतःकाल विशेषेविहितंचयत्
॥ ४ ॥ प्रत्यवायोऽकृतौयस्य तन्नैमित्तिकमुच्यते ॥ नियतौनियतेवापि कालेधर्मविधीयते ॥ ५ ॥ कृतेपुण्यंनपापंस्या दकृतौकाम्य
मेवतत् ॥ पुण्यंप्रजायतेनृकृणां त्रिविधादपिकर्मणः ॥ ६ ॥ प्रायश्चित्तंतुकाभ्यंस्या त्पापनाशोहितत्फलं ॥ पापांतरंभवेन्नैव प्राय-
श्चित्ताऽकृतौयतः ॥ ७ ॥ तदेतत्रिविधंकर्म प्रत्येकंद्विविधंमतं ॥ सबीजंचापिनिर्बीजं सबीजंद्विविधंस्मृतं ॥ ८ ॥ पुण्यबीजंपाप-

वि० २०
६९

बीजं पुण्यबीजमिदं श्रुणु ॥ सम्यगास्तिक्यभावेन ज्ञानपूर्वतुल्यकृतं ॥ ९ ॥ शाख्यहीनंतुल्यकर्म पुण्यबीजंतदुच्यते ॥ शारीरदा-
क्ष्यसाध्यानि धनसाध्यानि कानिचित् ॥ १० ॥ देशकालस्वास्थ्यसाध्या न्येवंकर्माणिसर्वशः ॥ यथासंपत्तियत्कर्म शाख्यहीनंतुत-
त्स्मृतं ॥ ११ ॥ शक्तिवंचनतोयत्स्या ज्छाद्यंतच्च प्रकीर्तितं ॥ असूययावाशाद्येन दंभलोभादिनाकृतं ॥ १२ ॥ पश्चात्तप्तंचयत्पुण्यं
पापबीजंतदुच्यते ॥ शारीरदाक्ष्यवान्लोके धनसामर्थ्यवानपि ॥ १३ ॥ जायते पुण्ययोगेन पुण्यबीजंचतद्यदि ॥ तपोदानादिकं-
कुर्वन्पुण्यमेवाभिवर्धयेत् ॥ १४ ॥ पापबीजंतुतस्यस्या तदादुर्भोगभोगतः ॥ परपोडादिकुर्वाणः पापमेवाभिवर्धयेत् ॥ १५ ॥ ज्ञा-
ताज्ञातफलत्वेन निर्बीजं द्विविधं मतं ॥ नास्तिक्येन प्रसंगाद्वा परं दृष्ट्वाभियारुतं ॥ १६ ॥ औदासीन्येन यत्ज्ञानं तत्ज्ञातफलकं-
स्मृतं ॥ अनिपित्यंतु सद्भोगं दत्त्वा नश्यतिकर्म तत् ॥ १७ ॥ अज्ञानावच्छयास्वेन भार्यापुत्रादिनाकृतं ॥ पश्चादपि यदज्ञातं तदज्ञा-
तफलं स्मृतं ॥ १८ ॥ सुवर्णवस्त्ररत्नादि तत्फलं जायते हि यत् ॥ बाल्ये पशुत्वे निद्रादौ जायमानं ननु ध्यते ॥ १९ ॥ पश्चात्ज्ञातुंतुत-
त्वे तस्या त्पूर्ववाप्यनुमोदितं ॥ तत्तद्भाववशात्तस्य पूर्वरीत्या फलं भवेत् ॥ २० ॥ सत्कर्मविष्णुमुद्दिश्य कृतंतस्मिन्समर्पितं ॥ फला-
धिक्यं भवेत्तस्य मोक्षबीजंच जायते ॥ २१ ॥ अन्यस्मिन्नर्पितं यत्तु तत्तद्देव्यं शंतुतत् ॥ फलेन्यूनं भवेत्तच्च मोक्षबीजं न जायते ॥ २२ ॥
सर्वेष्वपि स्थितो विष्णुः सवेकर्ता खिलाशयः ॥ साक्षात्परंपरायोगा त्फले वैचित्र्यं कुरुवेत् ॥ २३ ॥ आभिचारिककर्माणि दुर्जनाः

अ० ३७

६९

GDF

नानिबर्हणे ॥ चेत्सतामुपकाराणि पुण्यबीजानितानिहि ॥ २४ ॥ स्वार्थमेवसतापीडा मुद्दिश्याभिचरेद्यदि ॥ पापबीजंतुतत्कर्म
 तत्सहायोपिपापकृत ॥ २५ ॥ भार्यापुत्रधनादीनि शरीरेंद्रियदक्षता ॥ अवश्यंसुखभोगाय सर्वेषांभाव्यमित्यतः ॥ २६ ॥ फल-
 भूतानिकेषांचि त्कर्मणांप्रायशस्त्विति ॥ उत्सर्गतोहिलोकानां जायंतेतानिकर्मभिः ॥ २७ ॥ पापातिशययोगेन भार्यादिकमपो-
 त्यते ॥ कर्मवैगुण्यवशतः फलेवैगुण्यमोक्ष्यते ॥ २८ ॥ सुरुपायौवनस्त्राच पूर्णायुःपुत्रिणीसुवाक् ॥ पत्यौभक्तिमतीनित्यं कुटुं-
 ब्यस्वमनोहराः ॥ २९ ॥ एवंगुणवतीभार्या सांगकर्मफलंस्मृतं ॥ आयुष्मान्सीलसंपन्नो विद्यावान्दक्षगात्रकः ॥ ३० ॥ वंशक-
 र्ताचभोग्यश्च धनीपुत्रोहिसत्फलं ॥ नातिकष्टार्जितंयत्स्या श्वोरादिभयवर्जितं ॥ ३१ ॥ यावज्जीवंदानभोग नियोज्यंतत्त्वनंहि-
 सत् ॥ गृहारामादिकंचैव मनोयत्रप्रसीदति ॥ ३२ ॥ इन्द्रियाणिशरीरंच स्वस्वकार्यक्षमाणितु ॥ सांगकर्मफलान्याहु वैगुण्यवश-
 तोन्यथा ॥ ३३ ॥ सर्वेषांभोगदानाय संपदश्चंचलाःकृताः ॥ संसारेभगवांस्तस्मा त्संपत्सुमदमोहकृत् ॥ ३४ ॥ बहुकालेनभो-
 ग्यानां संपदाक्षयहेतवे ॥ संपद्वतिमदंधत्ते पश्यंनैवनपश्यति ॥ ३५ ॥ अवज्ञानेचविप्राणां गुरुणांचसतामपि ॥ शीघ्रंपुण्यक्षये-
 जाते संपदन्येनभुज्यते ॥ ३६ ॥ अनुग्रहीहरिर्यस्मि न्हरेन्मोहंभदंततः ॥ पूजकोगुरुविप्राणां पुण्यवृत्तिंलभेततः ॥ ३७ ॥ सो-
 क्षेनाधिकृतायेतु तेषांमोहादिवर्धयेत् ॥ कल्पांतरेमौक्ष्यमाणा नपिमोहेनयोजयेत् ॥ ३८ ॥ विघट्टनायमोक्षस्य सामग्न्यायोजय-

न्मदं ॥ मोहादिकंचकुर्वीत विलंबस्तेन जायते ॥ ३९ ॥ मोक्तुकामस्तुयान्जीवा न्ससामग्रीः सुसाधयेत् ॥ सर्वसाक्षी सर्वनाथः
सर्वकर्ता हरिस्त्विति ॥ ४० ॥ सुखदुःखप्रदो जावैर्जडैश्चापि सदीप्यति ॥ विहिताकरणात्पापं निषिद्धं सकृत्तेरपि ॥ ४१ ॥ प्रत्ये-
काद्विविधं तच्च निर्बीजं च स बीजकं ॥ ज्ञाता ज्ञातफलत्वेन निर्बीजं द्विविधं मतं ॥ ४२ ॥ प्रसंगेन प्रमादाद्वा यदौदासीन्यतः कृतं ॥ प-
रानुरोधात्ज्ञातंचैतत्ज्ञातफलकं स्मृतं ॥ ४३ ॥ तादृशं कर्म दुर्भोगं दत्त्वा नश्यति नान्यथा ॥ ततो भार्यादिना वापि संपन्नं पातकं हित-
त् ॥ ४४ ॥ सर्वथा स्वयमज्ञातं तदज्ञातफलं स्मृतं ॥ विण्मूत्रमांसरक्तादि दुर्वस्वादितत्फलं ॥ ४५ ॥ बाल्ये पशुत्वे निद्रादौ जा-
यमानं न बुध्यते ॥ पश्चात्ज्ञातं तु तच्चेत्स्यात्पूर्ववाप्यनुमोदितं ॥ ४६ ॥ तत्तद्भाववशात्तस्य फलं भवति नान्यथा ॥ इष्टानिष्टपदार्थ-
भ्यः दुःखदुःखंच वेदनं ॥ ४७ ॥ तयोरन्यतरं ज्ञानं भोग इत्यभिधीयते ॥ सुखभोगस्तु सद्भोगो दुर्भोगो दुःखवेदनं ॥ ४८ ॥ यद्यथा-
कर्मसंपन्नं तत्तथाप्यनुमोदितं ॥ तत्तद्भाववशात्तस्य फलं भवति नान्यथा ॥ ४९ ॥ इष्टानिष्टपदार्थेभ्यः तत्तथा फलदं भवेत् ॥ पुण्य-
बीजं पापबीजं सर्वाजं द्विविधं स्मृतं ॥ ५० ॥ यत्सतामुपकारार्थं पश्चात्तत्तु यद्भवेत् ॥ संकटेऽपि कृतं यत्र पुण्यबीजं तु पातकं ॥ ५१ ॥
स्नानोपवासयात्रादौ हिमभुतृद्भ्रमादिना ॥ दुःखं पुण्यफलं दत्त्वा पुण्यमेवाभिवर्धयेत् ॥ ५२ ॥ नास्ति व्यादयवाद्देशा हुत्वि पूर्व-
तु यत्कृतं ॥ तत्पापं पापबीजं स्यादुत्तरोत्तरवृत्तये ॥ ५३ ॥ दारिद्र्यं निरपत्यत्वं भार्या गेहादिवर्जनं ॥ फलबुद्ध्यास्तेऽर्हि सा मृग-

यादिकमाचरेत् ॥ ५४ ॥ तत्रनानाविधायसैः श्रान्त्यादुःखमवाप्नुयात् ॥ अस्तुमास्तुफलंतस्य पापवृद्धिस्तुजायते ॥ ५५ ॥ औष-
 धेवाविषेवापि द्रव्यांतरविभावनात् ॥ गुणाधिक्यंतथातद्व द्विष्णुभक्तिःसुकर्मणि ॥ ५६ ॥ फलाधिक्यप्रदाप्रोक्ता तद्वेषात्पापकर्म-
 णि ॥ सर्वेषांकर्मणामाहु र्वस्थात्रितयंबुधाः ॥ ५७ ॥ क्रियमाणादिभेदेन ततस्तच्छृणुचादरात् ॥ मनसाकर्मणावाचा सदाकर्मक-
 रोत्ययं ॥ ५८ ॥ सदथासदुदासीन मित्येवंत्रिविधंहितत् ॥ सफलंसत्तथासत्स्या दुदासीनंतुनिष्फलं ॥ ५९ ॥ पुण्यंसदितिसंप्रोक्त
 मसत्पातकमुच्यते ॥ यद्वेदाद्यागमैःसिद्धं तत्पुण्यमितिकीर्तितं ॥ ६० ॥ तैर्निषिद्धंतुपापंस्या दुदासीनमुदासितं ॥ क्रियतेहरहर्य-
 त्त क्रियमाणंससञ्चयत् ॥ ६१ ॥ अतिक्रान्तंसंचितंत त्प्रारब्धंतुफलेन्मुखं ॥ भोगादेवक्षयंयाया त्प्रारब्धंनान्यथाकचित् ॥ ६२ ॥
 संचितानितुनस्यंति कर्माणिद्विविधान्यपि ॥ आगमाध्ययनंजाप्यं वेदशास्त्रार्थचिंतनं ॥ ६३ ॥ विष्णोःसंकीर्तनंभक्त्या तपोब्रा-
 ह्मणतोषणं ॥ तीर्थसेवातीर्थयात्राऽहिंसादानंप्रपादिकं ॥ ६४ ॥ मातापितृगुरूणांच प्रीणनंपापवृद्धवेत् ॥ अधिकारादिसंपत्ता वा-
 गमानामुपेक्षणं ॥ ६५ ॥ चिंतादुर्विषयाणांच विष्णुवैष्णवनिंदनं ॥ विप्रावज्ञासतांदिषो दयादानादिवर्जनं ॥ ६६ ॥ मातापितृगु-
 रूणांच प्रीतित्वत्पुण्यवृद्धवेत् ॥ मातापित्रोश्चयेमान्या मानदानादिभिर्जनैः ॥ ६७ ॥ स्वयंतेगुरुवन्मान्या स्तदवज्ञाहिदोषकृत् ॥
 पितृव्योमातुलोभ्राता ज्येष्ठास्वश्रुस्वसाग्रजाः ॥ ६८ ॥ पित्रोःस्वसारौश्वशुरो यश्चविद्योपदेशकः ॥ उपाध्यायःपुरोधाश्च ओत्रियो-

गुरुवत्समृताः ॥ ६९ ॥ सदामान्यानावमान्या इमे सर्वेपि सर्वदा ॥ विप्राणां वंदनं विष्णो रग्रेरप्यधिकं मतं ॥ ७० ॥ न तावदहते व-
 न्हि विप्रावज्ञायथादहेत् ॥ स्वोदरेशस्त्रघातो वा विषाशनमहिस्पृशिः ॥ ७१ ॥ देहमात्रविनाशाय ब्रह्मावज्ञाखिलं दहेत् ॥ अद-
 त्यं वन्हिनायत्स्या दहार्थं नृपदस्युभिः ॥ ७२ ॥ तत्परेत्तदहेत्क्षिप्रं विप्रावज्ञानसंशयः ॥ यदवज्ञानतः शक्रो दौर्भाग्यं परमंगतः ॥ ७३ ॥
 इंद्रद्युम्नांगजो जातो मृतो हंसश्चर्डीभिकः ॥ समुद्रः शोषमापन्नः चंद्रमाराजयक्ष्मवान् ॥ ७४ ॥ नहुषश्च्युतो राज्या द्यादवाश्वक्षयं-
 गताः ॥ आसुरीं योनिमापन्नौ जयश्च विजयस्तथा ॥ ७५ ॥ नलकुबेरमणिग्रीवौ वृक्षतांगमितो यतः ॥ अनपत्यो भवत्पांडु स्तथा-
 कल्माषपान्मुखाः ॥ ७६ ॥ परीक्षिन्मरणं प्राप्तो बलीराज्यच्युतो भवत् ॥ एवं नानानृपाः प्रायो विप्रावज्ञानपातिताः ॥ ७७ ॥
 अन्येऽपि बहवो लोका एषां नामापि दुःसहा ॥ तन्मूढानैव जानन्ति मंदभाग्या मदंगताः ॥ ७८ ॥ अवज्ञायाः फलं दृष्ट्वा स्वयं भुक्त्वापि
 मोहिताः ॥ श्वपुच्छवत्सदामक्ता विप्रावज्ञां प्रकुर्वते ॥ ७९ ॥ जानाति विप्रमाहात्म्यं स्वयमेव हरिः प्रभुः ॥ कृतं पादमपि स्वस्य तद-
 दिवेषां वभारयः ॥ ८० ॥ ज्ञातवानं वरीषश्च छलतोऽपि चकोप न ॥ ददौ पंचाशतं कन्या राजा सौभरये भयात् ॥ ८१ ॥ समाधाता-
 स्म जानाति विप्रमाहात्म्यमद्भुतं ॥ रुग्मिणीसहितः कृष्णो रथं स्वयमुवाहयः ॥ ८२ ॥ सकृष्णो वेदमाहात्म्यं किं विदुर्मूढचेतसः ॥
 और्वस्यानुग्रहाद्राजा सगरो राज्यमाप्तवान् ॥ ८३ ॥ द्रुपदो द्रोणहंतारं बन्धेः पुत्रमवाप्तवान् ॥ मंत्रे बृहस्पतेस्तिष्ठ त्रिद्रोमुक्तस्तु सं-

कटात् ॥ ८४ ॥ मंत्रोपदेशतःकुंती गांधारीचसुतान्विता ॥ पुत्रारामादयोजाता राज्ञोदशरथस्यहि ॥ ८५ ॥ मार्कण्डेयोतिदीर्घा-
 यः श्रीमंतश्रगयादयः ॥ हरिश्चंद्रादयोऽन्येऽपि राजानोधनिकाऽपि ॥ ८६ ॥ जाताःसर्वेऽपिसंपन्ना मूढाजानंति किंनुतान् ॥ किं-
 ब्रूयांकतिब्रूयां कथंब्रूयामहंहिवः ॥ ८७ ॥ महिमानंतुविप्राणां हरिणामानिताहिये ॥ उपकारायकेषांचिदपकारायकस्यचित् ॥
 ॥ ८८ ॥ सुखंहिब्राह्मणाविष्णो नृपस्येवात्रदूतकाः ॥ नानासंपत्करातुष्टाः रुष्टानानाविपत्कराः ॥ ८९ ॥ अतःसंमानयत्ज्ञात्वा
 बुभूषुस्तान्सदैवहि ॥ श्रेष्ठस्ययस्यकस्यापि दूतंसंमानयेन्निया ॥ ९० ॥ सर्वश्रेष्ठस्यविष्णोर्ये सुखंतानवजानते ॥ कथंभीर्जायते-
 नैषां दुष्टानांनिर्हिंयामपि ॥ ९१ ॥ विष्णोर्मुखमितिज्ञात्वा प्यवमानंप्रकुर्वते ॥ अहोमायाबलंविष्णोः पश्यनंपिनपश्यति ॥ ९२ ॥
 सर्वधीप्रेरकोदेव स्तंध्यायेमसदैवहि ॥ इत्यर्थंप्राहगायत्री सदेवोविष्णुरेवहि ॥ ९३ ॥ अधनान्सधनान्कर्तुं सधनानपिनिर्धना-
 न् ॥ ब्राह्मणान्निर्धनांचक्रे संतोपरहितानपि ॥ ९४ ॥ संतुष्टायदिविप्रास्युः केतर्हिगृहिणांगृहं ॥ गत्वाधनंप्रगृह्णीयु र्येनदाताध-
 नीभवेत् ॥ ९५ ॥ अथवाकस्यतेवज्ञां धनिनःकुर्युरुत्थताः ॥ कथंस्युर्निर्धनाःस्तेतु कथंस्युःसधनाःपरे ॥ ९६ ॥ यथारत्न्यानि-
 चक्राणि परिवृत्तिंप्रयांतिहि ॥ तथैवसंपदःसर्वाः परिवर्तंतिसर्वदा ॥ ९७ ॥ धनव्ययंप्रतिदिनं विचारयतिमूढधीः ॥ यममार्ग-
 स्यपाथेयं मनस्यपिनचिंतति ॥ ९८ ॥ व्ययाग्निर्गृहिणाग्नेहे दहत्यहरहर्धनं ॥ विप्रैराकृष्यतेयत्तु तदेवास्यावाशिष्यते ॥ ९९ ॥

वि० २०
७२

पुत्रस्त्रीपशुभृत्येभ्यः कियद्वित्तं प्रयच्छति ॥ तत्पादांशमपि स्वस्य कुर्यात्पाथेयमन्वहं ॥ १०० ॥ पश्चात्तापो न जायेत मरणानंतरं
तथा ॥ विद्वांस्तथायते तादौ यावत्स्थस्ते धनं भवेत् ॥ १०१ ॥ विप्राणामवमानेन यथापुण्यं न होयते ॥ तथासंप्रीणयेद्विप्रांस्तभ्यः
पुण्यं दुहेदपि ॥ १०२ ॥ प्रतिगृहेण विप्राणां पुण्यहानिः प्रजायते ॥ जपाध्ययनहोमाद्यैः पुनः पूरणमाचरेत् ॥ १०३ ॥ कीर्तनाद-
पि न श्यंति नृणां पुण्यानि कानिचित् ॥ तस्मान्न कीर्तयेत्पुण्यं मयेदं कृतमित्यपि ॥ १०४ ॥ मनस्यपि न कुर्वीत पश्य पुण्यधिकान् स्व-
तः ॥ पुण्ये पुण्याधिकान् पश्ये दुःखे दुःखाधिकानपि ॥ १०५ ॥ धनी धनाधिकान् पश्ये त्पापे पापाधिकान्न तु ॥ विनीतः सर्वदा तिष्ठे
दनित्यं वीक्ष्य सर्वदा ॥ १०६ ॥ नाभिमानं प्रकुर्वीत तस्मै तुष्येज्जनार्दनः ॥ पापानामपि पुण्यानां संचितानां हि कर्मणां ॥ १०७ ॥
नाशो भवति वृत्तिश्च प्रत्यहं जायते पुनः ॥ पुनः प्रारब्धतां याति भोग्यानि च पुनः पुनः ॥ १०८ ॥ एकेषु भुज्यमानेषु जायते कर्मको-
टयः ॥ मोक्षस्य भवितुं नार्हो मज्जतः कर्मवारिधौ ॥ १०९ ॥ अतो हि मोक्षकामेन कार्यं श्रवणमोशितुः ॥ मननध्यानयोगेन तुष्टः
साक्षान्न वेत्तिारः ॥ ११० ॥ ततः संचितनाशः स्यात्क्रियमाणं न लिप्यते ॥ प्रारब्धनाशो भोगेन कर्ममुक्तो भवेन्नरः ॥ १११ ॥ लिंग-
मुक्तः शुद्धरूपः स्वरूपं निजमश्नुते ॥ ब्रह्मणा सह भुंजानस्ततो नावर्तते पुनः ॥ ११२ ॥ अनंतासनैः कुंठ नारायणपुरेषु सः ॥ रस-
माणसैरचेष्ट इच्छयान्यत्र मोदते ॥ ११३ ॥ कामभक्षः कामपानः कामस्त्रीभोगवान्हिसः ॥ इच्छाविहन्यते नास्य नेच्छानर्हं प्रजा-

अ० ३७

विद्वान् तथा

तु

७२

GDF

यते ॥ ११४ ॥ स्वरूपानंदपूर्णोसौ सारूप्यंवासलोकतां ॥ सामीप्यंवापिसायुज्यं प्राप्तोनंतैसमोदते ॥ ११५ ॥ इतिर्वंकथितं-
विप्रा यथाज्ञानंमयापुरः ॥ आख्यास्यामितथान्यच्च मत्तोऽन्यल्लोतुमिच्छथ ॥ ११६ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये कर्मविवेक वर्णनं नाम-
सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ सत्यव्रतउवाच ॥ अवज्ञानेनविप्राणां तथासंप्रीणनेनच ॥ क्षयःपुण्यस्यपापस्य वृद्धिश्चापिविपर्ययात्
॥ १ ॥ कुतएवंकथंतेषां मवज्ञानंचतर्पणं ॥ तन्नआख्याहिसूतत्वं श्रोतुमिच्छामहेवयं ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥ अनादिकर्मणाबद्धा
जीवाःसर्वेसुखेप्सवः ॥ सुखदानेततस्तेषां किंचिद्भाव्यंनियामकं ॥ ३ ॥ कियत्कस्मैकथंदेयं सुखंदुःखंचवामम ॥ नैर्घुण्यंविषमत्वं
च ममनस्यात्कथंत्विति ॥ ४ ॥ विचिंत्यकारणंचक्रे तपोदानात्मकंसुखे ॥ कारणस्यविचित्रत्वात्कार्यैर्वैचित्र्यमीक्षयते ॥ ५ ॥ विप-
र्ययंहिदुःखस्य कारणंनिर्ममेहरिः ॥ मनसाकर्मणावाचा पुण्यंकर्मतपःस्मृतं ॥ ६ ॥ स्वधनेपरतत्तायाः कृतिर्दानंप्रकीर्तितं ॥ उप-
देष्टायदानस्या तदास्यात्तु कथंतपः ॥ ७ ॥ प्रतिग्राहीयदानस्या तदादानंकथंभवेत् ॥ इतिद्वयस्यसिद्ध्यर्थं हरिर्विप्रान्विनिर्ममे ॥ ८ ॥
उपादिशेत्कथंसाक्षात्प्रतिगृणहीतवास्वयं ॥ अतोलोकोपकारार्थं चकारप्रतिमाश्रयाः ॥ ९ ॥ असंतुष्टाश्रयाःप्रायस्तथाप्रायेणनि-

वि० र०
७३

धनाः ॥ नतृप्तः प्रतिगृणीत निराशो न वदेदपि ॥ १० ॥ अत आवश्यकत्वेन कर्तव्यं हरिणा कृतं ॥ तपस्तु पूर्वमेवोक्तं दानपात्रत्वमु-
च्यते ॥ ११ ॥ तपः स्वाध्यायविद्याभिर्विप्रः पात्रत्वमश्नुते ॥ दुर्लभं त्रयमेकत्र कुत्रचित्सुलभं द्वयं ॥ १२ ॥ एकैकस्मादपि प्रोक्तं पा-
त्रत्वं नान्यथाहितम् ॥ अन्नस्य क्षुधितं पात्रं पानीयस्य पिपासितं ॥ १३ ॥ न हि जातिविवेकोत्र विशेषाद्वाह्यः स्मृतः ॥ पशुवस्त्रधना-
दीनां पात्रं स्यात्तप आदिमत् ॥ १४ ॥ विशेषस्तत्र विज्ञेयः क्रमेण तप आदिषु ॥ मोक्षोपयोगियत्ज्ञानं साहिविद्यतिभण्यते ॥ १५ ॥
विद्यावानधिकस्तस्माच्छ्रौतं पात्रं ततो हि सः ॥ विप्राणामपि पात्राणि विप्रा एव मिथः स्मृताः ॥ १६ ॥ तारतम्यं तु तत्रापि तप आदेर्वि-
शेषतः ॥ विचारोत्र बहुः प्रोक्तो धरिण्यै हरिणा स्वयं ॥ १७ ॥ ब्रह्मणानारद्यादिभ्यः स्वामिने शंभुना तथा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पा-
त्रे दानं समाचरेत् ॥ १८ ॥ दृष्टिदयान्मनोदया द्वाचंदया च सूनुतां ॥ उत्थाय चासनं देया दित्यादौ विप्रतोषणं ॥ १९ ॥ शक्त्या-
दानं प्रकुर्वीत यथा पात्रं यथा धनं ॥ यथाश्रितत्वं संबंधं यथा प्रीतिर्यथा भ्रमं ॥ २० ॥ इत्थं दानान्न तोषस्या यदि विप्रस्य कर्हिचित् ॥
तदा साक्षी हरिस्तस्मात्तुष्टो दातारि जायते ॥ २१ ॥ यत्र काले यत्र देशे लभ्यंते ब्राह्मणा यथा ॥ तथैव वंदनीयास्ते यत्तु स्तां हरिर्मुर्तयः
॥ २२ ॥ हरिभावनया तस्मात्पूज्यास्ते भक्तिपूर्वकं ॥ यः कोपि देवं तुष्येत विप्राणामेव तोषणात् ॥ २३ ॥ पितरोऽपि हितुष्यंति भू-
ताः प्रेताश्च सर्वशः ॥ होमं विना प्रौतुष्यंति ब्राह्मणैरखिलैः सुराः ॥ २४ ॥ न तथा होममात्रेण तस्मादग्नेर्वरौ द्विजाः ॥ अतस्तां ब्राह्म-

११

अ० ३८

यत्तु इति

DF

मन्येत तोषयेदपिशक्तिः ॥ २५ ॥ तेनतुष्यंतिसर्वेपि देवाविष्णुपुरःसराः ॥ एकंदशधनोदया सहस्रधनवान्शतं ॥ २६ ॥ द-
 शदद्याच्छतधनः सर्वेतुल्यफलाःस्मृताः ॥ पंचदद्याच्छतधनः सहस्रधनवान्दश ॥ २७ ॥ पुण्याधिक्यंशतधने भवेत्तत्रनचान्यथा
 ॥ शारीरदाह्यतस्त्वेवं पुण्यंतपसिनिर्दिशेत् ॥ २८ ॥ भक्त्याधिक्यात्फलाधिक्यं तदूनत्वात्फलोन्मत्ता ॥ दग्धानियैःशरीराणि
 तपोभिर्नियमान्वितैः ॥ २९ ॥ ब्राह्मणास्तोषितायैश्च तएवस्युर्महाधनाः ॥ यथायथातपश्चीर्णं यथादानंचयैःकृतं ॥ ३० ॥ पूर्वज-
 न्मसुधर्मिष्ठैर्लभंतेतेतथातथा ॥ कृतंतपश्चयैर्दानं सांतरंवानिरंतरं ॥ ३१ ॥ तैःस्तथालभ्यतेसौख्यं सांतरंचनिरंतरं ॥ नयैःकृतंत-
 पोदानं पापंचाप्यधिकंकृतं ॥ ३२ ॥ निर्धनाअनपत्याश्च नानादुःखान्विताहिते ॥ हसंतःकुर्वतेपापं रुदंतोभुंजतेफलं ॥ ३३ ॥ क्रि-
 श्यंतःपुण्यमार्जति हसंतोभुंजतेफलं ॥ तपोदानविहीनानां भुंजानानांनिजंफलं ॥ ३४ ॥ तस्योपरिभवेदोषो वृथातापकरोहिसः
 ॥ सुक्षेत्रेकोद्रवानुत्त्वा ग्रीहोन्वांछतिमूढधीः ॥ ३५ ॥ नजानात्यविवेकेन वृथासंतापमश्नुते ॥ इच्छत्यन्यत्करोत्यन्य दुःसलाभे-
 चखिद्यति ॥ ३६ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यं पामरादपिपामरः ॥ अनायासेनकेपांचि ज्ञायंतेभूरिसंपदः ॥ ३७ ॥ नलभंतोक्लिश्य-
 मानाः केचित्स्वल्पमपीहितं ॥ पश्येत्तत्रविवेकेन पुण्यंपापंचकारणं ॥ ३८ ॥ अतःपुण्यंप्रकुर्वीत यावच्छक्रोतिबुद्धिमान् ॥ दारि-
 द्रःपुण्यकृत्तस्या त्परेजन्मनिभाग्यभाक् ॥ ३९ ॥ भाग्यभाक्चदारिद्रस्या दुःस्मादात्पापकर्मकृत् ॥ एवंहिजावराशीनां भोगस्या-

वि० २०
७४

स्तुखदुःखयोः ॥ ४० ॥ संपदो विपदश्चैव भ्रमंति रथचक्रवत् ॥ अतो यावद्यस्य शक्तिर्दाने तपसि भूमिषु ॥ ४१ ॥ तावत्त्येव प्रकुर्वी-
त पुण्यमित्याह हि भ्रुतिः ॥ धूम्रपानादयः क्लेशाः (शीतवातातपादिजाः ॥ ४२ ॥ न यत्र तद्वरं पुण्यं) नराणां विप्रतोषणं ॥ सुखादिपु-
ष्टिदं पुण्यं यशः कीर्तिकरं परं ॥ ४३ ॥ रोगपापहरं लोके विप्रशेषान्नभोजनं ॥ तदन्नं तत्पुण्यं नृणां यदि प्रेषुष्यतीकृतं ॥ ४४ ॥ न त-
त्पुण्यं नृणां सौ यो विप्राणां न तोषकृत् ॥ सानुकूले हरौ देयं यतः पूरयिता हरिः ॥ ४५ ॥ प्रतिकूले हरौ देयं यतः सर्वहरिष्यति ॥ दा-
रिद्र्यं यद्यवश्यं स्यात्तदा चोरनृपादिभिः ॥ ४६ ॥ धनहानिर्भवे देव दानात्पुण्याधिको भवेत् ॥ संपदो यदि जायेरन् तदा दानात्कियान् क्ष-
यः ॥ ४७ ॥ दाता हस्तसहस्रैः स्यात्पुण्यं प्रीतो नृणां यदि ॥ व्ययो हस्तद्वयेनास्य धनस्य भविता कियान् ॥ ४८ ॥ हर्ता हस्तसहस्रै-
श्चेत्पुण्यं भविता हरिः ॥ तदा हस्तद्वयेनासौ कियद्रक्षणमाचरेत् ॥ ४९ ॥ तस्माद्दानं प्रकुर्वीत सर्वबांछाप्रपूरकं ॥ विनाशरीरसंक्ले-
शैर्महापुण्यं यतो भवेत् ॥ ५० ॥ सर्वेऽपि यदि दातारः स्युस्तदाग्निनृपादयः ॥ किं देहेयुर्हरेयुः किं तस्मात्ते विरला भुवि ॥ ५१ ॥ न वि-
प्रकोपयेद्दिद्वान् रुष्टं च परिसांत्वयेत् ॥ प्रतिकोपं न कुर्वीत यदिच्छेच्छेयममत्मानः ॥ ५२ ॥ सांत्वयमानोऽपि सांत्वेन शक्त्या चेद्बृहमेधिना
॥ न शान्तिं लभते तर्हि न गृहीदोषभागं भवेत् ॥ ५३ ॥ शौचं स्नानं जपं होमः स्वाध्यायपितृतर्पणं ॥ काले काले प्रकुर्वीत तत्तपः परिकी-
र्तितं ॥ ५४ ॥ श्रवणं मननं विष्णोस्तपसा मुत्तमं तपः ॥ अवश्यं तत्तपः कुर्यात्पुण्यं चापि विशेषतः ॥ ५५ ॥ महापुण्यं मोक्षबीजं स-

अ० ३८

७४

DF

सारेपिसुखप्रदं ॥ धनवान्निर्धनोवापि तदवश्यंसदाचरेत् ॥ ५६ ॥ संगेनविष्णुभक्तानां विष्णौभक्तिर्विवर्धते ॥ संगद्विर्विदुषांचैव
 प्रायेणक्षयमश्नुते ॥ ५७ ॥ अतःसंगंप्रकुर्वीत सद्भिरेवसदानरः ॥ श्रोतव्यंशृणुयात्तेभ्यः कथाःकुर्याश्चतैःसह ॥ ५८ ॥ सदासंतोभि-
 गंतव्या यद्यप्युपदिशंतुनः ॥ याश्चस्वैरकथास्तेषा मुपदेशाभवंतिते ॥ ५९ ॥ शक्तिवंचनतोदानं शास्त्रदानंप्रकीर्तितं ॥ हरिस्तेन-
 नतुष्येत फलमल्पंभवेत्ततः ॥ ६० ॥ अवमानेनशाट्येन पापमप्यधिकंभवेत् ॥ तृणानिभूमिरुदकं वाक्चतुर्थीचसूनुता ॥ ६१ ॥
 एतान्यपिसतांगेहे नोच्छिद्यंतैकदाचन ॥ गृहिणःशक्त्यभावेतु पात्रावज्ञानदोषकृत् ॥ ६२ ॥ अंधोयदिनपश्यत धांतोदद्यान्मनो
 नचेत् ॥ रोगीवापंगुलोवापि नोत्तिष्ठेतनदोषकृत् ॥ ६३ ॥ मूकश्चेन्नवदेद्विप्रांस्तृणभूमिर्नवाप्यते ॥ दोषाभावस्तदैवस्या दन्य-
 थादोषभाग्भवेत् ॥ ६४ ॥ एवंमहादरिद्रश्चेन्नदद्यादोषभाङ्नाहे ॥ अवज्ञाघटयत्येव संपदोनाशहेतवे ॥ ६५ ॥ वृत्थवेघटयत्ये-
 व विप्राणांतोषणंहरिः ॥ अपाहरत्तयल्लंकां रावणाद्रामरूपधृक् ॥ ६६ ॥ विभीषणायतदातु मार्जितांपूर्वकर्मभिः ॥ बलेर्यत्प्रति-
 जग्राह त्रैलोक्यंवामनोहरिः ॥ ६७ ॥ दातुमिंद्रायतद्राज्यं सर्वत्रैवंनिरीक्षयेत् ॥ अथापिदययाह्लिन्न चेताःसर्वेश्वरोहरिः ॥ ६८ ॥
 यथापरार्थलोकानां नैवदंडंकरोमिसिः ॥ संपदश्चंचलालोके गत्वर्योवश्यमेवहि ॥ ६९ ॥ यावच्छक्त्याप्रकुर्वीत द्वाह्यणस्यहितोष-
 णं ॥ यथादादयंप्रकुर्वीत तपोपिस्वहितेऽसया ॥ ७० ॥ इतिवःकथितंविप्राः यत्पृष्टमखिलंचतत् ॥ यदन्यत्प्रष्टुमिच्छास्या नद-

प्याख्यामिशक्तिः ॥ ७१ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये ब्राह्मणप्रशंसनं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७१ ॥

॥ श्रोत्रेदव्यासायनमः ॥ गालवउवाच ॥ अनंतासनवैकुण्ठ नारायणपुराणितु ॥ त्रीणिधामानिवैविष्णोः कुत्रसंतीतितद्वद ॥
 ॥ १ ॥ कथंभोगाःप्रजायंते सर्वदोषविवर्जिते ॥ स्नानत्रयेतुमुक्तानां निर्दोषाणांस्वभावतः ॥ २ ॥ क्षुधाविनाकथंभक्ष्यं कथंपानं-
 तृषांविना ॥ कामोद्रेकंविनाभोगः कथंस्त्राणांप्रजायते ॥ ३ ॥ क्षुधादयोयतोदोषाः निर्दोषास्युःकथंनुते ॥ अविनाशिनितस्नाने
 फलपुष्पादयःकथं ॥ ४ ॥ भुज्यंतेवाथवेच्छैक्यं कथंस्याद्रोक्तभोग्ययोः ॥ स्त्रोपुंसयोर्वाहनानां गजादीनांचसर्वशः ॥ ५ ॥ इच्छा-
 भेदेकथंसौख्य मिच्छैक्यंसर्वदाकथं ॥ एतन्नोविस्तराद्ब्रूहि व्यासशिष्योसिसर्ववित् ॥ ६ ॥ सूतउवाच ॥ ब्रह्मांडस्यापिविस्तारः
 पंचाशत्कोटियोजनः ॥ मध्यभागेतस्यमेरु लक्षयोजनमुल्लितः ॥ ७ ॥ अधःषोडशसाहस्र योजनात्तस्यविस्तृतिः ॥ द्वात्रिंशद्यो-
 जनायामा शिरोविस्तृतिरुच्यते ॥ ८ ॥ तन्मध्यभागमारभ्य यावद्ब्रह्मांडस्वर्परं ॥ विस्तारोद्देशकाष्टासु पंचविंशतिकोटयः ॥ ९ ॥
 जंबूद्वीपोभितोमेरोः पंचायुतमितस्मृतः ॥ लक्षयोजनविस्तारं एवंद्वीपोयमुच्यते ॥ १० ॥ ब्रह्मादिद्वीपपदकंतु क्रमाद्विगुणितंम-
 तं ॥ परितोवलयाकाराः सप्तानांसप्तसिंधवः ॥ ११ ॥ लवणेक्षुसुरासर्पि र्दधिक्षीरांबुपूरिताः ॥ तत्रक्षीराब्धिमध्येतु द्वात्रिंशलक्ष-

योजने ॥ १२ ॥ श्वेतद्वीपोहरेर्लोको दिशतायुतयोजनः ॥ शाकद्वीपसमारभ्य परितोवलयाकृतिः ॥ १३ ॥ षड्लक्षयोजनोत्से-
 धः स्तद्भागप्रकीर्तितः ॥ श्रीभागः परतस्तस्य दुर्गाभागे पितृपरः ॥ १४ ॥ सप्तमाज्जलधेः पारे तदध्यर्धासुवर्णभूः ॥ तावल्लोक-
 इति प्रोक्तो भानुराग्निविलोकनात् ॥ १५ ॥ अलोकः परतः सूर्य लोकाभावेन मूर्तितः ॥ अलोकलोकयोर्मध्ये लोकालोको महाच-
 लः ॥ १६ ॥ पंचाशल्लक्षविस्तारो लक्षद्वयसमुलूयः ॥ पंचायुतमितास्तस्यो भयतोऽधित्यकामता ॥ १७ ॥ लोकालोकात्तु परतो
 लोकाद्विगुणितं तमः ॥ परतोऽद्विगुणं तस्मा द्धनोदकमिति स्मृतं ॥ १८ ॥ दध्याकारं जलं तत्तु नानाद्वीपसमाकुलं ॥ येषां मणिप्रका-
 शेन तमसो नास्ति संभवः ॥ १९ ॥ तत्पारे खर्परं याव दनं तासनमुच्यते ॥ लक्षत्रयं योजनानां विस्तृतं वलयाकृतिः ॥ २० ॥ श्री-
 भूदुर्गात्मका भागा स्तत्रापि परतस्थिताः ॥ एवं स्थानद्वयं विष्णो भूमिष्ठमिव दृश्यते ॥ २१ ॥ अधस्ताद्भूमिना शोपि तदनश्यति धिति-
 ष्ठाति ॥ भूदुर्गाभागयोस्तत्र भूमिना शोप्रणश्यति ॥ २२ ॥ श्रीभागो नित्य एवास्ति मुक्तैरेव निषेवितः ॥ पृथिवीलोकतोऽधस्तात् या-
 वद्द्विगुणं खर्परं ॥ २३ ॥ पंचविंशतिकोऽव्यस्तु योजनानां प्रकीर्तितं ॥ तत्पंचाशत्रयंतोयं पंचाशद्वितयंदलं ॥ २४ ॥ तत्र मग्नं मेरु-
 मूलं सहस्राणितुषोडश ॥ समुद्रास्तत्र सप्तापि गंभीरा विस्तृतेः समं ॥ २५ ॥ कोटियोजनगंभीरं तत्रैव च घनोदकं ॥ घनोदकादध-
 स्तात्तु भूदलं कोटियोजनं ॥ २६ ॥ कोटौ कोटौ ततोऽधस्ता त्क्षेयं पातालसप्तकं ॥ ततोऽप्यधस्तात्सप्तापि नरकारैरवादिताः ॥

वि० २०
७६

अ० ३९

७६

GDF

॥ २७ ॥ लक्षद्वादशकंतत्र प्रत्येकं नरकांतरं ॥ अधस्तात्सर्वतोभूमे र्दलं षोडशलक्षकं ॥ २८ ॥ ततो धोप्यतिगंभीरे जले साक्षात्थ-
रिः स्वयं ॥ आधारशक्तिसंयुक्तो नानारूपैः प्रदीप्यति ॥ २९ ॥ भूदले लक्षतो धस्ता तिष्ठति जलदेवताः ॥ तत्रास्ति वारुणो लोको
नानाभोगसमन्वितः ॥ ३० ॥ सुवर्णनलिनीप्रायः पूर्णप्रायो बुनिर्झरैः ॥ भूलोकादूर्ध्वतो मेरुः छत्राकारः सुरालयः ॥ ३१ ॥ चतुरा-
शोतिसाहस्रो नानोद्यानविराजितः ॥ गंधर्वदेवताभिश्च स्थानं स्थानं सदान्वितः ॥ ३२ ॥ परितस्तु चतुष्कोणं मिलावृत्तमुदीरितं ॥
प्रत्येकं तच्चतुर्दिक्षु नवसाहस्रविस्तृतं ॥ ३३ ॥ माल्यवान्पश्चिमे तत्र पूर्वतो गंधमादनः ॥ केतुमालं च भद्राश्वं क्रमात्खंडेतयोः परे
॥ ३४ ॥ एकत्रिंशत्सहस्राणि प्रत्येकं दीर्घतातयोः ॥ चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि विस्तारोपितयोः स्मृतः ॥ ३५ ॥ निषधो हेमकूटश्च हि-
मालय इति त्रयः ॥ हारेवर्षा केपुरुषं भारतं चेति दक्षिणे ॥ ३६ ॥ क्रमात्खंडत्रयं प्रोक्तं यावत्पुष्पवणवारिधिः ॥ नीलश्वेतश्च गृगी च उ-
त्तरे वधिपर्वताः ॥ ३७ ॥ रभ्यं हिरण्यं चैव कुरुवर्षमिति त्रयं ॥ खंडानां यावदंभोधि विस्तृतानि महर्षयः ॥ ३८ ॥ प्रत्येकं खंडषट्-
कंतु नवसहस्रयोजनं ॥ मर्यादापर्वतानां तु अष्टानामपि विस्तृतिः ॥ ३९ ॥ द्विसहस्रं योजनानां प्रत्येकं पारिकीर्तिता ॥ द्वीपेष्वन्ये-
षु खंडानि प्रत्येकं सप्तसप्ततु ॥ ४० ॥ खंडद्वयं पुष्करस्य नवखंडमिदं स्मृतं ॥ भुवर्लोकस्तु भूलोका दूर्ध्वतो लक्षयोजनः ॥ ४१ ॥ म-
होद्वज्जगती तस्मा त्पंचाशलक्षयोजना ॥ तदध्वर्धोऽस्वर्गलोकस्ततोऽध्वर्धाः परेऽस्मृताः ॥ ४२ ॥ महर्जनस्तपश्चेति सप्तलोकास्तदूर्ध्वतः

॥ भूलोकात्तुतपोयाव द्वैकुण्डसप्ततःपरं ॥ ४३ ॥ यावदंडकटाहंत दूर्ध्वमूर्ध्वव्यवस्थितं ॥ मध्यभागश्रियस्तत्र सत्तलोकःसनातनः ॥ ४४ ॥ मुक्ताएवरमंतेत्र पुनरावृत्तिवर्जिताः ॥ भूदुर्गाभागकौतत्र दक्षिणोत्तरतस्थितौ ॥ ४५ ॥ आराधितोस्तिथैर्विष्णु नानापु-
 ष्योज्ञयैर्नरैः ॥ निवसंतितएवात्र क्षीणेपुण्येपतंत्यधः ॥ ४६ ॥ संसारेपूर्वसंस्कारा ल्लाविष्णुश्रवणादिना ॥ आराध्यदृष्टविंवास्ते
 मुक्तामोदंतिसर्वदा ॥ ४७ ॥ अरण्याख्यौसुधासिंधू विष्णोर्लोकत्रयेपिहि ॥ सीमाविभाजकौतौतु भूदुर्गाभागयोःक्रमात् ॥ ४८ ॥
 श्रीभागःशुद्धसत्त्वात्मा मुक्तैरेवनिषेवितः ॥ यथायथैवमुक्तेछा फलंपुष्पादिकंतथा ॥ ४९ ॥ सत्त्वतोजायतेशीघ्रं मिच्छांतितत्रलीय
 ते ॥ तरंगाद्भवतोयेषु तदात्मानोपितल्लयाः ॥ ५० ॥ तथैवसत्त्वतःसर्वं दृश्यतेलीयतेपिच ॥ कामोद्रेकःक्षुदातृष्णा गुणस्याद्विषये-
 सति ॥ ५१ ॥ तदभावेतुदोषस्या न्नदोषस्तत्रविद्यते ॥ स्थित्यस्यादिच्छयैवेष्टं तत्रदोषःकथंभवेत् ॥ ५२ ॥ यतंतेशुतृषादीनां वृ-
 त्तौसंपन्नभोगकाः ॥ अतएवनतेदोषा स्तत्रसंतोपिसर्वथा ॥ ५३ ॥ स्त्रीपुंसभर्तृकादीनां मिच्छैक्यंतत्रसर्वदा ॥ स्वभावादेवमुक्ता-
 नां नेच्छाभेदःकथंचन ॥ ५४ ॥ नासूयानाप्यवज्ञानं नीचानामधिकेषुहि ॥ निर्दोषत्वादतःश्रेष्ठो विष्णुलोकःसनातनः ॥ ५५ ॥
 विमुक्ताद्विविधाप्रोक्ता पुनरावर्तिवर्जिताः ॥ सात्विकाविष्णुलोकस्त्वा स्तामसास्तमसिस्थिताः ॥ ५६ ॥ लोकालोकात्परेभागे लो-
 कोयावद्व्यनोदकं ॥ तावत्तमोभवेन्नित्यं नतत्स्थानान्निवर्तनं ॥ ५७ ॥ विष्णोर्भक्त्याविष्णुलोक स्तद्वेषात्तमसिस्थितिः ॥ नित्यनि

वि० २०
७७

दोविष्णुलोको नित्यदुःखंतमः स्मृतं ॥ ५८ ॥ अतो नित्यसुखप्राप्त्यै नित्यदुःखनिवर्तये ॥ उपास्यः सर्वदा विष्णुं नैवेद्यः कर्हिचि-
द्भवेत् ॥ ५९ ॥ तेनेहामुत्रकल्याणं विंदते नान्यथानरः ॥ गतिद्वयविहीनास्य राजसासंसृतिस्त्रिताः ॥ ६० ॥ परिवर्तयते नित्य-
मेवं जीवान्सकेशवः ॥ आद्यो मायासमायुक्तः क्षेत्रज्ञः पुरुषोत्तमः ॥ ६१ ॥ सेव्यो नित्यं वंदनीयश्च नित्यं श्राव्यो नित्यं माननीयः स ए-
व ॥ ध्येयः साक्षात्कार्य एवैष विष्णुर्नित्यानंदं प्रेप्सुभिर्विश्वमूर्तिः ॥ ६२ ॥ एवं वः कथितं विप्रा यद्यत्पृष्टं च मां प्रति ॥ यच्छ्रुत्वा पुरुषा-
र्थेषु श्रोतव्यं नावशिष्यते ॥ ६३ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये भूगोलगणनं विष्णुधामत्रयनिरूपणं नाम एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ शांडिल्य उवाच ॥ संभोगाद्भक्षणात्पानान्मलोत्पत्तिर्हि दृश्यते ॥ सच्चिदानंददेहानां विष्णुलोके
ति निर्मले ॥ १ ॥ मलोत्पत्तिर्विरुध्येत तत्कथं भोगसंभवः ॥ पुण्यानुष्ठानतः केचि त्सफला इह जन्मनि ॥ २ ॥ केषांचित्सफलं नैव
धनपुत्रादिकंततः ॥ एवं पापा अपिनराः दृश्यन्ते सुखिनो भुवि ॥ ३ ॥ केचिच्चिदुःखिनः सूत तत्कथं कर्मणां गतिः ॥ एतन्नो विस्त-
राद्ब्रूहि ज्ञातुं तत्त्वोसि बुद्धिमान् ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ विष्णुलीलारहस्यानि को वेत्तुमिह शक्नुते ॥ अथापि युष्मत्पृष्टोऽहं रहस्यानि-
यथामति ॥ ५ ॥ वदामि तच्छृणु ध्वं मे यथा द्वैपायनाच्छ्रुतं ॥ एकद्वित्रिचतुर्भार्या बहुभार्यास्तथापरे ॥ ६ ॥ सामान्यनारीभोगाश्च

संतिजीवाश्चसर्वशः ॥ एकपत्न्यश्चसामान्या नार्योपिद्विविधाःस्मृताः ॥ ७ ॥ नियताएकपत्न्यस्युः सामान्याःस्वैरभर्तृकाः ॥ सा-
 मान्याअप्सरोनान्याः काचिदास्वधिकाअपि ॥ ८ ॥ विष्णुभोगाधिकारिण्यो भोग्यादेवोत्तमैरपि ॥ विष्णोरेवाज्ञयान्येषां भोगा-
 दोषोनहिकचित् ॥ ९ ॥ देवगंधर्वविद्याधै भोग्याश्चापिनृपादिभिः ॥ पृथगप्सरस्तःकाश्चि द्विष्णुभोगविवर्जिताः ॥ १० ॥ काश्चि-
 न्मानुषभोग्यास्तु स्वायोग्येच्छात्रनोभवेत् ॥ योग्येच्छानविहन्येत नित्यानंदस्ततोत्रहि ॥ ११ ॥ कदाचित्सत्वदेहास्ते ज्ञानमात्र
 शरीरिणः ॥ मोदंतेकहिंचित्केचि त्स्त्रीभिर्यानिगृहेवने ॥ १२ ॥ यथास्वरूपव्यक्तिस्या द्भोज्यैक्येपिसुखादिना ॥ रत्यंतउभयेच्छै-
 क्यया द्वेतोद्रावसुखंतथा ॥ १३ ॥ उत्सर्गानैवजायंते शुक्लमूत्रविडादिनां ॥ भोगआलौकिकास्तेषां संतिलोकविलक्षणाः ॥ १४ ॥
 लोकेपिबर्हिणादीनां भोगालोकविलक्षणाः ॥ वित्थिपक्षोष्मणांकापि क्वचिदृष्ट्यास्मृतेरपि ॥ १५ ॥ दृश्यंतेत्यंडजादीनां स्तनपा-
 नंविनापिहि ॥ अपक्षाउत्प्लवंतेपि पादहीनाव्रजंतिच ॥ १६ ॥ स्त्रीपुंसयोर्विनायोग मुत्पद्यंतेपिदेहिनः ॥ पश्यंतिजलेयवान्ये ज-
 लंधाःकेचिदेवच ॥ १७ ॥ तमोधाःप्राणिनःकेचि दिवांधाःसर्वदांधकाः ॥ इत्यादिचित्रतालोके सृष्टौवृत्त्यादिकेष्वपि ॥ १८ ॥ दृ-
 श्यंतेकिमुक्तव्यं सर्वलोकविलक्षणे ॥ धैलक्षण्यंहिभोगानां रहस्यमिदमीरितं ॥ १९ ॥ एवमेवहिदुष्टानां स्त्रीणांपुंसांतमस्यपि ॥
 जायतेनिष्ठयायोगो रत्यादेर्दुःखहेतुता ॥ २० ॥ प्राणएवहिसर्वेषां मुक्तानामुभयत्रतु ॥ सुखदुःखनियंतास्ति वृत्तोदूतैरनेकशः ॥

॥ २१ ॥ येनप्राणेनयेमुक्ताः सहजीवाःसहस्रशः ॥ सर्वेतमनुवर्तते शास्तातेषांसएवहि ॥ २२ ॥ अनादिकालतस्त्वेवं मुक्तामोक्ष्यं-
 तिचापरे ॥ तैर्भवेन्नात्रसंबंधस्तथाविरलतापिन ॥ २३ ॥ अतोविलक्षणंप्रोक्तमुक्तधामचतुष्टयं ॥ प्रतिकूलंस्मृतंदुःखंमनुकूलं सु-
 खंमतं ॥ २४ ॥ उभयोःकारणंकर्मपापंपुण्यंत्रिधाक्रमात् ॥ दाह्यदाहकभावोस्ति प्राबल्येनतयोर्मिथः ॥ २५ ॥ पुण्येपुण्यंसहायं-
 स्यात्पापेपापंतथैवच ॥ मिथस्तुल्यबलंयत्स्याद्विरोधिप्रतिबंधकं ॥ २६ ॥ देवताराधनंतीर्थयात्रास्वस्त्ययनादिकं ॥ विप्राशि-
 षोपिप्रारब्धंपुण्यानुग्राहकामता ॥ २७ ॥ प्रारब्धपापप्राबल्येजन्मांतरफलप्रदः ॥ देवब्राह्मणविद्वेषःपापाचाराद्यनेकशः ॥ २८ ॥
 एवंन्यायेनविज्ञेयःफलदानान्यथाक्वचित् ॥ क्रियमाणान्महापुण्यात्प्रारब्धंप्रबलंभवेत् ॥ २९ ॥ तथापापक्रियमाणात्प्रारब्धंप्र-
 बलंमतं ॥ संचितंक्रियमाणंचप्रारब्धेनाभिभूयते ॥ ३० ॥ बलवत्क्रियमाणेनसंचितान्यपिकानिचित् ॥ नश्यंतिकानिचित्स्थान-
 बलानिस्त्युश्रुकानिचित् ॥ ३१ ॥ उपद्रवेणशून्यानि यथादावाग्निनावने ॥ नश्येत्पापतःपुण्यंपुण्येनापिचपातकं ॥ ३२ ॥ दुर्बलं-
 प्रबलेनैवप्रबलंनविनश्यति ॥ अतःपुण्यंसदाकार्यंसर्वथैवोपकारणं ॥ ३३ ॥ पापंचपरिहर्तव्यंस्यात्सर्वथैवापकारकं ॥ कर्मतुल्य-
 बलंयत्स्याद्विरोधिप्रतिबंधयेत् ॥ ३४ ॥ हनिंहीनबलंकुर्यात्प्रबलंनशयत्यपि ॥ अथेनव्यर्थतांयातिपुण्यंवापापकर्मवा ॥ ३५ ॥
 अधिकारवशात्तत्र फलेवैचित्र्यमश्नुते ॥ स्वाभाविकोदैहिकश्चदैशिकःकालिकस्सृतः ॥ ३६ ॥ अधिकारश्चतुर्थोक्तःफलभेदप्रवर्त-

कः ॥ सात्विकादिस्वरूपत्वं सतुस्वाभाविकः स्मृतः ॥ ३७ ॥ सत्त्वाधिक्येफलाधिक्यं पुण्यस्यात्पापकेन्यथा ॥ तमोधिक्येफलाधि-
 क्यं पापेस्यात्सुकृतेन्यथा ॥ ३८ ॥ राजसेतुसमंपुण्यं पापंचपरिकीर्तितं ॥ आसन्नमोक्षावृत्थास्युः तरुणादूरमोक्षिणः ॥ ३९ ॥
 ततोदूरावालकास्यु स्तदूराः शिशवः स्मृताः ॥ पुण्यवृत्तिस्तुवृत्थानां सात्विकानांप्रजायते ॥ ४० ॥ पापवृत्तिस्तुवृत्थानां तामसा-
 नांप्रजायते ॥ तदन्वेषांफलेऽहसो विघ्नश्चापिक्रमाद्भवेत् ॥ ४१ ॥ मोक्षयोग्यानिपुण्यानि तामसानांनिहंतिसः ॥ अतएवाहिबुध्या-
 च ज्ञावन्तेधर्मतोसुराः ॥ ४२ ॥ संतोदुर्मार्गगास्तद्व त्कालेकालेचविष्णुना ॥ पुण्यंघातयतेकापि केशवोदूरमोक्षिणां ॥ ४३ ॥ व-
 र्धयत्यसतांकापि पुण्यकर्मापिलीलया ॥ एवंस्वभाववशतः फलवैचित्र्यमीरितं ॥ ४४ ॥ तत्तज्जातिविभेदेन धर्माधर्मविनिर्णयात् ॥
 अधिकारोदैहिकः स्यात्फलभेदः प्रवर्तकः ॥ ४५ ॥ अतएवाहिशूद्रादे वैदिकं कर्मपातकं ॥ सुरापानादिकंतद्व द्विप्रादेर्नेतरन्नतत् ॥
 ४६ ॥ शैशवाद्यनुसारेण नियमाच्चयथाश्रमं ॥ फलभेदोपदेशेन सोधिकारोपिदैहिकः ॥ ४७ ॥ यज्ञदानादिकंतस्मा द्यतिनोध-
 र्मकन्नहि ॥ सूतकेऽमृतकेरोगे दुःस्पर्शैरजसीतरः ॥ ४८ ॥ अधिकारोवैदिकस्या त्पुण्यपापनियामकः ॥ तत्तत्कालविशेषेषु यज्ञदान-
 जपादिकं ॥ ४९ ॥ विधीयतेसतुग्रेको धिकारः कालिकोबुधैः ॥ पर्वकालेऽप्यतः पुण्यं भवेत्कर्मफलाधिकं ॥ ५० ॥ युगकल्पविभेदे-
 न धर्माधर्मविनिर्णयात् ॥ सोपिकालिकइत्युक्तः कलिवर्जादिरक्षितः ॥ ५१ ॥ तीर्थक्षेत्रविशेषेषु कर्तव्यमधिगीयते ॥ ततोधिका-

श्री
मोविज्ञेयो देशिको मुनिभिर्मुने ॥ ५२ ॥ अतएवहितीर्थादौ मुंडनचोपवासनं ॥ रथ्यादौ निगमाधीतेः पापमेव प्रजायते ॥ ५३ ॥
दिङ्मात्रदर्शनादस्मात्सर्वमूत्यं विपश्चिता ॥ उदात्तद्वयार्थमेवैतन्मयोक्तं भवतां पुरः ॥ ५४ ॥ तृणवीरुल्लतावृक्षगुल्मौषध्यादिकं-
यथा ॥ तथैव फलदानादौ कर्मणान्यायदृश्यते ॥ ५५ ॥ पापं वह्निः समं पुण्ये पातके मुकुतं तथा ॥ अन्योन्यस्याविरुध्येत नैव व्यर्थं भ-
वेत्काचित् ॥ ५६ ॥ सुश्रीकश्च सुकांतश्च भ्रातरा वा सुतुः पुरा ॥ सदाचारो भवेज्येष्ठः पापाचारो नुजस्तथा ॥ ५७ ॥ कर्हिचित्पथिग-
च्छंतौ देवालयमपश्यतां ॥ चक्रे प्रदक्षिणं ज्येष्ठस्तत्पादकं टको विशत् ॥ ५८ ॥ नास्तिकेन सुकांतस्तु कृत्वा वामत आत्रजन् ॥ स-
लेभे मुद्रिकां हि मीं ततो पाहसताग्रजं ॥ ५९ ॥ अग्रजो ब्रूहि तस्मात्तव दृष्ट्वा ब्राह्मण आययौ ॥ स उवाच तदा तैस्तु पुरतो वस्थितः क्षणं
॥ ६० ॥ सुकांतसूढपुण्यं त्वं नास्तिक्यादवमन्यसे ॥ कर्मतत्त्वं न जानासि विचित्रा कर्मणां गतिः ॥ ६१ ॥ इत्युत्काट्टाष्टिमात्रेण दि-
व्यदृष्टी चकार तौ ॥ देवस्य दक्षिणे वामे दृश्यतामिति चावदत् ॥ ६२ ॥ निधेर्मुखं च सर्पं च तौ तदानीमपश्यतां ॥ दृष्टमित्येव स प्राह
तावो मिति तमूचतुः ॥ ६३ ॥ विप्रप्राहतो भूयः संमुखो कृत्य चादरात् ॥ यदोदानीं हि सुश्रीको निर्गच्छेद्देववामतः ॥ ६४ ॥ तर्हि-
सर्पेण दृष्टव्यं स्तस्य कर्मैव तादृशं ॥ तथा यदि त्वं देवस्य निर्गच्छेत्प्रदक्षिणं ॥ ६५ ॥ प्राप्तव्यो यं निधिस्तर्हि त्वया तत्कर्म तादृशं ॥ प्र-
दक्षिणादवज्ञानादीदृशं भवतो फलं ॥ ६६ ॥ बहुयत्तदभूदल्पमनुग्राहकवर्जनात् ॥ इदानीं तन्न तेलभ्यं महासर्पेण रक्षितं ॥ ६७ ॥

इत्युक्त्वा तर्द्धे विप्रः सुकांतश्रद्धेततः ॥ वंदित्वा तंतथा भ्रातुः सुकृतेर्भक्तिमानभूत् ॥ ६८ ॥ एवं बहुविधं लोके जायमानं न बुध्यते ॥
 प्रतिगृहीता पात्रं स्याद्वातुः पापस्य कर्मणः ॥ ६९ ॥ तत्पापस्यापि पात्रं स्युर्धैविप्रानवजानते ॥ संपन्नश्रवणादीनां जपतां नाम वैह-
 रेः ॥ पापानि निन्दकानां स्युर्न निन्देत्सज्जनांस्ततः ॥ ७० ॥ संगत्संक्रमते पुण्यं पापं वाप्यथवा ततः ॥ सत्संगमेव कुर्वीत दुःसंगं दू-
 रतस्त्यजेत् ॥ ७१ ॥ साक्षात्कारेऽपि यो विष्णोः कर्मक्षय उदाहृतः ॥ तत्रापि पापभागस्या निन्दकानां न संशयः ॥ ७२ ॥ तन्मित्रा-
 णां पुण्यभाग इत्येव हि विनिर्णयः ॥ अपरोक्षदृशः कर्म क्रियमाणं नालिप्यते ॥ ७३ ॥ इति यत्प्रोच्यते विप्र ज्ञेयं तदपि नो वृथा ॥ त-
 द्बन्धकं भवेन्नैव न लेपस्तत उच्यते ॥ ७४ ॥ मुख्यतस्तु फलं तस्य सुक्तावेव भाविष्यति ॥ सत्कर्मणा सुखोल्लासः पापेन च सुखो न ता-
 ॥ ७५ ॥ तामसानां तु जीवानां सर्वमेतद्विपर्ययात् ॥ योजनीयमनेनैव न्यायेन सुधिया खिलं ॥ ७६ ॥ संपदो विपदश्चैव पर्यायेण-
 भवन्ति हि ॥ यथा तथैव कर्मापि द्विविधं परिवर्तते ॥ ७७ ॥ सतां द्रोहादवज्ञाना तत्पापं द्रोहिषु ब्रजेत् ॥ तेषां संगेन भक्त्या च तत्पु-
 ण्यं संगिषु ब्रजेत् ॥ ७८ ॥ एवमेव हि दुष्टानां द्वेषात्तत्पुण्यभाग भवेत् ॥ भक्त्या संगेन तत्पाप भागी स्यान्नात्र संशयः ॥ ७९ ॥ ज्ञानस्य-
 फलमेतावद्यो विवेकः सतोस्ततः ॥ परिग्रहः सतां श्रेया न सतां च विवर्जनं ॥ ८० ॥ दुर्निवासे सतां संगो यदि स्यात्तर्हि चेत्तसा ॥ उ-
 द्दिजेत्संगतस्तेषां मनसा तं स्मरेत्सतः ॥ ८१ ॥ मुख्यं हि परमं सत्त्वं भक्तिर्विष्णोस्ततः परं ॥ तद्भक्तभक्तिस्तस्याश्च सदा गमरतिः परा

विप्रान् अव-
जानते

वि० २०
८०

॥ ८२ ॥ असत्त्वं च परंतद्व द्विष्णुद्वेषपराततः ॥ तद्वेपि भक्तिस्तस्याश्च दुरागमरतिः परा ॥ ८३ ॥ सर्वथैव ततो विप्राः सतांसंगोऽखि-
लाद्वरः ॥ साधनायः प्रयत्नेन तत्त्वानानैव मोक्षिणः ॥ ८४ ॥ सल्लापः स्पर्शनं मौनं भोजनं च सहासनं ॥ प्रीत्यासंचिंतनं चैव षोढाः-
संगतिरुच्यते ॥ ८५ ॥ कर्मचापि वृथानैव ततः पुण्यं समाचरेत् ॥ पापं परिहरेच्छक्त्या ज्ञातपापापनुत्तये ॥ ८६ ॥ जपदानादि-
भिर्यत्नं सदा विद्वान्समाचरेत् ॥ धनमिष्टं हि सर्वेषां मूलं सर्वसुखस्य च ॥ ८७ ॥ प्रायेण धनसंप्राप्तिः विना पापं न जायते ॥ दुर्नि-
वारमतः पापं तस्मात्तदपनुत्तये ॥ ८८ ॥ यत्नेन दुष्टिमात्रित्यं ज्ञातयादानजपादिभिः ॥ धनव्ययाद्देहतापा न्मनसोऽयंतुणादृते
॥ ८९ ॥ पुण्यं न जायते यस्मात्तस्मात्तदुष्करं नरैः ॥ अतो यत्नेन तत्साध्यं सुखबीजं यतो हितम् ॥ ९० ॥ प्रायेण मूढालोकोऽस्मि
न्नविद्यप्रतिष्ठितचेतसः ॥ पुण्यस्य फलमिच्छन्ति पापं कुर्वन्ति यत्नतः ॥ ९१ ॥ उपतमन्यफलं चान्यं मूढादन्यः कं इच्छति ॥ मूढप्रायमि-
दं विश्वं पश्यंश्चापि न पश्यति ॥ ९२ ॥ विष्णुमायाबलं चैतदन्यथा संसृतिर्न हि ॥ अनादिकर्मभिर्बद्धा नैवं जीवाननंतशः ॥ ९३ ॥
निवर्तयति संसारे सर्वदेवप्रभुर्हरिः ॥ तमेव शरणं गच्छेत्सर्वेभ्यो मुक्तमानसः ॥ ९४ ॥ स एव कृपया बंधा न्मोचयेदन्यथान हि ॥ ना-
स्त्यन्यो मोचकस्तस्मात्ततः सेव्यः स एव हि ॥ ९५ ॥ मनसा कर्मणा वाचा तुच्छमन्यततोऽखिलं ॥ असत्संसर्गसंयुक्तो दुष्टदेशगतो-
पि सन् ॥ ९६ ॥ भक्त्या संकीर्तयन् विष्णुं न दोषः परिभूयते ॥ देवताऋषिनामानि नाशुचिः परिकीर्तयेत् ॥ ९७ ॥ विष्णोर्दिव्यानि

अ० ४०

८०

DF

४

दि

दा

नामानि सर्वदापरिकीर्तयेत् ॥ पश्यन्शृण्वन्पूजन्जिघ्रन्नश्रन्गच्छन्स्वपन्श्वसन् ॥ ९८ ॥ प्रलपन्विसृजन्गृहन्नुन्मिषन्निमिषन्न-
 पि ॥ संस्मरेद्विष्णुमव्यग्रस्तल्लीलाश्चापिचिंतयेत् ॥ यतोयतोमनोयाति स्वभावादेवचंचलं ॥ १०० ॥ तत्रतत्रैवाविषये विष्णु-
 मेवविभावयेत् ॥ कियद्भवेन्मनोन्क्रुणां हरिपूर्णकथं त्यजेत् ॥ १०१ ॥ मंदभाग्यास्तुतंत्यक्त्वा विषयांश्चितयंतिहि ॥ कालकालेजा-
 यमानं सुखंविष्णोःसमर्पयेत् ॥ १०२ ॥ दुःखेतुयःस्मरेद्विष्णुं सदुःखैर्नाभिभूयते ॥ यावत्पापंकरोत्येष तावदुःखंददातिन ॥
 १०३ ॥ दयालुत्वात्परिस्तंतु मूढत्वाद्बहुमन्यते ॥ कुर्वाणःपापकर्माणि लंघयंस्तस्यभाषितं ॥ १०४ ॥ अलंनमन्यतेमूढो दुः-
 खेस्वल्पेऽप्यलंबदः ॥ एवंपुण्यंस्वल्पमपि मन्यतेबहुमूढधीः ॥ १०५ ॥ नालंबुत्थिःसुखप्राप्तौ विस्मरत्यापिकेशवं ॥ अतोविद्वा-
 न्तावधानः संपदश्चंचलाइति ॥ १०६ ॥ मन्वानःसततंविष्णो रर्चेन्मूर्तीश्चलाचलाः ॥ बाह्यांतरविभेदेन संपदोद्विविधामताः
 ॥ १०७ ॥ धनभूगजवाज्यादि र्भार्यासंपदितिर्यते ॥ ज्ञानंभक्तिश्चैराग्यं यमाश्चनियमाअपि ॥ १०८ ॥ आंतरीसंपदित्युक्ता दु-
 वाभ्यामभ्यर्चयेत्परि ॥ शक्तिशाठ्यंप्रकुर्वाणो मंदस्यान्मंदभाग्यभाक् ॥ १०९ ॥ यथाशक्तिप्रकुर्वाणः पूर्णफलमवाप्नुयात् ॥ श-
 क्तितोऽप्यधिकं कर्ता पूर्णात्पूर्णतरंलभेत् ॥ ११० ॥ रहस्यमेतदाख्यातं विष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ श्रवणान्मननादस्य प्रसादंप्राप्नुया-
 द्दरः ॥ १११ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये शांडिल्यप्रश्नोत्तरं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥

का ५

DP

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ कौण्डिन्य उवाच ॥ सत्त्ववर्णः शुक्ल एव तमसः कृष्ण एव च ॥ तथा सति कथं मुक्तौ नानावर्णानि भुञ्जते ॥ १ ॥
 माणिक्यनीलवैदूर्यं गारुडाद्यैरलंकृतीः ॥ स्वचितास्युः कथं सूत नाना कुट्टिमभूमयः ॥ २ ॥ रत्नसोपानकावाप्यश्चित्रवर्णाश्च शाखि-
 नः ॥ नानापुष्पफलाश्चैव नानावर्णविलेपनं ॥ ३ ॥ नानाविधानि वासांसि कथं स्युस्तत्र तद्वद ॥ नैकवर्णानि वस्तूनि शोभायै प्रभ-
 वन्ति वै ॥ ४ ॥ सर्वेषामपि तोषाय नैकवर्णं प्रशस्यते ॥ इति नो वद विद्वंस्त्वं यथा द्वैपायनाच्छ्रुतं ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ स्वरूपेणैव ये-
 जीवाः शाखिनः पशवो मृगाः ॥ नानारूपाः शुक्लवर्णाः सत्त्वरूपा यतो खिलाः ॥ ६ ॥ यथा यथैव वाञ्छन्ति मुक्ता वस्तूनि यानि तु ॥ तथा त-
 थैव जायन्ते नानारूपा ण्यनेकशः ॥ ७ ॥ इच्छन्ति प्रकृतिं यांति हरेरिच्छा तथैव हि ॥ केचित् ध्यानपराः प्रायः केचिद्यज्ञान्वितन्वते ॥ ८ ॥
 सत्कथा कथकाश्चान्ये परिचर्यापराः परे ॥ विपण्यापणस्थ्यासु व्यवहाररताः परे ॥ ९ ॥ उद्यानवनवाण्यादौ क्रीडासक्तः परे जनाः ॥
 स्वैराचाराः स्वैरभोगाः नित्यानन्दाहरीच्छया ॥ १० ॥ मोदन्ते सर्वदा जीवाः दोषलेशविवर्जिताः ॥ स्वेच्छया परिमाणानि यथाकार-
 मनेकधा ॥ ११ ॥ तेषां देहेषु जायन्ते नेच्छाभंगः कदाचन ॥ सृष्ट्यादिलीलाः पश्यन्तो विष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ १२ ॥ काले काले जायमा-
 ना मोदन्ते विस्मिता मुहुः ॥ विचार्यमाणे किं किं विचित्रं हरिनिर्मितं ॥ १३ ॥ मूढस्तत्त्वं न जानाति स्वभाव इति मन्यते ॥ एकं पत्रं फ-
 लं पुष्पं यत्किंचिद्वस्तु यादृशं ॥ १४ ॥ भगवन्निर्मितं तादृक् कः पुमान्कर्तुमर्हति ॥ कथं सृजति वस्तूनि कथं वा वर्धयत्यपि ॥ १५ ॥

४१

कथंसंहरतेचायं नियच्छतिकथंत्विति ॥ कथंज्ञापयतेलोकान् कथंवामोहयत्यपि ॥ १६ ॥ कथंबंधनातिसंसारे कथंमोचयतेपिच ॥ सदासर्वत्रचेष्टासु स्वयंकर्तापिनेक्ष्यते ॥ १७ ॥ इत्यादीनिचरित्राणि विचित्राणिसदाहरेः ॥ विचिन्वंतो न जानन्ति साकल्येनरमादयः ॥ १८ ॥ यथामतियथाशक्ति सदासर्वेश्वस्तोहरिः ॥ उपास्योवेदनीयश्च ततोयातिकृतार्थतां ॥ १९ ॥ यथास्वगाःस्वशक्त्यैव नभोलंघनतोखिलाः ॥ लभन्तेस्वगतितद्व द्विद्वांसोविष्णुमार्गणात् ॥ २० ॥ नह्यर्हतादृशःकश्चि त्पारवेत्ताखिलेशितुः ॥ कथंस्यात्तादृशस्तर्हि दूरापास्तस्ततोधिकः ॥ २१ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये भगवन्महिमावर्णनं नाम एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ अष्टिषेणउवाच ॥ सृष्टिस्थित्यंतकर्माणि ब्रह्माविष्णुमहेश्वराः ॥ कुर्वतिसकलस्येति श्रूयतेमुखतःसतां ॥ १ ॥ अपरेवासुदेवादि मूर्तिभ्य इतिमन्वते ॥ कथंतर्हिहरेरेवं सृष्ट्यादिकमितीर्यते ॥ २ ॥ सर्वेष्वपिप्रमाणेषु ऋगाद्याश्रुतयोवराः ॥ प्रायेणश्रूयतेतत्र महेंद्रोमिश्वमारुतः ॥ ३ ॥ सवितावरुणोमन्यु विष्णुरुद्रोऽर्क्षस्पतिः ॥ ब्रह्मायमकुबेराद्या नानादेवाश्चकुत्रचित् ॥ ४ ॥ ॐकारस्तदसद्ब्रह्म प्राणोन्नंज्योतिरसपः ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चेति बहुधायत्रकुत्रचित् ॥ ५ ॥ सांख्याःपाशुपताश्चान्ये योगाचार्यास्तथापरे ॥ केचित्किंचिदिति श्रुत्वा मुग्धतांभजतेमतिः ॥ ६ ॥ वैदेकंतत्रनस्तत्त्वं यत्स्याद्भगवतोमत्तं ॥ निश्चित्यतत्त्वं-

यच्छ्रुत्वा नरास्युर्मोक्षभागिनः ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ एवमेवपुराब्रह्मा संपृष्टोनारदादिभिः ॥ वक्तुंतदुत्तरंविष्णुं सोस्मरत्सतदैवहि
 ॥ ८ ॥ प्रादुर्भूत्वावदत्तेभ्यः पंचरात्रंसदागमं ॥ यथामुग्धमनाःपार्थो बोधितःकृष्णरूपिणा ॥ ९ ॥ स्थानेस्थानेतथातत्त्वं यदवोच-
 त्थरिःस्वयं ॥ सर्वतदनुसंधाय व्यासःसूत्राणिनिर्ममे ॥ १० ॥ वेदांतमखिलंयत्स्या ज्जनैर्ज्ञातंबुधैःस्फुटं ॥ तदर्थनिर्णयात्प्राह य-
 न्माविश्वस्तचेतसां ॥ ११ ॥ वदामितमहंसर्वं युष्माकंपृच्छतांपुरः ॥ जगत्सर्वचयात्किंचि दृश्यतेश्रूयतेथवा ॥ १२ ॥ बहिरंतश्च-
 तत्सर्वं व्याप्यनारायणस्थितः ॥ सृष्टिस्थित्यंतनियति ज्ञानबंधास्तथावृत्तिः ॥ १३ ॥ मोक्षश्चेत्यखिलस्यास्य तस्मादेवहिमुख्य-
 तः ॥ सएवसृष्ट्वाब्रह्मादीन् देवगंधर्वमानुषान् ॥ १४ ॥ चेतनाचेतनान्सर्वा स्तत्प्रविष्टोवबुध्यते ॥ जडेषुचेतनाविष्टा जडाभेदंचम-
 न्वते ॥ १५ ॥ सर्वदैवपरार्थिनाः स्वातंत्र्यंचापिमन्वते ॥ पश्यंतोपिनपश्यन्ति नबुध्यन्तेपिबोधिताः ॥ १६ ॥ अस्वेस्वबुद्ध्यश्चापि
 नश्वरेनित्यबुद्ध्यः ॥ असारमन्वतेसारं सारंचापिविपर्ययात् ॥ १७ ॥ तादृक्स्वमाययावत्था न्संसारयतिसर्वशः ॥ अहोमाया-
 बलंविष्णो दुर्बोधयोगिनामपि ॥ १८ ॥ तमेवयेप्रपद्यन्ते मायामेतांतरंतिते ॥ सब्रह्मापूर्वजत्वेन सब्रह्मागुणपूर्तितः ॥ १९ ॥ प्र-
 लयोदकशाप्यत्वा त्सतुनारायणःस्मृतः ॥ विष्णुर्व्यापकमूर्तित्वा त्सर्वेशत्वान्महेश्वरः ॥ २० ॥ वासनाद्वसन्तेश्चापि वासुदेवःसए-
 वहि ॥ सर्वेषांकर्षणात्सोपि संकर्षणउदाहृतः ॥ २१ ॥ प्रकृष्टद्योतनत्वेन प्रद्युम्नइतिकीर्तितः ॥ अनिरुद्धःसर्वगत्वा दिंद्रःपूर्णेश्व-

रत्वतः ॥ २२ ॥ महेंद्रः सर्वतः श्रेष्ठ्या दग्निः सर्वस्य चेष्टनात् ॥ स्तुतत्वा न्मारुतो लक्ष्म्या सविता सर्वसूतितः ॥ ३३ ॥ सर्वत्र गमना-
 ज्ञाना द्वायुः सर्वस्य शोषणात् ॥ सूरिभिर्ज्ञेयमूर्तित्वा न्मन्युर्ज्ञानादि पूतितः ॥ २४ ॥ विशिष्टप्राणसौख्यत्वा दपि विष्णुः स एव हि ॥
 रुजां द्रावणतो रुद्रो दुःशोकप्रदो हि सः ॥ २५ ॥ बृहस्पतिः स एवोक्ता बृहतामपि यः पतिः ॥ यमः संयमनात् ज्ञानी मेयत्वाद्यनुमान-
 तः ॥ २६ ॥ कुमतेरीरणात् सर्व संवृतेः सकुबेरकः ॥ दुर्ज्ञेयत्वान्निरक्रुतिः सवन्हिः सर्ववत्वतः ॥ २७ ॥ अकारः सर्ववागात्मा सौका-
 रः सर्ववाग्यतः सर्वोत्कृष्टेरुकारः स मकारः सर्वमाननात् ॥ २८ ॥ ॐकारः स त्रिरूपत्वात् अवनादौ च पूतितः ॥ सदा सर्वत्र सत्वेन स-
 द्रूपः सर्वदीपनात् ॥ २९ ॥ सर्वेषां ग्रहणात् ज्ञाना त्सर्ववेदस्तुतेरपि ॥ अद्भुतानंदनात् क्षेपा दसदित्युच्यते हरिः ॥ ३० ॥ सतांहितक-
 रत्वेन निर्दोषज्ञानसौख्यतः ॥ अद्यतेति च भूतानि तस्मादन्नंत दुच्यते ॥ ३१ ॥ सत्यं प्राणः सर्वचेष्टा तेनानंतं यतः सहि ॥ सर्वेषां-
 दीपनाज्योतिं रापत्सर्वविलक्षणः ॥ ३२ ॥ सर्वदृश्यत्वत्सर्वः द्रष्टृत्वात्तपनात्तपाः ॥ प्रकृष्टकर्ता प्रकृतिः पुरुषः पूर्णपद्गुणः ॥ ३३ ॥
 प्रधानं मुख्यकर्तृत्वा त्पातापशुपतिः सतां ॥ हिरण्यगर्भो ब्रह्मांड गर्भत्वादपि स स्मृतः ॥ ३४ ॥ आकाशो दीप्यमानत्वा दापः सर्वत्र-
 पूतितः ॥ सर्वोत्पादकरूपत्वा द्भूर्भूमिश्चेष्टनाद्यदः ॥ ३५ ॥ आच्छादनाद्वस्त्रनामा दृशनादृक्षइत्यपि ॥ पत्रं सर्वगतत्वेन पर्णः पा-
 लनरूपणात् ॥ ३६ ॥ विकासात्पोषणात्पुष्पं शोभनेन्द्रियतः सुखं ॥ सर्वस्वामित्वतो दुःखी दुःखं दुष्टविनाशनात् ॥ ३७ ॥ बंधक-

त्वात्संबंधोपि जीवः प्राणनतः स्मृतः ॥ प्राणादीनां स्वरूपाणां हितकृच्छून्यनामकः ॥ ३८ ॥ बुद्धौ बोधस्वरूपत्वा ज्ञयात्संहरणा-
 जिजनः ॥ पाचकः पाटकोयद् क्रियाभेदात्पुमान्भवेत् ॥ ३९ ॥ तथा सृष्ट्यादियोगात्स एको ब्रह्मादिनामकः ॥ एवं यावन्ति नामानि
 क्रियाशब्दाश्च सर्वशः ॥ ४० ॥ मुख्यस्वार्थाहरेरेव नामानीत्यवदच्छ्रुतिः ॥ सत्सृष्ट्वात्तत्प्रवेशेन तन्नामा सर्वलिंगवान् ॥ ४१ ॥
 यएवैकोऽखिलश्रेष्ठः स विष्णुः सर्वनामकः ॥ अनादिकर्मणा बन्धान् जीवान् सर्वान् सर्वदा ॥ ४२ ॥ नियच्छतीति सर्वेषां मागमानां-
 विनिर्णयः ॥ अतो न बुद्धिभेदोऽस्ति सर्वेषामपि वादिनां ॥ ४३ ॥ व्यामोहात्कलहायंते विमूढास्तत्त्ववर्त्मनि ॥ लौकिका वैदिका श-
 ब्दाः प्रत्येकमपि सर्वशः ॥ ४४ ॥ बहुधा र्थाभिधातारो मुख्यतः परमेश्वरे ॥ केचिदर्थान्श्वकेषां च त्रिवृत्यर्थं प्रदर्शिताः ॥ ४५ ॥ सु-
 मुक्षुर्भावोऽपि विष्णुं सदा सर्वत्र वस्तुषु ॥ तत्तच्छब्दार्थगुणिनं स्वतंत्रं च नियामकं ॥ ४६ ॥ पराभूयेत न कापि सुदुःखैर्बहुलैरपि ॥ एवं-
 सध्यानयोगेन बहिरंतश्च सर्वदा ॥ ४७ ॥ मुक्तेः करगतत्वेन मुक्त एव हि स स्मृतः ॥ महिमानं भगवतो यएनं प्रयतो नरः ॥ ४८ ॥ श्रु-
 णते पठते नित्यं कर्मबन्धात्समुच्यते ॥ मुमुक्षोरेतदेवालं किमन्यैः शास्त्रसंग्रहैः ॥ नालमेतद्भवेद्यस्य तस्य सत्त्वांगमैश्च किं ॥ ५० ॥ इ-
 ति श्रीविष्णुरहस्ये भगवन्नामनिर्वचनं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥

SDF

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ संवर्तउवाच ॥ अल्पेनैवनिमित्तेन महत्फलविपर्ययः ॥ सुश्रीकस्यसुकांतस्य श्रुत्येयंतत्कथं हि नः ॥ १ ॥
 येनिर्धनाः स्वयंविप्रा स्तेषांतोपात्कथं नृणां ॥ संपदोविपदोरोषा त्संभवेत्तत्कथं वद ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥ पक्वंफलं यथावृक्षा द्वाता-
 दिसहकारिणा ॥ कुत्रचिद्विविधापेक्षा दृष्टस्येवहिकुत्रचित् ॥ ३ ॥ अदृष्टस्यैवकुत्रापि गुरुवाल्पमपेक्षणं ॥ द्विविधंसहकारित्वं पुत्रे-
 ष्टयादावपेक्ष्यते ॥ ४ ॥ भोजनादौतुदृष्टस्य कारीर्यादावदृष्टतः ॥ काहानिपरमालोके नराणांमरणादृते ॥ ५ ॥ जायतेमरणंतादृक्
 स्वल्पायासाद्विपाशनात् ॥ सुदेवोदेवकश्चेति पांथौमार्गेस्मगच्छतः ॥ ६ ॥ पुरतोव्रजतःपेशि गलिताकस्यचित्पथि ॥ रत्नपूर्णानु-
 सापेशी दूरएवास्तितावता ॥ ७ ॥ सुदेवस्याभवदुत्थैरंधानुकरणेगतौ ॥ ततोनेत्रेनिमील्यैव सुदेवस्वयमेवहि ॥ ८ ॥ अंधवत्पथि-
 वव्राज नापश्यद्रत्नपेशिकां ॥ पेशीमुह्यंध्यगत्वैव नेत्रोन्मेषणमाचरत् ॥ ९ ॥ आगच्छन्देवकःपश्चा द्रत्नपेशीमवैक्षत ॥ गृहीत्वा-
 मोदमापन्न स्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १० ॥ नेत्रयोर्मीलनादल्पा त्सुदेवोवंचितोधनात् ॥ गच्छन्मार्गेदृष्टिमात्रा देवकोधनभागभूत्
 ॥ ११ ॥ अतोल्पंगुरुवाकिंचि ददृष्टंदृष्टमेववा ॥ प्रारब्धफलभोगार्थं सहकारित्वपेक्षते ॥ १२ ॥ सुश्रीकस्यसुकांतस्य नातःफल-
 विपर्ययः ॥ आश्चर्यमिति विज्ञेयो यत्कर्मगतिरीदृशी ॥ १३ ॥ ब्राह्मणस्यहिदेहोयं क्षुद्रकामायनेष्यते ॥ कृत्वायतपसेचेह प्रेत्यानं-
 तसुखस्यच ॥ १४ ॥ अतएवर्षयः प्रायो नापेक्षंतत्रसंपदः ॥ शक्ताअनुग्रहेणापे तपसाग्न्यर्कसंनिभाः ॥ १५ ॥ कालेनमंदतपो

वि० २०
८४

येविप्रालोलुपाभुवि ॥ तेपिमान्याभवंत्येव सफलाश्चतदाशिषः ॥ १६ ॥ किंतुमंदफलत्वेन विलंबेनफलप्रदाः ॥ एवमेवहिकालेन-
तद्वेपात्फलमाप्स्यते ॥ १७ ॥ संसारेभ्रमतोजंमो महापातकयोगतः ॥ स्छावरेवृक्षगुल्मादौ कर्मशेषाद्भवेज्जनिः ॥ १८ ॥ शीतवा-
तातपक्लेशान् छेदभेदादिकानपि ॥ तत्रपापफलंभुक्त्वा पश्चादिषुचसंभवेत् ॥ १९ ॥ तत्रापिविविधान्क्लेशान् भुक्तवामानुषयोनिषु
॥ वारिद्याद्व्याधिर्पांडाभिर्मुक्तोभुविसजायते ॥ २० ॥ अश्वत्थस्तुलसीविप्रास्त्रिविधाहर्म्मूर्तयः ॥ तत्राश्वत्थतुलस्यौचस्थाव-
रत्वेनदुःखिते ॥ २१ ॥ तथापिभजतान्क्रुणां सिद्धिदस्तत्रकेशवः ॥ एवमेवहिविप्राश्च त्रिविधास्येनकर्मणा ॥ २२ ॥ दुःखिनःसु-
खिनोवापि पूज्याविष्णुधियास्त्रिलैः ॥ कुष्टिनंपतिमाराध्य स्वर्गतिंगात्पतिव्रता ॥ २३ ॥ संपूज्यपितरौवृत्तौ व्याधोलेभेपरांगतिं ॥
अतःपूज्यस्थितोविष्णुस्तत्तत्पूजानुसारतः ॥ २४ ॥ पूज्यकेभ्यःफलंदत्ते यथाविप्रादिषुस्थितः ॥ अतएवैकलव्योपि संपूज्यपरमा-
दरात् ॥ २५ ॥ मृत्तिकानिर्मितद्रोणं परांसिद्धिमवाप्तवान् ॥ वेत्तिशक्तिमशक्तिंवा भक्तिशक्त्यमथापिवा ॥ २६ ॥ साक्षीसर्वगतो-
विष्णुःसदोक्तफलदायकः ॥ सत्यामपिचयःशक्तौ स्वदैर्न्ययःप्रकाशते ॥ २७ ॥ हरेःकृतघ्नःपापिष्टो दरिद्रःसप्तजन्मसु ॥ अशक्तःश-
क्तवत्कुर्वन् शक्तस्यात्सप्तजन्मसु ॥ २८ ॥ धैर्येणतस्यतुष्यंति देवाविष्णुपुरःसराः ॥ तथास्त्वितिहिभाषंते समस्तास्तत्त्वदेवताः
॥ २९ ॥ प्रतिकूलंचदैर्न्यंच नाताब्रूयात्सयंसुधीः ॥ शुभंवदेच्छुभंध्याये द्विपत्तावपिधोरथीः ॥ ३० ॥ अधीरस्यशुभंनस्या दिहलो-

अ० ४३

सिद्धिदः

पूजकेभ्यः

८४

DF

84

केपरत्रच ॥ निष्कामोवासकामोवा पुण्यंयःकृतवान्पुरा ॥ ३१ ॥ इदानींससुखंभुङ्कते पापमप्याचरन्नरः ॥ पापिष्ठाअपियेलोके
दृश्यन्तेसुखभागिनः ॥ ३२ ॥ स्त्रीपुत्रधनवन्तश्च तैःपुण्यंहिपुराकृतं ॥ एवमेवहिलोकेस्मि न्पुण्याचाराअपिस्फुटं ॥ ३३ ॥ पूर्वपाप-
फलात्केचि दृश्यन्तेदुःखभागिनः ॥ वृक्षादितुल्यधर्माणि विद्यात्कर्माणिसर्वशः ॥ ३४ ॥ अतःसद्यःफलंनैषां किंतुकालेनलभ्यते ॥
तृणशाकौषधीगुल्म वृक्षादिभ्यःफलाप्तयः ॥ ३५ ॥ चिराच्चिरतरात्काला च्छिरंचिरतमायथा ॥ तथाकर्मविशेषाणां पाककालेविलं-
बता ॥ ३६ ॥ गृहदाहेसमुत्पन्ने कूपस्थस्वननयथा ॥ सद्योनैवोपकुर्वीत तथाकर्मफलंस्मृतं ॥ ३७ ॥ पूर्वमुप्तंयथेदानीं भुज्यतेमा-
नवैरिह ॥ तथेदानींयदुप्तंस्या तदग्रेफलदंभवेत् ॥ ३८ ॥ अतो नैवोद्विजेत्पुण्या दृष्ट्वापापान्सुखान्वितान् ॥ दुःखितांश्चसदाचारा-
न् रहस्यंकर्मणांस्मरन् ॥ ३९ ॥ तथेशःकुरुतेमूर्खा न्पापिनोपिमहाधनान् ॥ यथासहस्रशःप्राज्ञा दृष्ट्वातान्स्युःसुविस्मयाः ॥ ४० ॥
नहिपापाःसर्वथैव सर्वेपिसुखभागिनः ॥ पुण्यात्मानश्चसर्वेपि दुःखभाजोनसर्वथा ॥ ४१ ॥ नहिकश्चित्सुखंलोके सर्वैरर्थैश्चसर्वदा ॥
तथानदुःखिनोलोके सर्वैरर्थैश्चसर्वदा ॥ ४२ ॥ कश्चित्पुत्रीपुत्रहीन स्त्रीहीनोरोगितोपिवा ॥ पण्डःकुप्टीनेत्रहीनो नानोपद्रवसंयुतः
॥ ४३ ॥ अधनामंदभाग्याश्च केचित्किंचित्सुखान्विताः ॥ अतोमिश्रंफलंलोके यावन्मुक्तिरवाप्यते ॥ ४४ ॥ शरीरंपुण्यपापाभ्यां
मृज्जलान्धाययावटः ॥ पुण्यवान्पापवान्वापि भूयस्त्वान्धपदिश्यते ॥ ४५ ॥ अतःसर्वाणिकर्माणि पापानिसुकृतान्यपि ॥ नदृ-

वि० २०
८५

धेतिविदित्वैव हितं स्वस्य सदाचरेत् ॥ ४६ ॥ यत्नेन साधयेत् पुण्यं पापं यत्नेन वर्जयेत् ॥ तथापि चेद्भवेत्पापं निवृत्तितस्य चिंतयेत् ॥
॥ ४७ ॥ तत्रोदासीनतां वा तु नियमात्फलं भवेत् ॥ स्वधर्मनियतिनृणां विप्रादेर्वाग्नि तोषणं ॥ ४८ ॥ पापघ्नं पुण्यदं वापि त-
स्मात्तत्सर्वदाचरेत् ॥ सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणा गावो वैष्णवाः खं मरुज्जलं ॥ ४९ ॥ भूरात्मा सर्वभूतानि पूज्यस्थानानि वैहरेः ॥ मंत्रैराराध-
येत्सूर्यं हविर्गामौ च तर्पयेत् ॥ ५० ॥ भक्त्यादरेण दानेन तोषयेद्ब्राह्मणे पुतं ॥ गोपुचेद्योग्यभक्ष्याद्यैः सत्कारैर्वैष्णवं नरं ॥ ५१ ॥ ध्या-
नेन तद्दयाकाशं मुख्यप्राणधियानिले ॥ जलमूर्तिर्जले पूज्यो जलाद्यैरुपचारकैः ॥ ५२ ॥ स्थंडिले प्रतिमायां च नामद्रव्यैस्तमर्चये-
त् ॥ आत्मानमर्चयेद्भोगैः सर्वदैवत्तद्विस्थितं ॥ ५३ ॥ सर्वाकारं सर्वरूपं सर्वनामानमीश्वरं ॥ अर्चेत्सर्वनियंतृत्वं भावनात्सर्वव-
स्तुषु ॥ ५४ ॥ सर्वेष्वशक्तः कुर्वीत शक्त्या ब्राह्मणतोषणं ॥ वृक्षादीनि तृणांतानि स्थावराणि तथैव हि ॥ ५५ ॥ विचित्रफलभोग्या-
नि तद्वत्कर्मविचित्रता ॥ यैर्यथाचरितं कर्म ते तथा फलभागिनः ॥ ५६ ॥ अतएव हिलोकेऽस्मिन् जन्मारभ्यैव दुःखिनः ॥ तथैव सु-
खिनः केचि त्पुत्रिणोऽभिनिनस्तथा ॥ ५७ ॥ यत्नं विनैव जायंते पूर्वकर्मवशादिह ॥ न हि स्वेनैव यत्नेन राजपुत्रो भवत्ययं ॥ ५८ ॥ य-
तः संजातमात्रेण राज्यभागेव जायते ॥ एवं निदर्शनान्यत्र नानादृष्ट्वा सुधीः स्वयं ॥ ५९ ॥ न वंध्यं दिवसं कुर्या छुक्तः पुण्यविबर्जनात् ॥
न कुर्याद्बहुलां चिंतां चित्तनाशकरीं नरः ॥ ६० ॥ प्रायः पुण्यार्जने चिंतां कुर्वाणः संस्मरेद्भरि ॥ पुण्यात्पुण्यतमं लोके स्मरणं परमा-

८५

अ० ४३

८५

DF

तमनः ॥ ६१ ॥ पापात्पापतमाप्रोक्ता तृषीकेशस्यविस्मृतिः ॥ गायंतिमुनयःसर्वे गाथालोकोपदेशिकाः ॥ याःस्मरन्सर्वदाजंतु न-
 दुःखैःपरिभूयते ॥ ६२ ॥ प्राप्तव्यमर्थंलभतेमनुष्यो देवोपितंलंघयितुंनशक्तः ॥ तस्मान्नशोचामिनविस्मयोमे यदस्मदीयंनहित-
 त्परेषां ॥ ६३ ॥ नाभुक्तंक्षीयतेकर्म कल्पकोटिशतैरपि ॥ अवश्यमेवभोक्तव्यं कृतंकर्मशुभाशुभं ॥ ६४ ॥ जन्मांतरहितंतात सर्व-
 दैवविचिंतयेत् ॥ इहजन्मनियद्भावं तद्वेत्पूर्वकर्मणा ॥ ६५ ॥ मालाकारसधर्मास्या न्नस्यादंगारकृत्समः ॥ पश्चात्तपेद्यथाना-
 त्मा तथास्वहितमाचरेत् ॥ ६६ ॥ मालाकारोयथापूर्वं मुप्तानांप्राप्नुयात्फलं ॥ वपत्यन्यानिबीजानि भविष्यद्भोगहेतवे ॥ ६७ ॥
 तथाकर्माणिभुंजानो न्यानिपुण्यानिवर्धयेत् ॥ नावसीदतिसप्राज्ञः प्राप्नुवन्सर्वदासुखं ॥ ६८ ॥ अंगारकारकोवृक्षान् छित्वादह-
 तियद्वनं ॥ तद्वनस्थःपुनःकिंतु जीवनार्थमवाप्नुयात् ॥ ६९ ॥ अन्यदीयानिकर्माणि नह्ययंप्राप्तुमर्हति ॥ अंगारकारवद्येन भवे-
 र्जीवनवृत्तिकृत् ॥ ७० ॥ एकस्तुघ्नियतेजंतु रेकएवप्रजायते ॥ एकएवसुखंभुंङ्कते दुःखमप्येकएवहि ॥ ७१ ॥ ऋणानुबंधिनःसर्वे
 पशुपत्नोसुतादयः ॥ ऋणापायेव्रजंत्येव नेच्छयाकोपितिष्ठति ॥ ७२ ॥ अदातारःप्रदातारोऽधर्मैर्णडित्तमर्णकाः ॥ ननिस्तीर्णमृणं-
 एषां केचनोभयथाःपरे ॥ ७३ ॥ केचिद्धनर्णाःकेशार्णा वैरर्णाश्चतथापरे ॥ सुखार्णाःकर्मवैचित्र्या न्मिलंतिचवियुंज्यते ॥ ७४ ॥ न-
 कुर्यात्कुत्रचित्सक्ति समतानैवकारयेत् ॥ बहिश्चित्तोव्यवहारे दनित्यमखिलंस्मरन् ॥ ७५ ॥ एवंदुःखंनियुंजीत युंजीतापिसुखेन

चि० २०
८६

४६

अ० ४३

८६

सः ॥ अन्यथापापभागेव दुःखैश्चपरिभूयते ॥ ७६ ॥ ईश्वरस्येदमखिलं मन्वानःस्वीयमेवयः ॥ कथंदुःखीनजायेत यदुःखंस्वल्पमे-
वतत् ॥ ७७ ॥ स्वामिनःस्वंपरस्वंच मन्यमानोनिजंत्विति ॥ सधृष्टोदंडनीयःस्यादितिलोकनिदर्शनं ॥ ७८ ॥ अग्निरापःफलंमूलं
तृणैःप्रज्यादिकंहारिः ॥ सुलभंयदधालोके तेनजीवंतिजंतवः ॥ ७९ ॥ तथैवविप्रालोकेस्मिन्हारिणाःसुलभाःकृताः ॥ यतोदानेन-
तपसा लोकाःपुण्यमवाप्नुयुः ॥ ८० ॥ विप्रादानतपोमूलं तान्विनातन्नजायते ॥ सुलभानप्यतोधर्मा न्नावमन्येततानिह ॥ ८१ ॥
केपांचिदुपचर्यार्थं गंगामपिविनिर्ममे ॥ स्वपादादययाविष्णु र्यापुनातिजगन्नयं ॥ ८२ ॥ भक्त्यादधारयांसूर्तिहरेःपादजलंत्विति ॥
महादेवोपिसाप्रोक्ता सारभूताजगद्विते ॥ ८३ ॥ अतएवपुराव्यासः प्राहृष्टोमहर्षिभिः ॥ सारभूतंजगत्पुनस्मिंस्तन्मतःश्रुनुताद-
रात् ॥ ८४ ॥ हरिर्भागीरथीविप्रा विप्राभागीरथीहरिः ॥ भागीरथीहरिर्विप्राः सारमेतज्जगन्नये ॥ ८५ ॥ मनसापित्रयंचैत न्नाव-
मन्येतबुद्धिमत् ॥ नहिसारद्रुहोलोके दृश्यंतेबुद्धिसंयुताः ॥ ८६ ॥ भाग्येनसुलभंचैत दभाग्यादुर्लभंचयं ॥ सुलभंयोवजानाति
दुर्लभंतस्यतद्रवेत् ॥ ८७ ॥ यद्येतदुर्लभंतर्हि कथंस्यात्सुलभंसुखं ॥ अतःसुखार्थिनानित्यं भजनीयमिदंचयं ॥ ८८ ॥ वस्तुतोदु-
र्लभाविप्रा दृश्यंतेसुलभाइव ॥ भाग्यलभ्याहितेप्रायो भाग्यंदुर्लभमेवहि ॥ ८९ ॥ पृथिव्यांभारतंवर्षे अत्यल्पपरिमाणकं ॥ त-
त्रापिप्रायशोवृक्षा नदोपर्वतकंदराः ॥ ९० ॥ क्षेत्रादीन्यवशिष्टेपि प्रायेणैवाधमाजनाः ॥ उत्तमेष्वापिहिप्रायो निर्धनानास्तिकाः

SGDF

ॐ
परे ॥ ९१ ॥ अस्तिकेष्वपि हि प्रायो मंदभाग्याद्युपद्रुताः ॥ लक्षायुतसहस्रेषु कश्चिद्विष्णुपदेरतः ॥ ९२ ॥ तत्रापि भाग्यतोलाभो
विष्णुभक्तस्य संगतेः ॥ महिमाश्रवणं विष्णोर्दुर्लभा दुर्लभं स्मृतं ॥ ९३ ॥ न लभ्यंते यतंतोऽपि मंदभाग्या हि ये नराः ॥ श्रवणानंतरं-
विष्णोर्मननं दुर्लभं मतं ॥ ९४ ॥ ध्यानं च दुर्लभं तस्मात्साक्षात्कारो भवेद्यतः ॥ बहूनां जन्मनामंते निदिध्यासनतत्पराः ॥ ९५ ॥
लभंते ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षो तो दुर्लभो मतः ॥ जानता जानता वापि विष्णुभक्तिमता सता ॥ ९६ ॥ संकीर्त्यो वचसा विष्णुः स्मरणीय-
श्च चेतसा ॥ कर्माणि संस्मरेत्तस्य लभेत्सिद्धिततः शनैः ॥ ९७ ॥ सकामानि तु कर्माणि विष्णुभक्तैः कृतानि चेत् ॥ सांतान्येव फलानि-
स्यु रविलंबेन नान्यथा ॥ ९८ ॥ निष्कामो हरितुष्ट्यर्थं कुर्यात्कर्माणियानि च ॥ विलंबात्तत्फलं भुङ्क्ते मोक्षवीजं च तद्भवेत् ॥ तद-
न्यं देवमुद्दिश्य कर्म यत्सकृत्तनैः ॥ १०० ॥ तत्र स्थस्तत्फलं विष्णुः प्रदद्यात्किंचिदल्पकं ॥ तन्मोक्षप्रतिबंधाय भवेत्तस्मान्न तद्वरं
॥ १०१ ॥ जीवाः कर्माणि कुर्वाणाः प्रायोनैव विजानते ॥ न स्मरंति विजानंतो यद्यप्येवं तथापि हि ॥ १०२ ॥ तत्त्वं देवाः प्रपश्यंति
प्राणाद्याः सकला अपि ॥ हरराज्ञानुसारेण फलदाः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ १०३ ॥ आदित्यचंद्रावनि लोनलश्च द्यौर्भूमिरपोऽहो दयं यमश्च ॥
अहश्चरात्रिश्च भूमे च संभ्ये धर्मो विजानाति नरस्य वृत्तिं ॥ १०४ ॥ अन्येऽपि ये प्राणमनोऽहोऽपोक भूताधिदेवा मनुरीशमुख्याः ॥ कर्मा-
धिदेवा अमुना सदैव बहिस्तथा तं विचरंति शश्वत् ॥ १०५ ॥ एकोऽहमत्रास्मि न कोऽपि जानात्येवं विमूढा वत मन्यमानः ॥ करोति क-

र्माणिनशंकमानो भोगेफलानांरूपणोहिखिद्यते ॥ १०६ ॥ अतोविशंकेतसदैवदेवा न्सहैवपश्यन्विबुधोहितेप्सुः ॥ पापेषुकर्मस्व-
 थपण्यएकः सदायतेनैवततोलभेतशं ॥ १०७ ॥ ईर्ष्यामसूयांचसदैववर्जये त्पीडायतस्यादपरस्यतच्च ॥ नैवाचरेन्नैवगृहीतवाचा
 नर्धितयेद्वामनसापिकर्हिचित् ॥ १०८ ॥ परस्यानिष्टसंप्राप्तौ यत्सम्यङ्मनुतेनरः ॥ सईर्ष्यकःस्वयंचापि तादृशंदुःखमाप्नुयात्
 ॥ १०९ ॥ असूयतिपरस्येष्टं दृष्ट्वाखियतिमानसे ॥ इष्टहानिंचयोवांले तादृगिष्टंलभेन्नसः ॥ ११० ॥ परपीडांतुयःकुर्या तादृक्-
 पीडांलभेत्स्वयं ॥ योयस्यमांसमश्नाति सतद्विष्टाकिमिर्भवेत् १११ ॥ वृथाद्राहेतुयोयस्य पुत्रस्त्रीमुत्तदादिना ॥ कुर्यात्तनविमुक्तः
 स्या तद्वास्तत्प्रीतिमान्भवेत् ॥ ११२ ॥ अदातातुदरिद्रस्य दातायःसधनीभवेत् ॥ पतिध्रुकूपुंश्चर्त्तुचैव सपत्नीद्रोहिणीचया ॥
 ११३ ॥ देवब्राह्मणपूजाद्विद्वद्दानध्रुकुविधवाभवेत् ॥ विपर्ययात्प्रजायेत सुभगाधनपुत्रिणी ॥ ११४ ॥ देशकालानुसारेण जाति-
 कर्तृविशेषतः ॥ विचित्रफलदंकर्म विस्तरादुर्वचंचतत् ॥ ११५ ॥ प्रायोजन्मांतरेष्वेव कर्मणांफलमश्नुते ॥ कालांतरेपिकेषांचि-
 द्दहायांतरलाभतः ॥ ११६ ॥ त्रिभिर्घर्षैस्त्रिभिर्मसै स्त्रिभिःपक्षैस्त्रिभिर्दिनैः ॥ अत्युत्कटैःपुण्यपापै र्हैवफलमश्नुते ॥ ११७ ॥
 इत्येवप्रायशःशास्त्र रहस्यंभवतांपुरः ॥ प्रश्नानुसारिकथितं प्रसंगादपिकिंचन ॥ ११८ ॥ भवंतोविदुषांश्रेष्ठाः शास्त्रतत्त्वविवेकिनः
 ॥ निर्णयंतवसिष्ठं च्छास्त्रांतरविलोकनात् ॥ ११९ ॥ स्वयंतत्वविदोयूयं शास्त्रतत्त्वप्रदर्शकाः ॥ अथापिप्रश्नवाक्यानि लोकानांत-

त्ववित्तये ॥ १२० ॥ स्वभावोयंसतांविश्वं विदित्वापिपुनःपुनः ॥ अबुधाइवपृच्छन्ति गृण्वन्तिपरतस्तथा ॥ १२१ ॥ ज्ञातंमुहुर्वि-
चार्यस्या लोतव्यंबहुधाबहु ॥ बहुभ्योबहुवारंचे त्येवंदर्शयितुंजनान् ॥ १२२ ॥ अनंतोमहिमाविष्णो श्रितनीयःसदैवसः ॥ वदेष्टो-
तरिसंपन्ने शृणुयात्सतिवक्तारि ॥ १२३ ॥ अन्यदासंस्मरेत्तापि महिमानंपरात्मनः ॥ नवृथाकर्मकुर्वीत येनायुर्व्यर्थतां व्रजेत् ॥ १२४ ॥
दुर्लभादुर्लभंलोके त्वल्पमायुर्नृणांयतः ॥ बाल्येनन्हीयतेकिंचि त्त्थाप्रायेणनिद्रया ॥ १२५ ॥ रोगवार्धकचिंताभि दुःसंगात्प्राय-
शस्तथा ॥ अवशिष्टंकदाचित्तु सत्संगोलभ्यतेनरैः ॥ १२६ ॥ तदाकिंचित्स्थितंस्वस्य भवेद्भाग्यान्नवाभवेत् ॥ धन्योस्मिन्कृतकृत्यो-
हं स्मारितोयद्भवादृशैः ॥ महिमानंमहाविष्णो विष्णुभक्तिपरायणैः ॥ १२७ ॥ वासुदेवकथाप्रश्नः पुरुषांस्त्रीन्पुनातिहि ॥ वक्ता-
रंपृच्छकंश्रोतुं स्तत्पादसलिलंयथा ॥ १२८ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये भगवन्महिमा वर्णनंनाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ७९ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ शौनकउवाच ॥ अपिसूतत्वयागीत मेतत्सर्वंश्रुतंहिनः ॥ अथप्रस्तुतमाख्यादि यदमोचव्रजंहारिः ॥ १ ॥
सूतउवाच ॥ हरिणामोचितोनका द्वजेंद्रःस्मृतिमात्रतः ॥ तापसस्यांतरेविप्रा स्तदाख्यानंमहाद्भुतं ॥ २ ॥ विष्णुःपंचममारभ्य
मन्वंतरमवोचत ॥ तदाख्यास्यामिभवतां पुरस्ताच्छृणुतादरात् ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तापसस्यानुजोब्रह्म न्यंचमरैवतोमनुः ॥

तदाभूतरयादेवा आसन्निद्रोविभुःस्मृतः ॥ ४ ॥ धर्मपत्न्यां विकुंठायां शुभ्राख्यस्य महामुनेः ॥ अजायत स्वयं विष्णु वैकुण्ठलोकाविश्रु-
 तः ॥ ५ ॥ तस्य पत्न्यभवदेवो स्वयंपद्मैव सुंदरो ॥ तत्प्रोत्यर्थं भुवोभागे वैकुण्ठं कृतवान्पुरं ॥ ६ ॥ यत्र देवैः स वैकुण्ठे देव्या च सह मोदते ॥
 तस्य कर्माण्यपाराणि न शक्यानाहवर्णितुं ॥ ७ ॥ पष्ठस्तु चक्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो मनुरोरितः ॥ मंद्रद्युम्नस्वयं शक्रः ऐंद्रं पदमशासत ॥ ८ ॥
 वैराजादभवद्विष्णु र्योजितो ह मिति श्रुतः ॥ चतुर्दशापिरत्नानि लक्ष्म्यादो निपयो बुधेः ॥ ९ ॥ उत्पृत्य प्रददौ तानि देवादिभ्यो यथा-
 तथं ॥ जग्राह स्वयं लक्ष्मीं रुद्रो हालाहलं पपौ ॥ १० ॥ सुधांधन्वंतरि भूत्वा बहिरानीय देवताः ॥ स्त्रीरूपी पाययामास वंचित्वा दे-
 त्यदानवान् ॥ ११ ॥ तदैव कूर्मरूपेण पृष्ठे दध्रे समंदरं ॥ अन्यान्यपि च रित्राणि विचित्राणि चकार सः ॥ १२ ॥ तस्य मन्वंतरस्यांति
 श्राद्धदेवो रवेः सुतः ॥ कुर्वाणः कृतमालायां जलतर्पणमादरात् ॥ १३ ॥ अंजलौ दृष्टवान्मत्स्यं दयया कलशे दधौ ॥ निशायां ववृधे सोऽथ
 तत्रालं नवभूवच ॥ १४ ॥ उवाच मानयान्यत्र दयालो विपुले कचित् ॥ इति तद्वाचमाकर्ण्य श्राद्धदेवः स विस्मितः ॥ १५ ॥ कूपे तटा-
 गेन द्यां च क्रमाद्विक्षेपसागरे ॥ अचिराद्वर्धमानः स सागरं व्याप्य तस्थिवान् ॥ १६ ॥ तमुवाच श्राद्धदेवः को भवानद्भुताकृतिः ॥ न-
 हि विष्णुं विना त्वादृक् लोके स्मिन्नुपपद्यते ॥ १७ ॥ ततो हरिं विनिश्चित्य तुष्टावस्नेहसंयुतः ॥ तुष्टो मत्स्यस्तुतं प्राह सत्यव्रतश्रुणुष्व मे
 ॥ १८ ॥ सप्तमेहानि संप्राप्ते सागरो वृत्तिमेष्यति ॥ स जले नाखिलां भूमिं जनसंघावधिष्यति ॥ १९ ॥ तावत्वं मुनिसंयुक्तः समस्ता-

नौषधीगणान् ॥ बीजभूतांश्चसंगृह्य प्रतीक्षस्वमहामते ॥ २० ॥ इत्याज्ञप्तस्तथाचक्रे तावत्सप्तमवासरे ॥ ववृधेजलधिःपश्चा द्विरि-
 शृंगंसमारुहत् ॥ २१ ॥ तावत्तत्रापिपानीयं वर्धमानंनिरीक्ष्यसः ॥ मृत्युनिश्चयमापन्न स्तावन्नावंधरामयीं ॥ २२ ॥ प्लवतींनिक-
 टायातां धृत्वातामारुहत्तदा ॥ साचनौःप्लवमानापि पर्वताकारवीचिभिः ॥ २३ ॥ दोल्यमानामहावातैर्मज्जंतीमवलोक्यते ॥
 ततोहाहाकृताःसर्वे मुनयस्तंबभाषिरे ॥ २४ ॥ यस्त्वयाराधितोदेव स्तमुपाधावमाचिरं ॥ ततस्तमस्तुतानंतं मत्स्याकारंमहेश्वरं
 ॥ २५ ॥ प्रादुर्भूतोमहाशृंगो महामत्स्यस्तदैवहि ॥ प्रोवाचसतमाश्वास्य वत्समाभैरितिब्रुवन् ॥ २६ ॥ अनेनशृंगसंस्थेन शेषसर्पे
 णयोजय ॥ इमांनावंततःस्वस्थ चेताआस्वर्षिभिःसह ॥ २७ ॥ तथाकृत्वासुखंलब्ध्वा स्वस्थचेताहरिप्रियः ॥ पप्रच्छविविधान्प्रश्ना-
 न्हरिःपर्यहरच्चतान् ॥ २८ ॥ पप्रच्छानेनरूपेण पुराकिंकृतवानिति ॥ हरिःप्राहपुराकल्पे प्रलयेसमुपस्थिते ॥ २९ ॥ हयग्रीवोम-
 हादैव्यो पाहरद्वेदमज्जजात् ॥ आरब्धेभ्वेतवाराह कल्पेस्मिन्ब्रह्मणार्थितः ॥ रूपेणानेनतंहत्वा वेदानात्तद्वतवांस्ततः ॥ ३० ॥ स-
 त्स्यप्रतनुवाच ॥ कल्पांतप्रलयेसर्वे प्रलीनाजीवराशयः ॥ महादैव्यःकथंजीव न्संस्थितस्तद्वदस्वमे ॥ ३१ ॥ मत्स्यउवाच ॥ पुरा-
 देवांतकोनाम दैव्यःपरमदारुणः ॥ तपसातोषयदेवं ब्रह्माणंसर्वतोवरं ॥ ३२ ॥ सर्वदेवविनाशाय तथाकल्पांतजीवनं ॥ वव्रंवर-
 द्यंतस्मा देवंचक्रेसदुर्जनः ॥ ३३ ॥ देवानांजीवनंवेदा स्तन्नाशोदेवसंक्षयः ॥ देवनाशोवृत्तिनाशा स्सर्वनाशोभवेत्तदा ॥ ३४ ॥

वि०२०
८९

स एव प्रलये जातो जीवतश्च महासुरः ॥ हवाकारमुखत्वेन हयग्रीवः सकथ्यते ॥ ३५ ॥ श्रुत्वेत्थं वचनं पश्चात् सोऽन्यं प्रश्नमपृच्छत् ॥
मानवेऽस्मि लभ्येतीति समुद्रस्वच्छतां ययौ ॥ ३६ ॥ मत्स्यस्तिरोदधे पश्चाद्भूमौ सृष्टिर्भूततः ॥ एष एव मनुर्जातः सप्तमो हिरवेः सुतः
॥ ३७ ॥ इक्ष्वाकुमुख्यास्तस्यासुः पुत्रा दश महाबलाः ॥ इंद्रः पुरंदरस्तत्र देवार्द्रादयस्तथा ॥ ३८ ॥ कश्यपाद्याश्च ऋषयो वि-
ष्णुभक्तिपरायणाः ॥ हिरण्यकशिपोः पुत्रः प्रल्हादो यो भवत्पुरा ॥ ३९ ॥ यदर्थं नारसिंहाख्यो भूत्वा हंतुं महासुरं ॥ हतवांस्तस्य न-
माभूदलिर्नाम महासुरः ॥ ४० ॥ स शुक्रवरसंवृत्यो जित्वा शक्रं सुरैर्वृतं ॥ ऐंद्रं पदमशा देवा निलिन्युस्तत्र तत्र ह ॥ ४१ ॥ देवदौ-
र्भाग्यमालोक्य देवमाता दितिस्तदा ॥ नानाव्रतैश्च तपसा मामतर्पयदंजसा ॥ ४२ ॥ ततो हं वामनो भूत्वा तद्गर्भे कश्यपान्मुनेः ॥
प्रल्हादप्रार्थनां स्मृत्वा याचित्वा दीक्षिताद्वलेः ॥ ४३ ॥ पदत्रयमितं स्थानं तल्लब्ध्वा हं त्रिविक्रमः ॥ भूत्वा भुवं पदैकेन स्वर्गलोकां पदै-
कतः ॥ ४४ ॥ गृहीत्वैकपदार्थं तं बत्थवांस्तु बलिं पुनः ॥ ततः स्वपृष्ठं दत्त्वा स प्रतिज्ञां तीर्णवान्निजां ॥ ४५ ॥ तादृशीं प्रफटीकृत्य तद्भ-
क्तिलोकविश्रुतां ॥ महद्यशः प्रथित्वा च पातालं स्थानमादिशं ॥ ४६ ॥ यत्रेन्द्रपदतो भोगाः विशेषा देवसंस्थिताः ॥ तद्भक्तिबत्थस्त-
द्वारे रूपेणैकेन तस्त्रिबान् ॥ ४७ ॥ भूत्वोपेन्द्रस्तथा शक्रं सहकारी सदैव हि ॥ रूपेणान्येन च स्वर्गे देवपूज्यः सदोषितः ॥ ४८ ॥ दुष्टश्च
त्रियभारेण खिन्नामालोक्य काश्यपीं ॥ भूत्वा भार्गवरामो हं निःक्षत्रांकुतवान्महीं ॥ ४९ ॥ रावणाद्यैर्महादैतैः राक्षसीं तनुमाश्रि-

४५

अ० ४४

८९

DF

तैः ॥ उपप्लुतांभुवंदृष्ट्वा रामोदाशरथिः पुनः ॥ ५० ॥ भूत्वानिहत्यतलंकां महाभक्तेविभीषणे ॥ दत्त्वाधगतवान्धाम पुनर्वैकुण्ठमा-
 त्मनः ॥ ५१ ॥ अज्ञानांधतमोमग्नं वीक्ष्यलोकंनिजंपुनः ॥ पराशरात्सत्यवत्यां कृष्णद्वैपायनोभवं ॥ ५२ ॥ पुनर्दुःक्षत्रियैर्व्याप्तां
 विलोक्यतुवसुंधरां ॥ ब्रह्मादिदेवतावृंदैः प्रार्थितःकृष्णतांगतः ॥ ५३ ॥ पांडवान्वलरामंच प्रद्युम्नादींश्चयादवान् ॥ सचवीकृत्य-
 त्हतवान् भारभूताखिलान्जनान् ॥ ५४ ॥ तामसान्वैदिकेमार्गे प्रवृत्तान्वीक्ष्यवैपुनः ॥ बुद्धतांप्राप्यदुर्मार्गे नियोज्यैतानदांतमः
 ॥ ५५ ॥ अष्टाविंशेयुगेत्वेव जातेपश्चात्कुभूमिपैः ॥ दस्युभिर्यवनैःक्रांता मेकवर्णत्वमागतां ॥ ५६ ॥ वीक्ष्यकल्कित्वमापन्नः संतु-
 त्यैतान्कृतव्यथां ॥ पुनःपुनर्युगांतु प्राप्तेधर्मस्यविष्टवे ॥ ५७ ॥ राजराजोहमेवांशैः स्थित्वासुनृपेष्वहं ॥ स्थापयामिपुनर्धर्मं पु-
 नर्वेदान्दिजादिकान् ॥ ५८ ॥ एवंप्रतियुगंब्रह्मन् प्रतिमन्वंतरंतथा ॥ सृष्टिस्थित्यादिकर्माणि स्वयमेवकरोम्यहं ॥ ५९ ॥ साव-
 र्णिरष्टमःपश्चा न्मनुःसूर्यसुतोभवत् ॥ निर्मोकविरजस्कायाः तत्सुतादेववर्चसः ॥ ६० ॥ देवासुतपसोनाम बलिरिंद्रस्तदाभवत् ॥
 गालवाद्याश्चमुनयः सप्ततत्रप्रकीर्तिताः ॥ ६१ ॥ वारुणिर्नवमोदक्ष सावर्णिरितिवैमनुः ॥ धृष्टकेत्वादयस्तस्य सुताःपारादयस्त-
 था ॥ ६२ ॥ इंद्रस्तदाद्रुतोनाम मुनयोद्यतिवन्मुखाः ॥ तदाहमृषभोभूत्वा गतोद्भुतसहायतां ॥ ६३ ॥ ब्रह्मसावर्णिनामाभू हश-
 मेवैमनुस्तदा ॥ हविष्मत्प्रमुखाविप्रा देवेंद्रोभूत्स्वयंशिवः ॥ ६४ ॥ विष्वक्तेनोप्यहंभूत्वा तत्सख्यंकृतवानपि ॥ सुखासनाद्या-

वि० २०
१०

देवास्तु तंतदैवोपतस्त्रिरे ॥ ६५ ॥ मनुरेकादशोजज्ञे धर्मसावर्णिनामकः ॥ इंद्रोवैधृतनामासी न्मुनयश्चारणादयः ॥ ६६ ॥ वि-
हंगमाद्यादेवाश्च तस्मिन्मन्वंतरेभवन् ॥ द्वादशोरुद्रसावर्णि देवश्रेष्ठादयःसुताः ॥ ६७ ॥ इंद्रस्तुनृतनामाभू न्मुनयोनीध्रकादयः ॥
हरिताद्यास्तदादेवा स्वधामाख्योहमेवतु ॥ ६८ ॥ त्रयोदशोमनुर्जातो वेदसावर्णिनामकः ॥ तत्सुताश्चित्रसेनाद्या सुकर्माद्याश्चदे-
वताः ॥ ६९ ॥ दिवस्पतिस्तुदेवद्रो निर्मोचकमुखादिजाः ॥ योगेश्वरोममांशोभू तस्मिन्मन्वंतरेशुभ ॥ ७० ॥ इंद्रसावर्णिनामासी
न्मनुरंत्यश्चतुर्दशः ॥ उर्वादयःसुतास्तस्य पवित्रादेवतास्तथा ॥ ७१ ॥ शुचिरिंद्रोग्निवाहाद्या स्तदासप्तर्षयःस्मृताः ॥ बृहद्भानुरहं ब्र-
ह्मन् शुचिर्मिंद्रमनुव्रतः ॥ ७२ ॥ एवं हि मनवःसर्वे चतुर्दशदिनेदिने ॥ जायंतेप्रायशस्त्वेवं पुनःपुनरिहाभवत् ॥ ७३ ॥ अन्येक-
पिलदत्ताद्या अवताराःसहस्रशः ॥ आविर्भावंतिरोभावं यथाकालंभजंतिहि ॥ ७४ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये मन्वंतरानुवर्णनं नाम
चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ भगवानुवाच ॥ एवंदिनेदिनेब्रह्मन् सृष्टिस्थित्यप्ययादिकं ॥ आसीद्यावदसीतिस्युः सार्धसप्ताधिकास-
माः ॥ १ ॥ सृष्टिकालाष्टमेभागे संजिहीर्षाभवन्मम ॥ ततोवृष्टेरभावेन भूमौसर्वलयाभवत् ॥ २ ॥ संकर्षणमुखोत्थेन वह्निना-

सिंधुशोषणं ॥ भूमिपर्वतराशीनां तदेवविलयोभवत् ॥३॥ तस्मिन्महाश्मशानेतु महाभैरवरूपधृक् ॥ तांडवंकतिचित्कालं कृत-
 वान्देवतावृतः ॥ ४ ॥ तिष्ठतांकलिमुख्यानां दैत्यानांचैवसर्वशः ॥ तमोद्वारिमहाघोरे पुनरावृत्तिवर्जिते ॥ ५ ॥ वायुर्गदाप्रहारेण
 लिंगभेदंविधायत् ॥ विनद्यसिंहनादंच स्वदत्तैर्मरुतादिभिः ॥ ६ ॥ प्राक्षेपयन्महाकष्टे तानंधतमसिक्रमात् ॥ भुंजंतस्तत्रदुर्भोगा
 न्स्वरूपेणव्यवस्थिताः ॥ ७ ॥ अनित्यानीतिमन्वाना मिथ्याज्ञानस्वरूपिणः ॥ तिष्ठंत्यनंतकालंच द्वेषिणोममसर्वदा ॥८॥ अथ-
 व्युत्क्रमतोनाशे समारब्धेसतिक्रमात् ॥ भुवरादिलयेजाते देवतानांलयेपिच ॥ ९ ॥ शनैर्नवतिमावदांते ब्रह्मांडस्यलयोभवेत् ॥
 ततआवरणानांच दशानांकमशस्तथा ॥१०॥ तत्रत्यदेवदेहानां स्थूलानांविलयोभवेत् ॥ यावत्पंचोनशतक माद्यस्यब्रह्मणाभवत्
 ॥ ११ ॥ तावदित्यमभूच्छनिं सर्वस्थूलंक्रमेणतु ॥ ततःसूक्ष्मलयश्चासी द्युत्क्रमेणशनैःशनैः ॥ १२ ॥ विरिंचेश्वरमेकल्पे योगिनोमु-
 क्तिगामिनः ॥ विविशुब्रह्मणोदेहे लिंगमात्रावशेषिणः ॥ १३ ॥ कर्मशेषयुताश्चान्ये संसारेपरिवर्तिनः ॥ ब्रह्मांडस्थाखिलाजीवा
 सूत्रवायुमुपाश्रिताः ॥ १४ ॥ सत्वायुःप्रविशद्रूपं जयायाःसोप्यलीयत ॥ संकर्षणेततःसोपि तत्रैवालीयतक्रमात् ॥ १५ ॥ सत्वा-
 दिगुणवध्न्या द्रजोमूलोमहत्तनुः ॥ यांदेहःसविरिंचस्तु पृथग्भूत्वाव्यलीयत ॥ १६ ॥ लिंगदेहयुताःसर्वे ब्रह्माद्याजीवराशयः ॥
 चरमावरणव्योम मध्यभागेनिवेश्यच ॥ १७ ॥ विरजोयात्यक्तलिंगाः शुक्लरूपाश्चसर्वशः ॥ मायाद्वारावासुदेवं प्रविश्यानंद-

पिणः ॥ १८ ॥ निर्मुक्ताखिलबंधास्ते मोदन्ते सर्वदेवहि ॥ अनन्तासनवैकुण्ठ नारायणपुरादिषु ॥ १९ ॥ भुञ्जानाविविधान्भोगान्
पुनरावृत्तिवर्जिताः ॥ पश्यन्ति भ्रमतो जीवां स्तीर्णपाराडवापरान् ॥ २० ॥ यथोत्पत्तिमहत्तत्त्वं विलीनंतु गुणत्रये ॥ परांतिथरजोदेवी-
भरजोलयमातनोत् ॥ २१ ॥ राशित्रयस्य नाशेन गुणवैषम्यनाशतः ॥ राशिद्वये सुसंपन्ने गुणसाम्यंततो भवत् ॥ २२ ॥ स एव प्रल-
योनाम गुणसाम्याभिधः स्मृतः ॥ सृष्ट्यादौ गुणवैषम्य मितिनाम्नाभिधीयते ॥ २३ ॥ गुणानां विषमैर्भागैर्मेहत्तत्त्वं प्रजायते ॥ अ-
हंकारादिकं सर्वं पूर्ववज्जायते पुनः ॥ २४ ॥ मध्यमानां तु जीवानां यांति लिंगानि सर्वदा ॥ रजोगुणात्मकत्वात् नित्यान्येवेति च क्ष-
ते ॥ २५ ॥ रजोनित्यंतदेवोक्तं केचिदन्यद्वदन्त्यपि ॥ सान्निध्योत्तमसोराशेः सत्त्वरश्म्येकभागकः ॥ २६ ॥ उपरक्तइवाभाति स-
भागोरजइत्यपि ॥ प्रकृतिस्त्रिगुणाह्येवं सर्वदेवात उच्यते ॥ २७ ॥ पूर्वोक्तवैलये जाते ब्रह्मणोऽथ कर्मादपि ॥ वासुदेवादिरूपाणां
ममत्वात् नारायणे लयः ॥ २८ ॥ मायादीनां च सर्वेषां रूपाणां च क्रमाद्विषयः ॥ अंध्रण्यामैक्यमगम ततो देव्याहमेकलः ॥ २९ ॥ प्रलय-
स्यादिभेभागे किञ्चित्कालमिदं ह्यभूत् ॥ महाप्रलयकाले तु केवलं रमयायुतः ॥ ३० ॥ करोमि विविधाः क्रीडास्तानयोग्याद्ब्रह्मोदितुं ॥
एवं प्रायेण सर्वेषु ब्रह्मकल्पेषु सर्वदा ॥ ३१ ॥ उत्पृष्ट्य जीवराशिभ्यो नानाजीवगणान्प्रथक् ॥ तथा प्रकृतिभागांश्च देहयोगादिना सु-
जे ॥ ३२ ॥ प्रायेण तामसा जीवास्ततोल्पाः सात्विकामताः ॥ अत्यल्पा राजसा जीवास्ते सदा संसृतौ स्थिताः ॥ ३३ ॥ लभन्ते सा-

त्विकामोक्षं वैकुण्ठादिषु ते स्थिताः ॥ तामसास्तु तमस्येव स्थिता दुःखानि भुञ्जते ॥ ३४ ॥ मद्भक्तिः साधनं मोक्षे मद्देषस्तमसः स्मृतः ॥
 काम्यकर्मरतेः स्वर्गं निरयादिषु संस्थितिः ॥ ३५ ॥ प्रायेण ब्राह्मकल्पेषु तथा दैनंदिनेष्वपि ॥ पूर्वोक्तवत्प्रजायन्ते सृष्ट्याद्याः सर्वदेव
 हि ॥ ३६ ॥ विपर्ययः कचिच्छिन्नं चित्तिशाला विनिर्णयः ॥ एवं ते सर्वमाख्यातं पृष्ठाष्टं त्वयामया ॥ ३७ ॥ रहस्यं सर्वशास्त्राणां
 किञ्चिन्मात्रावशेषितं ॥ यद्यदन्यपुराणादौ कीर्तितं विस्तरादपि ॥ ३८ ॥ तदप्यत्रैव जानीहि न विरोधोऽत्र कर्हि चित् ॥ सारभूतमि-
 दं यस्मात्तस्मात्सर्वात्मनैव हि ॥ ३९ ॥ सर्वागमेभ्यः श्रेष्ठस्या दन्यदेतस्य विस्तरः ॥ पठतः शृण्वतो वापि गृणतः स्मरतोऽपि वा ॥ ४० ॥
 ब्रह्म न रहस्यस्यैतस्य सर्वपुण्यफलं लभेत् ॥ मद्भक्तिं परमां प्राप्य न चिरान्मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ४१ ॥ नातः परतमं किञ्चिन्मुक्तिसाधन-
 मिष्यते ॥ अतोऽस्य सर्वदा सन्निः कर्तव्यं श्रवणादिव ॥ ४२ ॥ सूत उवाच ॥ भुत्वैवं भगवत्प्रोक्तं सर्वलोकपितामहः ॥ स सृजे पूर्वव-
 दसर्वं प्रायेणैव हि तादृशं ॥ ४३ ॥ अनाद्यनन्तकालं हि सृष्टिरेषा तनातनी ॥ नानीदृशं कुतः कापि विप्राभवितुमर्हति ॥ ४४ ॥ भा-
 वाभावविभेदेन पदार्थास्तु द्विधा खिलाः ॥ अचेतनस्वभावास्तु रभावाः सर्व एव हि ॥ ४५ ॥ कार्यात्प्रागेव ते केचिन्तन्नाशात्परतः परे
 ॥ त्रैकालिकास्तथा केचिद्देवते प्रविधाः स्मृताः ॥ ४६ ॥ भावाः सर्वे स्वाभावेन भिन्ना एव स्वरूपतः ॥ चेतनाचेतनत्वेन सर्वे ते द्विवि-
 धाः स्मृताः ॥ ४७ ॥ विष्णुश्रीश्चाखिला जीवाश्चेतनास्तु स्वभावतः ॥ अन्ये सर्वेऽपि ये भावा जडरूपा अचेतनाः ॥ ४८ ॥ जडप्रकृति

भेदास्ते नियम्यास्तेऽश्रियासदा ॥ यत्किंचिदन्यद्यद्विष्णोः सर्वप्रकृतियंत्रितं ॥ ४९ ॥ प्रकृत्यासहतत्सर्वं सर्वदाविष्णुयंत्रितं ॥
 प्रकृतिश्चेतनालक्ष्मीर्जडप्रकृतिदेवता ॥ ५० ॥ परमः पुरुषो विष्णुः परमात्मेति यः स्मृतः ॥ एवमिह सर्वमेवैतद्भूतं भव्यं च विद्यते
 ॥ ५१ ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चेति द्वाभ्यामेव नियंत्रितं ॥ यथैकमेव राजानं नानारूपधरं नराः ॥ ५२ ॥ नानास्थानगतं नाना वस्त्राप्राप्तं पृ-
 थक् पृथक् ॥ नानावेषैस्तथाभावै रर्चित्वा फलभागिनः ॥ ५३ ॥ तथैको विष्णुरेवामुं नानारूपान्वितं पृथक् ॥ नानागमानुसारेण
 पूजयित्वा स्वयोग्यतः ॥ प्राप्नुवंत्यैहिकं प्रायः केचिदामुष्मिकं तथा ॥ ५४ ॥ प्राप्नुवंत्युभयं केचि त्केचिदेव परागतिं ॥ तस्माद्देदांत
 शास्त्रेण मुख्यतो वेद्यमोश्वरं ॥ ५५ ॥ विष्णुमेव भजेन्नित्यं ततः सर्वेष्टमाप्नुयात् ॥ न देवः परमो विष्णोर्न शास्त्रं वेदतः परं ॥ ५६ ॥
 न ज्ञानात्परमं चक्षुर्न मुक्तेः परमागतिः ॥ न वैराग्यात्परं भाग्यं न ज्ञांतिः परमं सुखं ॥ ५७ ॥ न धर्मसदृशं मित्रं न कामसदृशो रिपुः ॥ अ-
 तो नित्यमनित्यं च हितं वाहितमेव च ॥ ५८ ॥ रिपुं मित्रं विदित्वैव मैहिकामुष्मिकात्स्विलात् ॥ विरज्यसाधयेद्यत्ना यमांश्च निय-
 मानपि ॥ ५९ ॥ बंधान्मुमुक्षुः सततं नित्यनैमित्तिकं कुरुत ॥ सत्संगनिरतो नित्यं शृण्वन्विष्णुकथाः शुभाः ॥ ६० ॥ क्रमात्संपन्न-
 मनन ध्यानयोगेन पूरितः ॥ पश्येद्विष्णुं ततः शीघ्रं मुक्तिरस्य भवेत्पुं ॥ ६१ ॥ यतो नावर्तते भूयः संसारदुःखसागरे ॥ तत्पदं परमं
 विष्णोर्देवैः सुकृतकर्मभिः ॥ ६२ ॥ संसारबंधनिर्मुक्तैः सेव्यमानं च यत्सदा ॥ रममाणः सदा स्वरं तत्र लोके महीयते ॥ ६३ ॥ इ-

ति श्रीविष्णुरहस्ये वासिष्ठे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

॥ ४५ ॥

॥ ४५ ॥

॥ ४५ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ सूत उवाच ॥ एवं वः कथिष्यामि प्राश्नितं चारित्र्यमीशतुः ॥ पृष्टवन्तो भवन्तो यं यथामतितदीरितं ॥ १ ॥ श्लाघनीयोऽत्र वः संगो लब्धः प्राचीनकर्मभिः ॥ पुण्यैर्विनानलभ्यो हि सत्संगो यमहेष्ठदः ॥ २ ॥ इष्टं हि सर्वजंतूनां परमं सुखमुच्यते ॥ ततोऽपि प्रथमं प्रोक्तो दुःखनाशोऽखिलप्रियः ॥ ३ ॥ एवं तु द्विविधेष्टस्य साधनं सर्ववाञ्छितं ॥ तदपि द्विविधं ज्ञेयं दृष्टादृष्टविभेदतः ॥ ४ ॥ अदृष्टे नैव दृष्टस्य द्विनादृष्टं न तद्यतः ॥ धर्मार्थश्च तथा कामस्त्रिवर्गः सकलेष्टदः ॥ ५ ॥ विना धर्मनार्थकामा वितिस श्रेष्ठ उच्यते ॥ एवं हि परमानिष्टं द्विविधं परिकीर्तितं ॥ ६ ॥ इष्टस्य द्विविधस्यापि विनाशात्प्रतिबंधतः ॥ एकं भवेद्वितीयं तु प्रसिद्धं दुःखमुच्यते ॥ ७ ॥ अनिष्टमात्रं दुःखं स्याद्विष्टमात्रं सुखं तथा ॥ इत्येव तास्तु तद्वेदा ऊहनीया हि पूर्ववत् ॥ ८ ॥ अनिष्टसाधनं द्वेधा दृष्टादृष्टविभेदतः ॥ अधर्मान्निर्धनो मर्त्यो न कामोऽर्थविना भवेत् ॥ ९ ॥ अतो हि मनसा वाचा कर्मणा धर्ममाचरेत् ॥ अर्थकामौ श्रुते नैव तं विना दुःखसंततिः ॥ १० ॥ धर्माधर्मविभेदा हि प्रायज्ञाः पूर्वमीरिताः ॥ प्रत्येकं द्विविधौ प्रोक्ता वर्धकामावपि स्मृतिः ॥ ११ ॥ अदृष्टार्थे च दृष्टार्थे दृष्टौ दृष्टफलप्रदौ ॥ दृश्यते धानि नो लोके नानाभोगैः सुखान्विताः ॥ १२ ॥ जिह्वोपस्थाविसुखदः कामोऽप्यत्रैव दृश्यते ॥ अदृष्टफल

वि० र०

९३

दोद्वेधा नित्यानित्यफलत्वतः ॥ १३ ॥ केवलं विष्णुतुष्ट्यर्थं प्रोक्तौ नित्यफलप्रदौ ॥ अन्याव नित्यफलका वितिशास्त्रविनिर्णयः
॥ १४ ॥ अदृष्टफलके कामे स्त्रीभोगादौ च भोजने ॥ अवर्जत्वेन जायेत सुखं तात्कालिकं त्वपि ॥ १५ ॥ एवमेवास्ति धनिनां केवला
दर्थतः सुखं ॥ अभुज्यमानमपि त्वनं लोके सुखप्रदं ॥ १६ ॥ कीर्तिर्धर्मश्च तद्दाना इष्टादृष्टफलं महत् ॥ कामनापूरणात् स्त्रीणां धर्म
स्यादन्यथान्यथा ॥ १७ ॥ पुराहि ब्रह्मणा दत्तो वरः सुतपसार्चनात् ॥ स्वयं शक्तो हिर्यो मर्त्यो देशतः कालतोपि वा ॥ १८ ॥ दोषाभा
वे वृषस्यंतीं स्वपत्नीं यो वमानयेत् ॥ विष्टा क्रिमिः स जायेत स्त्रीहीनो जन्मजन्मनि ॥ १९ ॥ दशभिः पंचभिः पुंभिः स्त्रियः कामो न पूर्य
ते ॥ अतो हि बहुनारीणां वरणं पापसाधनं ॥ २० ॥ अथापि विकुर्वीत बहुनारीवृत्तिं क्वचित् ॥ तदा वासरपर्याया ज्ञोगदानं समा
चरेत् ॥ २१ ॥ अन्यवासरपर्याये वृषस्यंतीतरां यदि ॥ शक्तोऽपि तान चेद्भुज्या तदा दोषो न विद्यते ॥ २२ ॥ उभयोरपि भोगे च शक्त
स्यात्तर्हि तां व्रजेत् ॥ प्रसवे दैश्चापि रोमांचैः स्वभावैर्वीक्षणादिभिः ॥ २३ ॥ भावं वितर्कयेत् स्त्रीणां ततो भुंजीत ताः पुमान् ॥ वृथारोषं न कुर्वीत
वृथा कामं न वर्जयेत् ॥ २४ ॥ नानुरक्तं विरज्येत धर्मिष्ठां च्यावयेन्न तु ॥ सांत्वपूर्वसद्भावा न स्त्रीमुद्वेजयेत् क्वचित् ॥ २५ ॥ सापराधा
मपि स्त्रीन्नाहन्या त्वन्पतितो भवेत् ॥ लृप्ताधिकारामलिनां पिंडमात्रोपजीवनी ॥ २६ ॥ परिभूता मधःशय्यां वासयेद्यभिचारिणीं
॥ सृष्टिकार्ये भगवतो नार्या भूमि समामताः ॥ २७ ॥ न ज्ञायते कदा काश्चि त्साक्षाद्वा व्यवधानतः ॥ ताभ्यः कन्याश्च पुत्राश्च भवेयुर्धर्म-

अ० ४६

९३

हृन्

तत्पराः ॥ २८ ॥ अपिस्ववशमापन्ना नारीवान्योपिकोपिवा ॥ मर्त्यःपशुर्वाकीटादे नतत्पीडांसमाचरेत् ॥ २९ ॥ नद्रुह्येतस्वमार्ग
 स्था न्विमार्गस्थांश्चक्षिषेत् ॥ भरणेपालनेतेषां सावधानःसदाभवेत् ॥ ३० ॥ एवमेवहिभार्यापि पतिकामुकमन्विधात् ॥ देशजं-
 कालजंवापि नदोषतत्रार्चितयेत् ॥ ३१ ॥ दोषात्पापंभवेत्तस्य नार्याःपापंनविद्यते ॥ यदिस्यान्मैथुनादस्य मरणाद्यपकारणं ॥ ३२ ॥
 रोगादिनाभिभूतस्य नदोषस्तस्यवर्जनात् ॥ वृथैवयावमन्येत पतिकामुकमंगना ॥ ३३ ॥ विट्चरीसूकरीवास्या द्विधवापिततःप
 रं ॥ सदाकुर्यात्प्रियंपत्युः सदान्नूयात्प्रियंवचः ॥ ३४ ॥ अधर्मस्थमापिह्येनं सात्वपूर्वप्रबोधयेत् ॥ मानयेत्पतिमान्यानां तत्पोष्या-
 णांचपोषणं ॥ ३५ ॥ सदोद्यताभवेन्नारी नप्रमार्थेतकहिंचित् ॥ गृहीण्यैवगृहंपुंसां तदभावेगृहंव्रनं ॥ ३६ ॥ अतोविश्रांतिहेतुःसा
 तस्याअपिपतिस्तथा ॥ मितंददातिहिपिता मितंधातामितंतुतः ॥ ३७ ॥ अमितेष्टप्रदातारं पतिनैवावमानयेत् ॥ आनुकूल्यंभ-
 जेत्प्रमे नाधर्मेसादराभवेत् ॥ ३८ ॥ पाषणंपुत्रमुख्यानां विष्णोःपूजेतिचिंतयेत् ॥ विष्णुभावनयाभर्ता सेव्यःस्त्रोभिःसदैवहि ॥
 तेनैवतालभेत्पुण्यं नित्यानित्यसुखप्रदं ॥ ३९ ॥ इहलोकेपिसुखिनी कीर्तिमत्यपिजायते ॥ पतिस्तदनुकूलस्या गार्हस्थ्यंमोक्षदंहि
 तत् ॥ ४० ॥ संगतौऋतुकालेतु दंपतीसंततोच्छया ॥ विष्णुप्रोतिरितिस्वाते मन्वानौमोक्षभागिनौ ॥ ४१ ॥ विप्रभुक्तान्नशेषेण
 स्वादुनास्वादुनापिवा ॥ यथाकालंयथादेशं दंपतीमोक्षभागिनौ ॥ ४२ ॥ नानाविधानिचान्नानि मिलितानिस्वकर्मभिः ॥ विष्णो

ये हि

DF

नैवेद्यशिष्टानि यज्ञशिष्टानिवैपुनः ॥ ४४ ॥ विप्रभुक्तावशिष्टानि पोष्यभुक्तानिभागशः ॥ तान्यन्नानिगृहस्थस्य पीयूषसदृशानिवै
 ॥ ४५ ॥ सद्भोगाल्लभतेसौख्यं मनित्यनित्यमौहिकं ॥ तस्मात्त्रिवर्गतोमुष्मा ब्रूवेत्सर्वेष्टभाङ्नरः ॥ ४६ ॥ अतो न बाधयेदेता न्बुभु-
 पुस्त्रान्मिथः क्वचित् ॥ लब्धधनं चतुर्थैव भक्तैकैकेनभागशः ॥ ४७ ॥ त्रिवर्गमार्जयेदेकं नियुंजीत सुहृज्जने ॥ अल्पं चेत्तदनमस्यस्या
 त्किंचित् धर्मसदार्जयेत् ॥ ४८ ॥ प्रायः पोष्याणि विभृया त्वल्पमन्यत्र योर्जयेत् ॥ महाधनः प्रकुर्वीत द्वित्रिभागैरपि ध्रुवं ॥ ४९ ॥
 धर्ममेवाधिको यस्मा त्स एव त्रिष्वपि स्फुटं ॥ अर्था हि द्विविधः पुंसां धनं विद्येति भेदतः ॥ ५० ॥ आर्जयेत् द्वयं यस्मा दृष्टादृष्टफलप्र-
 दं ॥ त्रिवर्गेणापि सर्वेण मोक्ष एष्टव्य एवाहि ॥ ५१ ॥ यतो नित्यं सुखं चान्य दुःखात्यंतनिवर्तनं ॥ मुख्यं तत्साधनं विष्णोः प्रसाद-
 स्तस्य साधनं ॥ ५२ ॥ तद्भक्तिरथ तस्याश्च हेतुः सत्संगतिर्ध्रुवं ॥ दानतीर्थतपोधीतिः मुख्या न्यन्या नित्यानि च ॥ ५३ ॥ कारणानि-
 त्तांसंगे श्रवणादिततो भवेत् ॥ सति गृण्वति भाषंते गृण्वंतिसति वक्तुरि ॥ ५४ ॥ गुणानुकीर्तनं विष्णो स्तद्भक्तानामथापि वा ॥
 त एव संतो विज्ञेया स्ते च सर्वाधिकेष्टदाः ॥ ५५ ॥ एकांतानां विष्णुरेवाखिलेष्टो मोक्षस्तेभ्यो धोपिये सज्जनाः स्युः ॥ यस्माद्विष्णुर्मोक्ष-
 दोलभ्य एव श्रेष्ठस्तस्मात्संगमः सज्जनानां ॥ ५६ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये सत्संगमहिमावर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ सूत उवाच नारी वा पुरुषो वापि यो मुमुक्षुर्भवेदिह ॥ सदुःसंगं न कुर्वीत स्वस्य पातो भवेद्यतः ॥ १ ॥ पिता-
 भ्राता सुतो वापि यतिर्योगीश्वरोऽपि वा ॥ दूरादेव स सेव्यस्या त्सां निध्यादुभयच्युतिः ॥ २ ॥ लोहाय स्कांतवन्नारी नरसंगतिरिच्यते ॥
 तथैव न वनीताग्निं स दृक्कृतसंगमो भवेत् ॥ ३ ॥ पंचचूडाप्सराप्राह देवा वैर्नारदं पुरा ॥ रम्यं पुरुषमालोक्य स्त्रीयोनिः स्थितिभृशं
 ॥ ४ ॥ तथैव पुरुषो नारीं दृष्ट्वा माद्यति नान्यथा ॥ मनसा संगमन्विच्छ न्विवेकादि निवर्तते ॥ ५ ॥ मनःक्षोभकरः संगो दुःसंग इति-
 गीयते ॥ पुंसां च पुंश्चलीनां च संगं स्त्रीणां न युज्यते ॥ ६ ॥ विटानां चापि नारीणां संगः पुंसां न युज्यते ॥ काष्ठपुत्तलिकां नित्यं दृष्ट्वा मा-
 द्येत् पुमान्व ॥ ७ ॥ सकथं नैव मायेत नारी मुपगता मिह ॥ स्वसारं मातरं कन्या मपि स्व निकटे पुमान् ॥ ८ ॥ वासयेदेकशय्यादौ वा-
 सनस्पर्शनादिषु ॥ यथा तृणकुटीबन्धि निर्दाशैः शक्यते न हि ॥ ९ ॥ तां येन शमितुं तद्वत् कामो विवेकवारिणा ॥ तपसश्चावितो मत्स्य
 संगो योगी स सौभरिः ॥ १० ॥ श्वानत्वमुर्वशीसंगा द्विश्चामित्रो भजन्मुनिः ॥ सहस्रभगतां प्रापः शक्रश्चंद्रश्च संक्षयं ॥ ११ ॥ अह-
 त्या तु शिलादेहं मन्ये नाना मुनीश्वराः ॥ राजर्षयो देवर्षयश्च महायोगेश्वरा अपि ॥ १२ ॥ आरूढयोगाः प्रायेण स्त्रीसंगा व्याविता भु-
 वं ॥ सुशोला ब्राह्मणोऽप्येवं तपसाराधयत्परि ॥ १३ ॥ बालवैधव्यमापन्ता पुरुषस्पर्शवर्जिता ॥ म्रियमाणा तु सा स्पृष्टा पुरुषैः कपयैव
 हि ॥ १४ ॥ तदवस्थापि सा ज्ञासी त्पुंसंगादीदृशं सुखं ॥ नानुभूतं मया पूर्वं भूयादिति तदैव हि ॥ १५ ॥ मृता विदेह नगरे वेश्या भू-

त्रिपंगलाभिधा ॥ नानासत्कर्मनिचयैः सातालेभेपरांगतिं ॥ १६ ॥ सदसद्वापियत्कर्म नवृथाजायतेध्रुवं ॥ भवत्यभिभवः कापि पु-
 नः कालेफलस्यपि ॥ १७ ॥ एवं प्रायेण लोकेस्मिन् जिह्वोपस्थं च दुर्जयं ॥ रहस्थाकामुकीनारो यावाकावापिलभ्यते ॥ १८ ॥ श-
 क्यलंघयितुं प्रायः स्ततो वैवर्जयेद्रहः ॥ विरलाः संति धीरास्ते काश्चित् धीराभयोपितः ॥ १९ ॥ अतः सर्वत्र नोशंका कार्या पुंसि च यो-
 पिति ॥ वृथाशंका प्रकुर्णाणः तावत्पापं लभेत सः ॥ २० ॥ विद्वान्परिहरेत्संगं तथानार्यपि भूरिशः ॥ दैवादुपगते संगे न प्रमाद्ये द्वि-
 विक्तदृक् ॥ क्षणिकस्य सुखस्यार्थं महानर्थं कथं सहेत् ॥ २२ ॥ सर्वथा सदसद्विद्वा निहामुत्र च दुःखदं ॥ अस्थिभिर्निर्मितं स्थूणं छा-
 दितं लोमचर्मभिः ॥ २३ ॥ मांसरक्तकफस्नायु मलमूत्रैः प्रपूरितं ॥ स्रवच्च न वभिर्दरैः शोमद्वारैश्च कोटिभिः ॥ २४ ॥ मलमूत्रकफ-
 स्वेद स्तस्मिन्नारोपुमानपि ॥ रमणाय मतिं कुर्यात्कथं दुःखफले भृशं ॥ २५ ॥ वित्थः कुसुमचापस्य पौष्ट्यैर्वरसुसाचकैः ॥ मुष्टनेत्रो मु-
 ग्धचेता महानर्थं न पश्यति ॥ २६ ॥ वीरः स एव लोकेस्मिन् धन्यो विद्वान्स एव हि ॥ प्रहारैः कामबाणानां नैव मोहं व्रजेत यः ॥ २७ ॥
 अर्थानानाविधा लोके सुखदुःखादिहेतवः ॥ तत्र कंटकवेधाद्याः केवलं दुःखहेतवः ॥ २८ ॥ भारवतारणाद्याश्च दुःखस्यैव निवर्तकाः
 ॥ पुत्रालिंगनमुख्यास्तु केवलं सुखहेतवः ॥ २९ ॥ कटुतिक्तौषधादीनि दुःखहारीणि चांततः ॥ सुखदान्यपि जातु स्युः आदौ दुःखक-
 राण्यपि ॥ ३० ॥ अपथ्यस्वादुभोज्यादि दुःखदं जायते ततः ॥ आदौ सुखकरं तच्च नादरो विदुषांततः ॥ ३१ ॥ परदारपरद्रव्य सु-

खान्यादावपिस्फुटं ॥ प्रायोऽनसुखदार्जस्य दुःखदान्येवसर्वदा ॥ ३२ ॥ सुखंनस्वपतेरात्रौ जारध्वरोपियोभवेत् ॥ यस्मात्कस्मा-
 द्यत्रकुत्र भयंतस्यसदैवहि ॥ ३३ ॥ पीड्यमानोहन्यमानः केनचिन्मोच्यतेनसः ॥ भवंतिसादरास्तत्र केचिञ्चतमुदासते ॥ ३४ ॥
 केचित्सन्त्यगितिब्रूयुः पापीकेचनदुःखभाक् ॥ जीवन्त्यःक्रियतेसर्वं मृतोनरकभागपि ॥ ३५ ॥ एवमेवपरद्रोही नेहामुत्रसुखंलभेत्
 ॥ नलाभःपरवादेन हानिस्तात्कालिकीस्फुटं ॥ ३६ ॥ तत्कथं कुरुतेमूढ परद्रोहापवादनं ॥ कामार्तोवाञ्छतिद्रावं स्वस्त्रीसंगात्सुखं-
 लभेत् ॥ ३७ ॥ पुण्यंचलभतेयस्मा तस्मात्सश्रेष्ठउच्यते ॥ क्षुधार्तोविष्णुर्नैवेद्यं स्वादुभुक्त्वासुखंलभेत् ॥ ३८ ॥ पुण्यंचजायतेत-
 स्मा तथातर्त्तीर्थपानतः ॥ स्वक्चंदनसुवर्णादि वस्त्रालंकरणानिच ॥ ३९ ॥ भुज्यतेविष्णुशेषं च तथाविप्रावशेषितं ॥ तन्महाफल
 वंदलोके परत्रापिमहाफलं ॥ ४० ॥ इहामुत्रसुखंयेन तत्कालंदुःखहारियत् ॥ जैव्होपस्थ्यादिकुर्वीत तदैवप्रायशोबुधः ॥ ४१ ॥
 दुःखहानिःसुखावाप्ति ईयमेकैकमेववा ॥ भवेच्चनभवेत्पापं तादृशींचाचरेदुधः ॥ ४२ ॥ शीतवातातपादीनि तत्कालंदुःखदान्य-
 पि ॥ पारत्रिकसुखायैव सहंतेधन्यपुरुषाः ॥ ४३ ॥ तत्कालसुखदाःकेचि त्परत्रानर्थहेतवः ॥ जैव्होपस्थ्यादयोऽन्याया दुर्भोगालो
 कनिदिताः ॥ ४४ ॥ दुष्प्रतिग्रहदुर्भोज्य दुर्वृत्तिपरपीडकाः ॥ वेश्यादिगमनाद्याश्च नाद्रियंतेविवेकिभिः ॥ ४५ ॥ दुःखहानिसुख
 प्राप्ति र्थतःप्रायेणजायते ॥ अतइष्टद्वयोपेतः स्त्रीसंगःसर्ववाञ्छितः ॥ ४६ ॥ ततोऽप्यतितरांश्रेष्ठः क्षुधार्तिशमनाभुजिः ॥ ततोऽप्यति

वि० २०
९६

तमामाहु स्तृपार्तस्यजलाशनं ॥ ४७ ॥ सर्वेपिविषयालोके दुर्जयाध्वतयापिहि ॥ दुर्जेयंत्रयमेतत्स्यात् क्रमादितिबिनिर्णयः ॥
४८ ॥ सुखप्राप्तेःप्रियतमा दुःखहानिस्तिहस्फुटं ॥ अतएवमहानिष्टं दुःखमेवप्रकीर्तितं ॥ ४९ ॥ नहिकंटकादित्यांगो मुहुःशय्याम-
पेक्ष्यते ॥ क्षुधातृषार्पीडितोवा किंचिदन्यदपेक्षते ॥ ५० ॥ बाधितोमलमूत्राद्यः किंचिद्वान्यत्समोहते ॥ स्त्रीसंगादित्रयेतस्मा न्या-
यमन्वाय्यमित्यपि ॥ ५१ ॥ सर्वदाचिंतयानःसं श्वरेत्यन्यतरत्यजेत् ॥ दुःखहानिसुखप्राप्ति रिदमिष्टंस्मृतंद्वयं ॥ ५२ ॥ एतद्विधा-
तकंयत्स्या दयवाप्रतिबंधकं ॥ दुःखप्रदंतदप्याहुः तच्चचोरखलादिकं ॥ ५३ ॥ कंटकाद्यावृश्चिकाद्याः केवलंदुःखहेतवः ॥ एवंयो-
निष्टहेतुःस्या तस्यैवद्वेषमाचरेत् ॥ ५४ ॥ वृथाद्वेषंनकुर्वीत नासूयेर्ष्यादिकिंचन ॥ तत्रापिचविशेषेण सतांद्वेषंपरित्यजेत् ॥ ५५ ॥
वस्तुतोनिजकर्मैव सुखदुःखादिकारणं ॥ विविक्तमानसस्तस्मा द्दुःखदंयापिनद्विषेत् ॥ ५६ ॥ पुरासर्पेणसंदष्टं विलोक्ष्यापिमृतंसु-
तं ॥ तन्मातातत्रविधवा गौतमीब्राह्मणीसति ॥ ५७ ॥ तंसर्पंहंतुमिच्छंतं व्याधंसद्योन्यवारयत् ॥ यमःकालश्चतत्रेत्य व्याधमाहुः
स्फुटंतदा ॥ ५८ ॥ नसर्पःकारणंमृत्यो नर्कलोपयमोपिवा ॥ नान्यःकाश्चिदपिब्याय तत्तत्कर्मैवकारणं ॥ ५९ ॥ कर्मानुसारीफलदः
केवलंजगदीश्वरः ॥ तस्माद्विष्यानचान्योस्ति स्वयमेवात्मनोरपुः ॥ ६० ॥ अद्भुतंबतलोकेस्मिन् शटाःकुर्वीतितन्महः ॥ दुःखघ्नं-
सुखहेतुंवा नेहामुत्रयदीक्ष्यसे ॥ ६१ ॥ अहोमायावलंविष्णो र्धयाध्नांतमिदंजगत् ॥ स्वहितंनविजानाति पश्यन्नपिनपश्यति ॥

१६

अ० ४७

९६

DF

६२ ॥ दुःखस्यात्यन्तिकीहानि नित्यानन्दसमुद्भवः ॥ यतःसमोक्षःसश्रेष्ठः पुरुषार्थेषुसर्वशः ॥ ६३ ॥ यत्प्रसादमृतेनस्या त्समोक्ष
स्तंहरिसदा ॥ मनसाकर्मणावाचा भजेदन्यनकर्हिचित् ॥ ६४ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये पुरुषार्थवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ मेधातिथिरुवाच ॥ पुरुषार्थेषुसर्वेषु मोक्षःश्रेष्ठस्त्वयोदितः ॥ कियंतःपुरुषार्थास्ते कथंतेतत्फलंचकिं ॥ १ ॥
एतन्नःसम्यगारूपाहि वयंशुश्रूषवोखिलाः ॥ तत्त्वज्ञोव्यासशिष्योसि ततस्त्वंपृच्छयसेमुहः ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥ इष्टत्वात्सर्वजंतूनां
प्रार्थ्यमानायतश्चतैः ॥ ततस्तेपुरुषार्थास्यु दृष्टादृष्टेष्टहेतवः ॥ ३ ॥ दुःखहानिःसुखप्राप्तिः रितीष्टद्विविधंमतं ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्च
मोक्षश्चेतिचतुर्विधः ॥ ४ ॥ पुरुषार्थस्ततोधर्मः त्वनित्योदृष्टसत्फलः ॥ सतपोदानभेदेन द्विविधःपरिकीर्तितः ॥ ५ ॥ देहेंद्रियमनः
साध्यं सत्कर्मतपउच्यते ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्य मितितत्रिविधंमतं ॥ ६ ॥ त्यागाद्यनादिनःपात्रं बन्हौहोमादिकादितः ॥ इति
तुद्विविधंदानं नानासुफलसाधकं ॥ ७ ॥ पातालेभूतलेव्योसि स्वर्गेवादेहयोगतः ॥ नानास्थानस्थितोजीवो भुङ्क्तेभोगाननेकधा
॥ ८ ॥ देशतःकालतश्चापि चंचलानीहकानिचित् ॥ कालतश्चंचलत्वेपि देशतस्युर्धुवाणितु ॥ ९ ॥ स्थानानिकानिचिल्लोके धर्म-
साध्यानितानितु ॥ इष्टहानिश्चदुःखाप्ति रधर्मफलमीरितं ॥ १० ॥ तदपिप्राप्त्यतेजीवै भूलोकेनिरयादिषु ॥ निषिद्धकरणात्स-

वि०२०
९७

स्या द्विहिताकारणादपि ॥ ११ ॥ इत्यधर्मोद्विधाप्रोक्तो दुरदृष्टप्रवर्तकः ॥ अर्थोहित्रिविधःप्रोक्तो धनंविद्यायशस्तथा ॥ १२ ॥
प्रायेणतद्दृष्टफलं कामोप्येवंप्रकीर्तितः ॥ येनार्थेनापिकामेना प्यदृष्टंजायतेफलं ॥ १३ ॥ सधर्मरूपोविज्ञेयो दृष्टंतत्रानुषंगिकं ॥
कालतोदेशतोवापि ध्रुवंस्थानंतुयद्भवेत् ॥ १४ ॥ तन्मोक्षःप्राप्यतेविप्राः सर्वानिष्टनिवृत्तिमत् ॥ इष्टसिद्धिःसदातत्र तद्विष्णोःपर
मंपदं ॥ १५ ॥ लिंगभेदःस्मृतोमोक्षः सद्विधापरिकीर्तितः ॥ नित्येष्टदस्यात्सन्मोक्षो दुर्मोक्षोऽनिष्टदःसदा ॥ १६ ॥ एतत्धामत्रयं-
विष्णो स्तन्मोक्षस्थानमुच्यते ॥ नित्यमंधंतमोक्षं दुर्मोक्षस्थानमोरितं ॥ १७ ॥ पुनरावर्ततेनैव जीवोमोक्षंगतःकचित् ॥ संसा-
रेकर्मबंधाख्ये सुखदुःखफलप्रदे ॥ १८ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये पुरुषार्थवर्णनं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ श्रीवेदव्यायनमः ॥ कहोलउवाच ॥ ध्रुवाणिदेशतोयानि कालतश्चंचलानितु ॥ किंयंतितानि^{स्था}लानि महाभागवदस्वनः ॥ १ ॥
कालतोदेशतश्चापि चंचलान्यचलानिच ॥ तानिकानीतिनोब्रूहि यतःशुश्रूषवोवयं ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥ यावंतस्तारकाव्योम्नि
दृश्यंतेदूरतोखिलाः ॥ तेतुलोकाःपुण्यसाध्याः सर्वदैवभ्रमंतिहि ॥ ३ ॥ प्रत्यकंतेमहोन्माना दूर्ध्वमूर्ध्वव्यवस्थिताः ॥ कल्पावसा
नपर्यंतं प्रायस्तेषांस्थितिर्भवेत् ॥ ४ ॥ दूरादल्पानिदृश्यंते ऋक्षाणिसमुहांत्यपि ॥ पुण्यमात्रावलंबास्ते लोकावायुभ्रमान्विताः ॥

९७

अ०४८

९७

DF

॥ ५ ॥ यदापुण्यक्षयोयस्य जायतेसतदैवहि ॥ पतत्यधस्ताद्रात्रौतु शकलीभूयदृश्यते ॥ ६ ॥ शकलेशकलेजीवा अनेकेयेव्यव-
 स्थिताः ॥ स्थानेस्थानेतुतेसर्वे पतंत्यप्सुतृणादिषु ॥ ७ ॥ फलेष्वोषधिधान्यादौ ततःपित्रादिषुक्रमात् ॥ स्वस्वकर्मवशात्स्वान्न पा-
 नादिद्वारतोखिलाः ॥ ८ ॥ प्रविष्टाउदरेमातुः प्रायस्तेसद्गुणानराः ॥ जायंतेभूमिलोकेस्मिन् स्वकर्मफलभोगिनः ॥ ९ ॥ एतन्मंड-
 लमर्कस्य महामानंप्रकीर्तितं ॥ अत्रसिंहासनेदिव्ये पद्मसंस्थोदिवाकरः ॥ १० ॥ उपास्यतेदेवगणैः पुण्यवद्भिस्तथानरैः ॥ स्थि-
 तं सर्वविद्याधा नानाकौतुककीरिणः ॥ ११ ॥ प्रासादोद्यानवापोभिर्हिरण्यमणिमूर्तिभिः ॥ अट्टाट्टालकरथ्याभिः कुट्टिमैःकृतमूर्ति-
 भिः ॥ १२ ॥ भ्राजमानंपुण्यवद्भिर्नरैःसम्यगधिष्ठितं ॥ केचित्क्रीडंतिगायंति भक्षंतिचहसंतिच ॥ १३ ॥ भुंजानाविविधान्भोगा-
 न्पुण्यकर्मभिरार्जितान् ॥ पुण्यानुसारिफलभुक् पुण्यभोगात्पतत्यधः ॥ १४ ॥ तादृशंमंडलंभास्व द्वास्करस्यमहात्मनः ॥ रथारू-
 ढंभ्रमत्येत दनिशंकेशवाज्ञया ॥ १५ ॥ यथानाविसमारूढा लोकक्रीडांनिजेच्छया ॥ नेवन्तिगमनंकिंचित् मंडलस्थस्तथाजनः ॥
 १६ ॥ रविग्रहेकुरुक्षेत्रे येमहादानकारिणः ॥ येचस्वस्वामिकार्येषु गवार्थेविप्रकारणे ॥ १७ ॥ देहंत्यजंतियानार्यः पतिनासहयां-
 तिवा ॥ अथ्वदाश्चाग्निशुश्रूषा निरतायेचजंतवः ॥ १८ ॥ उपासकाश्चगायत्र्या वेदाध्यायरताश्चये ॥ संक्रांतौदानकर्तारः इत्याद्याः
 पुण्यभोगिनः ॥ १९ ॥ तेजोमयशरीरास्ते यथापुण्यफलंजनाः ॥ देशकालनियत्याते भोगवंतःक्रमेणच ॥ २० ॥ सूर्यलोकेवसं-

वि० २०
९८

१४

अ० ४९

९८

DF

त्येते भुक्तपुण्यापतत्यधः ॥ कर्मशेषास्ततो नाना देहगाः कर्मकारिणः ॥ २१ ॥ गतिक्रमोनुसारेण पुनरेव प्रभुंजते ॥ एवं चंद्रस्य सो-
मस्य बुधभार्गवयोरपि ॥ २२ ॥ गुरोः शनेश्चक्रक्षाणां तारकारूपमंडले ॥ बहुयोजनविस्तीर्णे नानाभोगसमन्विते ॥ २३ ॥ ना-
नापुण्यफलामर्त्या मोदंते तत्र संस्थिताः ॥ अन्नदानरता ये स्यु रूपकाररताश्च ये ॥ २४ ॥ श्राद्धभक्ताश्च गोदाना ज्जलदाश्चापियेज-
नाः ॥ शास्त्रमीमांसिकासक्ताः कवयो युत्थकौशलाः ॥ २५ ॥ नानाधातुप्रदातार सद्दद्यागणकाश्च ये ॥ पतिशुभ्रूपिकानार्यो देवगो-
विप्रपूजकाः ॥ २६ ॥ कुटुंबपोषकायाश्च ताश्चैतल्लोकगास्मृताः ॥ विवेककर्मणा केन गतयश्चाप्यनेकधा ॥ २७ ॥ शक्यं ते किमु वक्तुं-
ताः को नाम पुरुषो हति ॥ एको हरिर्विजानाति तदाज्ञानियतो यमः ॥ २८ ॥ प्रायेणैव विजानाति तथानान्ये विजानते ॥ देशतः सु-
स्थिरा लोकाः कालतश्चंचलाः पुनः ॥ २९ ॥ भूलोकात्सप्तलोकास्तु यावत्तावत्प्रकीर्तिताः ॥ पातालानि च सप्तानि भूलोकविवरत्व-
तः ॥ ३० ॥ भूलोक एव तत्रापि व्रजंते पुण्यकर्मणा ॥ नानाभोगाश्च तत्रापि मणिकुट्टिमभूमयः ॥ ३१ ॥ महारत्नप्रदीपाश्च सुंद-
र्यः सुंदरानराः ॥ रथा अश्वा गजा गावो नानोद्यानानि दीर्घिकाः ॥ ३२ ॥ स्वकर्मनिरता ये तु दातारश्चोपकारिणः ॥ पापभीताश्च ये म-
र्त्या स्त एतेषु व्रजंति हि ॥ ३३ ॥ कीर्तनश्रवणादानि यो विष्णोः कुर्वते नरः ॥ प्रायेण कामवत्थास्ते वैकुण्ठादिषु संस्थिताः ॥ ३४ ॥
अमुक्तस्थानगानाना भोगापुण्यवशादि मे ॥ कर्मशेषात्पुनर्भूमौ जनित्वा पुनरेव हि ॥ ३५ ॥ श्रवणादिमहाविष्णोः कुर्वाणाः क्षीण-

वासनाः ॥ जातापरोक्षाः कृष्णस्य यांतिते परमंपदं ॥ ३६ ॥ कालतो देशतो वापि चंचलत्वं न तस्य हि ॥ तत्र गत्वानिवृत्तिर्न जाय-
 ते संसृतौ पुनः ॥ ३७ ॥ इच्छामात्रेण ते भोगान् भुञ्जानाः सर्वदेवहि ॥ सुखधारान्विता जौवा स्ते मुक्ता इति कीर्तिताः ॥ ३८ ॥ अनि-
 त्यानरकाये तु पातालादधरस्थिताः ॥ तत्र पापि जनानाना दुःखभोगिन एव हि ॥ ३९ ॥ परदाररता ये च परद्रव्यापहारिणः ॥ प-
 रापवाद निरताः शक्त्यादानविवर्जिताः ॥ ४० ॥ वंचकाश्चापिलुब्धाश्च स्वकर्मत्यागिनश्च ये ॥ निषिद्धस्य च कर्तारो देवब्राह्मणनिंद-
 काः ॥ ४१ ॥ आतिथ्यद्वेषिणो ये च क्रराहिंसापरायणाः ॥ वृथामांसभुजो ये तु वृथा स्वादुभुजोऽपि ये ॥ ४२ ॥ मातापितृगुरूणां च पू-
 ज्यानां च विमानकाः ॥ स्त्रीबालत्यागिनो ये च वृथा तद्रोहिणोऽपि ये ॥ ४३ ॥ पर्वकालावमंतारः तीर्थानां च विमानकाः ॥ अपकारर-
 ता ये च कन्याविक्रयजो विनः ॥ ४४ ॥ निंद्यवृत्तिरता ये च पिशुनावेदविक्रियाः ॥ सोमविक्रियिणो ये च केवलं भोगलालसाः ॥ ४५ ॥
 नास्तिकाः पतितामूढा वेदविश्वासवर्जिताः ॥ विशंखलाश्च पाखंडा जिहौपस्थपरायणाः ॥ ४६ ॥ अधिकारश्च शक्तिश्च सद्भा-
 वेऽपि हि ये नराः ॥ न कुर्वते सुकर्माणि ज्ञानेयत्वं न कुर्वते ॥ ४७ ॥ पतिनिंदापरानार्यः कुटुंबस्यापि वंचकाः ॥ पुंश्चल्यः क्रूरकर्मण्यो
 विप्राणामवमानकाः ॥ ४८ ॥ अतिथिद्वेष निरता जिह्वोपस्थपरायणाः ॥ एवं नानाविधानार्यः पुंसां सो वापि पापकाः ॥ ४९ ॥ अ-
 नित्ये निरये विप्राः दुर्भागानेव भुञ्जते ॥ कर्मशेषास्ततो भूमौ स्थावरादिक्रमेण च ॥ ५० ॥ प्राप्य जंगमतां भूयः स्वकर्मगतिभागिनः ॥

अवणेकीर्तनादौच महाविष्णोश्चयेजनाः ॥ ५१ ॥ द्वेपिणोनिंदकावाये स्युदासावेदनिंदकाः ॥ विष्णुवैष्णवविद्वेषाः स्वधर्मनिर-
ताअपि ॥ ५२ ॥ पुण्यानामपिकर्तारो येपिस्युर्ज्ञानिमानिनः ॥ किंचित्कालंतेपिपुण्य लोकेस्त्रित्वापतंत्यधः ॥ ५३ ॥ भूमौतेक
मशेषेण भूत्वापिपुनरेवहि ॥ विष्णुवैष्णवविद्वेषा त्पूर्णस्वगतिसाधनाः ॥ ५४ ॥ यांत्येवतत्तमोघोरं नावर्ततेततःपुनः ॥ कालतो
देशतश्चापि सनित्योलोकउच्यते ॥ ५५ ॥ अतस्तथानकर्तव्यं सर्वथास्वहितेप्सुना ॥ येनस्यात्तादृशेघोरे वव्रांतंनरकेपुनः ॥ ५६ ॥
अथेतमस्यवस्थानं पंचकष्टेसदैवहि ॥ महापापानिकुर्वाणा कुर्वाणाश्चोपपातकं ॥ ५७ ॥ नानाविधान्यनेकानि पापकर्माणिमान
वाः ॥ कुर्वाणानिरयान्प्राप्य निवृत्तिंयांतिकालतः ॥ ५८ ॥ प्रद्वेषेणमहाविष्णो स्तद्भक्तानांचसर्वथा ॥ सदागमानांविद्वेषात्तमएव
गतिस्मृता ॥ ५९ ॥ यतःकदापिकालेन नानायत्नैरपिध्रुवं ॥ कथंचिदपिनैवस्या त्निर्गतिस्तमसस्ततः ॥ सुखेलशःसुखोवायु सुखो
गंधापियत्रन ॥ ६० ॥ क्षणमात्रमपिप्राप्यः केवलंदुःखभोजनं ॥ तादृशस्तमसोभीत्या नकुर्यात्कर्मतादृशं ॥ ६१ ॥ इदंरहस्यंप-
रमं महाविष्णोमघेरितं ॥ अवणात्कीर्तनादस्य महायज्ञफलंलभेत् ॥ ६२ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये नानालोकवर्णनंनाम एकोन-
पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥

DF

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ शाकल्यउवाच ॥ केचिद्रक्त्याहरेर्मुक्तिं यातिर्तद्वेषिणस्तमः ॥ परावृत्तिस्ततो नैवे त्युक्तं वेदार्थसंमतं ॥ १ ॥
 रसौषधिसमायोगा द्यातिलोहानिहेमतां ॥ तथैव भगवत्स्मृत्या जीवाश्चैतन्यमाप्नुयुः ॥ २ ॥ अजामिलो महापापो दुराचारोऽपि भू-
 रिशः ॥ कीर्तनावेव कृष्णस्य परंपदमवाप्तवान् ॥ ३ ॥ हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तेरपि स्मृतः ॥ अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पा-
 वकः ॥ ४ ॥ द्वेषिणोऽपि हरेर्मुक्तिं चैद्यपौंड्रसृगालकाः ॥ कंससाल्वादयोऽन्येऽपि गता इति हि न श्रुतं ॥ ५ ॥ द्वेषेणापि हरेरूपं ध्यायंतो-
 नाम कीर्तकाः ॥ प्राप्तापरोक्षं प्राप्नुस्ते ये हता हरिणा स्वयं ॥ ६ ॥ सांकेत्यं पारिहास्यं च स्तोभं हेलनमैव वा ॥ वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाद्य-
 हरं विदुः ॥ ७ ॥ पातितस्खलितो भग्नसंदष्टस्तप्त आहतः ॥ हरिरित्येव येनाह पुमान्नाहं तियातनां ॥ ८ ॥ प्रसंगादपि यो ब्रूयात्थरि-
 रित्यक्षरद्वयं ॥ न तस्य यातना लेशो महापापशतैरपि ॥ ९ ॥ जलभ्रांत्यापि यत्पोतं क्षीरंतत्तर्पकं भवेत् ॥ स्वादुतापिन गच्छेत् तथै-
 व हरिसंस्मृतिः ॥ १० ॥ नात्रोस्ति यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः ॥ तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः ॥ ११ ॥ परिवर्तनिसंसा-
 रे कदा कस्यापि देहिनः ॥ अवश्यं तु घटैव कथंचित्थरिसंस्मृतिः ॥ १२ ॥ तत्कथं स्यात्तमः प्राप्तिर्द्वेषेणापि हरेरिह ॥ एवं नृसंशय-
 च्छिधिं व्यासशिष्यो महामुनिः ॥ १३ ॥ प्रायेणैव रहस्यानि व्यासस्त्वामुक्तवान् हरिः ॥ अतः प्रश्नोत्तरं ब्रूहि यद्विजानासि सूतज ॥
 १४ ॥ सूत उवाच ॥ सत्यमेवोदितं ब्रह्मन् लोहं याति सुवर्णतां ॥ केनाप्युपायेनाथापि स्वर्परं हेमनो भवेत् ॥ १५ ॥ तथायः सत्स्वभावि-

नः श्रुतं

नः

वि० २०
१००

100

अ० ५०

१००

DF

स्या तत्तएवहरिकीर्तनात् ॥ उत्तमांगतिमाप्नोति नान्यद्व्येवनिश्चयः ॥ १६ ॥ अग्निर्दहति काष्ठानि नादाह्यंदहति काचित् ॥ तथा
स्वभावभक्तानां दोषान्मलिनचेतसां ॥ १७ ॥ हरिनामदहेत्पापं दाह्यमेव हियद्भवेत् ॥ सर्वपापक्षये मुक्तौ न किंचित्प्रतिबंधकं ॥ १८ ॥
प्रासंगिकादपि हरेर्नामसंकीर्तनाद्यदि ॥ सर्वपापं विनश्येत् तर्हि स्यान्न पुनर्जनि ॥ १९ ॥ नैवेत्थं हश्यते लोके तस्मादेवं विनिर्णयः ॥
सर्वथा यहरं विष्णोर्नाम तद्भक्तिपूर्वकं ॥ २० ॥ अभक्तो दातृ तन्नैव फलदा तृ भवेत्काचित् ॥ यदि जागर्ति चित्ते स्याद्भक्तिस्तथैव देहि
नः ॥ २१ ॥ संकेतपरिहासादेः कीर्तनात्पापसंक्षयः ॥ अजामिलादयो न्येपि प्रायोये पापकर्मिणः ॥ २२ ॥ स्वभावैवैव ते भक्ताः
प्रारब्धाहुष्टचेतसः ॥ अंतर्भक्त्यैव तं नाम जगृहुर्नान्यथा क्वचित् ॥ २३ ॥ तर्ह्येव ते गता मुक्तिं न सा भक्त्या विनाप्यते ॥ चैद्य सात्त्वादि-
यादेत्या अन्येपि बहवः पुरा ॥ २४ ॥ स्वभावभक्ताः श्रोतव्यं दुष्टा विष्टा द्विषत्यमुं ॥ भूतग्रहपिशाचाद्यै राविष्टस्य तु कस्यचित् ॥ २५ ॥
दुरुक्तादिर्न चोद्वेगस्तदीयानां प्रजायते ॥ किंतु येन प्रविष्टः स तमेव द्विषते जनाः ॥ २६ ॥ तस्यापसारबंधादौ क्लेशनादौ यत्तंति वा ॥
तथा येन समाविष्टो हरिद्वेषं करोत्ययं ॥ २७ ॥ तमेव पातयत्यंघ्रे तमसि द्वेषिणं हरिः ॥ भक्तं तु तारयत्येव तद्भक्तो न प्रणश्यति ॥ २८ ॥
जन्मजन्मांतराभ्यासात्साधितं येन यद्यथा ॥ तत्तथैव हि संवर्धे न्मुक्तौ तमसि वा क्षिपेत् ॥ २९ ॥ द्वेषिणोऽपि यदा मुक्तिस्तर्हि भक्तिक-
रोतिकः ॥ रमात्रह्यादयः किंतु मूढास्तद्भक्तिकारिणः ॥ ३० ॥ तमेवं विद्वानमृतो यमेवैष वृणुते तिसः ॥ मोक्षभागीति वाक् श्रौती क

थं लोकानुपादिशेत् ॥ ३१ ॥ वैराग्येण तदा किं स्यात्किं वा स्याच्च समादिभिः ॥ किं योगैश्चापि किं दाने यज्ञैः कृत्वादिभिश्च किं ॥ ३२ ॥
 हिरण्यकशिपुर्देवाद्यदिविष्णुपदं ब्रजेत् ॥ प्रल्हादः स्तत्सुतः कस्मात्धारिभक्तिं दृढां चरेत् ॥ ३३ ॥ ज्वरितो यः पिबेत्क्षीरं भ्रात्यावाप्र-
 मयाथवा ॥ तिक्तमेव भवेत्तच्च ज्वरं चापि विवर्धयेत् ॥ ३४ ॥ तथा स्वभावदुष्टेन हरिर्ध्यातुं स्मृतोऽपि वा ॥ सर्वथापकरोत्येव तदर्थं हि-
 यतस्ततः ॥ ३५ ॥ अन्यथा कस्तमो याया ददनारंभणः श्रुतौ ॥ अनंतं व्रतमियुक्तं न परावर्तते यतः ॥ ३६ ॥ रहस्यमित्थं ज्ञात्वैव प्रि-
 यव्रतमुखानृपाः ॥ तस्य भक्त्यैव परमं याताः पदमलौकिकं ॥ ३७ ॥ त्यक्तवान् रावणं भ्राता जेष्ठबंधुर्विभीषणः ॥ सर्वस्वमर्पयद्भक्त्या
 वामनाय बलिः पुरा ॥ ३८ ॥ पतिपुत्रगृहादीनि त्यक्त्वा गोप्योऽपि तं ययुः ॥ पूर्वे राजा विदेहाख्यस्त्यक्तकामो हरिं ब्रजत् ॥ ३९ ॥ राज-
 पि देवर्षिमुख्याः समस्ता ब्रह्मर्षयश्चापि समाधियोगैः ॥ त्यक्त्वा शनास्त्यक्तशरीरभावाः सर्वात्मना तं शरणं प्रपन्नाः ॥ ४० ॥ द्वेषेण मुक्ति-
 र्यदिकस्यचित्स्यात्तर्ह्यत्र लोकेऽपि परस्य तापात् ॥ संतोषतो लब्धफलास्युरेव नैनं तथा तद्विषतो हि मोक्षः ॥ ४१ ॥ द्रष्टव्यः सर्वधैवा-
 त्मा तमेवैकं च जानथ ॥ नान्यवार्ताः कुरुध्वं च श्रोतव्यः प्रथमं हि सः ॥ ४२ ॥ मंतव्यश्चितनीयश्च प्रीतः साक्षाद्भवेत्धारिः ॥ प्रसादेनै-
 व तस्यैव मोक्षस्यान्नैतदन्यथा ॥ ४३ ॥ श्रुतिराहेत्यमाश्वासात्तस्माद्भक्त्यैव मोचनं ॥ विना भक्त्या प्रसादेन मुक्तिः स्यात्तं विना न हि ॥
 ॥ ४४ ॥ अतो द्वेषेण मुक्तिः स्यात्किंतु स्यात्तु तमास्थितिः ॥ रहस्यं परमं एतद्विष्णोरमिततेजसः ॥ ४५ ॥ यथा श्रुतं भगवतो व्यासादु-

इत्युक्तं

मोक्षस्यात्
नैतदन्यथा

वि०र०
१०१

कंभवत्सुतत् ॥ श्रवणात्पठनादस्य चिंतनादपिमानवः ॥ प्राप्नोतिपरमांभक्तिं विष्णोरमिततेजसः ॥ ४६ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये
भक्तिद्वेषविभागोनाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ विरजाउवाच ॥ कामोद्रेकः क्षुधातृष्णा नदोषाविषये सति ॥ गुणा एव ततो मोक्षे तत्स्मिच्छतिर्न विरुध्यते ॥ १ ॥
रसायनैः सुयत्नेन धनितो भोगलिप्सवः ॥ कामोद्रेकक्षुधादीनि वर्धयंत्यपि भूरिशः ॥ २ ॥ दुःखदत्तं कथं तेषां तन्निवृत्त्यै च यत्न्यते ॥
कथं नु दोषतातेषां याथातथ्येन तद्वद ॥ ३ ॥ सूत उवाच ॥ महासुखस्य वृद्ध्यर्थं विशेषाद्बुचि वृत्तये ॥ किंचिदुःखं च सुखं च द्वांछंते सु-
मनीषिभिः ॥ ४ ॥ स्वेच्छयैव प्रजायंते मोक्षे कामक्षुधादयः ॥ अतस्तु सुखवत्तेऽपि स्वेष्टा एव ततो गुणाः ॥ ५ ॥ सुखार्थमिष्यते यत्तत्
कथं दुःखत्वं मर्हति ॥ एकमेवेंद्रियं यद्वन्ना नावस्तु समाजतः ॥ ६ ॥ सुखदं दुःखदं तद्व द्विज्ञेयं तदक्षुधादिकं ॥ बुभुक्षैव क्षुधानामपि पा-
सैव तृषा भवेत् ॥ ७ ॥ प्रवृत्तौ कारणं वांछा सुखदुःखं ततः परं ॥ इष्टलाभात्सुखोत्पत्तिरनिष्टादुःखसंततिः ॥ ८ ॥ यत्किंचिच्छब्धते दै-
वा दकस्मादप्यवांछितं ॥ तद्भोगइच्छयैव स्यादन्वयानसुखं भवेत् ॥ ९ ॥ अनिच्छतोऽपि भोगः सुगंधादेर्यथा भवेत् ॥ सोऽप्यनि-
ष्टविरुत्थश्चेत्तर्ह्येव सुखदायकः ॥ १० ॥ तस्मादावश्यकत्वेन तदेतत्सर्वमिष्यते ॥ अनिच्छयाऽपि जायंते कामाद्याः संसृता यतः ॥

अ०५१

909

॥ ११ ॥ दोषास्तेविषयाभावे विषयोपनतौगुणाः ॥ स्वर्गेयद्यपिजायंते सर्वेर्थावांछयासमं ॥ १२ ॥ तथाप्यसूयादोषेण क्षयिष्णु-
 त्वादतृप्तिः ॥ स्वल्पत्वादपिमोक्षेण कथंस्वर्गःसमोभवेत् ॥ १३ ॥ अतःस्वर्गस्यमुक्तेःस्या दंतरंमहदंतरं ॥ विचक्षाणानवांछंति त-
 स्मात्स्वर्गादिकिंचन ॥ १४ ॥ मोक्षमेवाभिवांछंति यत्रकालभयंनहि ॥ नचासूयादयोदोषा तृप्तिःस्वानंदपूरणात् ॥ १५ ॥ कलशी-
 मणिकादीनि कमंडुलमुखान्यपि ॥ महन्महतराणिस्यु स्तोकस्तोकतराणिच ॥ १६ ॥ यथावकाशंनद्यादौ पूर्यतेतद्वदेवहि ॥ स्वा-
 नंदपूर्णसर्वेपि नैवासूर्यंतिकर्हिचित् ॥ १७ ॥ दृश्यंतेकतिचिलोके संतुष्टास्वामिदर्शनात् ॥ केचित्सहासनादेश्च प्रीतिवादैस्तथा-
 परे ॥ १८ ॥ केचित्संनिधिमापंनाना स्तृप्यंतेदूरतोपरे ॥ मोक्षेप्येवंविधाजीवा स्वयोग्यादेवतोषिणः ॥ १९ ॥ संसारेसुखदुःखादे रु-
 त्पत्तिःकारणंयथा ॥ अभिठ्यक्तिस्तथामुक्तौ सुखादेःकारणंभवेत् ॥ २० ॥ नित्यानंदेप्यतस्तत्र फलपुष्पाद्यपेक्षते ॥ नानाभिव्यंज
 कैर्योगा त्कालेकालेचसर्वदा ॥ २१ ॥ संततासुखधारैव नान्यत्स्यादंतराकचित् ॥ दग्धानांकाष्ठभाराणां किंचिद्भस्मान्नशिष्यते
 ॥ २२ ॥ अमुत्रतुमलंस्वल्पं नकिंचिदपिशिष्यते ॥ अतस्तेविमलालोका मलस्त्रावविवर्जिताः ॥ २३ ॥ तत्रस्थाश्चेतनाःसर्वे तैज
 साह्वराशयः ॥ निद्रालस्यप्रमादाद्यैर्दोषैर्नानाविधैःसदा ॥ २४ ॥ उद्भिन्नताज्ञानसंपंनाना रममाणानिजेच्छया ॥ स्वैरंस्थानेषुतंवि
 ष्णो वैकुंठादियुसर्वदा ॥ २५ ॥ अनंतकालंमोदंते नावर्तंतेकथंचन ॥ येषठंतिसदाभक्त्या विष्णुलोकेमहीयते ॥ २६ ॥ इति श्री

विष्णुरहस्ये मुक्तावस्थावर्णननाम एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

अ० ५२

१०२

DF

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ भागुरिरुवाच ॥ तप्यमानास्त्रिधा तापैः सर्वे जीवगणाः सदा ॥ परमेष्ठतमं केन मन्यन्ते विष्णुमेव हि ॥ १ ॥
 केचिच्च मोक्षं वाञ्छन्ति कर्मबन्धान्मुमुक्षवः ॥ विष्णुर्वहिर्मोक्षस्य मुख्यदातेति गीयते ॥ २ ॥ अन्यतदा ज्ञया किञ्चित् तथा देवोत्तमा इति
 ॥ आवश्यकः प्रसादोऽस्य समुपास्यत मोहिताः ॥ ३ ॥ तत्कथं स उपास्यस्या तन्न आख्याहि विस्तरात् ॥ सूत उवाच ॥ एवमेव पुराष्ट
 ष्ठो नारदोऽनमहर्षिणा ॥ ४ ॥ हिरण्यगर्भस्तद्वक्ष्ये यच्छ्रुत्वा श्रुत्वा न हं ॥ कदाचित्सत्यलोकस्थं ब्रह्माणं नारदो ब्रवीत् ॥ ५ ॥ नारद-
 उवाच ॥ देवदेव कथं ब्रह्मन् सर्वलोकपितामह ॥ संसारदुःखसंतप्तैर्मुक्तिमात्रफलेऽसुभिः ॥ ६ ॥ आराधनीयः सर्वात्मा स विष्णु-
 र्मोक्षदः सतां ॥ तन्मे शृण्वत आख्याहि लोकानां च हिताय वै ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा तथा सर्वेन्द्रियैरपि ॥ आराध-
 नीयः सर्वज्ञो लब्धेनापि धनादिना ॥ ८ ॥ सर्वेषां मिन्द्रियाणां हि श्रोत्रं श्रेष्ठतमं स्मृतं ॥ सर्वज्ञो जायते तेन शृण्वानः सत्कथांसतां ॥
 ९ ॥ वर्णयन्ति महाविष्णोर्महिमानं भृशवृताः ॥ अथ वा तस्य भक्तानां ते संतो न्येन्यथैव हि ॥ १० ॥ वागिन्द्रियं मनुष्याणां श्रोत्र-
 स्य परमः सखा ॥ परस्परं पकारित्वा त्परमं सख्यमेतयोः ॥ ११ ॥ यानीन्द्रियाणि चान्यानि ज्ञानकर्मकराणि च ॥ उपांगानि शरीर

स्य मिथःसख्यं प्रकुर्वते ॥ १२ ॥ सर्वेषामपि चैतेषां मनःश्रेष्ठतमं महत् ॥ तदानुकूल्यादेतानि स्वस्वकार्यकराणि हि ॥ १३ ॥ वा
 ह्यांतरविभेदेन द्विधाराधनमोक्षितुः ॥ आंतरं मनसानिष्ठा सदा सर्वेश्वरे तु या ॥ १४ ॥ विवेको हि मनोधीनस्ततो नैनविचिंतयेत् ॥
 पितरं मातरं वापि यं वाकं वागुरुं नरः ॥ १५ ॥ हुंकृत्यैव भवेत्पापो पापं कुर्वन्पतत्यधः ॥ तानेव प्राणनिर्मुक्ता न्वन्हौ सम्यग्दहनपि ॥
 १६ ॥ नद्रोहो नैव पापीया न्पुण्यवानेव जायते ॥ ततः प्राणो हि सर्वेषां पिता माता सुहृद्गुरुः ॥ १७ ॥ स्रोत्राद्यखिलं प्राणो नान्य-
 दित्येव चिंतयेत् ॥ मुख्यप्राणो हि भगवान् सूत्रवायुस्तथापरः ॥ १८ ॥ पादांगुष्ठस्थिता येषां जीवास्तिष्ठन्ति सर्वदा ॥ लब्धं कर्म वशा-
 देहं यदा त्याजयितुं हरिः ॥ १९ ॥ समीयते तदा याति स्वयमेव बहिः पुरः ॥ पादांगुष्ठस्थितो ज्ञानी वायुस्तात्त्विकदैवतैः ॥ २० ॥
 जीवमादाय यात्येव क्षणमात्रं न तिष्ठति ॥ देहे तिष्ठन्नपि हरिः सर्वधीप्रेरकः सदा ॥ २१ ॥ पूर्वकर्मानुसारेण फलं भोजयने धुना ॥ भ-
 विष्यत्फलभोगार्थं मिदानीं कारयत्यपि ॥ २२ ॥ तदिच्छावशतः कापि स्वेष्टं सुखमवाप्नुयात् ॥ सुखार्थं यतमानोऽपि कर्हिचिदुःख-
 मिच्छति ॥ २३ ॥ कृतो मया तृथायत्नस्तदेत्थं चिंतयेदयं ॥ न हि मूढो विजानाति तादृग्यत्नस्य तत्फलं ॥ २४ ॥ ब्रजन्नेव धनाद्य-
 र्थं गर्तपातादिकं लभेत् तदेव गतियत्नस्य फलमीश्वरभावितं ॥ २५ ॥ न ह्यग्रं सत्यसंकल्पो येन यत्नात्सुखं सदा ॥ भुंजीत कापि नो-
 दुःखं तस्मादीश्वरयंत्रितः ॥ २६ ॥ स एकः सत्यसंकल्पो दुर्ज्ञेयगतिरीश्वरः ॥ अनाद्यनंतकालं हि स एको जीवनायकः ॥ २७ ॥ सु

वि० २०
१०३

103

अ० ५२

१०३

DF

रुच्यसौहार्दमस्यैव संपाद्यं सर्वदैवतत् ॥ अनाद्यनंतकालं हि येन साकं सदा स्थितिः ॥ २८ ॥ नास्ति मृत्युभयं यस्य नास्ति संपादियोजनं ॥ न प्रेमभंगो यस्य मात्स्या निर्देयत्वादिकं तथा ॥ २९ ॥ नैवावसानवार्तास्ति निषेव्यश्चेतसैव सः ॥ पित्रादिषु प्रवेश्यैव यः सृजत्यखिलं जगत् ॥ ३० ॥ मात्रादौ प्रविशन्नेव पालयत्यपि सर्वशः ॥ तथैव संहरत्येतत्सैनिकादिषु संस्थितः ॥ ३१ ॥ गुर्वादिषु प्रविश्यापि स एवार्थप्रकाशकः ॥ दातानियंता सर्वेषां नृपादिषु संस्थितः ॥ ३२ ॥ बंधको भवपाशेन भवपाशाच्च मोचकः ॥ कैवल्यदः स एवैको यो विष्णुरिति गीयते ॥ ३३ ॥ यस्य सख्ये सुसंपन्ने सखायं सर्व एव हि ॥ यस्मिन् रुष्टे खिलारुष्टा भृत्यभार्या सुतादयः ॥ ३४ ॥ स एव सकलश्रेष्ठ प्रेष्टं प्रेष्टतमादपि ॥ समेभूयात्समेभूयात्समेभूयात्सदैव हि ॥ ३५ ॥ इत्थं दृढो मनोभावस्तदाराधनमांतरं ॥ दुःखलाभेऽपि मन्येत हरिणाल्पंकृतं त्विति ॥ ३६ ॥ महत्पापफलं यन्मे दद्यात्तदद्यालुना ॥ इत्थं भावयमानस्य सखाविष्णुर्भवेत्सदा ॥ ३७ ॥ दद्यादिष्टानि भूरीणि यानि न क्षयमाप्नुयुः ॥ अहन्यहनि धृष्टोऽयं मीश्वराज्ञां विलंघयन् ॥ ३८ ॥ नैवालं मनुते मूढो दुःखेऽल्पेऽप्यलं वदः ॥ सृष्टैव पाहि पाहीति बहिश्चित्तो वदंनपि ॥ ३९ ॥ न करोति हितं स्वस्य शुनः पुच्छमिवानृजुः ॥ भुंजानः पापकर्माणि दारिद्र्यादीन्यनेकशः ॥ ४० ॥ पुनः पुनः करोत्येव पापकर्माणि भूरिशः ॥ निर्लज्जायाति धृष्टाय सदसश्चाविजानते ॥ ४१ ॥ बोधनं जले रेखा व द्ब्यर्थतामेव गच्छति ॥ बाह्यमाराधनं द्वेधा शरीरेण धनादिना ॥ ४२ ॥ मनोयोगश्च तत्रापि विशेषफलदो भवेत् ॥

नित्यं नैमित्तिकं कर्म यथाजाति यथाश्रमं ॥ ४३ ॥ कृत्वा समर्पयेद्विष्णौ मुख्यं शारीरमेव यत् ॥ धारणं तप्तचक्रादे मृदाचापितदंकनं ॥ ४४ ॥ जापनं विष्णुमंत्राणां पूजा तत्प्रतिमाविषु ॥ महिमाश्रवणं विष्णो वाचा तद्गुणवर्णनं ॥ ४५ ॥ यात्राप्रदक्षिणं पद्भ्यां कराभ्यां परिचारणं ॥ नेत्राभ्यां वीक्षणं तस्य साष्टांगनमनानि च ॥ ४६ ॥ तत्पादतुलसापुष्प कस्तूरीचंदनादिनां आघ्राणं स्पर्शनं मूर्ते श्रलाचलाविभेदतः ॥ ४७ ॥ निर्वाहार्थं शरीरस्य तन्निवेदितभोजनं ॥ उत्सर्गान्मलमूत्रादे श्वितस्वास्थ्यं यतो भवेत् ॥ ४८ ॥ अतः पायुरुपस्त्रं च तदाराधनसाधनं ॥ शरीराराधनं विष्णोर्जानीह्येतन्महामते ॥ ४९ ॥ दानं विप्रैर्न लेहो मो धनेनाराधनं द्विधा ॥ विप्रोऽग्निर्वदनं विष्णोस्ततोऽष्टात्तस्य तोषणं ॥ ५० ॥ पितरो देवताश्चाग्नि विप्रैर्भ्यस्तोषमाप्नुयुः ॥ विप्रः स्याधः शरीरे तु वसंति पितरोऽखिलाः ॥ ५१ ॥ नाभैरूर्ध्वं तु तिष्ठंति देवताः सर्व एव हि ॥ सर्वदेहमभिव्याप्य वसति श्रीधरो हरिः ॥ ५२ ॥ कुर्वीत स ततंतस्माद्द्वारिभावनया खिलैः ॥ देवतापितृतुष्ट्यर्थं ब्राह्मणानां प्रतोषणं ॥ ५३ ॥ यद्यदिष्टतमं स्वस्य धनवस्त्रगृहादिकं ॥ रथभूमिगजाश्वादि तेभ्यो देयं हितेऽस्तु ना ॥ ५४ ॥ सदा सर्वत्र सर्वस्मै दाने वृद्धिश्च तोत्तरा ॥ देशकालानुसारेण तथा पात्रविशेषतः ॥ ५५ ॥ सहस्रायुतलक्षाणि कोट्यर्बुदपरार्थकं ॥ अनंतमपि जायेत पुण्यकर्मतथेतरत् ॥ ५६ ॥ सर्वेषां देवतादीनां मग्निर्दूत इति श्रुतः ॥ यथागौस्तृणधान्यादि भुक्काक्षीरवहा भवेत् ॥ ५७ ॥ तथाग्निर्हविरादाय तत्तद्रव्यसमुद्भवं ॥ रसं पीयूषतां नीत्वा प्रापयत्येवनान्यथा ॥

वि० २०
१०४

॥ ५८ ॥ देवानां हव्यवाहोसौ पितॄणां कव्यवाहनः ॥ तर्पको थद्विरूपोसौ मुख्यतो विष्णुतोषकः ॥ ५९ ॥ अत्यंतं यो दरिद्रस्या-
स्तोपि चाहारमात्रकं ॥ लभते वान्यथा तस्य जायते र्जीवनं कथं ॥ ६० ॥ आहारमात्रादप्येकं ग्रासं वन्हौ समर्पयेत् ॥ किंचिद्दद्याच्च-
विप्राय न शून्यं दिवसं नयेत् ॥ ६१ ॥ स्वयं वृथान भुंजीत दद्याच्च जुहुयादपि ॥ नमहा धनिकाः सर्वे न सर्वे धर्मतत्पराः ॥ ६२ ॥ अतो
बुभूषुः शक्त्यैव दानहोमादिकं चरेत् ॥ पुण्यमेव परत्रास्य सहायो त्रापि विद्यते ॥ ६३ ॥ अतस्तदार्जनं मुख्यं बंध्यं स्यात्तद्विना दिनं ॥
एवं यमैश्च नियमैर्बाह्यैरांतरकैरपि ॥ ६४ ॥ भक्त्या परमया युक्तः पूजयेत्पुरुषोत्तमं ॥ स एव मुक्तिभागी स्यान्नान्योपायशतैरपि ॥
॥ ६५ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये ब्रह्मनारदसंवादे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आश्चर्यमेतल्लोकस्य ज्ञात्वा पापे प्रवर्तते ॥ स्वस्य कन्यां स्नुषां भार्यां स्वसारं वापि मातरं ॥ १ ॥
सुकामेन कटाक्षेण निरीक्ष्येतापि यो नरः ॥ तस्मै द्रुह्यति शक्तिश्चेत्वंति धातय ते यवा ॥ २ ॥ सकथं परकन्यादि जारघृत्याभिकांक्ष-
ति ॥ स्वदेहस्य स्वपुत्रादे रीपत्तापादिना तपेत् ॥ ३ ॥ कथं निरागतामांसं स भोक्तुमपि वांछति ॥ गोजाविमृगपक्ष्यादि प्राणिजातं-
तृणादिभुक् ॥ ४ ॥ जले च राश्वमत्स्याद्या प्रायेण जलवृत्तयः ॥ नानोपायैश्च तान्हंतुं यतंतं मांसलोभतः ॥ ५ ॥ तृणादिना जलेना-

104

५०५३

१०४

DF

पि ये जीवन्ति निरागसः ॥ तान् हत्वोत्कृत्य मांसानि खादन्तो नैव बिभ्यति ॥ ६ ॥ स्वस्यापराधं यः कश्चि दल्पमप्याचरेत्ततं ॥ भृशं दं-
 डयते मूढः प्रभुत्वमतिदर्शयन् ॥ ७ ॥ अपराधसहस्राणि प्रत्यहं प्रतिनाडिकं ॥ सर्वेश्वरस्य कुर्वाणो न बिभेति तदद्भुतं ॥ ८ ॥ पशु-
 भ्यो मानुषाणां च बुद्धिरेवावशिष्यते ॥ आहारो मैथुनं निद्रा भयादिसकलं समं ॥ ९ ॥ तादृग्बुद्धेर्विनाशाय मर्द्यपि बति दुर्मतिः ॥
 परिधानमपि स्वस्य नीतं बुध्यति नैव यः ॥ १० ॥ सकथं सुखमाप्नोति नारी संगेन मोहितः ॥ संगोऽपि दुर्लभो यत्र ताड्यमानो न बुध्य-
 ते ॥ ११ ॥ ईदृशो मदिरां पीत्वा मूढः सुखमभ्यप्सति ॥ अस्तु वामद्यपानेन मादनं दुष्टचेतसां ॥ १२ ॥ पानाभावेऽपि माद्यन्ति श्री-
 मदेन विमोहिताः ॥ माद्यन्ति पशवो यद् दृष्ट्वानीलतृणादिकं ॥ १३ ॥ तथा श्रीमदमत्तास्ते न पश्यन्ति गुरूनपि ॥ अवजानन्ति पि-
 त्रादीन् ब्राह्मणांश्चावजानते ॥ १४ ॥ ज्यवन्ते संपदः सद्यः सावधानास्ततः परं ॥ असतां श्रीमदाधानां दारिद्र्यं परमाजनं ॥ १५ ॥
 सदसद्येन बोद्धेयं नावमन्यत कानपि ॥ एवं यद्यपि लोकेऽस्मिन् प्रायो न रविचेष्टितं ॥ १६ ॥ तथाऽपि तारिणीतेषां मेकासत्संगति-
 र्भुवं ॥ तीर्थयात्रायज्ञदानं तपोभिः पूर्वजन्मसु ॥ १७ ॥ तोषितोऽयैर्महाविष्णुः सतासंगं लभन्ति ते ॥ तीर्थे ते येन तत्तीर्थं तीर्थे ते साधु-
 संगतेः ॥ १८ ॥ अतस्तत्परमं तीर्थं न जलं तीर्थमुच्यते ॥ धावकारजकाः पापाः धावराद्यात्थने कशः ॥ १९ ॥ प्रायस्तीर्थे वसन्तो-
 पि भावशुद्धिं लभन्ति न ॥ पृच्छानुभवमात्मीयं कथमात्मा प्रसीदति ॥ २० ॥ सदसंगेनाथवातीर्थे किंचलाभादिकं भवेत् ॥ फलं ता-

वि०२०
१०५

त्कालिकंतीर्थे बहिर्मलविशोधनं ॥ २१ ॥ पिपासाहरणंचापि तद्वयंजायतेततः ॥ वापीकूपतटागादौ यत्रकुत्रजलाशये ॥ २२ ॥
बहिर्मलविशुद्धिःस्यान्नांतर्मलविशोधनं ॥ गंगादिपुण्यतीर्थानि कालेनैवफलंतिहि ॥ २३ ॥ अहृष्टद्वारतस्तस्मात्तत्तीर्थसाधुसंग-
तिः ॥ गंगादितीर्थशेषेषु फलंदातुंयदोन्मुखा ॥ २४ ॥ जन्मांतरेषुजायंते तदातत्संगतिर्भवेत् ॥ यदेवस्यात्सतांसंगस्तदेवात्मा-
प्रसीदति ॥ २५ ॥ यदिस्थानुणवानात्मा तदासुफलोभवेत् ॥ अहल्यारामसंगेन प्राप्तवत्युत्तमांगतिं ॥ २६ ॥ ताटकाशूर्पण-
ख्यायाः सद्योनर्थप्रपेदेरे ॥ त्वमप्यासीःपुरावत्स विप्रदासीसमुद्रवः ॥ २७ ॥ योगिनांसंगलाभेन मदुदरेजन्मलब्धवान् ॥ जातो
भागवतःश्रेष्ठः प्रल्हादस्तवसंगतः ॥ २८ ॥ परिक्षिप्तुकसंगेन लब्धवान्परमांगतिं ॥ पूर्वस्मब्रह्मणोयोभून्मानसान्नारदाव्हयः ॥
॥ २९ ॥ सोपितत्संगलाभेन प्राप्तवान्वैष्णवंपदं ॥ एवंनानामुनिश्रेष्ठा तथा राजर्षिसत्तमाः ॥ ३० ॥ सत्संगेनैवसंप्राप्तास्तत्परं-
वैष्णवंपदं ॥ देवा अपि हिरेवत्वं प्राप्ताःसत्संगलाभतः ॥ ३१ ॥ अहमप्याप्तवांस्तेन तस्मात्सत्संगमोवरः ॥ नेदृशंसाधनंमुक्तौने-
दृशंपरमंहितं ॥ ३२ ॥ मनसस्तोषकंनान्यदिहामुत्रचवियते ॥ श्रुत्वाधर्मंविजानाति श्रुत्वापूज्यश्चजायते ॥ ३३ ॥ श्रुत्वावि-
श्रान्तिमाप्नोति श्रुत्वासर्वज्ञतांलभेत् ॥ श्रुत्वामननमाप्नोति मननाध्यानमाचरेत् ॥ ३४ ॥ ध्यानात्साक्षाद्भवेद्विष्णुस्ततोमोक्षः-
करःसिद्धतः ॥ अश्रोतापशुवन्मर्त्यः सदसन्नैववोत्तिसः ॥ ३५ ॥ वृथाजन्मभवेत्तस्य मातृयौवनहारिणः ॥ अधर्मनविजानाति

अ०५३

१०५

GDF

ज्ञात्वापिनत्यजत्यमुं ॥ ३६ ॥ अण्वन्पुरुषस्तस्मा लूवणं सर्वदाचरेत् ॥ ईदृशं श्रवणं श्रेष्ठं सर्वपापहरमंहितं ॥ ३७ ॥ अतः स-
 द्भ्यो निशंकुर्या लूवणं तेन सद्गतिः ॥ तदिदं दुर्दिनं विविधं मेषच्छनं न दुर्दिनं ॥ ३८ ॥ यदि नं हरिस्तु कीर्तिं कथामृतविवर्जितं ॥ यथै-
 व वन्दितां वंशा लोभं तुला विदह्यते ॥ ३९ ॥ काष्ठादिकं विलंबेन ततोऽप्यार्द्धे धनादिकं ॥ ४० ॥ हेमलोहादिकं चान्य च्लुध्यत्येव न द-
 त्वते ॥ कानिचिद्वलहीनानि विदीर्येते च कानिचित् ॥ ४१ ॥ तथैव नानापापानि पुण्यान्यपि च कानिचित् ॥ कीर्तनालूवणाध्याना-
 च यानामार्चनादिना ॥ ४२ ॥ विनश्यंति च शुध्यंति दर्शनादपि वैहरेः ॥ तस्मात्तस्य सदा कार्यं कीर्तनश्रवणादिकं ॥ ४३ ॥ सर्व-
 पाहितकृत्तस्या नान्यदेहकृत् प्रकीर्तितं ॥ स्वकर्मकरणाशक्तो दारिद्र्योदानवर्जितः ॥ ४४ ॥ अस्पावकाशस्वल्पायु र्यौवाको वाममु-
 क्षुः ॥ सकुर्यादादरं विष्णोः कीर्तने श्रवणेऽपि वा ॥ ४५ ॥ देहस्य नमहायासो नापि वित्तव्ययो महान् ॥ महानिष्टानि वृत्तिश्च महंष्ट-
 मपि सिध्यति ॥ ४६ ॥ यत्रादरमकुर्वाणो मूढान्मूढतमो हि सः ॥ अज्ञानां ज्ञानदोषस्या न्मज्जतां तारकं परं ॥ ४७ ॥ निधानमध-
 नानां च श्रेयः श्रेयस्तमादपि ॥ तापापहं प्रतप्तानां श्रवणं कीर्तनं हरेः ॥ ४८ ॥ नानेन सदृशं किंचि त्परमं हरितोषणं ॥ अत एतद्वयं-
 कार्यं सर्वदेवमुमुक्षुणा ॥ ४९ ॥ स एव देशोतिषवित्रहं रितो यः कीकटाख्योतिविगर्हितोऽपि ॥ स एव कालोतिषवित्रज्यते यत्रैव-
 सद्भिः सह संगतिस्स्यात् ॥ ५० ॥ तत्रैव गंगायमुना च तत्र गोदावरोतत्र सरस्वती च ॥ सर्वाणि तीर्थानि वसंतितत्र यत्राच्युतो दारकथा

वि० २०
१०६

106

अ० ५३

३

१०६

DF

प्रसंगः ॥ ५१ ॥ संसारचक्रेभ्रमतानराणां मिहाप्यमुत्रापिमहाफलप्रदः ॥ संसंगएकोस्तिनहीतरस्या यत्राव्युतोदारकथाप्रसं-
गः ॥ ५२ ॥ यत्कीर्तनाल्लुवणाद्यस्यगाना द्यत्संस्मृतेश्चापियदर्चनेन ॥ सर्वेषुसिद्धिःसततंप्रजायते सएकएवास्तिरमापतिःप्रभुः ॥
॥ ५३ ॥ यच्छ्रूयमाणंहरतेमनांसि यत्पानतस्यादधिकापिपासा ॥ नवोनवोयत्ररसश्चलभ्यते कोनामतस्माद्विरजेद्रसज्ञः ॥ ५४ ॥
एवंविधाद्याहारिसत्कथामृता द्विरक्तचित्तःपशुरेवसाक्षात् ॥ अगुंगपुच्छोद्विषदोनहीतर स्याच्चेन्मृतोभवितानारकीसः ॥ ५५ ॥ प्रा-
येणयन्निष्फलमेवलोके स्तोकप्रदंवापिकथंचनस्यात् ॥ वदेत्स्मरेतच्छृणुयाश्च नमहाफलंविष्णुकथामृतंत्यजेत् ॥ ५६ ॥ एता-
वतालंसकलेश्वरोहं यच्छोपतेःसद्गुणवीर्यसंधान् ॥ शृण्वन्प्रगायन्तथकीर्तयंश्च तृप्यामिनाद्यापिनवंनवंसदन् ॥ ५७ ॥ श्रोतुंसमीहे-
न्यमुखादपिस्म यद्यप्यहंसर्वविदांवरिष्ठः ॥ परायुरद्यापिकथंनमन्ये मंदायुषस्तत्रनचाद्रियंते ॥ ५८ ॥ श्रुत्वाल्पमेवालिमितिस्मम-
न्यते सर्वज्ञइत्येवततोभिमन्यते ॥ अत्यल्पमायुर्वहुमन्यमानो त्यल्पेनमाद्यतधनादिनाल्पकः ॥ ५९ ॥ पश्येद्विवेकेनयदास्वतो-
धिकान् श्रुतेनबुध्यावयसाधनादिना ॥ गृण्वन्कथाश्चापिपुरातनानां नतुल्यमात्मानमवेतिमूढधीः ॥ ६० ॥ प्रभ्राम्यनानायुतलक्ष-
योनीः सुदुर्लभंमानुषमाप्यजन्म ॥ करोतिनैवात्महितंविमूढ स्तमारूढव्युतमाहुर्नितांतं ॥ ६१ ॥ अत्यल्पमायुस्तदुपद्रवान्वितै-
राशासहस्रैर्ग्रथितंदिनेदिने ॥ अथापिविद्वान्प्रयतेतसर्वथा सत्संगमायैवतहीतिरात्थितं ॥ ६२ ॥ चिंताकुलोपिव्यथितोपिपूरुषः

सत्संगलब्ध्वाश्रुण्यादिनेदिने ॥ निश्चितचित्तो न भवेदयंकचि ज्जोवेतयावत्प्रयतेततावत् ॥ ६३ ॥ श्रुत्वाखिलं तन्मनसावधार्य
 निश्चित्य कार्यं च यदप्यकार्यं ॥ हिताहितं नित्यमनित्यमुत्तमं बध्नीत नित्ये स्वमनोहरेः पदे ॥ ६४ ॥ क्रमेण संपाद्य शमदमं च विवेक-
 दृष्ट्या विरजेताखिलाच्च ॥ सुखादहिका मुष्मिकाश्चैषानित्य दुष्टास्तोकाच्छुद्धधीर्मोक्षुमिच्छन् ॥ ६५ ॥ वेदांतानां ज्ञानमुत्पाद्य चित्रं
 कुर्यान्नित्यं ध्यानमेव श्वरस्य ॥ ध्यानाभावे चिंतयेद्बुद्धिगुणकर्मा ण्येवेदेहं सार्थकं स्वस्य कुर्यात् ॥ ६६ ॥ ध्यानेन तुष्टो दर्शयेदात्मरूपं प-
 श्याद्ब्रह्ममुक्ततां यातिसद्यः ॥ लिंगोद्भेदादात्मसौख्यस्य लाभो मोक्षोऽद्यैव स्तुयते वेदगर्भः ॥ ६७ ॥ नारदैवमया प्रोक्तं सर्वजीव-
 हितेषु नृणां ॥ रहस्यं परमं विष्णोर्महिमा संगतेः सतां ॥ ६८ ॥ उपादिशेत्स्वशिष्येभ्यस्त्वमप्येवं हितेः सया ॥ सज्जनानां स्वयं चित्ते
 त्वमप्यतद्विचिंतय ॥ ६९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमादिश्य भगवान् नारदाय पितामहः ॥ तूष्णीमासीत्ततो नत्वा नारदस्त्रिदिवं य-
 यौ ॥ ७० ॥ एवमाह पुराव्यासो जनकोदययामम ॥ तदुक्तवानहंतुभ्यं त्वमप्यात्मनि चिंतय ॥ ७१ ॥ सूत उवाच ॥ इत्यादिश्य
 शुको योगोऽस्वैरचारी विनिर्गतः ॥ तद्वदुक्तं मया विप्रा रहस्यं परमाद्भुतं ॥ ७२ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये सत्संगवर्णनं नाम त्रिपंचा-
 शत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥

वि० २०
१०७

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ सुमंतुरुवाच ॥ कर्मानुलारी^{सा}फलदः सर्वस्य जगदीश्वरः ॥ तर्हियत्नं वृधैवास्य किमर्थं यतते नरैः ॥ १ ॥ सू-
त उवाच ॥ अदृष्टाज्जायते यत्नो यत्नात्कर्म करोत्ययं ॥ जायते कर्मणा दृष्टं प्रवाहो नादिरिव हि ॥ २ ॥ जायते नृपपुत्रो य मकस्मान्नि-
धिलाभवान् ॥ इत्यादिफलभाङ्गमर्त्या केवलाददृष्टो भवेत् ॥ ३ ॥ अदृष्टोपनतं किंचि लभ्यते यत्पुनादिकं ॥ यत्नेनैव हितद्रो गो-
जायते नान्यथा क्वचित् ॥ ४ ॥ चर्वणे गिलने पाके मलोत्सर्गादिकर्मसु ॥ यत्नस्यैव प्रधानत्वं स यत्नः कर्मणैव हि ॥ ५ ॥ अदृष्टं दृष्टा-
हायं प्रायः सर्वफलोद्भवे ॥ पुत्रस्य भोगभक्ष्यादौ तथैवेच्छाहरेर्यतः ॥ ६ ॥ शरीरमिन्द्रियाणाहु यत्नस्य करणानिवै ॥ कर्मानुसार-
तो यस्य दद्याद्दीशः स्वयं प्रभुः ॥ ७ ॥ यावत्कारणसामग्र्यो तावता यत्नमाचरेत् ॥ क्वचित्स्यात्फलदो यत्नः क्वचिदेव वृथा भवेत् ॥ ८ ॥
विपर्ययो भवेत्कापि सर्वतद्विष्णुयंत्रितं ॥ प्रायेण दंपुरा प्रोक्तं मया त्रभवतां पुरः ॥ ९ ॥ अथापि किंचिद्वक्ष्यामि शृणुध्वंतत्समाहिताः
पुणस्तु भद्रानामाभूत् ब्राह्मणो वेदवित्तमः ॥ १० ॥ गंगातिरेसमासीनो जलूकांतत्र दृष्टवान् ॥ करपादविहीनां ता मोषन्मग्नांसरिज्ज-
ल ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा विस्मयमापन्न स्तज्जीवनमाचिंतयत् ॥ करपादविहीनोयं देही जीवत्ययंकथं ॥ १२ ॥ अनुयोगः कथं भक्ष्यं लभ-
ते च दिने दिने ॥ नहि भक्ष्यं विना कश्चि ज्जीवतीत्युपलभ्यते ॥ १३ ॥ एवं चिंतां प्रकुर्वाणो ददर्शैकं तु कीटकं ॥ जलप्रवाहतो यातं ज-
लूकावदनांतिके ॥ १४ ॥ अग्रसत्कीटकं सा तु सविस्मयमवाप्तवान् ॥ अहो चित्रमहोचित्रं वृथा यत्नं प्रकुर्वते ॥ १५ ॥ विमोहिता-

अ० ५४

व्या

ती

१०७

DF

जनाः सर्वे वृत्तिदः केवलो हरिः ॥ अथ तस्यौ निरुद्योगस्तत्रैव हि सुभद्रकः ॥ १६ ॥ ध्यायमानो हरिं चित्ते मीलितोऽक्षः सुखासनः ॥
 दिनां ते ध्याननिर्मुक्तो भक्ष्यं किंचिन्न लब्धवान् ॥ १७ ॥ ततः संध्यामुपास्यैवं ध्यायन् तस्यौ निशामपि ॥ पुनः प्रातः पुनर्नक्तमेवं च क्रेदि-
 नत्रयं ॥ १८ ॥ चतुर्थे दिवसे प्रातः सुस्नातः क्षुधया दितः ॥ चुक्रौ शोचैरमानाथ कासिकासीति वै मुहुः ॥ १९ ॥ वृद्धब्राह्मण-
 रूपेण प्रादुर्भूतस्तदग्रतः ॥ हरिः साक्षादयाक्लिन्नचेता विश्वं भरो विभुः ॥ २० ॥ अपि वत्स सुभद्रत्वं कुतः खिद्यसि माखिद ॥
 सितसुभगवानादौ मुखब्राह्मरूपादतः ॥ २१ ॥ विप्रक्षत्रियविट्शूद्रा त्रिर्मायैवाखिलं जगत् ॥ वृत्त्या संयोजयामास नाना-
 विद्याप्रवृत्तया ॥ २२ ॥ परस्परौपकाराय मुखब्राह्मरूपादजाः ॥ स्वयंप्रदर्शयता वृत्तिर्लोके प्रचयमातनोत् ॥ २३ ॥ प-
 शुपक्षिमृगादीनां क्रिमिकीटादिनामपि ॥ मुखपादादिशरीरव्यापारैर्वृत्तिमातनोत् ॥ २४ ॥ धावनैर्वाहनैर्युत्थैर्वृषोऽप्रगजवाजि-
 नां ॥ जीवनं कल्पयामास मृगादीनां परस्परं ॥ २५ ॥ केचिन्नखायुधाः केचिद्वृष्टिणः शृंगिणः परे ॥ परस्परं जीवन्ति केचित्पृणज-
 लादिभिः ॥ २६ ॥ पादव्यापारिणः केचिद्वक्षव्यापारिणः परे ॥ एवन्ते प्रासाधनानि शरीरेषु नियोज्य च ॥ २७ ॥ जीविकाः कल्पयामास
 मानुषेष्वपि सर्वशः ॥ आनुलोम्यात्प्रातिलोम्यात्प्रजाजाता ह्यनेकशः ॥ २८ ॥ नानाजातिसहस्रास्ताः वृत्त्या जीवन्ति नान्यथा ॥
 करपादविहीना ये मूका अंधाश्च पंगवः ॥ २९ ॥ अशक्ताश्चाप्यनाथाश्च जंगमास्त्वावरा अपि ॥ तान्सर्वास्तत्र तत्रैव ग्रासं प्रापयति-

वि० २०
१०८

प्रभुः ॥ ३० ॥ गर्भस्थान्जाठरान्बालान् यज्जीवयतुमिच्छति ॥ तर्हिप्रापयेतेभक्ष्यं यावज्जीवेनसंशयः ॥ ३१ ॥ क्लेशित्वाजीव-
यत्यन्या न्मुखयित्वापिजीवयेत् ॥ तत्तन्नानाकर्मवशा त्वत्तत्रच्छोहरिःसदा ॥ ३२ ॥ जलूकाद्याश्वयेकेचि त्प्राणिनःशक्तिवाजि-
ताः ॥ तेषांग्रासंमुखेणैव प्रापयत्येवंप्रभुः ॥ ३३ ॥ मुखप्राप्तंचतेग्रासं मुखव्यापारतांपिहे ॥ ग्रसंतिचगिलंत्येव नकाश्चिद्यत्न-
द्वप्यते ॥ ३४ ॥ हस्तैःपादैश्चकर्णाद्यै रिंद्रियैपटवांहिये ॥ अटनेवचनेनाना कर्मकौशलकेपिच ॥ ३५ ॥ येशक्तास्तैस्वशक्त्यैव य-
त्नाज्जीवनमाप्यते ॥ सुमद्रत्नंप्रभुर्दक्षो नानाविद्याविशारदः ॥ ३६ ॥ शक्त्यायत्नविधायैव जीविकांप्राप्स्यसिधुव ॥ अदृष्टंनृपव-
त्सुष्टं नानायत्नास्तुदासवत् ॥ ३७ ॥ नहिदासैर्विनाराजा फलभागोविलोक्यते ॥ अत्रैवादाहरंतीम मितिहासंपुरातनं ॥ ३८ ॥
जयंतोनगरेपूर्वं सुदामनिमहोपतौ ॥ विचित्रश्चप्रचंडश्च सखायोदौवभूवतुः ॥ ३९ ॥ एकदानमगोष्टेषु विवादसमभूतयोः ॥ अदृ-
ष्टश्रेष्ठतामाह विचित्रोथप्रचंडकः ॥ ४० ॥ प्रयत्नश्रेष्ठतामाह तत्तन्नानानिदर्शनैः ॥ निश्चयार्थं सुदामानं राजानंतोप्रजग्मतुः ॥ ४१ ॥
अत्राविवादंनृपतिः क्रोधादिवनिशामुखे ॥ देवालयेवहिर्यामा दिमोनिक्षिप्यतामिति ॥ ४२ ॥ भृत्यानाज्ञापयामास तेतथैवप्रच-
क्रिरे ॥ अंधकारावृतेतस्मिन् शिवदेवालयेयतौ ॥ ४३ ॥ स्थापितोराजभृतकै र्द्वाराण्यपिपिधायच ॥ अदृष्टवादीनिश्रेष्ठो विचि-
त्रःपतितोभुवि ॥ ४४ ॥ यत्नवादीप्रचंडस्तु यत्नंतत्रापिनामुच्यत् ॥ घनांधतमसेतत्र यतमानःप्रचंडकः ॥ ४५ ॥ लेभेनानाविधा-

न्नैव पूर्णपात्रं शिवांतिके ॥ निवेदितं यद्रुद्राय धनिकेनात्र केनचित् ॥ ४६ ॥ पंचरत्नयुतान्नेन पूर्णपात्रं तदापसः ॥ भुंजानोन्नं प्रचंड-
 स्त न्मुदितः क्षुधया र्वितः ॥ ४७ ॥ विचित्रं गर्हयामास मूढयत्नो महानिति ॥ पश्येदयत्नतो लब्धं मयान्नं सुमनोहरं ॥ ४८ ॥ य-
 त्नहीनक्षुधा र्त्स्त्वं मृतवत्पतितक्षितौ ॥ विचित्र उवाच ॥ अपि मूढनजानासि त्वयाप्येतददृष्टतः ॥ लब्धं नैवान्यथाविधि यत्न-
 स्तदुपपादकः ॥ ४९ ॥ कश्चित्थावन्पतेद्वर्ते कश्चित्थावलभेन्निधिं ॥ कश्चिद्यत्नाल्लभेदुःखं कश्चिद्यत्नात्सुखं लभेत् ॥ ५० ॥ अदृष्टे म-
 वपरमं लाभालाभनियामकं ॥ वृष्टिर्भवत्यदृष्टेन जायते ध्रियते ततः ॥ ५१ ॥ धनस्योपत्रगेहादि सर्वतैर्नैवलभ्यते ॥ दुःखं प्राप्नोति-
 तेनैव यत्नसाध्यमिदं नहि ॥ ५२ ॥ तैर्नैव जायते यत्नः सामग्रीघटकंचतत् ॥ तदपेक्ष्यैव देवोऽपि सुखदुःखादियच्छति ॥ ५३ ॥
 इत्याद्यदृष्टस्तवनं विचित्रे सति कुर्वति ॥ भुंजानस्तु प्रचंडोन्नं तल्लेभेरत्नपंचकं ॥ ५४ ॥ पाषाणबुध्या तत्पाज विचित्रोपरितद्रुतं ॥
 विचित्रोदृष्टलब्धं तदिति मत्वा बबत्ततत् ॥ ५५ ॥ प्रचंडोन्नंतु तद्रुत्का पीत्वा चापि घटीजलं ॥ सुष्वापात्रसुखं रात्रौ दिवा तावावह्य-
 नृपः ॥ ५६ ॥ प्रचंडं मुदितं दृष्ट्वा विचित्रं ग्लानमेव च ॥ पप्रच्छ वृत्तं किमिति तावथ प्रोचतु भूतं ॥ ५७ ॥ प्रचंडाह सर्वत दृशं रा-
 त्रावभूवयत् ॥ विचित्रः पंचरत्नानि नृपस्याग्रेन्यवेदयत् ॥ ५८ ॥ महाधनानिरत्नानि विलोक्य नृपतिः स्वयं ॥ शांतो विवादो यु-
 वयो रित्यवादीतयोः पुरः ॥ ५९ ॥ राजोवाच ॥ यत्नेन यदसाध्यं स्यात्तददृष्टेन लभ्यते ॥ जनने मरणे दुःखे निधिलाभे पहारणे ॥

वि०२०
१०९

॥ ६१ ॥ नैवयत्नोनरस्यस्या त्केवलादृष्टहेतुतत् ॥ अनुकूलं यदादृष्टं तदायत्नः फलान्वितः ॥ ६२ ॥ अन्यथेतरथैवस्या यत्नो-
पि स्याददृष्टतः ॥ अन्नमात्रं त्वया लब्धं त्वयायत्नेन मार्गता ॥ ६३ ॥ प्रचंडस्त्यक्तवान् रत्न पंचकं स्वयमेव हि ॥ अयत्नेनैव तल्लब्धं
केवलादृष्टकारणात् ॥ ६४ ॥ विचित्रेण ततोदृष्टं प्रबलं यत्नतः स्मृतं ॥ अथापि चर्वणादो नि यत्नसाध्यानि नान्यथा ॥ तस्माद्यत्न-
स्य सर्वत्र स्याददृष्टसहायता ॥ ६५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नृपेणोक्तं तदाकर्ण्य जग्मतुः छिन्नसंशयो ॥ प्रचंडश्च विचित्रश्च मुदितौ स्वस्वमा-
लयं ॥ ६६ ॥ अतः सुभद्रशक्त्या त्वं कुर्वन् यत्नम तं द्रितः ॥ अदृष्टवशा तोलब्ध्वा धनवस्त्रादिचाखिलं ॥ ६७ ॥ सूत उवाच ॥ इ-
त्यादिश्य सुभद्रं स भगवान् विश्वरूपयुक् ॥ अंतर्दधे सुभद्रो य शक्त्या यत्नं विधाय च ॥ ६८ ॥ पूर्वकर्मानुरोधेन धनधान्यादिलब्ध-
वान् ॥ यस्माददृष्टं सर्वत्र जीवयत्नमपेक्ष्यते ॥ ६९ ॥ तस्मात् कुर्वीति शक्त्यैव प्रयत्नं केशवाज्ञया ॥ अनादिकालसंकल्प एवमेव मह-
शितुः ॥ ७० ॥ तमनुल्लंघयन्मर्त्यो नापराधीहरेर्भवेत् ॥ तमुल्लंघ्यापराधी स्या दन्यथाश्रुतिचोदितौ ॥ ७१ ॥ व्यर्थो विधिनिषेधौ-
तु भवेतां यत्नतो विना ॥ दृष्टादृष्टफलप्रेप्सुः कुर्याद्यत्नं हरिं स्मरन् ॥ ७२ ॥ तेन तु प्येज्जगन्नाथः कुप्येदितरथाप्रभुः ॥ श्रुतिस्मृ-
तौ तु तस्याज्ञि चरेत्तदनुसारतः ॥ ७३ ॥ यथा स्वातंत्र्यभागं स्या त्फलमस्य विनिश्चयात् ॥ अन्यथानर्थमाप्नोति पुरुषो नात्र संशयः ॥
॥ ७४ ॥ उल्लंघयन्नृपस्याज्ञां यथैव भृतको लभेत् ॥ आज्ञाभंगो न रैर्द्राणां विप्राणां मानस्वंडनं ॥ पृथक् शय्याचनारीणां अशस्त्रवधउ-

107

अ० ५४

कुरुयत्नम
तं द्रितः

१०९

DF

ज्यते ॥ ७५ ॥ आज्ञामुलंघयन्विष्णोः पुरुषोयंदिनेदिने ॥ क्षणेक्षणेपिसततं धृष्टत्वान्नविभेतिवै ॥ ७६ ॥ अनुज्ञालंघनाद्विष्णो
 र्वधःपापं हि जायते ॥ तादृशस्यास्यदयया दत्तेल्पंदुःखमोश्वरः ॥ ७७ ॥ अतःपाहीतिपाहीति मनसाकर्मणागिरा ॥ तमेवशरणं-
 याया त्कोन्यस्त्रातास्ति संसृतौ ॥ ७८ ॥ पापं परिहरेच्छक्त्या तथापुण्यंचरेदपि ॥ स्मरेच्चसततंभक्त्या परयाविष्णुमेवहि ॥ ७९ ॥
 तस्यैवस्मरणंश्रेष्ठं सर्वस्मादपिपुण्यतः ॥ सर्वेषामेवपापानां श्रेष्ठातस्यैवविस्मृतिः ॥ ८० ॥ तत्स्मृतेर्जायतेपुण्यं विशेषफलदं-
 नृणां ॥ पापंहीनफलंतुस्या दत्तस्तंसततंस्मरेत् ॥ ८१ ॥ तेनैवसुखमाप्नोति तेनसर्वेष्टभाग्यभवेत् ॥ तेनैवमोक्षमाप्नोति नान्यत्सा-
 धनमिदृशं ॥ ८२ ॥ इति श्रीविष्णुरहस्ये अदृष्टप्रयत्नयोर्निरूपणं नाम चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ सूतउवाच ॥ नानायोनीःपर्यटन्नैषजीवो देवाद्यायान्मानुषंदेहमेनं ॥ रेतोविंदोःस्त्रीरजोरक्तयोगा देत-
 त्तिद्विभोहरेरेच्छयैव ॥ १ ॥ नानाकाराण्यस्त्रितुंदानिचैष रेतोमूलान्निर्मिमीतेथरक्तात् ॥ मेदोमांसस्नायुसंधान्क्रमण बन्हेस्ता-
 पाज्जाठरस्यैवतप्येत् ॥ २ ॥ त्वङ्मांसास्थ्यादोश्चधातून्जघन्याः कुक्षौपेक्ष्यानालरंध्रेणसम्यक् ॥ मातुर्हृद्यात्प्रापितादन्नधातोः
 कालेकालेवर्धतेतेनगर्भः ॥ ३ ॥ नचैवत्क्रःकथ्यमानोनलेन संज्ञामेषःप्राप्नुतेपंचमारैः ॥ तत्रस्थोयंचिंतयत्येषभूरि स्त्रीपुत्राद्यैः

वि० २०
११०

क्षेत्रभृत्यादेभिश्च ॥ ४ ॥ पूर्वदेहेवत्थचेतानितांतं नाकार्ययल्लोपतेस्तोषणार्थं ॥ पुण्यंदानंविप्रदेवार्चनादि यच्चाकार्यपापराशिं न
मेकान् ॥ ५ ॥ तस्मान्नानायातनावृंदभोगा ऋशत्पापादत्रगर्भेशयानः ॥ विष्मत्राद्यःकाथ्यमानोनितांतं पीडामेनांकंकृपालु-
ब्रवामि ॥ ६ ॥ येनात्राहं पातितोगर्भयंत्रे यश्चात्रापिप्रापयेन्मत्स्यमन्नं ॥ यत्नंदेहंसर्वदावर्धमानो नानाकार्याण्यत्रचित्राणिधत्ते ॥
॥ ७ ॥ स्वष्टाद्रष्टाकेवलःसंततंयो विश्वस्यास्यप्रीणकःपीडकश्च ॥ तंदेवेशंनिर्गतोयोनियंत्रा नानाधर्मैस्तोषयिष्यामिदानैः ॥ ८ ॥
येनेदृशंगर्भवासंनयामि स्यामानंदो नित्यमस्येवलोके ॥ येषामर्थकारिणं पापसंधं तेस्त्रीपुत्रक्षेत्रगेहादयोमां ॥ ९ ॥ प्रेतंहृष्टवातत्य-
जुःशोघमेव तस्त्रुनैतःसंनिधौमेरुतन्नाः ॥ भूयोनैषांसंगमंजातुकुर्या येनाहंस्यामीदृशःकष्टभागी ॥ १० ॥ इत्थंचिंतामग्नचेतानि-
तांतं वायोर्वेगात्प्राप्नुतेयोनियंत्रं ॥ भूयोभूयःप्रैर्यमाणो निलेन स्वल्पाकाशेयोनियंत्रेति तसे ॥ ११ ॥ मूर्छाप्राप्तोदीनचेताः कथंचि-
त्स्मृत्यात्यक्तो यातिकष्टाद्वाहेश्च ॥ जावोत्येषःस्पर्शनाद्वात्यवायो गर्भेभ्यातंविस्मरत्येव सर्वं ॥ १२ ॥ मातुस्तन्यंवाञ्छमानोतिरोद-
त्तुच्चैःपश्चादीदृशो जायतेच ॥ बाल्येऽप्येषःस्वष्टहानेःसदैव दुःखेनार्तःक्रोशमानोनितांतं ॥ १३ ॥ मक्षीदंशाद्यैर्मुहुःस्वाद्यमानः श-
क्त्याहीनःक्रोशतेभूयएव ॥ वक्तुंशक्तौनैपकंद्वादिपीडां दूरीकर्तुंनैवशक्तःस्वयंच ॥ १४ ॥ नासांकंठेश्लेष्मणारुध्यमानो निष्ठूतो-
पित्यक्तुमेवोसमर्थः ॥ मातारोगंनैवजानातिसम्यक् नैवावस्थामेषवक्तुंसमर्थः ॥ १५ ॥ अन्यारोगश्चौषधंकिंचिदन्यत् किंचिच्चान्य-

ज्जायते दैवयोगात् ॥ एवं नानादुःखभोगेषु बाल्ये प्राप्तः कौमारं ततः क्रीडनादौ ॥ १६ ॥ सक्तः स्वांते नैव जानाति पथं मातापित्राद्यै-
 र्मुहुर्निर्यमाणः ॥ पश्चात्प्राप्तो यौवनं ज्ञानहीनो दोषावस्थाश्रितयानो व्यवायं ॥ १७ ॥ भार्यावित्तभोगसंपत्तिकामो नो जानीते बंध-
 मोक्षस्य वार्ता ॥ एवं कामान्नाप्नुवं नन्यकामान् भूयो भूयश्चित्तयानो तियत्नात् ॥ १८ ॥ भूत्वोद्योगी वंध्यवांछोपि भूयो वज्रस्वांतो नैव-
 यत्नाद्विरज्येत् ॥ केचिद्गर्भेयांति नाशं विमूढाः केचिद्बाल्ये यौवने केचिदव ॥ १९ ॥ भोगासक्ता स्तृप्तिहीनानि तांतं मेरोरावकुर्वते त्ये-
 व कालः ॥ कंठप्राणो भ्रांतनेत्रो विवाचः स्योपुत्रादीन्नैव चिंतेतचित्ते ॥ २० ॥ दैवात्प्राप्तो वार्धकं मूढचेता भूयो भोगान्वांछमानोऽपि सि-
 द्येत् ॥ जिह्वोपस्ठद्रव्यलाभादिवांछा नैव क्षीणा जायते जो वितेच्छा ॥ २१ ॥ एवं जीवन्नेष न क्वापि कालं मोक्षे हेतुं नैव विष्णुं स्मरेत् ॥
 भुक्त्वा भोगान् भूय एवाभिवांछन् कर्मैराता भग्नकामोऽपि भूयः ॥ २२ ॥ चर्वनेवं चर्वितं जन्मजन्म न्यत्येवामं कालरुद्रो त्यक्तस्मात् ॥
 नमंदेहं स्वच्छया प्राप्नुतेयं तिष्ठत्यत्र स्वच्छयानैव मूढः ॥ २३ ॥ कामान्नैष प्राप्नुते स्वच्छयानो मृत्युं नैव स्वच्छया यात्यक्तस्मात् ॥ काले-
 काले पारतंत्र्यं विलोक्य स्वातंत्र्यं वै सर्वदामन्यतेयं ॥ २४ ॥ स्वल्पप्राप्तौ माद्यति क्षिप्रमेष क्षीणोऽत्यंतं नैव कामाद्विरज्येत् ॥ भ्रांतः क्वां-
 तोऽस्लानचित्तोतिदीनः संसाराब्धौ पात्यमानो मुहुश्च ॥ २५ ॥ मोक्षेच्छावान्विष्णुमेकं शरण्यं मांक्षेऽतस्तस्यैव स्मरेत् ॥ श्राव्यानि
 त्यंतत्कया सन्मुखेभ्यो नानाव्यापारैर्मुहुराकृष्यमाणः ॥ २६ ॥ स्वल्पकाले साधनं भूरिवांछन् भूयो भूयस्तद्यशः श्राव्यमेव ॥ ना-

स्मादन्यत्साधनबंधमोक्षे चित्तरामं कर्णमात्रैकसाध्यं ॥ २७ ॥ कृत्यायोगाः कुत्रतत्साधनानि कुत्रध्यानं नष्टचित्तस्य नित्यं ॥ यो-
गारूढास्तापसाज्ञानिनोपि श्रीमद्विष्णोः सत्कथासक्तचित्ताः ॥ २८ ॥ स्वीयेवर्णेचाश्रमेवापि नित्यं यत्कर्मस्यात्तस्य संकोचतोपि ॥
श्राव्यं विष्णोः सद्यः सर्वदेव तेनैव स्यान्मुक्तबंधोनरोयं ॥ २९ ॥ ईदृशं श्रवणं विष्णोः कीर्तनं मननादिकं ॥ महाफलप्रदं नृणां स-
त्संगादेवलभ्यते ॥ ३० ॥ तीर्थयात्रातपोदान यज्ञाद्याः सकलाः क्रियाः ॥ साधनं स्युः सतां संगे तस्माद्विष्णुकथाश्रुतिः ॥ ३१ ॥
ततो भक्तिर्भवेद्विष्णौ पुनश्च श्रवणं ततः ॥ कीर्तनं मननं ज्ञानं क्रमात्संपाद्यते यदि ॥ ३२ ॥ तर्ह्येव संसृतेर्मोक्षो नान्यथा स्यात्कथं-
चन ॥ सतां भवाद्दृशां संगो तस्मारितं विष्णुवैभवं ॥ ३३ ॥ उपादिष्टं सतां मुक्त्यै मत्पदं द्वैपायनेन यत् ॥ रहस्यं परमं त्वेत् नमहाविष्णो
रतिप्रियं ॥ ३४ ॥ श्रवणात्कीर्तनादस्य ज्ञानयज्ञफलं लभेत ॥ नानेन सदृशं किंचिन्मुख्यतो विष्णुभक्तिरुत् ॥ ३५ ॥ अनाख्ये-
यान्यभक्तेभ्यः श्राव्याच्चैवातिभक्तिः ॥ ज्ञानानिहरहस्यानि प्रायेणात्रोदितानि वै ॥ ३६ ॥ कलौ युगे महाघोरे पुण्यविह्वलकारि-
णि ॥ क्वचित्क्वचिदिदं लभ्यं सद्यो भक्तिकरं हरेः ॥ ३७ ॥ अमृतं दुर्लभं नृणां तस्मादेतद्वरं ततः ॥ मंदभाग्यैः कथं लभ्यं कथं चात्रादरो-
भवेत् ॥ ३८ ॥ विष्णुमायामुष्टधियां शास्त्रे भागवते पुनः ॥ द्वेष एवाधिको यद्वा नैव तत्रादरो भवेत् ॥ ३९ ॥ तादृशमतिदुष्टानां
विष्णुवैष्णवनिदिनां ॥ द्वेषिणां विष्णुशास्त्राणां मत्र भक्तिकथं भवेत् ॥ ४० ॥ यथा यथा कलं वृत्तिस्तथा तथा भवेद्भुवं ॥ उच्छेदो वि-

वि० र०

११२

॥२

॥ सामंतोपपदेनभिक्षुहरिणाविष्णोरहस्यंमहत् बोधार्यस्यसुसाह्यतोहिजयतीर्थेनैवसंशोधितं ॥ श्रीमद्वेणुपुरस्थनैजनिलयेमुद्रा-
॥ क्षरैर्मुद्रितं विद्वांसःसदयाऽवलोकनसुधावर्षतुसंतोसदा ॥ १ ॥ ॥ शकाब्दाऽष्टादशशतोपरित्रयःभाद्रशुक्लप्रतिपत् ॥

इ पुस्तकषु बेळगांवियलि मिर्जाजी हरी सामंत ह्यरु तेम मुद्राक्षर शालेयालि मुद्रिति प्रसिद्ध मांडिरु.

गडे १८०१. १४४१ A.D.

५०५५

११२

SDF

॥ ४१ ॥ अतोतिदुर्लभलोके भविष्यतिनसंशयः ॥ एतंविष्णुरहस्याख्यं पुराणं व्यासभाषितं ॥ ४२ ॥
 विष्णुभक्तायशांताय धर्मिष्ठायमुमुक्षवे ॥ आख्येयमादरेणैव नैवाख्येयमनादृते ॥ ४३ ॥ यत्फलं सर्वतीर्थे स्यात्सर्वयज्ञैश्च तत्फलं ॥
 सर्वेदानैः कर्मभिश्च यद्यत्कालेन लभ्यते ॥ ४४ ॥ सकृद्व्रणतश्चास्य कीर्तनात्स्यात्तु तत्फलं ॥ अंते मुक्तिमवाप्नोति यतो नावर्तते-
 पुनः ॥ ४५ ॥ नमस्तस्मै भगवते व्यासायामिततेजसे ॥ येन प्रवर्तितो दीपो विद्याज्ञानमयो महान् ॥ ४६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ धन्य-
 क्षणो यंतवसंगमाद्यतः किं यत्तथा युर्वतगत्वरंच ॥ यत्रेदृश्यं त्वन्मुखपद्मनिःसृतं पीतं मुहुर्विष्णुकथामृतं हिनः ॥ ४७ ॥ पित्र्यर्णमुत्ती-
 र्णमनेन तूर्णं देवर्णमप्येष नरो वर्तीर्णः ॥ कृतंच कर्तव्यमनेन पूर्णं यो विष्णुगाथाश्रवणादरः स्यात् ॥ ४८ ॥ किं वर्णयामो बत भाग्य-
 संपदं यो व्यासवत्क्रां बुजगंधवासितं ॥ पीतं पयो विष्णुरहस्यनामकं पुनः पिबेन्नोजननीपयः पुमान् ॥ ४९ ॥ त्वंसूतजीवाब्दशतानि-
 भूयो व्यासप्रियो विष्णुकथाभिलाषः ॥ इष्टानि सिध्यंतु सदा तवात्र तथा परत्रापि हरेः प्रसादात् ॥ ५० ॥ इत्थं ते मुनयः सर्वे शौनका-
 द्यामहोजसः ॥ श्रुत्वा विष्णुरहस्यानि शंसमानाश्च सूतजं ॥ ५१ ॥ प्राप्नुमुदं पुरा विष्णोर्दृढां भक्तिमवाप्नुवन् ॥ प्राप्नुवंत्यखिलेष्ठा-
 नि यतो ब्रह्मादयो खिलाः ॥ ५२ ॥ इति विष्णुरहस्ये अवशिष्टविष्णुमाहिमावर्णनं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ श्रीकृ-
 णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीविदेव्यासार्पणमस्तु ॥ ॥ समाप्तश्चाऽयं ग्रंथः ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

॥ सामंतोपपदेनभिक्षुहरिणाविष्णोरहस्यंमहत् बोधार्यस्यसुसाह्यतोहिजयतीर्थेनैवसंशोधितं ॥ श्रीमद्वेणुपुरस्थनैजनिलयेमुद्रा-
॥ क्षरैर्मुद्रितं विद्वांसःसदयाऽवलोकनसुधावर्षेतुसंतोसदा ॥ १ ॥ ॥ शकाब्दाऽष्टादशशतोपरित्रयःभाद्रशुक्लप्रतिपत् ॥

इ पुस्तकवु बेळगांवियल्लि भिकाजी हरी सामंत इवरु तंम मुद्राक्षर शालेयाळि मुद्रिति प्रसिद्ध माडिदरु.

शके १८०१. १८८१ A.D.

वि० र०

११२

॥२

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

—०— ॥ इति श्रीविष्णुरहस्य समाप्तः ॥ ०—

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation